

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej”;
- 2) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przepisów ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 14 i art. 45, nie stosuje się do przedsiębiorców w zakresie opakowań, w których w danym roku kalendarzowym wprowadzili produkty do obrotu, a następnie w tym samym roku kalendarzowym dokonali eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy tych opakowań bez produktów lub wraz z produktami.”;
- 3) w art. 8:
 - a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) marszałku województwa – rozumie się przez to marszałka województwa:
 - a) właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania odpowiednio przedsiębiorcy:
 - wprowadzającego opakowania,
 - wprowadzającego produkty w opakowaniach,
 - eksportującego opakowania,
 - dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy opakowań,
 - eksportującego produkty w opakowaniach,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającą dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz. Urz. UE L 115 z 06.05.2015, str. 11).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

- dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - będącego organizacją odzysku opakowań,
 - eksportującego odpady opakowaniowe,
 - dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
- b) właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
- c) mazowieckiego – w przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w lit. a, nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju;”,
- b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) oksydegradowalnych torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – rozumie się przez to torby na zakupy z tworzywa sztucznego wykonane z tworzyw sztucznych zawierających dodatki, które katalizują rozpadanie się tworzywa sztucznego na mikrofragmenty;”,
- c) pkt 13 otrzymuje brzmienie:
„13) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, obejmujące informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;”,
- d) w pkt 14:
– uchyla się lit. a,
– lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) środki ochrony roślin zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska

wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2 na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006;”

e) po pkt 15 dodaje się pkt 15a i 15b w brzmieniu:

„15a) torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – rozumie się przez to torby na zakupy, z uchwytemi lub bez uchwytów, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego; wyróżnia się:

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, oznaczające torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,
- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, oznaczające torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności;

15b) tworzywie sztucznym – rozumie się przez to polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.³⁾), do którego mogły zostać

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 29.05.2007, str. 3, Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 31.05.2008, str. 22, Dz. Urz. UE L 268 z 09.10.2008, str. 14, Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 84, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2009, str. 7, Dz. Urz. UE L 86 z 01.04.2010, str. 7, Dz. Urz. UE L 118 z 12.05.2010, str. 89, Dz. Urz. UE L 133 z 31.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 44 z 18.02.2011, str. 2,

„dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny strukturalny składnik toreb na zakupy;”;

- 4) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Oksydegradowalne torby na zakupy z tworzywa sztucznego zalicza się do lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego lub bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego zgodnie z kryteriami określonymi w art. 8 pkt 15a.”;

- 5) w art. 17 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.

6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odzysku opakowań, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.”;

- 6) w art. 19:

- a) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) przeznacza w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) przekazuje w danym roku kalendarzowym na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa”;

Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 27, Dz. Urz. UE L 69 z 16.03.2011, str. 3 i 7, Dz. Urz. UE L 101 z 15.04.2011, str. 12, Dz. Urz. UE L 134 z 21.05.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 41 z 15.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 16.05.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 19.09.2012, str. 1 i 4, Dz. Urz. UE L 253 z 20.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2013, str. 24, Dz. Urz. UE L 108 z 18.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 07.12.2013, str. 69, Dz. Urz. UE L 90 z 26.03.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 93 z 28.03.2014, str. 24, Dz. Urz. UE L 136 z 09.05.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 244 z 19.08.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 50 z 21.02.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2015, str. 43, Dz. Urz. UE L 104 z 23.04.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 132 z 29.05.2015, str. 8, Dz. Urz. UE L 233 z 05.09.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 40 z 17.02.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 27, Dz. Urz. UE L 165 z 23.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 166 z 24.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 255 z 21.09.2016, str. 14, Dz. Urz. UE L 337 z 13.12.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 6, Dz. Urz. UE L 104 z 20.04.2017, str. 8, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 7 i 14.

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. W przypadku braku możliwości ustalenia wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w drodze importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów w opakowaniach, wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu ustala się na podstawie wartości netto podobnych pod względem zastosowania, wymiarów i masy opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju.

4b. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia środków przekazywanych zgodnie z ust. 4 pkt 2.

4c. Środki przekazywane zgodnie z ust. 4 pkt 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w ust. 1, składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

7) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.”;

8) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym.”;

9) w art. 23:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są wystawiane przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów

opakowaniowych na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje ta organizacja.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych jest obowiązany wystawić dokument DPO lub dokument DPR, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, złożyli wniosek o wystawienie dokumentu DPO lub dokumentu DPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych może wystawić ten dokument.”,

e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 zleca posiadaczowi odpadów

przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

9. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokument, o którym mowa w ust. 3, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz – odpowiednio dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo wnioskodawcy określonego w ust. 5, natomiast trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.”,

f) po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:

„10a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 3, w czterech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla przedsiębiorcy wystawiającego dokument, a pozostałe trzy egzemplarze – dla wnioskodawcy określonego w ust. 5.

10b. Wnioskodawca określony w ust. 5 uzupełnia trzy egzemplarze dokumentu, o których mowa w ust. 10a, nie później niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wpisując wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań albo organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, i niezwłocznie przekazuje jeden egzemplarz dokumentu wpisanemu podmiotowi. Drugi egzemplarz dokumentu, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym został uzupełniony, wnioskodawca określony w ust. 5 przekazuje marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, natomiast trzeci egzemplarz zachowuje dla siebie.”,

g) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz wnioskodawca określony w ust. 5 są obowiązani przechowywać dokumenty,

o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.”;

10) w art. 24:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje ta organizacja.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wystawiane na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku albo faktury potwierdzającej wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku oraz dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów, określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.⁴⁾).

4. Przedsiębiorca jest obowiązany wystawić dokumenty, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 210 z 11.08.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 336 z 20.12.2011, str. 74, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz. Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz. Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1.

którym mowa w ust. 2, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, złożyli wniosek o wystawienie dokumentu EDPO lub dokumentu EDPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, przedsiębiorca może wystawić ten dokument.”,

e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

8. Przedsiębiorca wystawia dokument, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz – odpowiednio dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, natomiast trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.”,

f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań oraz organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 1, oraz dokumenty celne, faktury i dokumenty dotyczące transgranicznego przemieszczania

odpadów, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.”;

11) w art. 25:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać organizacji samorządu gospodarczego wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.

5b. W przypadku nieprzekazania organizacji samorządu gospodarczego danych, o których mowa w ust. 5a, wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji samorządu gospodarczego, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organizacja samorządu gospodarczego jest obowiązana w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić marszałkowi województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska raport obejmujący informacje dotyczące funkcjonowania porozumienia za poprzedni rok kalendarzowy.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Marszałek województwa zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu:

- 1) porozumienia oraz informacje o ich rozwiązaniu, niezwłocznie po zawarciu albo rozwiązaniu porozumienia;
- 2) w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku informacje o osiągniętych celach w ramach porozumień.”,

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Organizacja samorządu gospodarczego przekazuje reprezentowanym przez nią wprowadzającym, o których mowa w ust. 1, informacje o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani poszczególni wprowadzający.”,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Marszałkiem województwa właściwym w sprawach porozumienia jest marszałek właściwy ze względu na siedzibę organizacji samorządu gospodarczego, a w przypadku braku siedziby na terytorium kraju – Marszałek Województwa Mazowieckiego.”;

12) w art. 26 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu:

- 1) porozumienia oraz informacje o ich rozwiązaniu, niezwłocznie po zawarciu albo rozwiązaniu porozumienia;
- 2) w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku informacje o osiągniętych celach w ramach porozumień.”;

13) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przeznaczać w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejścia obowiązków określonych w art. 17 ust. 1;”;

14) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. W przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, przejęty przez nią obowiązek ponownie staje się, z dniem otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, obowiązkiem wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego został on przejęty, w odniesieniu do opakowań wprowadzonych przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości organizacji odzysku opakowań.”;

15) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Opłata recyklingowa

Art. 40a. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

2. Opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Art. 40b. 1. Maksymalna stawka opłaty recyklingowej wynosi 1 zł za sztukę lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 40a, kierując się koniecznością trwałego zmniejszenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego oraz mając na uwadze ich negatywny wpływ na środowisko, a także akceptowalny społecznie poziom stawki opłaty recyklingowej.

Art. 40c. Pobrana opłata recyklingowa stanowi dochód budżetu państwa i jest wnoszona do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana.

Art. 40d. W sprawach dotyczących opłat recyklingowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 40e. Minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o liczbie wydanych lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w danym roku kalendarzowym.”;

16) w art. 45 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, który nie przekazał organizacji odzysku opakowań informacji o wszystkich wprowadzonych przez siebie do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odzysku opakowań, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

17) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązana sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach,

oddzielnie dla każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach, którego ta organizacja reprezentuje.”;

18) w art. 46 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, pomimo ciężącego obowiązku, nie przeprowadził audytu w terminie, o którym mowa w ust. 2, marszałek województwa wzywa do przeprowadzenia audytu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wezwania.”;

19) w art. 47 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Weryfikator środowiskowy, o którym mowa w ust. 1, wykonuje działalność na podstawie dokumentu akredytacyjnego w zakresie audytu, wydanego przez krajową jednostkę akredytującą wyznaczoną zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).”;

20) w art. 48 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Audytor podczas audytu dokonuje sprawdzenia.”;

21) w art. 52 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Marszałek województwa w drodze decyzji zobowiązuje przedsiębiorcę do przedłożenia ewidencji, o której mowa w art. 22, oraz dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR, w przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska należących do jego właściwości.”;

22) w art. 53:

a) po ust. 2 dodaje ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, istotnych nieprawidłowości, marszałek województwa niezwłocznie przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a, marszałek województwa unieważnia w drodze decyzji wydawanej z urzędu dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR,

wobec których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym.

4b. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, które zostały unieważnione, są obowiązani do złożenia skorygowanego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4a, stała się ostateczna.

4c. W przypadku złożenia skorygowanego sprawozdania na podstawie ust. 4b organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, informuje wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje, o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani poszczególni wprowadzający.”;

23) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Marszałkowie województw współpracują ze sobą przy wykonywaniu przepisów ustawy, w szczególności marszałek województwa, który nie jest właściwy:

- 1) do przeprowadzenia kontroli przestrzegania i stosowania przepisów ustawy może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy;
- 2) do wykreślenia z rejestru może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru.”;

24) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063).”;

25) w art. 56 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wbrew przepisowi art. 19 ust. 4 w danym roku kalendarzowym nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie przekazują na rachunek marszałka województwa łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym;”;

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a–10c w brzmieniu:

- „10a) wbrew przepisowi art. 23 ust. 8 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawcy określonego w art. 23 ust. 5 wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 4 lub 5;
- 10b) wbrew przepisowi art. 24 ust. 7 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2;
- 10c) wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego;”
- c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) wbrew przepisowi art. 41 prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru, z wyjątkiem produktów w opakowaniach, które zostały wprowadzone do obrotu przez tego wprowadzającego przed dniem wykreślenia go z rejestru;”
- d) w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:
- „15) wbrew przepisowi art. 46 ust. 1 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w art. 46 ust. 2;
- 16) wbrew przepisowi art. 46 ust. 3 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w tym przepisie.”;
- 26) w art. 57:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, 5–10b i 13 – od 5000 zł do 500 000 zł;”
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c–12 – od 500 zł do 20 000 zł;”
- c) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 15 i 16 – od 20 000 zł do 500 000 zł.”;
- 27) w art. 58:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–10b i 13–16 wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c–12, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.”,

b) uchyla się ust. 3;

28) po art. 79 dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„Art. 79a. Przepis art. 41 nie ma zastosowania w przypadku produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przed upływem terminu do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 234 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

29) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;

30) załącznik nr 2 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 2 w pkt 17 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...).”;

2) w art. 22 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Kosztem uzyskania przychodów jest również wniesiona opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859 i 1089.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 648 i 1089.

1) w art. 12 w ust. 1 w pkt 10 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...).”;

2) w art. 15 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Kosztem uzyskania przychodów jest również wniesiona opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2g dodaje się pkt 2h w brzmieniu:

„2h) kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...);”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, 785, 898 i 1089) w art. 401 w ust. 7 pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) środki, o których mowa w art. 19 ust. 4c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów powstałych z produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w tym roku oraz masy produktów wprowadzonych na rynek w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku przedsiębiorcy, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał na rynek produktów – w stosunku do masy produktów wprowadzonych na rynek w danym roku.”,

b) po ust. 11c dodaje się ust. 11d w brzmieniu:

„11d. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów do masy wprowadzonych na rynek produktów nie wlicza się produktów, które przedsiębiorca w danym roku kalendarzowym wprowadził na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia, a następnie w tym samym roku kalendarzowym wywiózł z kraju w drodze eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy na podstawie dokumentów potwierdzających eksport produktów lub wewnątrzwspólnotową dostawę produktów.”;

2) w art. 14:

a) w ust. 1 pkt 8–10 otrzymują brzmienie:

„8) dla produktów wymienionych w poz. 1 i 2 w załączniku nr 4a do ustawy – 2,71 zł za 1 kg;

9) dla produktów wymienionych w poz. 3 i 4 w załączniku nr 4a do ustawy – 5,80 zł za 1 kg;

10) dla produktów wymienionych w poz. 5 w załączniku nr 4a do ustawy – 10,82 zł za 1 kg.”;

b) uchyla się ust. 2 i 3.

Art. 7. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 785) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50:

a) w ust. 1 w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...) – organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, a także przedsiębiorców”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, składa wniosek o wpis do rejestru niezwłocznie po zawarciu porozumienia, o którym mowa w tym przepisie.”;

2) w art. 52 w ust. 1 w pkt 7a w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

- „f) organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy – informację, w jakim zakresie ta organizacja zawarła porozumienie z marszałkiem województwa;”;
- 3) w art. 54 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, kierując się potrzebą zidentyfikowania podmiotów wpisanych do rejestru oraz ustalenia jednego numeru rejestrowego uwzględniającego wszystkie zakresy prowadzonej działalności.”;
- 4) w art. 73 w ust. 2 w pkt 2 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) toksyczności lub zagrożeniach ze strony materiałów opakowaniowych lub składników stosowanych do produkcji opakowań;”;
- 5) w art. 74 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. W przypadku gdy wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych wykonują obowiązki określone w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca tych wprowadzających.”;
- 6) w art. 237b:
a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
„2a. W przypadku gdy wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych wykonują obowiązki określone w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca tych wprowadzających.
2b. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, składa sprawozdanie do marszałka województwa właściwego odpowiednio dla wprowadzającego środki

niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawozdanie składane przez organizację odzysku opakowań i organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zawiera informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, składają w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 8 pkt 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

Art. 8. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządza i składa marszałkowi województwa roczne sprawozdanie za przedsiębiorców, których reprezentuje, po raz pierwszy za 2018 r.

Art. 9. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem postępowań dotyczących administracyjnych kar pieniężnych, do których stosuje się art. 189c ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 935).

Art. 10. Do rocznych audytów zewnętrznych, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. W przypadku rocznych audytów zewnętrznych przeprowadzonych za lata 2017–2020 w terminie, o którym mowa w art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dokumenty, o których mowa w art. 50 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje się nie później niż miesiąc po przeprowadzeniu audytu.

Art. 12. Do ustalania docelowego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za 2017 r. oraz obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i opłaty produktowej za 2017 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 237b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 237b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

DOCELOWY POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Poz.	Odpady opakowaniowe powstałe z: rodzaj opakowań	Poziom w % ¹⁾ :	
		odzysk	recykling
1.	opakowań razem ²⁾	61	56
2.	opakowań z tworzyw sztucznych	–	23,5
3.	opakowań z aluminium	–	51
4.	opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz z pozostałych metali	–	51
5.	opakowań z papieru i tektury	–	61
6.	opakowań ze szkła	–	61
7.	opakowań z drewna	–	16
8.	opakowań wielomateriałowych	–	poziom określony odpowiednio w poz. 1–7 według rodzaju materiału przeważającego w opakowaniu wielomateriałowym
9.	pozostałych opakowań	–	–

Objaśnienia:

¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2142 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 1015).

²⁾ Dotyczy sumy wszystkich opakowań wymienionych w poz. 2–9.

SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY PRODUKTOWEJ

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2–8 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{rec.} = M \cdot \left(\frac{P_{rec.} - OR}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

$OP_{rec.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$P_{rec.}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu w %,

OR – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy faktycznie poddanych recyklingowi i masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, wyrażony w %, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{rec.} - OR$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

2. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{odz.} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_n \cdot SO_n)}{M_{całkowita}} \cdot [(P_{odzysku} \cdot M_{całkowita} - M_{odzyskana}) + (P_{odzysku OK} \cdot M_{odzyskana} - M_{odzyskana OK})]$$

gdzie:

$OP_{odz.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M_z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

M₂ – dotyczy opakowań z aluminium,

M₃ – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz z pozostałych metali,

M₄ – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

M₅ – dotyczy opakowań ze szkła,

M₆ – dotyczy opakowań z drewna,

M₇ – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

M₈ – dotyczy pozostałych opakowań,

SO_z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO₁ – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

SO₂ – dotyczy opakowań z aluminium,

SO₃ – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz z pozostałych metali,

SO₄ – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

SO₅ – dotyczy opakowań ze szkła,

SO₆ – dotyczy opakowań z drewna,

SO₇ – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

SO₈ – dotyczy pozostałych opakowań,

P_{odzysku} – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom odzysku,

M_{całkowita} – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

M_{odzyskana} – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

P_{odzysku OK} – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom odzysku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 5,

M_{odzyskana OK} – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych poddanych odzyskowi.

Jeżeli $(P_{\text{odzysku}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{odzyskana}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe „0”.

Jeżeli $(P_{\text{odzysku OK}} \cdot M_{\text{odzyskana}} - M_{\text{odzyskana OK}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe „0”.

$(P_{\text{odzysku OK}} \cdot M_{\text{odzyskana}} - M_{\text{odzyskana OK}})$ jest obliczane przez organizację odzysku opakowań, w przypadku innych podmiotów przyjmuje się, że jest równe „0”.

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu w odniesieniu do sumy opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_8 \cdot SO_8)}{M_{\text{całkowita}}} \cdot [(P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}}) + (P_{\text{recyklingu OK}} \cdot M_{\text{poddana recyklingowi}} - M_{\text{poddana recyklingowi OK}})]$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M_z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz z pozostałych metali,

M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

M_5 – dotyczy opakowań ze szkła,

M_6 – dotyczy opakowań z drewna,

M_7 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

M_8 – dotyczy pozostałych opakowań,

SO_z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz z pozostałych metali,

SO₄ – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

SO₅ – dotyczy opakowań ze szkła,

SO₆ – dotyczy opakowań z drewna,

SO₇ – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

SO₈ – dotyczy pozostałych opakowań,

$P_{\text{recyklingu}}$ – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu,

$M_{\text{całkowita}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$M_{\text{poddana recyklingowi}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$P_{\text{recyklingu OK}}$ – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 5,

$M_{\text{poddana recyklingowi OK}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych poddanych recyklingowi.

Jeżeli $(P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe „0”.

Jeżeli $(P_{\text{recyklingu OK}} \cdot M_{\text{poddana recyklingowi}} - M_{\text{poddana recyklingowi OK}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe „0”.

$(P_{\text{recyklingu OK}} \cdot M_{\text{poddana recyklingowi}} - M_{\text{poddana recyklingowi OK}})$ jest obliczane przez organizację odzysku opakowań, w przypadku innych podmiotów przyjmuje się, że jest równe „0”.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie polskiego prawa do przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz. Urz. UE L 115 z 06.05.2015, str. 11).

Oprócz transpozycji powyższych przepisów przedmiotowy projekt przewiduje zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, które wynikają z analizy stosowania przepisów ustawy w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r., kiedy jej przepisy weszły w życie.

W związku z wprowadzeniem w projekcie ustawy opłaty recyklingowej, związanej z nową regulacją dotyczącą lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, w art. 1 ust. 1 pkt 4 wprowadzono uzupełnienie zakresu ustawy.

Zmiana wprowadzona w art. 6 ust. 1 ustawy ma na celu rozszerzenie przypadków, w których nie mają zastosowania przepisy ustawy. W związku z tym, że w przypadku eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach, opakowania, w których zapakowane były wprowadzone wcześniej do obrotu produkty (sprzedane w kraju), nie stają się odpadami w kraju, zaproponowano, aby w tym przypadku przedsiębiorca, pomimo wprowadzenia do obrotu produktów w opakowaniach, nie stosował przepisów ustawy w zakresie m.in. zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych wobec opakowań, w których wywieziono z kraju produkty. Pomimo zastosowania wyłączenia, taki wprowadzający będzie podlegał przepisom określonym w art. 14 i art. 45 ustawy, tj. będzie obowiązany stosować opakowania spełniające ustawowe wymagania oraz sporządzać i składać marszałkowi województwa roczne sprawozdanie. Do tej pory wyłączenie przedsiębiorców z większości obowiązków określonych przepisami przedmiotowej ustawy dotyczyło jedynie wprowadzających, którzy wprowadzili produkty w opakowaniach w drodze ich importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia i którzy następnie te opakowania wywieźli z kraju (wraz z tymi samymi produktami, puste lub z innymi produktami).

Zmiana definicji marszałka województwa, zamieszczonej w art. 8 pkt 7 ustawy, ma na celu wskazanie właściwego marszałka dla prowadzącego odzysk i recykling odpadów opakowaniowych według miejsca prowadzenia tej działalności, co ma ułatwić marszałkom województw kontrolę tych przedsiębiorców przewidzianą w art. 53 ust. 2 ustawy. Dotychczas obowiązek kontroli spoczywał na marszałkach województw właściwych dla siedziby przedsiębiorcy prowadzącego odzysk i recykling odpadów opakowaniowych, co w przypadku przedsiębiorcy mającego siedzibę w danym województwie, ale prowadzącego działalność na terenie innego województwa, utrudniało marszałkowi dokonanie jego kontroli – kwestia kontroli przedsiębiorcy przez marszałka województwa poza terenem województwa nie została uregulowana w obecnie obowiązującej ustawie. Środki finansowe na kontrole, w tym przedsiębiorców prowadzących działalność w danym województwie, ale posiadających siedzibę w innym województwie, pochodzą z wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, które w wysokości 10% stanowią dochód budżetu samorządu województwa.

Nowe definicje dodane w art. 8 w pkt 8a, 15a i 15b ustawy stanowią transpozycję definicji zawartych w art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Ponadto zmiana definicji publicznej kampanii edukacyjnej, poprzez dodanie informowania o odpadach powstałych z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, również stanowi transpozycję powyższej dyrektywy.

Zmiana definicji środków niebezpiecznych związana jest z utratą w dniu 1 czerwca 2015 r. mocy prawnej dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. UE L 196 z 16.08.1967, str. 1, z późn. zm.) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1999/45/WE z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. UE L 200 z 30.06.1999, str. 1, z późn. zm.). Powyższe dyrektywy zostały zastąpione przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.), które działa wprost.

W nowym art. 8a wskazano, że oksydegradowalne torby na zakupy z tworzywa sztucznego mieszczą się w definicji lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego lub bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego. W związku z powyższym, jeżeli oksydegradowalna torba na zakupy z tworzywa sztucznego jest zaklasyfikowana jako lekka torba na zakupy z tworzywa sztucznego, to przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której oferowane są takie torby, jest obowiązany w odniesieniu do tych toreb pobrać opłatę recyklingową.

Zmiana brzmienia art. 17 ust. 5 i 6 ustawy dotyczy określenia sposobu naliczania opłaty produktowej w przypadku nieprzekazania przez wprowadzającego produkty w opakowaniach organizacji odzysku opakowań niezbędnych danych do realizacji przez nią ustawowych obowiązków. Przekazywanie informacji dotyczących wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach, o których mowa w tym przepisie, w praktyce odnosi się do masy opakowań, w których zostały wprowadzone produkty. Nowe brzmienie przepisu odwołuje się do zasad obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych określonych w art. 20 ust. 2 i 3 ustawy. Zmieniany przepis dotychczas zobowiązywał do naliczania należnej opłaty w odniesieniu do opakowań wprowadzonych w danym roku, co było niezgodne z ogólną regułą obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych określoną w art. 20 ust. 2 i 3 ustawy.

Zmiana w art. 19 ust. 4 ustawy precyzuje sposób samodzielnego wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Natomiast w nowym ust. 4a wskazano, że wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu, o których mowa w części wspólnej ust. 4, w przypadku wprowadzenia produktów w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia, ustala się na podstawie wartości netto podobnych opakowań tego samego rodzaju. Ten sam rodzaj opakowań oznacza ten sam materiał, z którego je wykonano. Natomiast opakowania powinny być podobne pod względem zastosowania, wymiarów i masy. Ponadto wprowadzono nowy sposób przekazywania środków z tytułu realizacji obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych na konto właściwego marszałka województwa zamiast bezpośrednio na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dalej: NFOŚiGW). Nowe ust. 4b i 4c określają sposób przekazywania zebranych

środków przez marszałka województwa na rachunek NFOŚiGW. Powyższa zmiana jest związana z faktem, że obecnie te środki przekazywane są do NFOŚiGW, natomiast sprawozdawczość w tym zakresie trafia do marszałka województwa, co utrudnia prowadzenie kontroli w tym zakresie.

Wprowadzający produkty w opakowaniach ma możliwość przekazania organizacji odzysku opakowań nałożonych na niego ustawą obowiązków, w tym prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. W obecnym stanie prawnym przedsiębiorca może przekazać organizacji również obowiązki sprawozdawcze, jednak z wyłączeniem sprawozdania zawierającego informacje o sposobie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, pomimo przekazania obowiązku prowadzenia edukacji organizacji odzysku. Zmienione brzmienie art. 19 ust. 6 ustawy przewiduje więc obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach dotyczący złożenia sprawozdania o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne, jedynie w przypadku gdy samodzielnie wykonuje obowiązek prowadzenia tych kampanii. W związku z powyższym zmianie uległ również art. 237b ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987, z późn. zm.); rozszerzono informacje składane przez organizacje odzysku opakowań, w efekcie czego organizacja będzie mogła złożyć za przedsiębiorcę, od którego przejęła obowiązki, wszystkie informacje wymienione w art. 237b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym informacje dotyczące wykonania przejętego od wprowadzającego produkty w opakowaniach obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

Zmiana art. 20 ust. 3 ustawy ma na celu wprowadzenie jednolitej zasady rozliczania obowiązku odzysku i recyklingu w przypadku przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach po raz pierwszy oraz tego, który kontynuuje wprowadzanie produktów w opakowaniach, ale w poprzednim roku rozliczeniowym nie wprowadził do obrotu danego rodzaju opakowania. Zgodnie z obecnie obowiązującym stanem prawnym ten drugi przedsiębiorca rozlicza się w odniesieniu do masy opakowań wynoszącej zero, a więc pomimo wprowadzania w danym roku produktów w opakowaniach, w odniesieniu do danego rodzaju opakowania, którego w poprzednim roku nie wprowadził, nie posiada obowiązków w zakresie odzysku i recyklingu, co nie było zgodne z intencją ustawodawcy. Natomiast podmiot rozpoczynający działalność, pomimo że w poprzednim roku również nie wprowadził do obrotu produktów w opakowaniach, ma jednak

obowiązek rozliczenia opakowań w oparciu o masę tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym.

Zmiana ust. 1 w art. 22 została dokonana w porozumieniu z Ministerstwem Cyfryzacji. Przyjęto, że ewidencję można prowadzić w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej. Zmiana jednego ze sposobów prowadzenia ewidencji, tj. z systemu teleinformatycznego na postać elektroniczną, stanowi rozszerzenie możliwości wyboru formy prowadzenia ewidencji i nie spowoduje, że dotychczasowe sposoby prowadzenia ewidencji staną się niezgodne z przepisami ustawy.

W art. 23 i art. 24 ustawy dotyczących potwierdzania wykonania odzysku i recyklingu dodano, jako podmiot uprawniony do występowania z wnioskiem o wydanie dokumentów DPO, DPR, EDPO i EDPR, organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy, czyli organizację reprezentującą przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach przystępujących do porozumienia z marszałkiem województwa w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych.

Zmiana brzmienia art. 23 ust. 6 ma na celu określenie podmiotów, dla których może zostać wystawiony dokument DPO lub DPR, oraz jednoznaczne wskazanie, że te podmioty nie muszą samodzielnie przekazać odpadów do przetworzenia. W tym przepisie zachowano dotychczas obowiązujący termin, w którym należy złożyć wniosek o wystawienie dokumentu DPO lub DPR. Natomiast w nowym ust. 6a określono przypadek, w którym wniosek nie został złożony w terminie określonym w ust. 6. Wówczas wniosek o wystawienie dokumentu DPO lub DPR może złożyć również podmiot, który nie przekazał odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku. Analogiczne przepisy dotyczące dokumentów EDPO i EDPR wprowadzono w art. 24 ust. 4 i 4a.

Mając na uwadze, że w przypadku recyklingu i odzysku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych dokumenty DPO i DPR nie są ostatecznie przeznaczone dla podmiotu wnioskującego, ale dla organizacji odzysku opakowań w związku z obowiązkiem uwzględnienia tego strumienia odpadów w osiągniętych poziomach, a także dla wprowadzających produkty w opakowaniach lub osób ich reprezentujących, dodano w art. 23 ustawy ust. 10a i 10b. Zgodnie z nowymi przepisami

podmiot wnioskujący otrzymuje 3 egzemplarze dokumentów potwierdzających, z których po jednym egzemplarzu przewidziano dla wnioskującego, marszałka województwa oraz wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku albo organizacji samorządu gospodarczego. Przy tym należy zauważyć, że te dokumenty są wystawiane w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku. W związku z tym, że w przypadku określonym w art. 23 ust. 6a dokumenty DPO i DPR ostatecznie mogą być wystawione na wniosek złożony do 2 miesięcy po upływie kwartału, w którym odpady zostały przekazane do odzysku i recyklingu, w przypadku gdy podmiot wnioskujący złoży wniosek i otrzyma dokumenty potwierdzające odzysk i recykling odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych pod koniec ww. terminów, może wystąpić sytuacja, w której termin na uzupełnienie trzech egzemplarzy przekroczy, wskazane w art. 23 ust. 10b, 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku. Wówczas taki dokument byłby wystawiony niezgodnie z przepisami i nie mógłby zostać wykorzystany w celu potwierdzenia wykonania ustawowych obowiązków.

Zmiana brzmienia w art. 24 ust. 3 polega na dodaniu dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów do wymienionych wcześniej dokumentów stanowiących podstawę do wystawienia dokumentu EDPO lub EDPR. Powyższe ma na celu wyeliminowanie możliwości wystawiania dokumentów EDPO lub EDPR niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ustęp 5a w art. 25 jest przepisem analogicznym do art. 17 ust. 5, z tym że w tym przypadku wskazano na obowiązek przekazywania informacji niezbędnych do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu przez organizację samorządu gospodarczego. Informacja dotycząca wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach, o której mowa w tym przepisie, obejmuje informację o masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty. W ust. 5b określono konsekwencje wynikające z nieprzekazania organizacji wszystkich niezbędnych danych. Natomiast ust. 6 i 11 został ujednolicony z pozostałymi przepisami poprzez wskazanie na organizację samorządu gospodarczego, zamiast dotychczasowej osoby prawnej reprezentującej wprowadzających.

Zmieniony ust. 8 w art. 25 ustawy oraz ust. 5 w art. 26 ustawy ma na celu dostosowanie ustawy do przepisu art. 22 ust. 3a lit. d dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.). Zgodnie z nowym brzmieniem marszałek województwa oraz minister właściwy do spraw środowiska będzie zamieszczał w Biuletynie Informacji Publicznej oprócz porozumień, także informacje o celach osiągniętych w ramach porozumień. Ponadto w związku z przypadkiem określonym w art. 25 ust. 10 ustawy, tj. nieosiągnięcia odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu przez porozumienie, co skutkuje obowiązkiem wniesienia opłaty produktowej, dodano w art. 25 ustawy ust. 10a, zgodnie z którym w powyższym przypadku organizacja samorządu gospodarczego informuje wprowadzających o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani.

Zmiana w art. 31 ust. 1 pkt 1 ma na celu doprecyzowanie tego przepisu. Jest to zmiana analogiczna do wprowadzonej w art. 19 ust. 4 pkt 1, ponieważ oba przepisy dotyczą przeznaczania środków finansowych na publiczne kampanie edukacyjne.

W związku z tym, że w myśl art. 17 ust. 2 ustawy organizacja odzysku opakowań przejmuje od przedsiębiorcy obowiązek odzysku, w tym recyklingu w odniesieniu do określonych rodzajów opakowań, a nie do masy opakowań wprowadzonych do obrotu, zmieniono art. 33 ustawy przez usunięcie wyrazu „masy”.

Przepisy wprowadzone w nowym Rozdziale 6a „Opłata recyklingowa” stanowią transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Zgodnie z przyjętym wariantem wprowadzono odpłatność za wydanie lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Wyżej wymieniona dyrektywa zakłada przyjęcie instrumentów, aby lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów.

Zgodnie z art. 40a ust. 1 opłatę recyklingową pobiera przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczoną do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce. Zgodnie z ust. 2 bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego (o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów) będą zwolnione z powyższej opłaty, ale tylko pod warunkiem, że będą wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, jeżeli takie działanie zapobiega marnowaniu

żywności. Opłata recyklingowa będzie mogła stanowić całkowity koszt torby dla konsumenta albo zostanie doliczona do ceny ustalonej przez daną jednostkę handlową, wówczas ostateczna opłata ponoszona przez konsumenta będzie składała się z właściwej ceny torby oraz doliczonej do niej opłaty. W art. 40b ustalono, że maksymalna stawka ww. opłaty wynosi 1 zł za jedną sztukę lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego, natomiast rzeczywista stawka opłaty recyklingowej zostanie określona w drodze rozporządzenia.

Kolejny przepis wprowadzony w art. 40c określa, że pobrana opłata recyklingowa stanowi dochód budżetu państwa oraz dotyczy wnoszenia opłaty.

Zgodnie z art. 40e minister właściwy do spraw środowiska będzie przekazywał Komisji Europejskiej sprawozdanie o rocznym zużyciu lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.

W konsekwencji tego, że opłata recyklingowa będzie stanowić dochód budżetu państwa, Minister Środowiska będzie występował do Ministra Finansów o uzyskanie niezbędnych informacji w celu realizacji tego obowiązku. W tym celu konieczne będzie dokonanie zmiany rozporządzenia Ministra Finansów dotyczącego szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych.

W odniesieniu do bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, jeżeli będzie to wymagane, informacje będą gromadzone w oparciu m.in. o szacunki ministra właściwego do spraw środowiska.

W art. 45 doprecyzowano ust. 5 poprzez wskazanie odpowiednich przepisów, zgodnie z którymi oblicza się wymagany poziom odzysku i recyklingu.

Nowy art. 45a zobowiązuje organizację samorządu gospodarczego do złożenia rocznego sprawozdania osobno za każdego przedsiębiorcę, którego reprezentuje. Dotychczas wprowadzający realizujący ustawowe obowiązki poprzez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25, był obowiązany samodzielnie złożyć sprawozdanie o osiągniętych w ramach porozumienia poziomach odzysku i recyklingu. Sprawozdanie będzie składane przez organizację samorządu gospodarczego odrębnie w odniesieniu do każdego przedsiębiorcy, co umożliwi ewentualną egzekucję należności z tytułu opłaty produktowej, która zgodnie z art. 25 ust. 10 obowiązującej ustawy jest wnoszona przez poszczególnych przedsiębiorców, a nie przez organizację samorządu gospodarczego.

Zgodnie z dodanym ust. 3 w art. 46 w przypadku nieprzeprowadzenia audytu przez przedsiębiorcę marszałek wezwie do przeprowadzenia audytu w nowym terminie. Mając na uwadze powyższe, w art. 56 ust. 1 pkt 15 i 16 ustawy wskazano, że administracyjnej karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który wbrew obowiązkowi nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego; wysokość tej kary określono w art. 57 pkt 5 ustawy w przedziale od 20 000 zł do 500 000 zł. Ponadto marszałek województwa będzie miał możliwość wykreślenia z rejestru przedsiębiorcy, u którego wykazano rażące nieprawidłowości, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W art. 47 dodano ust. 1a zobowiązujący weryfikatora środowiskowego do uzyskania akredytacji przez Polskie Centrum Akredytacji (PCA) w zakresie przeprowadzania audytu zewnętrznego przedsiębiorców wystawiających dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR. W powyższym przypadku nie ma potrzeby określania szczególnego terminu *vacatio legis* na dostosowanie się do tego wymogu, ponieważ zainteresowane podmioty są już obecnie świadome projektowanej nowej regulacji i brały udział w tworzeniu programu akredytacyjnego przez PCA, który obecnie, do czasu wejścia w życie ww. przepisu, nie jest programem obowiązkowym. Ponadto w art. 48 ust. 2 wprowadzono poprawkę redakcyjną, ponieważ audytor nie przeprowadza kontroli u audytowanego przedsiębiorcy, na co dotychczasowe przepisy mogły wskazywać.

W art. 52 dodano ust. 3 umożliwiający marszałkowi województwa zobowiązanie przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach do przedłożenia ewidencji o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty, w przypadku gdy złożone przez niego sprawozdanie budzi wątpliwości. Powyższe ma usprawnić skuteczność weryfikacji sprawozdań składanych przez przedsiębiorców.

Dotychczasowe przepisy dotyczące audytu zewnętrznego przedsiębiorców wystawiających dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie przewidywały konsekwencji w przypadku wykazanych w wyniku audytu nieprawidłowości oraz administracyjnych kar pieniężnych w przypadku nieprzeprowadzenia audytu. W związku z powyższym dodano art. 53 ust. 2a określający podstawę przeprowadzenia kontroli w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wykazanych w ramach przeprowadzonego audytu zewnętrznego. Nowy art. 53 ust. 4a stanowi upoważnienie dla marszałka województwa do unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w przypadku

stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wyniku przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 53 ust. 2 i 2a. W wyniku unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR, zgodnie z ust. 4b, przedsiębiorcy posiadający takie dokumenty będą obowiązani do złożenia skorygowanych sprawozdań, co ma na celu dodatkowo zmotywować tych przedsiębiorców do przekazywania odpadów tylko rzetelnym podmiotom. Przedsiębiorcy ci, jako strona postępowania administracyjnego, zostaną poinformowani o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR. Ponadto w wyniku unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR wprowadzający mogą być obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, wówczas w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, zgodnie z ust. 4c, będzie ona musiała poinformować o tym fakcie wprowadzających, których reprezentuje.

Dodany art. 53a normuje współpracę pomiędzy marszałkami właściwymi do przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy oraz do wykreślenia podmiotu z rejestru. Powyższy przepis wynika z możliwości wystąpienia sytuacji, w której przedsiębiorca będzie posiadał siedzibę na terenie innego województwa niż województwo, w którym prowadzi działalność w zakresie gospodarowania odpadami.

Zmieniony art. 54 ustawy wprowadził do zakresu zadań Inspekcji Handlowej nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego przez prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego. Zgodnie ze zmianą Inspekcja Handlowa będzie kontrolowała tych przedsiębiorców w zakresie obowiązku pobrania opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego. W związku z przedmiotową zmianą wprowadzono również zmiany do ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063).

W art. 56 ust. 1 pkt 7 ustawy doprecyzowano przepis sankcjonujący niewykonanie obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Nowe brzmienie precyzuje, że sankcji podlega podmiot, który w danym roku nie sfinansował samodzielnie publicznych kampanii edukacyjnych lub nie przekazał środków na rachunek bankowy NFOŚiGW.

W art. 56 ust. 1 ustawy dodano pkt 10a i 10b, wprowadzając administracyjną karę pieniężną w przypadku, gdy przedsiębiorca zleca przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku i recyklingu w kraju lub poza krajem, ale zleceniobiorca nie składa wniosku o wydanie dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w imieniu zlecającego. W

przypadku niezłożenia wniosku przez zleceniobiorcę przedsiębiorca zlecający przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku lub recyklingu nie miał możliwości uzyskania ww. dokumentów. W art. 57 ustawy określono wysokość tej kary w przedziale od 5000 zł do 500 000 zł.

W związku z transpozycją dyrektywy w zakresie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego przewidziano w art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy administracyjną karę pieniężną dla prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego, którzy nie pobierają opłaty recyklingowej, ustalając wysokość tej kary w art. 57 pkt 3 ustawy w przedziale od 500 zł do 20 000 zł. Do tego samego przedziału wysokości kar dodano przypadki przewidziane w art. 56 ust. 1 pkt 11 i 12, a więc prowadzenie przez jednostkę handlową dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych przez przedsiębiorcę, który nie uzyskał wpisu do rejestru, oraz nieprzekazywanie klientom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w stosunku do produktów znajdujących się w ofercie jednostki handlowej. Poprzednio przewidziana kara od 5000 zł do 500 000 zł jest zbyt wysoka, zwłaszcza w przypadku małych jednostek handlowych.

Zmiany wprowadzone w art. 58 są związane z wprowadzeniem nowych administracyjnych kar pieniężnych w art. 56 ust. 1. Ponadto zmieniono podmiot właściwy do nałożenia kary za czyn określony w art. 56 ust. 1 pkt 13 na wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, ponieważ wojewódzki inspektor inspekcji handlowej nie może prowadzić czynności kontrolnych w tym zakresie. Ponadto uchylene ust. 3 związane jest ze zmianą ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) w zakresie wymierzania administracyjnych kar pieniężnych, która weszła w życie z dniem 1 czerwca 2017 r.

Przepis przejściowy w art. 79a związany jest z ograniczeniem sprzedaży produktów w opakowaniach jedynie do tych, które zostały wprowadzone przez podmioty zarejestrowane w rejestrze. Proponowany przepis uwzględnia przypadek, w którym przedsiębiorca wprowadził do obrotu produkty w opakowaniach przed ostateczną datą uzyskania wpisu do rejestru, ale po tej dacie wprowadzający nie wywiązał się z obowiązku rejestracji. Zaproponowany przepis umożliwia sprzedaż pozostających na rynku takich produktów bez odpowiedzialności karnej w tym zakresie jednostki handlowej.

Zmiana załącznika nr 1 do ustawy ma celu dostosowanie wymienionych w nim rodzajów opakowań do załącznika III do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. W związku z powyższym w tabeli znajdującej się w załączniku nr 1 dodano do pozycji 4 rodzaj opakowań – opakowania z pozostałych metali. Opakowania te dotychczas były rozliczane przez przedsiębiorców pod pozycją „pozostałe opakowania”.

Zmiana załącznika nr 2 do ustawy polega na modyfikacji wzorów do obliczania wysokości należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Nowe wzory uwzględniają obowiązek nałożony na organizacje odzysku opakowań w art. 20 ust. 4, tj. rozliczenia w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu odpowiedniej masy odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych.

Zmiana ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) ma na celu określenie, że opłata recyklingowa stanowi zarówno przychód, jak i koszty uzyskania przychodów.

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej umożliwiają Inspekcji przeprowadzanie kontroli przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego w zakresie pobierania opłaty recyklingowej. Ponadto w dodawanych przepisach uwzględniono zadania kontrolne Inspekcji wynikające z art. 41 i art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (dotyczące kontroli wprowadzających produkty w opakowaniach w zakresie art. 41 i przedsiębiorców prowadzących jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego w zakresie art. 42). Zadania Inspekcji Handlowej w zakresie kontroli przestrzegania przepisów dotyczących lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego oraz pobierania opłaty recyklingowej będą finansowane ze środków budżetu państwa. Zgodnie z art. 58 ust. 2 obowiązującej ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi Inspekcja Handlowa mogła nakładać karę za nieprzestrzeganie art. 41, art. 42 i art. 43 ust. 1 ww. ustawy, natomiast w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej nie znalazło się odpowiednie upoważnienie do przeprowadzania kontroli w tym zakresie.

Zmiana wprowadzona w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) polegająca na nadaniu nowego brzmienia pkt 8a w art. 401 ust. 7 wynika ze zmiany sposobu przekazywania środków za publiczne kampanie edukacyjne w zmienianym art. 19 nowelizowanej ustawy.

Uchylenie ust. 2 i 3 w art. 14 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478) ma na celu rezygnację z corocznej indeksacji w drodze obwieszczenia maksymalnych stawek opłat produktowych. Indeksacja dokonywana jest planowanym wskaźnikiem inflacji i przy niskiej inflacji oraz znacznie niższych od maksymalnych stawkach obowiązujących w danym okresie, które są określone w drodze rozporządzenia przez Ministra Środowiska, indeksacja maksymalnych stawek nie znajduje uzasadnienia. W związku z powyższym zmieniono brzmienie art. 14 ust. 1 pkt 8–10 ww. ustawy, podając maksymalne stawki opłat dla poszczególnych produktów, które zostaną określone w obwieszczeniu Ministra Środowiska w sprawie wysokości maksymalnych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów na rok 2017. Ponadto zmiany wprowadzone w art. 3 wprowadzają rozwiązania analogiczne do tych w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w zakresie obliczania poziomów odzysku i recyklingu, są to zmiany doprecyzowujące.

W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w przepisach dodanych w art. 74 ust. 1b oraz w art. 237b ust. 2a, ust. 2b i ust. 5 uwzględniono organizację samorządu gospodarczego jako podmiot obowiązany do złożenia rocznego sprawozdania w imieniu reprezentowanych podmiotów. W związku z tą zmianą dodano odpowiednie przepisy dotyczące wpisu ww. organizacji do rejestru, tj. w art. 50 ust. 1 pkt 6 i ust. 6 oraz w art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. f. Powyższe zmiany mają związek z wprowadzonymi niniejszą ustawą art. 25 ust. 10a oraz art. 45a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Nie wymaga zmiany art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ponieważ organizacja samorządu gospodarczego mieści się w pojęciu podmiotu gospodarującego odpadami, który jest wymieniony w tym przepisie. Natomiast zmiany wymagała treść przepisu art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, który upoważnia ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia określającego sposób nadawania numeru rejestrowego. Wyraz „przedsiębiorców” zastąpiono wyrazem „podmiotów”. Powyższa zmiana nie

spowoduje konieczności zmiany brzmienia już obowiązującego rozporządzenia w tym zakresie.

W art. 73 w ust. 2 w pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dodano w lit. h przepis rozszerzający zakres sprawozdań dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych o informacje o toksyczności lub zagrożeniach ze strony materiałów opakowaniowych lub składników stosowanych do produkcji opakowań. Dodanie tego przepisu wynikało z konieczności dostosowania polskiego prawa w tym zakresie do przepisów dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

W art. 237b ust. 3 umożliwiono organizacji odzysku opakowań złożenie sprawozdania o wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych za wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego organizacja przejęła ten obowiązek. W obecnym stanie prawnym organizacja odzysku może złożyć sprawozdanie zawierające wszystkie informacje wymienione w art. 237b ust. 1 pkt 1 i 2, z wyjątkiem informacji o wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

W art. 8 projektu ustawy określono termin, od którego organizacja samorządu gospodarczego składa sprawozdanie. Pierwsze sprawozdania organizacje samorządu gospodarczego będą składać w 2019 r. za 2018 r.

Wpływ wprowadzenia opłaty za torbę na zakupy z tworzywa sztucznego na producentów, importerów oraz dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia toreb na zakupy, w tym mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, nie jest możliwy do oszacowania. Zmiana przepisów nie ogranicza możliwości handlu tymi opakowaniami, jednak o wielkości sprzedaży toreb na zakupy z tworzywa sztucznego ostatecznie zdecydują konsumenci.

Przewiduje się, że w wyniku planowanych zmian sprzedaż lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, zgodnie z założeniami transponowanej dyrektywy, będzie zmniejszać się co roku, natomiast spodziewany jest wzrost sprzedaży toreb papierowych, tekstylnych, biodegradowalnych oraz innych, alternatywnych do toreb z tworzywa sztucznego.

Przyjmując cenę za 100 szt. toreb na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości większej niż 15 mikrometrów na poziomie 8,45 zł oraz zużycia 300 toreb na mieszkańca na rok, można szacunkowo określić roczną wartość rynku na poziomie ok. 975 mln zł. Przyjmując, że wprowadzenie opłaty spowoduje zmniejszenie liczby wprowadzanych

toreb o 25%, wartość rynku spadnie do ok. 730 mln zł, natomiast jeżeli redukcja zużycia toreb wyniesie 50% obecnej liczby, to wartość rynku zmniejszy się do poziomu ok. 487,5 mln zł.

Koszty przelewu dla przedsiębiorców, związanego z przekazaniem do budżetu państwa wpływów z opłaty za wydanie lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego, zostały pominięte, ponieważ wg rankingu kont firmowych na lipiec 2016 r. w najpopularniejszych bankach przelewy krajowe są bezpłatne (z wyłączeniem przelewów ekspresowych).

Projekt ustawy nie przewiduje przepisów dotyczących obowiązku składania sprawozdań przez jednostki handlowe o liczbie wydanych lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego (zarówno tych objętych, jak i nieobjętych opłatą recyklingową) w związku z uwagami zgłoszonymi przez Ministerstwo Rozwoju na etapie Stałego Komitetu Rady Ministrów. Powyższa zmiana, wynikająca z uwag zgłoszonych przez Ministerstwo Rozwoju, nie wpłynie negatywnie na budżet państwa.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej, umowami międzynarodowymi, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, w tym umowami z zakresu ochrony praw człowieka, oraz prawodawstwem organizacji i organów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom lub organom Unii Europejskiej stosownie do § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy znajduje się w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sławomir Mazurek, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Sosnowski Paweł, Naczelnik wydziału, pawel.sosnowski@mos.gov.pl, tel. 22 57 92 262 Tomasz Zaliwski, Starszy inspektor, tomasz.zaliwski@mos.gov.pl, tel. 22 57 92 840</p>	<p>Data sporządzenia 19 czerwca 2017 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC 49</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W maju 2015 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz. Urz. UE L 115 z 06.05.2015, str. 11). Zgodnie z dyrektywą państwa członkowskie zobowiązane zostały do podjęcia działań mających na celu trwale ograniczenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego (definicja: torby na zakupy, z uchwytemi lub bez, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane konsumentom w punktach sprzedaży towarów lub produktów o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów). Dyrektywa przewiduje dwa możliwe warianty wdrożenia przepisów przez państwa członkowskie, tj.:

1. Przyjęcie środków zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2019 r. roczny poziom zużycia nie przekraczał 90 lekkich plastikowych toreb na zakupy w przeliczeniu na osobę, a do dnia 31 grudnia 2025 r. – 40 takich toreb w przeliczeniu na osobę; lub określenie podobnych celów wyrażonych w wadze. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z celów określających krajowe zużycie.
2. Przyjęcie instrumentów zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. lekkie plastikowe torby na zakupy nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów, chyba że wdrożone zostaną równie skuteczne instrumenty. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z tych środków.

Państwa członkowskie zostały zobowiązane wdrożyć oba albo jeden z ww. wariantów w terminie do dnia 27 listopada 2016 r. Brak transpozycji do polskiego prawa przepisów w tym zakresie może grozić nałożeniem na Polskę wysokich kar pieniężnych za nieterminowe transponowanie do polskiego prawa przepisów zmienionej dyrektywy 94/62/WE.

Problem odpadów powstałych z lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i ich wpływu na środowisko jest przedmiotem dyskusji prowadzonej w wielu krajach od lat. Zużycie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w UE jest nadmierne, w tym również w Polsce. W 2010 r. w UE zużyto 98,6 mld takich toreb, z których 87% wykorzystuje się jednokrotnie (wg „Assesment of impacts of option to reduce the use of single-use plastic carrier bags” raport Komisji Europejskiej, DG-Environment, 2011), a potem stają się one odpadem. Chociaż na rynku dostępne są grubsze torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do wielokrotnego użytku, konsumenci nadal korzystają z lekkich toreb z tworzywa sztucznego, ponieważ nadal dość często otrzymują je w punktach sprzedaży towarów lub produktów za darmo.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planuje się przyjęcie drugiego wariantu wdrożenia przepisów dyrektywy, czyli przyjęcie instrumentów zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów. Wprowadzona zostanie dodatkowa opłata za lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego (przyjęcie instrumentów, zgodnie z art. 4 ust. 1a lit. b dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.), dalej dyrektywa 94/62/WE, która będzie doliczana do obowiązującej już ceny takiej torby albo będzie podstawową opłatą za torbę, co ma zniechęcić klientów do korzystania z tych toreb. Opłata ta nie miałaby być odzwierciedleniem wartości torebki.

Opłata obejmie lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości do 50 mikrometrów (0,050 mm) – obecnie najczęściej wydawane w jednostkach handlowych przy kasie. Ponadto z ww. opłaty dodatkowej wyłączone będą bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego (czyli torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów – definicja określona w art. 3 pkt 1d dyrektywy 94/62/WE). Wyłączone z opłaty bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego to torby używane do pakowania żywności ze względów higienicznych i żywności sprzedawanej luzem (warzywa, owoce, mięso, ryby itp.).

Rekomendowane rozwiązanie zostanie wprowadzone poprzez nowelizację ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, z późn. zm.). Proponuje się określenie w ustawie maksymalnej stawki opłaty za lekką torbę z tworzywa sztucznego, jaka może być przyjęta przez ministra właściwego do spraw środowiska w stosownym rozporządzeniu jako obowiązująca w danym okresie. Proponuje się maksymalną stawkę

w wysokości 1 zł (w tej wysokości obowiązuje stawka opłaty za torebki w Irlandii Północnej wskazywanej jako modelowy przykład skutecznej redukcji toreb z tworzywa sztucznego). Stawka realna obowiązująca w danym okresie zostanie określona w rozporządzeniu, a jej wysokość zostanie ustalona po przeprowadzeniu dodatkowych analiz uwzględniających m.in. specyfikę polskiego rynku, siłę nabywczą dochodów, poziom cen itp. Ustalenie maksymalnej stawki na relatywnie wysokim poziomie pozwoli na elastyczne kształtowanie stawki realnej, tak aby wpływała ona na faktyczną redukcję stosowania toreb z tworzywa sztucznego.

Zgodnie z punktem 14 preambuły w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE państwa członkowskie mogą w dowolny sposób wykorzystywać dochody generowane przez środki przyjmowane zgodnie z dyrektywą 94/62/WE, w celu osiągnięcia trwałego zmniejszenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.

Wybór powyższego rozwiązania wynika z dotychczasowej praktyki na polskim rynku. W latach 2009–2010 duża część sklepów wycofała się z bezpłatnego wydawania toreb z tworzywa sztucznego, wprowadzając odpłatność za ich wydanie (najczęściej w wysokości od 5 do 20 gr). Pobrane opłaty stanowią przychód jednostek handlowych. Szacuje się, że odpłatność za torebki spowodowała ograniczenie ich stosowania o około 36%, z około 470 toreb na głowę mieszkańca (wg Impact Assessment do zmiany dyrektywy 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy) do około 300 toreb na głowę mieszkańca (szacunki oparte o informacje przekazane do Ministerstwa Środowiska przez przedstawicieli branży). Dodatkowa opłata powinna wpłynąć na dalsze ograniczenie stosowania lekkich toreb z tworzywa sztucznego przez konsumentów.

W projekcie ustawy określono jedynie maksymalną wysokość opłaty recyklingowej (1 zł). Stawka obowiązująca zostanie natomiast określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska. Przyjęty do realizacji wariant umożliwi podejmowanie ewentualnych późniejszych decyzji w zakresie zmiany wysokości opłaty w celu stymulowania osiągnięcia trwałego zmniejszenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w oparciu o rzeczywiste zużycie tych toreb.

Zrezygnowano z realizacji wariantu, w którym to producenci toreb mieliby pobierać dodatkową opłatę za lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego od nabywających je sprzedawców detalicznych i hurtowych. Powyższy wariant w najmniejszym stopniu oddziaływałby na jednostki handlowe, ponieważ zwalniałby je z obowiązku pobierania od klientów oraz przekazywania do budżetu państwa opłaty recyklingowej. Jednak przyjęcie takiego rozwiązania było obciążone ryzykiem, że część sprzedawców może w pełni ponieść koszty zakupu toreb i będą oferować je w jednostce handlowej nieodpłatnie. Tym samym zamierzony efekt ograniczenia zużycia toreb nie zostanie osiągnięty. Zdecydowano się więc na wybór wariantu, w którym to prowadzący jednostki handlowe oferujący lekkie torby na zakupy użytkownikom będą pobierać opłaty recyklingowe. Wpływ na wybór tego wariantu miał m.in. fakt, że w zdecydowanej większości jednostek handlowych opłata za torbę na zakupy jest już pobierana, w związku z czym wprowadzana zmiana będzie jedynie rozszerzeniem tej formy opłaty, którą konsumenci już znają. A poprzez wzrost dotychczasowych opłat za torby (cena torby plus opłata recyklingowa) skłoni konsumentów do dalszego ograniczania zużycia lekkich toreb na zakupy. Należy przy tym podkreślić, że informacje o wydanych w danym roku lekkich torbach na zakupy będą corocznie sprawozdawane przez Polskę Komisji Europejskiej. W przypadku wyboru wariantu, w którym pobierano by opłaty na poziomie producenta toreb, przekazywanie informacji o sprzedanych przez producenta torbach nie byłoby tożsame z ilością toreb wydanych konsumentom w punktach sprzedaży towarów, ponieważ część z tych toreb może być wykorzystana np. na potrzeby własne jednostek handlowych lub w innym celu niż przekazanie klientom do pakowania produktów. Istnieje również ryzyko, że część toreb zakupionych przez sprzedawców nie zostanie w roku nabycia wydana konsumentom.

Ponadto w projekcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw zostaną wprowadzone zmiany niektórych przepisów obecnie obowiązującej ustawy. Wprowadzone zmiany nie oddziałują w znaczący sposób na podmioty podlegające przepisom ustawy, mają na celu doprecyzowanie przepisów, które w ciągu dwóch lat obowiązywania ustawy okazały się nie funkcjonować w pełni w sposób zamierzony. Planowane zmiany obejmują m.in. doprecyzowanie przepisów dotyczących wyłączenia spod stosowania przepisów określonych w art. 6; ponadto wymieniono porozumienie jako podmiot mogący wnioskować o dokumenty DPO (dokument potwierdzający inny niż recykling proces odzysku), DPR (dokument potwierdzający recykling), EDPO (dokument potwierdzający eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich innym niż recykling procesom odzysku) lub EDPR (dokument potwierdzający eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi) oraz doprecyzowano przepisy dotyczące czasu, w jakim dokumenty powinny być wystawione, doprecyzowano również przepisy dotyczące audytu przedsiębiorców wystawiających dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR w zakresie ewentualnych nieprawidłowości wykazanych podczas audytu. Ponadto zmieniono załącznik nr 1, dodając poziom dla opakowań z pozostałych metali oraz załącznik nr 2, dodając do wzorów na obliczanie opłaty produktowej obowiązku organizacji odzysku określonego w art. 20 ust. 4.

Oczekuje się, że zmiany wprowadzone do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi spowodują zmniejszenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego przez konsumentów. Jak pokazują doświadczenia państw członkowskich, opłata dodatkowa stanowi bardzo skuteczny instrument służący ograniczeniu zużycia toreb z tworzywa sztucznego przez społeczeństwo. Ponadto oczekiwanym efektem jest ograniczenie zanieczyszczenia środowiska poprzez lekkie torby z tworzywa sztucznego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Poziom zużycia toreb z tworzywa sztucznego na zakupy różni się pomiędzy państwami członkowskimi, wpływ na to mają różnice w zwyczajach konsumentów, świadomość ekologiczna oraz skuteczność podejmowanych środków politycznych. Niektórym państwom członkowskim udało się znacząco zmniejszyć poziom korzystania z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, a średni poziom zużycia w siedmiu najlepiej radzących sobie państwach członkowskich wynosi zaledwie 20% średniego unijnego zużycia. Ponadto między państwami członkowskimi występują różnice w dostępności i dokładności danych na temat obecnych poziomów zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.

W niektórych krajach wprowadzono rozwiązania prawne, które doprowadziły do ograniczenia stosowania tego typu opakowań, m.in. w Irlandii w 2004 r., która jest podawana jako wzór w tym zakresie. W 2002 r. rząd Irlandii podjął decyzję o objęciu toreb foliowych specjalną opłatą. Zamiast rozdawać je za darmo, pobierano za każdą torbę opłatę 0,15 euro (obecnie 0,22 euro). Uzyskane w ten sposób środki finansowe przeznaczane są na wdrażanie projektów dotyczących recyklingu odpadów.

Do dnia wejścia w życie tych przepisów w 4-milionowej Irlandii zużywano rocznie około 1,2 mld toreb. Po wejściu w życie przepisów zużycie tych opakowań spadło o około 90%.

W związku z transpozycją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy Francja przesłała do notyfikacji projekt dekretu dotyczącego ograniczeń używania jednorazowych toreb z tworzywa sztucznego, który zakłada, że redukcja lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego zostanie dokonana poprzez obowiązkowy udział materiałów biodegradowalnych w tych torbach. Od 2017 r. torby muszą zawierać co najmniej 30% materiałów biodegradowalnych. Poziom docelowo zwiększy się do 60%.

Belgia również przesłała swój projekt przepisów transponujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającą dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Projekt zakłada wprowadzenie zakazu od dnia 1 września 2016 r. używania jednorazowych toreb z lekkich lub bardzo lekkich tworzyw sztucznych w handlu detalicznym. Wcześniej obowiązywał podatek od jednorazowych toreb z tworzywa sztucznego, który był uiszczany przez dystrybutorów.

W Niemczech zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym od dnia 1 kwietnia 2016 r. obowiązuje umowa pomiędzy Ministerstwem Środowiska i Niemiecką Izbą Handlową, przedmiotem umowy jest ograniczenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego. Wysokość opłat będzie ustalana samodzielnie przez poszczególne sklepy i sieci handlowe (zakaz wspólnego ustalania wysokości opłaty przez sieci). Przewiduje się, że cena jednej torby będzie wynosiła około 20 centów.

W Wielkiej Brytanii od dnia 5 października 2015 r. duże punkty sprzedaży detalicznej (przedsiębiorstwa zatrudniające powyżej 250 pracowników) są zobowiązane do pobierania opłaty w wysokości min. 5 pensów za torby z tworzywa sztucznego jednorazowego użytku. Z powyższej opłaty wyłączono torebki papierowe, opakowania wydawane na lotniskach, torebki na niezapakowane w inny sposób jedzenie, lekarstwa, nasiona, rośliny lub żywe ryby. Natomiast wpływy z opłaty za torebki zostają u sprzedawców detalicznych, którzy muszą informować o sposobie wydatkowania tych środków. Opłata wynosząca 5 pensów obowiązywała wcześniej m.in. w Walii i w ciągu 3 lat zużycie jednorazowych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego zmniejszyło się o 79%.

Hiszpania, transponując dyrektywę ramową w sprawie odpadów, przewidziała redukcję toreb z tworzywa sztucznego na zakupy od 2013 r., a od 2018 r. użycie toreb z tworzywa sztucznego ma być całkowicie zakazane.

We Włoszech od 2011 r. zakazano użycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, jeżeli nie są biodegradowalne.

Łotwa w 2009 r. wprowadziła opłatę za torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Malta stosuje opłatę za torbę na zakupy z tworzywa sztucznego od 2005 r., torba biodegradowalna jest darmowa.

W Holandii od dnia 1 stycznia 2016 r. obowiązują przepisy nakładające na punkty handlowe obowiązek pobierania opłaty za wydawane torby foliowe. Rekomendowana wysokość opłaty to 0,25 euro.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci, importerzy oraz dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia toreb z tworzywa sztucznego	brak danych		Zmniejszenie ilości produkowanych lub przywożonych do kraju toreb.
Producenci, importerzy oraz dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań alternatywnych do toreb z tworzywa sztucznego	brak danych		Zwiększenie ilości produkowanych lub przywożonych do kraju opakowań alternatywnych do toreb z tworzywa sztucznego.
Punkty sprzedaży towarów lub produktów odpowiedzialne za pobór opłaty	około 450 tys.	GUS	Pobieranie opłaty od konsumentów za lekkie torby na zakupy z tworzywa

			sztucznego i przekazywanie jej do budżetu państwa.
Konsumenci	około 38,5 mln	GUS	Dodatkowa opłata za lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego.
Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej	16	uokik.gov.pl/wazne_adresy.php#faq595	Przeprowadzanie kontroli punktów sprzedaży towarów lub produktów. Finansowanie ze środków budżetu państwa zadań realizowanych przez Inspekcję Handlową związanych z prowadzeniem kontroli.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania z terminem 30 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag. Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z ustawą z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) i otrzymał pozytywną opinię.

Podmioty, którym projekt ustawy został przekazany w ramach konsultacji publicznych i opiniowania:

1. Marszałkowie województw;
2. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej;
4. COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
6. Business Centre Club;
7. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
8. NSZZ „Solidarność”;
9. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
10. Forum Związków Zawodowych;
11. Związek Rzemiosła Polskiego;
12. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
13. Krajowa Izba Gospodarcza;
14. Polska Izba Ekologii;
15. Fundacja Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”;
16. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
17. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
18. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
19. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
20. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
21. Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości „Czyste Piękno”;
22. Polska Organizacja Francyzodawców;
23. Polska Grupa Supermarketów;
24. Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
25. Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
26. Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
27. Polski System Recyklingu Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
28. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
29. Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
30. Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
31. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
32. Jaworznicka Izba Gospodarcza;
33. Koba Organizacja Odzysku;
34. Branżowa Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL – EKO Organizacja Odzysku S.A.;
36. Recan Organizacja Odzysku S.A.;
37. CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku S.A.;
38. EKO – PUNKT Organizacja Odzysku S.A.;
39. EKOLA Organizacja Odzysku Odpadów i Opakowań S.A.;
40. TOM Organizacja Odzysku S.A.;
41. Biosystem Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

W związku ze zgłoszoną niewielką ilością uwag w trakcie konsultacji publicznych do przepisów dotyczących opłaty recyklingowej wysłuchanie publiczne nie zostanie zorganizowane.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	1153,12	1037,81	922,49	807,18	691,87	576,56	461,25	345,94	230,62	115,31	6 342,14
budżet państwa	0,00	1141,59	1027,43	913,27	799,11	684,95	570,79	456,63	342,46	228,32	114,16	6 278,72
JST	0,00	11,53	10,38	9,22	8,07	6,92	5,77	4,61	3,46	2,31	1,15	63,42
Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	11,44
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	11,44
Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-1,04	1152,08	1036,77	921,45	806,14	690,83	575,52	460,21	344,90	229,58	114,27	6 330,70
budżet państwa	0,00	1141,59	1027,43	913,27	799,11	684,95	570,79	456,63	342,48	228,32	114,16	6 278,72
JST	-1,04	10,49	9,34	8,19	7,03	5,88	4,73	3,57	2,42	1,27	0,11	51,98
Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Opłata recyklingowa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Do powyższej analizy przyjęto następujące założenia: zużycie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na jednego mieszkańca w pierwszym roku obowiązywania przepisów – 150, cena za torbę – 20 gr, ludność – 38 437 239 (GUS, stan na dzień 31.12.2015 r.). Ponadto nie oszacowano wydatków na kontrole prowadzone przez Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej z uwagi na fakt, że wydatki te nie są możliwe do określenia przed przeprowadzeniem kontroli. Finansowanie zadań realizowanych przez Inspekcję Handlową, związanych z przeprowadzaniem kontroli będzie odbywało się ze środków budżetu państwa. Ponadto założono, że w związku z wprowadzeniem opłaty recyklingowej oraz prowadzoną edukacją świadomość społeczeństwa na temat szkodliwości dla środowiska tych toreb będzie się zwiększać. W związku z powyższym przyjęto, że sprzedaż lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego będzie sukcesywnie malała w tempie 10% rocznie, a więc wpływy z tytułu opłaty recyklingowej również ulegną zmniejszeniu.</p> <p>Pierwsze wpływy z opłaty recyklingowej zostaną przekazane do budżetu państwa w 2019 r. (wpływy za 2018 r.), jednak ich wysokość, w tym momencie, nie jest możliwa do oszacowania. Przyjmując, że w wyniku wprowadzenia opłaty za wydanie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego obywatel będzie kupował 150 takich toreb rocznie po cenie 20 gr za sztukę, to wpływy z opłaty recyklingowej wyniosłyby ok. 1 142 mln zł. Jednak należy mieć na uwadze doświadczenia np. Irlandii, gdzie po wprowadzeniu podobnych przepisów sprzedaż toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, w dłuższym okresie czasu, spadła o ok. 90%, a więc znacząco spadły też wpływy z opłaty. W tabeli przedstawiono dochody w przypadku zmniejszenia zużycia tych toreb o 10% w skali roku, w związku z czym w 10. roku obowiązywania opłaty zużycie zmniejszy się o 90% w stosunku do roku pierwszego, a więc do poziomu zużycia 15 toreb na mieszkańca w ciągu roku. W przypadku ograniczenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego o 90% w stosunku do pierwszego roku (150 toreb na mieszkańca na rok) wpływy do budżetu państwa z opłaty recyklingowej, przy powyższych założeniach, wyniosłyby ok. 114 mln zł.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-

ceny stałe z ... r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,00	1153,12	1037,81	922,49	691,87	115,31	6 342,14
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wpływ wprowadzenia opłaty za torbę na zakupy z tworzywa sztucznego na producentów, importerów oraz dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia toreb na zakupy nie jest możliwy do oszacowania. Zmiana przepisów nie ogranicza możliwości handlu tymi opakowaniami, jednak o wielkości sprzedaży toreb na zakupy z tworzywa sztucznego ostatecznie zdecydują konsumenci.</p> <p>Przewiduje się, że w wyniku planowanych zmian sprzedaż lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego będzie zmniejszać się co roku, natomiast spodziewany jest wzrost sprzedaży toreb papierowych, tekstylnych, biodegradowalnych oraz innych, alternatywnych do toreb z tworzywa sztucznego.</p> <p>Przyjmując cenę za 100 szt. toreb na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości większej niż 15 mikrometrów na poziomie 8,45 zł oraz zużycia 300 toreb na mieszkańca na rok, można szacunkowo określić roczną wartość rynku na poziomie ok. 975 mln zł. Przyjmując, że wprowadzenie opłaty spowoduje zmniejszenie ilości wprowadzanych toreb o 25%, wartość rynku spadnie do ok. 730 mln zł, natomiast jeżeli redukcja zużycia toreb wyniesie 50% obecnej ilości, to wartość rynku zmniejszy się do poziomu ok. 487,5 mln zł.</p> <p>Koszty przelewu (raz na rok) dla przedsiębiorców, związanego z przekazaniem do budżetu państwa wpływów z opłaty za wydanie lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego, zostały pominięte, ponieważ wg rankingu kont firmowych na lipiec 2016 r. w najpopularniejszych bankach przelewy krajowe są bezpłatne (z wyłączeniem przelewów ekspresowych).</p> <p>Wydatki obywateli zostały określone na podstawie założeń przyjętych w punkcie 6 w części dotyczącej wpływów do budżetu państwa z tytułu opłaty recyklingowej. Wydatki obywateli są tożsame z wpływami z opłaty recyklingowej. Należy jednak mieć na uwadze, że pobieranie torby w jednostce handlu jest dobrowolne, dlatego wysokość wydatków na opłatę recyklingową zależy bezpośrednio od decyzji konsumentów i może różnić się od przedstawionych szacunków. Ponadto część konsumentów toreb na zakupy wykorzystuje je ponownie jako worki na odpady. W przypadku wprowadzenia opłaty za lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego konsumenci nie tracą powyższej możliwości wykorzystania tych toreb, jednak można szacować, że wykorzystanie toreb na zakupy w miejsce worków na odpady się zmniejszy. W efekcie przewiduje się wzrost sprzedaży worków na odpady.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Zmiana ustawy pośrednio wpłynie na producentów, importerów oraz dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, prawdopodobnie ograniczając zamówienia jednostek handlowych na oferowane przez nich torbki. Z drugiej strony oczekiwany jest wzrost popytu na torby alternatywne w stosunku do toreb z tworzywa sztucznego, które nie są objęte restrykcjami przedmiotowej ustawy oraz są bardziej przyjazne dla środowiska.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Zaproponowane zmiany pozytywnie wpłyną na środowisko naturalne, ponieważ mniejsze zużycie toreb na zakupy z tworzywa sztucznego to także mniejsza ich liczba trafiająca na składowisko odpadów. Ponadto torebki foliowe ze względu na swoją niewielką masę i stosunkowo dużą powierzchnię często są przenoszone przez wiatr, również z miejsc przeznaczonych na ich składowanie bądź magazynowanie, zanieczyszczając przestrzeń publiczną, w tym zbiorniki wodne, zagrażając ekosystemom wodnym. Redukcja zużycia torebek foliowych ograniczy to zjawisko.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowana zmiana ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wynika z przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Transpozycja tych przepisów do prawodawstwa krajowego miała nastąpić najpóźniej do dnia 27 listopada 2016 r., a wprowadzenie opłaty pobieranej od torebek powinno nastąpić do dnia 31 grudnia 2018 r. W następstwie tych zmian ma zostać ograniczone zużycie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja powinna nastąpić w 2021 r., aby sprawdzić, czy wprowadzone opłaty spowodowały zmniejszenie liczby wprowadzonych na rynek lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego. Pierwsze wnioski będzie można sporządzić najwcześniej w 2019 r.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Raport TNS Polska dla Ministerstwa Środowiska „Polacy o jednorazowych torbach zakupowych”.		

Polacy o jednorazowych torbach zakupowych

Raport TNS Polska dla

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

Polacy o jednorazowych torbach
zakupowych

© TNS Sierpień 2015

Spis treści

1

O badaniu

4

2

Wyniki badania

7

Polacy o jednorazowych torbach
zakupowych

© TNS Sierpień 2015

Raport *Polacy o jednorazowych torbach zakupowych* przygotowany został na zlecenie Ministerstwa Środowiska przez Zespół Badań Społecznych w TNS Polska. Projekt sfinansowany został ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony
Środowiska i Gospodarki Wodnej

1

O badaniu

Polacy o jednorazowych torbach
zakupowych

© TNS Sierpień 2015

Informacje o badaniu

Termin badania: 24 – 29 lipca 2015 roku.

Próba: ogólnopolska, reprezentatywna próba 1009 mieszkańców Polski w wieku 15 i więcej lat.

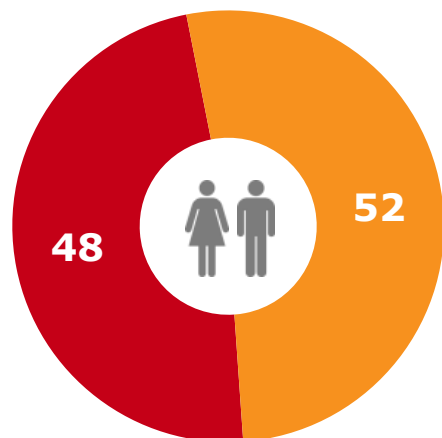
Technika: wywiady bezpośrednio wspomagane komputerowo (CAPI).

Wszystkie prezentowane na wykresach wyniki są przedstawione w wartościach procentowych. Udziały procentowe zaokrąglone są do liczb całkowitych.

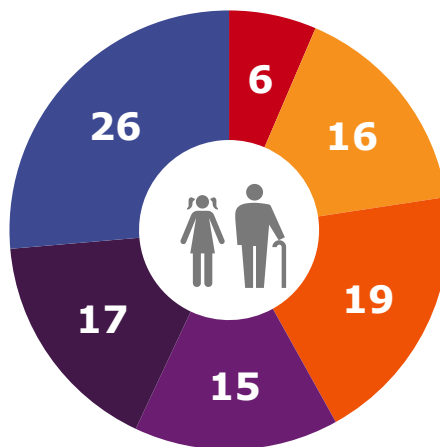
Charakterystyka respondentów

Płeć

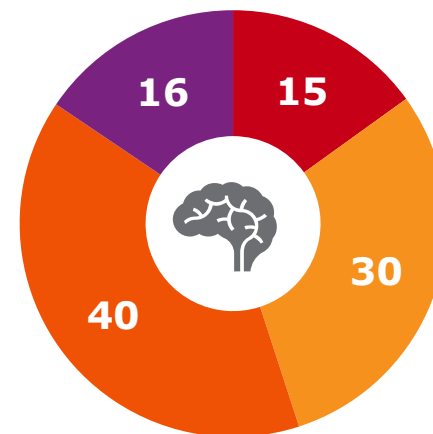
■ mężczyzna ■ kobieta

Wiek

■ 15 – 19 lat
■ 20 – 29 lat
■ 30 – 39 lat
■ 40 – 49 lat
■ 50 – 59 lat
■ 60 lat i więcej

Wykształcenie

■ podstawowe / gimnazjum
■ zasadnicze zawodowe
■ średnie / pomaturalne
■ licencjat / wyższe

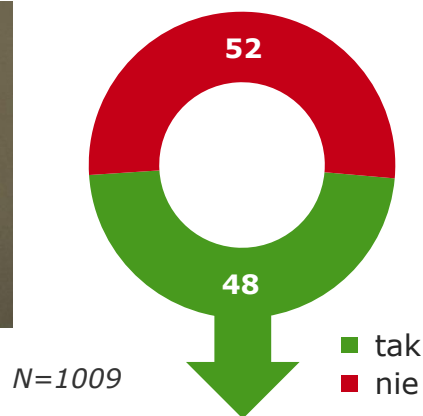
N=1009

2

Wyniki badania

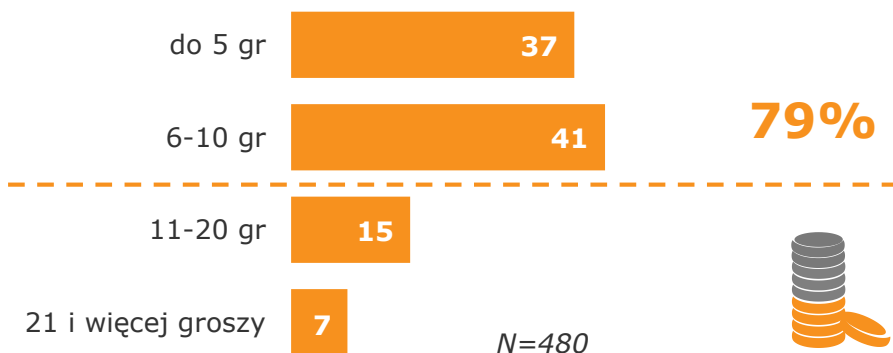

Na tym zdjęciu znajduje się lekka, jednorazowa, plastikowa torba na zakupy. Czy był(a)by Pan/Pani skłonny(a) płacić za taką torbę, wiedząc że opłata byłaby przeznaczona na ochronę środowiska?

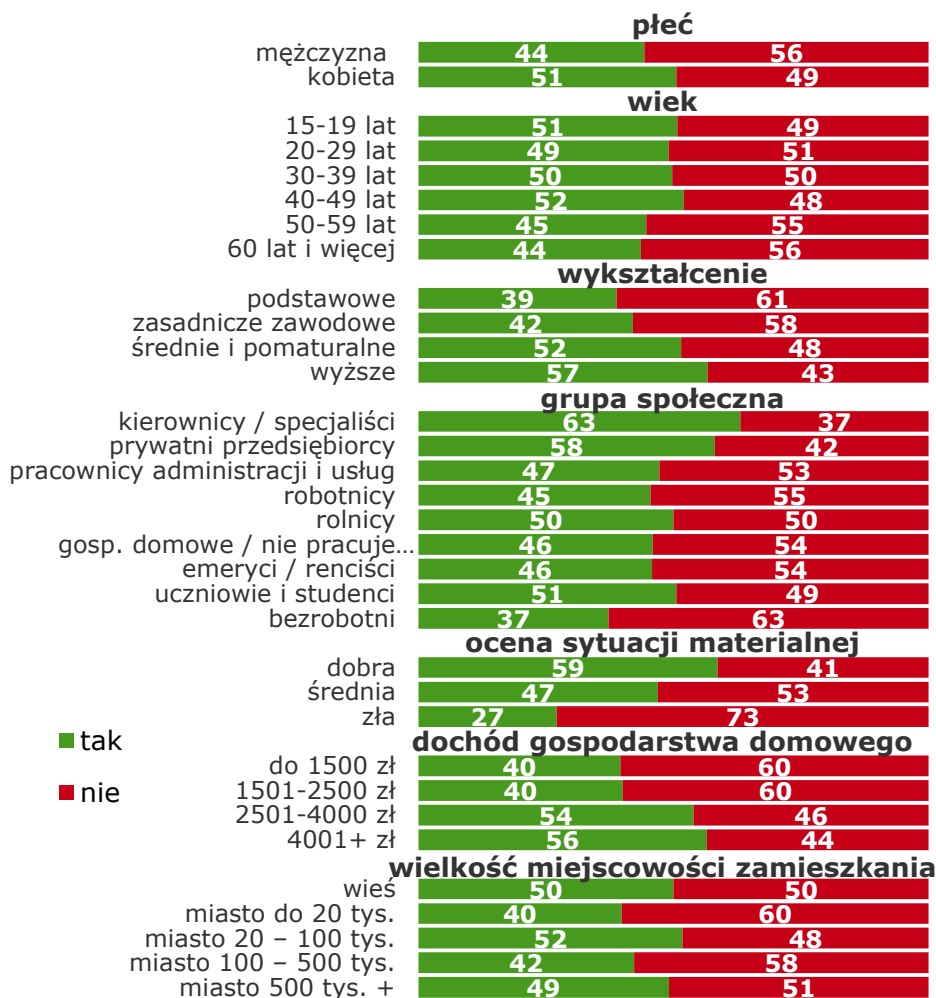
Jak wynika z badania, Polacy są niemal równo podzieleni, jeśli chodzi o gotowość do płacenia za jednorazowe, plastikowe torby na zakupy. 52% respondentów odpowiada, że nie chciałoby płacić za tego typu lekkie torby, wiedząc przy tym, że opłata za to opakowanie byłaby przeznaczona na ochronę środowiska. 48% Polaków deklaruje natomiast, że byłoby skłonni płacić za tego typu torby na zakupy.

Ile maksymalnie był(a)by Pan(i) skłonny(a) zapłacić za taką torbę?

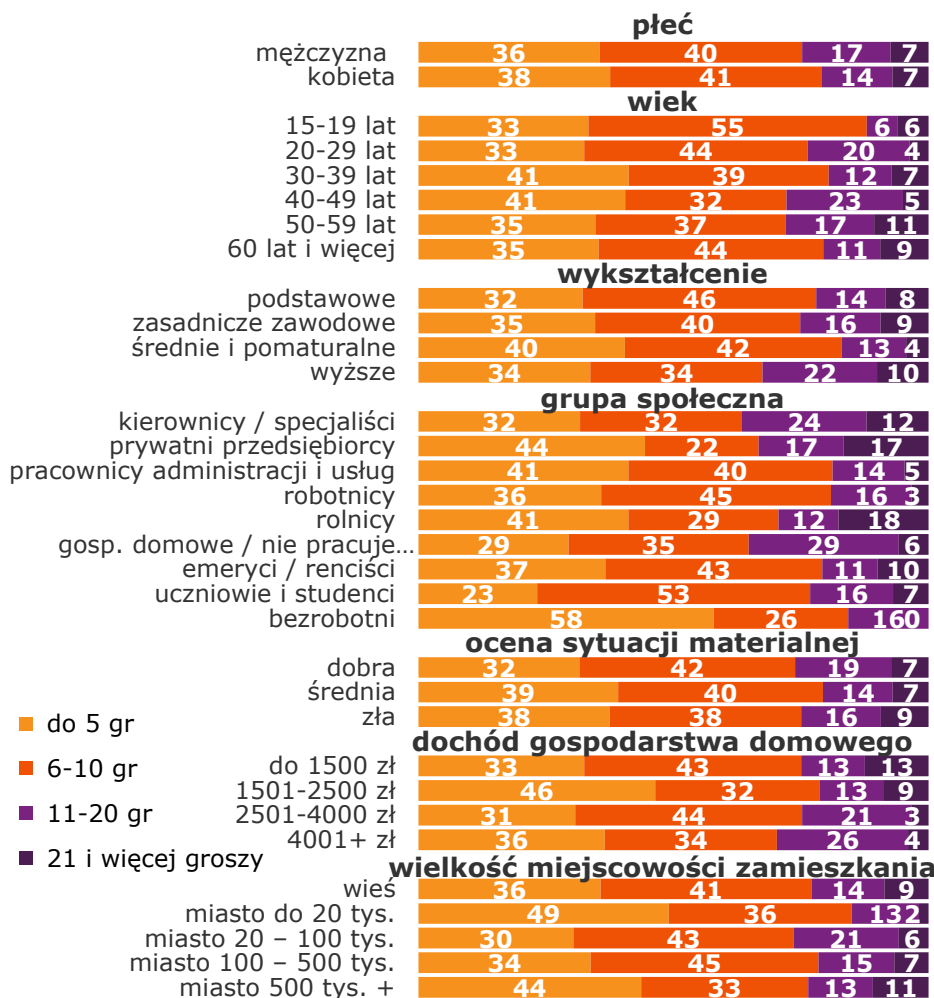
Zdecydowana większość osób skłonnych do płacenia za jednorazowe torby zakupowe przeznaczyłaby na ten produkt nie więcej niż 10 gr. Najczęściej zapłaciliby od 6 do 10 gr – tak deklaruje 41% badanych. 37% wolałoby zapłacić co najwyżej 5 gr. Tylko trzy osoby zadeklarowały, że byłyby skłonne zapłacić 1 zł za tego rodzaju torbę zakupową.

Czy był(a)by Pan/Pani skłonny(a) płacić za taką torbę, wiedząc że opłata byłaby przeznaczona na ochronę środowiska?

Częściej deklaracje przeznaczenia pieniędzy na plastikowe jednorazowe torby składają kobiety niż mężczyźni (51% wobec 44%), osoby lepiej wykształcone – z wykształceniem średnim i pomaturalnym (52%) lub wyższym (57%) oraz te, które oceniają swoją sytuację materialną jako dobrą (59%), jak również kierownicy i specjaliści (63%). Skłonności do płacenia za plastikowe torby jednorazowe sprzyja także wyższy dochód gospodarstwa domowego (56% osób, których dochód wynosi powyżej 4000 zł). Wiek oraz wielkość miejscowości zamieszkania nie różnicują w sposób istotny chęci wnoszenia opłat za tego typu torby.

Ile maksymalnie był(a)by Pan(i) skłonny(a) zapłacić za taką torbę?

Czterdziestolatek (23%), osoby z wykształceniem wyższym (22%) oraz respondenci, których dochód gospodarstwa domowego wynosi 4001 i więcej złotych (26%) częściej deklarują, że byliby skłonni zapłacić za jednorazową torbę foliową maksymalnie 11 do 20 groszy. Mieszkańcy najmniejszych miast (49%) natomiast częściej nie zapłaciliby za tego typu torbę więcej niż 5 groszy. Płeć, grupa społeczno-zawodowa oraz ocena sytuacji materialnej nie różnicują w istotny sposób deklarowanych kwot, jakie Polacy byliby w stanie wydać w tym celu.

Informacje kontaktowe

Dorota Kachaniak
Research Executive
Associate
dorota.kachaniak@tnsglobal.com
22 598 97 99

Joanna Skrzyńska
Account Manager
joanna.skrzynska@tnsglobal.com
22 598 96 73

TNS Polska | ul. Wspólna 56 00-687 Warszawa | <http://www.tnsglobal.pl>

Polacy o jednorazowych torbach
zakupowych

© TNS Sierpień 2015

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania
projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami
opakowaniowymi oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z uzasadnieniem i Oceną Skutków Regulacji (OSR) był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania od dnia 21.09.2016 r. z terminem zgłaszania uwag 30 dni od dnia rozpoczęcia konsultacji.

Projekt ustawy był zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji, stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Ponadto podmioty, którym przesłany został projekt rozporządzenia w ramach konsultacji publicznych i opiniowania to:

1. Marszałkowie województw;
2. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej;
4. COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
6. Business Centre Club;
7. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
8. NSZZ „Solidarność”;
9. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
10. Forum Związków Zawodowych;
11. Związek Rzemiosła Polskiego;
12. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
13. Krajowa Izba Gospodarcza;
14. Polska Izba Ekologii;
15. Fundacja Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”;
16. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
17. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
18. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
19. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
20. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
21. Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości „Czyste Piękno”;
22. Polska Organizacja Francyzodawców;
23. Polska Grupa Supermarketów;

24. Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
25. Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
26. Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
27. Polski System Recyklingu Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
28. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
29. Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
30. Izba Przemysłowo – Handlowa Inwestorów w Polsce;
31. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
32. Jaworznicka Izba Gospodarcza;
33. Koba Organizacja Odzysku;
34. Branżowa Organizacja Odzysku S.A.;
35. DOL – EKO Organizacja Odzysku S.A.;
36. Recan Organizacja Odzysku S.A.;
37. CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku S.A.;
38. EKO – PUNKT Organizacja Odzysku S.A.;
39. EKOLA Organizacja Odzysku Odpadów i Opakowań S.A.;
40. TOM Organizacja Odzysku S.A.

W ramach konsultacji publicznych żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

W trakcie trwania konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu rozporządzenia zgłosili:

1. Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego;
2. Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego;
3. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego;
4. Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego;
5. Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego;
6. Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego;
7. Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego;
8. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Białymstoku;
9. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Kielcach;
10. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Katowicach;
11. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy;
12. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp.;
13. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
14. Krajowa Izba Gospodarcza;

15. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
16. Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK;
17. COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
18. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
19. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
20. Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
21. Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
22. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
23. Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań;
24. Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań;
25. Biuro Usług Ekologicznych Ro-Eko;
26. Stowarzyszenie Polski Recykling;
27. PlasticsEurope Stowarzyszenie Producentów Tworzyw Sztucznych;
28. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
29. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
30. Polskie Forum ISO 14000;
31. CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
32. CP Recycling Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
33. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
34. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska;
35. Ogólnopolskie Stowarzyszenia Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”.

Szczegółowe odniesienie się do uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania znajduje się w załączonych tabelach zbiorczych.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

Lp.	Przepis	Autor uwagi	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Środowiska
1.	Art. 1 pkt 1	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Zmiana w zakresie art. 6 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Treść art. 6 ust. 1 określa zasady stosowania wyłączeń w stosowaniu ustawy wobec poszczególnych podmiotów. Uzasadnienie takiej zmiany nie daje jasności jakie skutki ma przynieść projektowana zmiana. Dostrzegamy ryzyko, że wykreślenie zapisów mówiących o wewnątrzspółnotowych wymianach i dostawach doprowadzi do poszerzenia wyłączeń w stosowaniu ustawy na podmioty spoza Unii Europejskiej, tym samym zagrażając wspólnotowemu rynkowi odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Zdaniem MŚ nie istnieje ryzyko, o którym mowa w uwadze. Planowaną w projekcie ustawy zmianę szczegółowo wyjaśnia uzasadnienie do projektu.
2.	Art.1 pkt 2	Krajowa Izba Gospodarcza	Art. 8 ust. 10b) – definicyjne określenie lekkiej i bardzo lekkiej torby plastikowej zróżnicowane tylko grubością ścianki niezależnie od jej wielkości i rodzaju użytego materiału wydaje się niedostateczne. Jak odnieść ten zapis do art. 40 a).	Uwaga nieprzyjęta. Takie zróżnicowanie rozróżnia za którą torbę pobierana jest opłata, a która z opłaty jest zwolniona.
3.	Art.1 pkt 2	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	Uaktualnienie definicji środków niebezpiecznych (art. 8, ust. 14) Proponujemy następujące zmiany w art. 8 ust. 14 <ul style="list-style-type: none"> • usunięcie podpunktu a • zmianę punktu b na punkt a • zmianę punktu c na punkt b i usunięcie z tekstu „zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne, toksyczne lub niebezpieczne dla środowiska wodnego z przypisanym symbolem N na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub” <p><u>Uzasadnienie:</u> W związku z wejściem w życie rozporządzenia nr 1272/2008 (CLP) również dla mieszanin chemicznych, z dniem 1 czerwca 2015 roku przestały obowiązywać dotychczasowe zasady klasyfikacji i oznakowania substancji i mieszanin. Co prawda istnieje 2 letni okres przejściowy dla produktów wprowadzonych do obrotu przed 1 czerwca 2015 roku, ale wszystkie produkty wprowadzone do obrotu po tym terminie powinny być oznakowane i opakowane zgodnie z rozporządzeniem CLP.</p>	Uwaga przyjęta.
4.	Art.1 pkt 2	Związek Pracodawców	Uaktualnienie definicji środków niebezpiecznych (art. 8 ust. 14) W związku z wejściem w życie rozporządzenia nr 1272/2008 (CLP) również dla	Uwaga przyjęta.

		Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	<p>mieszanin chemicznych, z dniem 1 czerwca 2015 r. przestały obowiązywać dotychczasowe zasady klasyfikacji i oznakowania substancji i mieszanin. Co prawda istnieje 2 letni okres przejściowy dla produktów wprowadzonych do obrotu przed 1.06. 2015 roku, ale wszystkie produkty wprowadzone do obrotu po tym terminie powinny być zgodne z rozporządzeniem CLP.</p> <p>Dlatego wnosimy o:</p> <ul style="list-style-type: none"> • usunięcie podpunktu a) wart. 8, pkt 14, • zmianę punktu b) na punkt a), <p>zmianę punktu c) na punkt b) i usunięcie z tekstu „zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne, toksyczne lub niebezpieczne dla środowiska wodnego z przypisanym symbolem N na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach tub”.</p>	
5.	Art. 1 pkt 2 lit. b	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	<p>Zmiana w art. 1 punkt 2b) odnoszącym się do art. 6 obecnej ustawy</p> <p>Proponujemy w 2 ostatnich wierszach p. 10_a) „główny strukturalny składnik” zmienić na „główny materiał”, aby zapis był spójny z p. 10_b), w którym mowa jest o materiale toreb.</p> <p>Prawidłowa nazwa użytej jednostki długości brzmi mikrometr.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Termin „mikrometr” został przyjęty.</p>
6.	Art. 1 pkt 2 lit. b	COBRO – Instytut Badawczy Opakowań	<p>Chciałbym zwrócić uwagę na błędne używanie terminu “plastik” w ww projekcie. Słowo plastik jest bezpośrednim przekładem z angielskiego plastic, jednak zarówno w tłumaczeniach fachowych jak i dyrektywie tworzywowej słowo to powinno być i jest tłumaczone jako „tworzywo”.</p> <p>Plastik jest jedynie słowem używanym potocznie dlatego zachęcamy do posługiwania się zwrotem “tworzywo” jako terminem stosowanym od lat w ogólnie przyjętej terminologii.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Termin „plastik” zostanie zamieniony terminem „tworzywo sztuczne”.</p>
7.	Art.1 pkt 3 lit. a	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>Proponuje się nadać brzmienie art. 17. ust. 4 na:</p> <p>„4. Organizacja odzysku opakowań przejmuje za opłatą obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach na podstawie zawartej z nim w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowy, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.”</p> <p>oraz dodać ust. 4a i 4b w brzmieniu:</p> <p>„4a. Opłaty pobierane przez organizacje odzysku od przedsiębiorców wprowadzających za przejście obowiązku w odniesieniu do określonego w przepisach prawa rodzaju i masy opakowań powinny pokrywać pełne koszty</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Określanie tych kosztów przez organizacje odzysku opakowań mogłoby powodować ich zawyżanie, co prowadziło do zwiększenia zysków organizacji, a nie faktycznego przekazywania tych środków na selektywną zbiórkę.</p>

			<p>dotyczące zbiórki selektywnej, sortowania, transportu i przetwarzania określonych odpadów opakowaniowych, jak również koszty zapewnienia odpowiednich informacji konsumentom w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz koszty publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 19.”</p> <p>„4b. Organizacja odzysku jest obowiązana posiadać kalkulację kosztów składowych pobieranej od przedsiębiorców wprowadzających opłaty za przejęcie obowiązku dla każdego rodzaju opakowań znajdujących się w ofercie organizacji i na żądanie przedsiębiorcy wprowadzającego lub organu uprawnionego do kontroli ją okazać.”</p> <p>Zobowiązani przedsiębiorcy w większości krajów UE realizują swoje obowiązki poprzez organizacje odzysku, które odgrywają ważną rolę w budowie systemu odzysku i recyklingu opakowań i odpadów użytkowych. Organizacje przejmują obowiązki przedsiębiorców wprowadzających wyroby na rynek w zakresie odzysku i recyklingu, a następnie je realizują zapewniając skuteczne i bezpieczne ich wykonanie. System jest finansowany ze środków przedsiębiorców, którzy w wielu krajach UE ponoszą faktyczne koszty pozyskiwania opakowań (selektywna zbiórka), sortowania i ich przerobu, a w innych krajach koszty częściowe. Organizacje odzysku są tam instytucjami zaufania publicznego pod mocnym nadzorem odpowiedzialnych organów państwa. Dostają okresowe decyzje na funkcjonowanie i muszą je co kilka lat odnawiać. Brak uzyskania efektów lub działania niezgodne z prawem automatycznie eliminują takie organizacje z rynku. Organizacje muszą spełniać wysokie wymagania i podlegają specjalnym procedurom. Przedsiębiorcy ponoszą odpowiedzialność finansową za faktyczną realizację obowiązków, a lokalne gminy oraz firmy zbierające i przetwarzające odpady opakowaniowe są istotnym ogniwem tego systemu.</p> <p>W Polsce system ten nie funkcjonuje od wielu lat prawidłowo, a opłaty pobierane przez organizacje odzysku są wielokrotnie (20 – 30 razy) niższe niż średnie opłaty w UE, a udział zjawisk patologicznych powoduje drenowanie systemu ze środków, które winny zasilać gminne systemy zbiórki selektywnej. Ponadto minimalne warunki dla systemów krajowych ROP (CEP II z grudnia 2015 r.) wskazują takie rozwiązanie do wdrożenia w krajach UE.</p> <p>Proponowane zmiany powinny stworzyć warunki dla budowy efektywnego systemu faktycznej odpowiedzialności przez producentów za wprowadzane na rynek wyroby i zapewnić rozwój zbiórki selektywnej.</p>	
8.	Art. 1	Polskie	Art. 19 ust. 4a	Uwaga przyjęta.

pkt 4 lit. b	Stowarzyszenie Ochrony Roślin	<p><u>Propozycja zmiany PSOR:</u> „W przypadku wprowadzania produktów w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy wartość netto opakowań wprowadzanych do obrotu <u>może zostać ustalona</u> na podstawie wartości netto podobnych opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Artykuł 19 wprowadza zobowiązanie przedsiębiorcy do prowadzenia kampanii edukacyjnych i przeznaczania na ten cel rocznie 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu. Już na etapie wdrażania przepisów w 2014 roku pojawiło się wiele wątpliwości, w jaki sposób obliczyć wartość netto opakowań, w przypadku gdy produkcja i konfekcja prowadzona jest w jednej fabryce i do tego poza granicami RP. W odpowiedzi na te i kolejne wątpliwości Minister Środowiska wydał niewiążącą interpretację przepisów, która miała być wskazówką dla importerów produktów w opakowaniach. Od 2014 roku członkowie Systemu PSOR wypracowali mechanizmy umożliwiające im obliczenie wartości netto opakowań, bazujących m.in. na danych pozyskanych od dostawców oraz wypracowanych w tym celu metodach obliczeń. Dopóki była to tylko wykładnia przepisów, dopóty dawała ona możliwość zastosowania innych źródeł danych i oparcia obliczeń na danych rzeczywistych, pochodzących od dostawców spoza terenu RP. Wprowadzenie dotychczasowej treści interpretacji do przepisów ustawy zmieni tę sytuację. Zapis zobowiąże bowiem wprowadzających-importerów do ustalenia wartości netto opakowań „na podstawie wartości netto podobnych opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju”.</p> <p>Wpisanie do ustawy tak brzmiącego przepisu pociągnie za sobą konieczność zmiany wypracowanych od 2014 roku metod obliczeń, bez określenia precyzyjnych wytycznych, jak to zrobić. Pociągnie to za sobą szereg wątpliwości i wiązać się będzie z koniecznością zainwestowania w nowe narzędzia do obliczeń, a dowolność interpretacji słowa „podobnych” doprowadzi do rozbieżności w obliczeniach, trudnych do sprawdzenia przez kontrolującego.</p> <p>Warto w tym miejscu nadmienić, że w branży środków ochrony roślin większość produkcji prowadzona jest poza Polską. Tym samym problem z poszukiwaniem nowych metod obliczeń będzie dla branży istotnym obciążeniem.</p> <p>Trudno też określić jaka byłaby hipotetyczna cena opakowania, noszącego określone cechy, które w Polsce nie jest produkowane. Opakowania środków ochrony roślin często są wysoce innowacyjne, mają różną wielkość, są wykonane z różnych surowców i do tego wyróżniają się określonym kształtem specyficznym</p>	Zaproponowano zmienione brzmienie przepisu.
-----------------	----------------------------------	--	---

			<p>dla produktu oraz wprowadzającego. Brak szczegółowych wytycznych tego co oznaczają sformułowania „podobne” i „tego samego rodzaju” wprowadzi niepotrzebny chaos i będzie skutkowało rozbieżnościami w wyliczeniach. Ponadto stworzenie szczegółowych kryteriów ustawowych wydaje się być trudne do opracowania.</p> <p>Nie można dodatkowo pominąć kwestii ekonomicznych związanych z zaproponowaną metodą. Cena produktu w opakowaniu wychodząca z fabryki uzależniona jest od wielu czynników, jednym z nich jest wolumen, który pozwala obniżyć koszty produkcji. Koszt pojedynczego opakowania w Polsce może znacznie się różnić od kosztu wykonania opakowania u producenta, a tym samym skutkowało będzie zafałszowanym wyliczeniem zobowiązania wprowadzającego.</p> <p>Nie można również pominąć, że nieprzeznaczenie odpowiedniej kwoty na kampanie edukacyjne wiąże się z odpowiedzialnością finansową wprowadzającego, która może wielokrotnie przekroczyć wartość „pomyłki” lub „błędnej interpretacji” przepisu ustawy.</p> <p>Mając powyższe na uwadze postulujemy o zmianę zapisu z obligatoryjnej metody obliczeń na fakultatywną, jak zaproponowano powyżej.</p>	
9.	Art. 1 pkt 4 lit. b	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p><u>Art. 19 ust. 4a</u> „W przypadku wprowadzania produktów w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy wartość netto opakowań wprowadzanych do obrotu może zostać ustalona na podstawie wartości netto podobnych opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju”.</p>	<p>Uwaga przyjęta. Zaproponowano zmienione brzmienie przepisu.</p>
10.	Art. 1 pkt 5	Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A	<p>Art. 20 ust. 3 – proponowana treść: „3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w <u>poprzednich latach</u> nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy wprowadzanych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.”</p> <p>W ocenie Organizacji projektowany przepis, wbrew intencjom ustawodawcy wprowadzenia czytelnych zasad rozliczania się z obowiązku wprowadzających na rynek po raz pierwszy nowy rodzaj opakowań wraz z produktem, nadal budzić będzie wątpliwości interpretacyjne i różne podejście adresatów w jego stosowaniu. Tak bowiem sformułowana norma dotyczyć będzie także i tych przedsiębiorców, którzy po przerwie np. ponad rocznej, ponownie wprowadzają na rynek opakowanie z produktem. I nie jest to dla nich nowy rodzaj opakowania, gdyż już go wprowadzali. Proponowana przez Organizację zmiana ostatecznie usunie wszelkie wątpliwości w tej materii.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowana zmiana powodowałaby możliwość przyjęcia jako podstawę do obliczenia poziomów odzysku i recyklingu masę równą 0 Mg, ponieważ przepisy określające sposób obliczania poziomów jako podstawę wskazują rok poprzedni.</p>

11.	Art.1 pkt 5	Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin	<p><u>Art. 20 ust. 3</u> Propozycja zmiany PSOR: odrzucenie proponowanej nowelizacji przepisu i wprowadzenie do obowiązującego ust. 3 zmiany, otrzymując następujące brzmienie: „Wprowadzający produkty w opakowaniach, który rozpoczyna działalność gospodarczą w postaci pierwszego wprowadzenia produktów w opakowaniach na rynek w danym roku kalendarzowym, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za ten rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Znajdujący się obecnie w ustawie przepis reguluje sytuację prawną rozpoczęcia działalności gospodarczej i wprowadzania po raz pierwszy na rynek produktów w opakowaniach. Zdaniem PSOR jest on prawidłowy, wymaga jedynie doprecyzowania w postaci zaproponowanego przez PSOR zapisu. Nie ma bowiem wątpliwości co oznacza określenie „rozpoczyna działalność gospodarczą” zwłaszcza w kontekście Art. 78 ust. 1 obowiązującej ustawy „(...) przedsiębiorca, który rozpoczyna działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu, imporcie (...) składa zawiadomienie o tym fakcie do marszałka województwa w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności”. Po odpowiednim uzupełnieniu art. 20 ust 3 w obecnym brzmieniu, wyeliminowane zostaną pojawiające się w przeszłości wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Zaproponowane w nowelizacji zastąpienie obowiązującego przepisu nowym o brzmieniu: „Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań tym roku”, reguluje zupełnie inną materię.</p> <p>Nie dotyczy ono sytuacji rozpoczęcia działalności gospodarczej w postaci wprowadzenia produktów w opakowaniach, tylko wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach o nowym składzie surowcowym. Przepis ten nie realizuje zatem celu ustawodawcy, ponieważ reguluje zupełnie inną sytuację prawną.</p> <p>Dla określenia obowiązków wprowadzających, którzy planują w danym roku</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie przepisu obejmuje zarówno przedsiębiorców rozpoczynających działalność, a także tych, którzy ze względu na nieprecyzyjność przepisu wprowadzając produkt w danym rodzaju opakowania, w którym wcześniej produktu nie wprowadzali (ale prowadzili już działalność polegającą na wprowadzaniu produktów w innym rodzaju opakowania), nie realizowali obowiązku odzysku i recyklingu w stosunku do tego rodzaju opakowania (rozliczali obowiązek w odniesieniu do roku poprzedniego, czyli masy równej 0 Mg).</p> <p>Przyjęcie zaproponowanego brzmienia spowodowałoby, że wprowadzenie nowego rodzaju opakowania w roku innym niż rozpoczęcie działalności, spowodowałoby, że przedsiębiorca nie musiałby osiągnąć poziomów odzysku i recyklingu, ponieważ w poprzednim roku masa wynosiłaby 0 Mg.</p>
-----	----------------	---	--	---

			<p>kalendaryzowym wprowadzić do obrotu produkty w nowych („innych”) opakowaniach, powinno stosować się ogólne zasady określone w art. 20 ust. 2 ustawy. Generalna zasada wprowadzona w ustawie z 2014 roku stanowi, że do określenia zobowiązania wprowadzającego, stosuje się masę wprowadzoną w poprzednim roku kalendarzowym. Jej wprowadzenie do obowiązujących przepisów miało na celu uproszczenie obliczania zobowiązań wprowadzających, z pełną akceptacją niedoskonałości obliczeń, wynikającej ze zmieniającej się ilości opakowań wprowadzanych w kolejnych latach. Wpisanie do ustawy zaproponowanego przepisu będzie skutkowało dualizmem prawnym i doprowadzi do niepotrzebnego zamieszania, a także wpłynie niekorzystnie na zwiększenie ilości pomyłek oraz nakładu pracy dla Wprowadzających i urzędów marszałkowskich. Nie trudno bowiem wyobrazić sobie sytuację, w której wprowadzający zmienia rodzaj opakowania w danym roku zastępując np. opakowanie szklane tworzywem. W związku z tym, w danym roku jego zobowiązanie obliczone będzie od ubiegłorocznej, a zatem wyższej masy opakowań szklanych i tegorocznej masy tworzywa (opartej jedynie na szacunkach). Jest to sytuacja niekorzystna z punktu widzenia wprowadzającego, dlatego nasze stanowisko jest w pełni uzasadnione.</p>	
12.	Art. 1 pkt 5	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce	<p>Zmianę doprecyzowującą Art. 20 ust 3. Po słowach „rozpoczyna działalność gospodarczą” dopisać: „w postaci pierwszego wprowadzenia produktów w opakowaniach na rynek” Po zmianie art. 20 ust 3 będzie miał brzmienie: „Wprowadzający produkty w opakowaniach, który rozpoczyna działalność gospodarczą w postaci pierwszego wprowadzenia produktów w opakowaniach na rynek danym roku kalendarzowym, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za ten rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.” <u>Uzasadnienie:</u> Ustawodawca przyjmując zasadę mówiącą, że podstawą rozliczeń są ilości opakowań wprowadzonych w roku poprzednim, zaakceptował fakt, że rozliczenia będą w przybliżeniu odzwierciedlały ilości opakowań faktycznie wprowadzonych w roku rozliczanym. Celem takiej zasady miało być ułatwienie prowadzenia rozliczeń przedsiębiorcom poprzez uniknięcie prowadzenia rozliczeń na podstawie prognozy ilości opakowań wprowadzanych. W opinii naszej Izby nie ma potrzeby robienia wyjątków od tej zasady tym bardziej, że w przypadku zaprzestania wprowadzania, czy wprowadzania co dwa lata opakowań wykonanych</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie przepisu obejmuje zarówno przedsiębiorców rozpoczynających działalność, a także tych, którzy ze względu na nieprecyzyjność przepisu wprowadzając produkt w danym rodzaju opakowania, w którym wcześniej produktu nie wprowadzali (ale prowadzili już działalność polegającą na wprowadzaniu produktów w innym rodzaju opakowania), nie realizowali obowiązku odzysku i recyklingu w stosunku do tego rodzaju opakowania (rozliczali obowiązek w odniesieniu do roku poprzedniego, czyli masy równej 0 Mg). Przyjęcie zaproponowanego brzmienia spowodowałoby, że wprowadzenie nowego rodzaju opakowania w roku innym niż rozpoczęcie działalności, spowodowałoby, że przedsiębiorca nie</p>

			z któregokolwiek materiału może nastąpić powielone rozliczenie tych ilości pomimo nie wprowadzania ich w roku rozliczaniem.	musiałby osiągnąć poziomów odzysku i recyklingu, ponieważ w poprzednim roku masa wynosiłaby 0 Mg.
13.	Art. 1 pkt 5	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p><u>Art. 20 ust. 3</u> Zamiast zmiany zaproponowanej w nowelizacji ustawy, sugerujemy doprecyzowanie obowiązującego zapisu art. 20 ust. 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi: „Wprowadzający produkty w opakowaniach, który rozpoczyna działalność gospodarczą w postaci pierwszego wprowadzenia produktów w opakowaniach na rynek w danym roku kalendarzowym, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za ten rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie przepisu obejmuje zarówno przedsiębiorców rozpoczynających działalność, a także tych, którzy ze względu na nieprecyzyjność przepisu wprowadzając produkt w danym rodzaju opakowania, w którym wcześniej produktu nie wprowadzali (ale prowadzili już działalność polegającą na wprowadzaniu produktów w innym rodzaju opakowania), nie realizowali obowiązku odzysku i recyklingu w stosunku do tego rodzaju opakowania (rozliczali obowiązek w odniesieniu do roku poprzedniego, czyli masy równej 0 Mg). Przyjęcie zaproponowanego brzmienia spowodowałoby, że wprowadzenie nowego rodzaju opakowania w roku innym niż rozpoczęcie działalności, spowodowałoby, że przedsiębiorca nie musiałby osiągnąć poziomów odzysku i recyklingu, ponieważ w poprzednim roku masa wynosiłaby 0 Mg.</p>
14.	Art. 1 pkt 5	Polska Izba Gospodarki Odpadami	<p>Treść przepisu: „3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w <u>poprzednim roku kalendarzowym</u> nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy <u>wprowadzonych</u> przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.” Zastąpić: „3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w <u>poprzednich latach</u> nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy wprowadzanych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.” Proponowana zmiana redakcyjna wykluczy różne interpretacje tego przepisu</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowana zmiana spowodowałaby możliwość przyjęcia jako podstawę do obliczenia poziomów odzysku i recyklingu masę równą 0 Mg, ponieważ przepisy określające sposób obliczania poziomów jako podstawę wskazują rok poprzedni.</p>

			i będzie czytelna w stosowaniu również przez przedsiębiorców, którzy np. po dłuższej niż rok przerwie będą wprowadzać ponownie na rynek to samo, co wcześniej opakowanie z produktem.	
15.	Art.1 pkt 6 lit. b	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>Proponuje się zmianę propozycji z projektu: „4a. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, w uzasadnionych przypadkach może obejmować grupę lub wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, w imieniu których działa ta sama osoba prawna reprezentująca i może wskazywać tą osobę prawną jako właściwą na rzecz której powinien być wystawiony dokument DPR lub DPO.”</p> <p>Dotychczasowe wymagania w tym zakresie i zawarte przez izby gospodarcze z Marszałkami porozumienia określają zasady realizacji i dokumentowania obowiązku odzysku i/lub recyklingu na rzecz wprowadzających. Odstępstwa od tych zasad zostały również w większości porozumień wpisane i dotyczą przypadków gdy np. dla jednego transportu odpadów trzeba by złożyć 30 wniosków i wystawić 30 dokumentów DPR, ale to są wyjątki od generalnej reguły, że te obowiązki są realizowane na rzecz konkretnego przedsiębiorcy wprowadzającego. Z dokumentami DPR/DPO są połączone karty KPO/KEO, co podnosi bezpieczeństwo realizacji obowiązków ustawowych, jak również urealnia koszty ponoszone przez wprowadzających. Wdrożenie rozwiązań na których bazują organizacje odzysku nie wydaje się dobrym rozwiązaniem dla porozumień.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zostanie zaproponowane nowe brzmienie przepisu.-</p>
16.	Art. 1 pkt 6 lit. b	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań	<p>Art. 23 ust. 4a <u>Proponowane brzmienie</u> - "Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, obejmuje odrębnie każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach, w imieniu którego działa ta sama osoba prawna".</p> <p><u>Uzasadnienie</u> - należy podkreślić, że w odróżnieniu od organizacji odzysku opakowań, izby przejmują obowiązek ciąży na wprowadzającym jedynie w zakresie zorganizowania systemu zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, natomiast nie ponoszą odpowiedzialności finansowej w przypadku niezrealizowania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu. Również na wprowadzającym ciąży obowiązek przedkładania właściwemu Marszałkowi rocznego sprawozdania na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy o odpadach, zawierającego m.in. informacje o masie opakowań oraz wysokości opłaty produktowej, zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o gospodarce</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Zostanie zaproponowane nowe brzmienie przepisu.</p>

			<p>opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W przypadku nie osiągnięcia przez izbę odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu, zgodnie z art. 25. ust. 10 ww. ustawy, to wprowadzający zobowiązany jest do wniesienia opłaty produktowej w podwójnej wysokości stawki opłaty produktowej. Jeśli zatem dokumenty DPR i DPO będą wystawiane na izby gospodarcze przedsiębiorca nie będzie miał możliwości zweryfikowania faktycznej realizacji ustawowego obowiązku odzysku i recyklingu.</p> <p>Dowodem dla wprowadzającego będzie tylko oświadczenie izby, która faktycznie nie ponosi finansowej odpowiedzialności w przypadku niezrealizowania obowiązków w zakresie odzysku, w tym recyklingu.</p>	
17.	Art. 1 pkt 6 lit. d	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>W art. 23 proponuje się dodanie ustępu 6a w brzmieniu: 6a. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych może wystawić dokument DPO lub dokument DPR na wniosek złożony po upływie 30 dni, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, o którym mowa w ust.6, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, w tym tych, którzy nie przekazali odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Konsekwencją wydłużenia terminu składania wniosku o dokumenty potwierdzające odzysk lub recykling do 3 miesięcy po upływie kwartału będzie otrzymywanie dokumentów za IV kwartał roku rozliczeniowego po upływie I kwartału roku kolejnego. To z kolei uniemożliwi Organizacji Odzysku Opakowań terminowe złożenie rocznego sprawozdania o produktach w opakowaniach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami opakowaniowymi za rok rozliczeniowy, które winno być złożone do 15 marca roku kolejnego lub treść tego sprawozdania nie będzie rzetelnie odzwierciedlać danych opartych na dokumentach potwierdzających odzysk lub recykling. Dodatkowo wydłużenie terminu składania wniosków będzie miało wpływ na tempo realizacji umów pomiędzy organizacją odzysku opakowań a posiadaczem odpadów czego konsekwencją będzie wydłużanie terminów płatności.</p>	Uwaga przyjęta.
18.	Art. 1 pkt 6 lit. e	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego	<p>Art. 23 ust. 8 <u>Nasze stanowisko</u> - postulujemy o pozostanie przy dotychczasowym brzmieniu art. 23 ust. 8. <u>Uzasadnienie</u> - uważamy, że wprowadzenie przepisów zawartych w art. 23 ust. 4a</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W zakresie gospodarki odpadami ustawa zezwala na przekazywanie odpadów za pośrednictwem innych</p>

		i Opakowań	<p>oraz ust. 8 nowelizacji doprowadzi jedynie do kupowania i sprzedawania dokumentów DPR i DPO, zamiast budowy systemu zbierania i odzysku, który, jeżeli ma być wiarygodny, powinien być udokumentowany fakturami, KPO, wnioskami o DPR/DPO, EDPR/EDPO i samymi DPR/DPO lub EDPR/EDPO.</p> <p>Na dzień 30.09.2016 r. zawarto 20 porozumień, o których mowa w art. 25 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przy czym 10 z nich podpisano w województwie mazowieckim, 5 - w województwie śląskim, 2 - w województwie łódzkim, 2 - w województwie małopolskim, a 1 - w województwie zachodniopomorskim. Większość z zawartych porozumień nie prowadzi ewidencji kart przekazania odpadu, a realizację obowiązków dokumentuje jedynie kupionymi DPR/DPO, bez pokazania faktycznego zakupu i dostarczenia do recyklera wielomateriałowych odpadów opakowaniowych. Ponadto znaczna większość z izb nie prowadzi działalności operacyjnej w budowaniu systemu zbierania i recyklingu wielomateriałowych odpadów opakowaniowych, a faktycznie zleca organizacji odzysku opakowań kupno DPR/DPO, degenerując system. Jeśli DPR i DPO będą wystawiane na izby gospodarcze, zamiast na wprowadzających produkty w opakowaniach do obrotu, a ponadto o te dokumenty będą mogły wnioskować firmy komunalne lub tajemniczy "posiadacz", to spowoduje to degenerację systemu i brak możliwości weryfikacji rzetelności systemu. W obrocie będą jedynie same dokumenty, których wartość będzie wynosiła kilka złotych, a ich wiarygodność będzie bardzo wątpliwa. Izby gospodarcze przestaną dofinansowywać zbieranie opakowań wielomateriałowych, ponieważ będą mogły zgodnie z nowymi przepisami działać niemal identycznie jak organizacje odzysku, a w wielu przypadkach to organizacje odzysku opakowań będą zajmowały się zakupem dokumentów, a nie faktyczną działalnością operacyjną i budową rynku wielomateriałowych odpadów opakowaniowych.</p>	posiadaczy odpadów, którzy nie zebrali tych odpadów, ale przekazują je do dalszego zagospodarowania.
19.	Art. 1 pkt 6 lit. g i h	Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A	<p>Art. 23 ust. 9a, 10a i 10b.</p> <p>Organizacja zwraca uwagę co do zasady, iż po niespełna dwóch latach (vide Rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów EDPO i EDPR oraz Rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów EDPO i EDPR) podejmowana jest kolejna próba zmiany zasad wystawiania dokumentów potwierdzających odzysk i recykling odpadów opakowaniowych. Poprzednio wprowadzone zasady były już dla recyklerów sporym „wyzwaniem” i wywołały duże problemy w prawidłowym ich wystawianiu. W ocenie Organizacji proponowane znów zmiany chaos ten</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów DPO i DPR (Dz. U. poz. 1966) dane w komórce „Nazwa lub imię i nazwisko wprowadzającego produkty w opakowaniach lub nazwa organizacji odzysku opakowań, dla których</p>

			<p>jeszcze pogłębią.</p> <p>W szczególności sprzeciw Organizacji budzą zmiany polegające na wystawianiu DPO lub DPR z odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, które to dokumenty nie będą kompletnie wypełniane przez podmiot je wystawiający, a uprawnienie takie przyznano podmiotom o nie wnioskującym. Taka zmiana stwarza ogromne pole do nadużyć generowania tzw. pustych DPR/DPO. Zwłaszcza, że podmiot wnioskujący będzie dysponował (trzema egzemplarzami tego dokumentu).</p>	<p>przeznaczony jest ten dokument” w przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych dane te wpisywane są wyłącznie przez podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5 (przypis nr 3 do rozporządzenia), a więc przez wnioskujących o wydanie dokumentu.</p> <p>W związku z powyższym, jeżeli podmiot wystawiający dokument potwierdzający przetwarzania odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych wypełnia komórkę dot. podmiotu, dla którego przeznaczony jest dokument, wystawia ten dokument w sposób nierzetelny i można podważyć jego ważność.</p>
20.	Art. 1 pkt 6 lit. g i h	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>W art. 23 proponuje się wykreślenie z projektu ustawy ust. 9a, 10a i 10b.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>W obecnym porządku prawnym dokument, o którym mowa w ust. 9 jest w całości wypełniany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku i to ten podmiot ponosi pełną odpowiedzialność za rzetelność informacji zawartych w tym dokumencie. W przypadku wprowadzenia ust. 9a i 10a to inny podmiot niż prowadzący recykling i odzysk będzie również wprowadzał dane do tych dokumentów. Wprowadzenie nowego rozwiązania spowoduje zatem rozmycie odpowiedzialności za rzetelność danych zawartych w dokumencie.</p> <p>Inną konsekwencją tej zmiany będzie, iż prowadzący recykling lub odzysk będą dysponować dokumentem wypełnionym tylko częściowo. To z kolei uniemożliwi audytorowi zgodnie z Art. 46 przeprowadzenie rzetelnego audytu recyklera lub prowadzącego odzysk z uwzględnieniem informacji o nazwach organizacji odzysku, na które te dokumenty zostały wystawione. Informacja ta na poziomie audytu musi być analizowana przez audytora jako jedna z fundamentalnych gdyż to ona świadczy o podmiotach na jakie te dokumenty zostały wystawione i które tymi dokumentami rozliczają się wobec urzędów marszałkowskich.</p> <p>Dodatkowo należy nadmienić, iż po wprowadzeniu ust. 9a i 10 a do Art. 23, z dużym prawdopodobieństwem dokumenty wprowadzane na rynek przez podmioty wnioskujące zgodnie a Art., 23 ust 5 będą opiewać na ilości mniejsze odpadów opakowaniowych aniżeli dokumenty wystawiane przez prowadzącego recykling lub odzysk. To z kolei będzie miało wpływ na sprawozdawczość Polski dot. realizacji zapisów Dyrektywy opakowaniowej 94/62.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów DPO i DPR (Dz. U. poz. 1966) dane w komórce „Nazwa lub imię i nazwisko wprowadzającego produkty w opakowaniach lub nazwa organizacji odzysku opakowań, dla których przeznaczony jest ten dokument” w przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych dane te wpisywane są wyłącznie przez podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5 (przypis nr 3 do rozporządzenia), a więc przez wnioskujących o wydanie dokumentu.</p> <p>W związku z powyższym, jeżeli podmiot wystawiający dokument potwierdzający przetwarzania odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych wypełnia komórkę dot. podmiotu, dla którego przeznaczony jest dokument, wystawia ten dokument w sposób nierzetelny i można podważyć jego ważność.</p>

			<p>Dodatkowo wprowadzenie ust 9a i 10a nie będzie miało wpływu na ograniczenie szarej strefy wynikającej m.in. wyeliminowania możliwości bezpośredniej współpracy pomiędzy organizacjami odzysku a recyklerami. Tak jak obecnie powstanie wirtualnego recyklera jest możliwe tak samo powstanie wirtualnego podmiotu wnioskującego będzie możliwe. Dowody w tym zakresie można znaleźć podczas analizy dokumentów wystawionych w 2015 roku.</p> <p>Z jeszcze innej strony w konsekwencji utrzymania propozycji zawartych w ust. 9a i 10a koniecznym byłoby rozszerzenie procesu audytu także na grupę wszystkich podmiotów uprawnionych do wypełniania DPR/DPO. Obecnie liczba podmiotów uprawnionych do wystawiania DPR/DPO to grupa około 400 firm, natomiast w wyniku w.w. poprawek liczba ta zwiększyłaby się co najmniej o kilka tysięcy podmiotów, co stanowiłoby dalsze istotne rozmycie odpowiedzialności za ewentualne nieprawidłowości. Należy także wspomnieć, iż wprowadzenie 4 egzemplarza DPR/DPO miałyby istotny wpływ na wzrost biurokracji całego procesu, która nie miałaby wpływu na szczelność systemu.</p>	
21.	Art. 1 pkt 6 lit. g i h	Polska Izba Gospodarki Odpadami	<p>Proponujemy pozostawienie dotychczasowych zasad wystawiania dokumentów potwierdzających odzysk i recykling odpadów opakowaniowych.</p> <p>Zaproponowana w tym przepisie zmiana obiegu dokumentów, a więc przekazanie DPR/DPO przez recyklera do podmiotu wnioskującego celem uzupełnienia dokumentu tworzy szerokie pole do nadużyć i po niespełnieniu dwóch lat od wprowadzenia zmian w tym systemie może spowodować chaos.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów DPO i DPR (Dz. U. poz. 1966) dane w komórce „Nazwa lub imię i nazwisko wprowadzającego produkty w opakowaniach lub nazwa organizacji odzysku opakowań, dla których przeznaczony jest ten dokument” w przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych dane te wpisywane są wyłącznie przez podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5 (przypis nr 3 do rozporządzenia), a więc przez wnioskujących o wydanie dokumentu.</p> <p>W związku z powyższym, jeżeli podmiot wystawiający dokument potwierdzający przetwarzania odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych wypełnia komórkę dot. podmiotu, dla którego przeznaczony jest dokument, wystawia ten dokument w sposób nierzetelny i można podważyć jego ważność. Jednak</p>

				tak wypełniony dokument nie jest przekazywany do marszałka województwa co oznacza, że urząd nie posiada informacji, który podmiot ostatecznie rozlicza się tym dokumentem.
22.	Art. 1 pkt 7 lit. b	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań	Art. 24 ust. 2a <u>Proponowane brzmienie</u> - "Wniosek, o którym mowa ust. 2, w przypadku osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, obejmuje odrębnie każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach, w imieniu którego działa ten sam podmiot reprezentujący". <u>Uzasadnienie</u> - jeśli dokumenty EDPR i EDPO będą wystawiane na izby gospodarcze przedsiębiorca nie będzie miał możliwości zweryfikowania w ciągu roku stopnia zaawansowania realizacji ustawowego obowiązku odzysku i recyklingu.	Uwaga częściowo przyjęta. Zostanie zaproponowane nowe brzmienie przepisu.
23.	Art. 1 pkt 7 lit. d	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	W art. 24 proponuje się dodanie ustępu 4A w brzmieniu: 4a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe lub dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych może wystawić dokument EDPR lub dokument EDPO na wniosek złożony po upływie 30 dni, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust.1, w tym tych, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych. <u>Uzasadnienie:</u> Uzasadnienie tej zmiany analogicznie jak w pkt 2 (uwaga nr 68).	Uwaga przyjęta.
24.	Art. 1 pkt 7 lit. e	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań	Art. 24 ust. 7 <u>Nasze stanowisko</u> - postulujemy o pozostanie przy dotychczasowym brzmieniu art. 24 ust.7. <u>Uzasadnienie</u> - powyższe zmiany umożliwią kupowanie i sprzedawanie dokumentów DPR i DPO zamiast budowy systemu zbierania i odzysku, który powinien być udokumentowany fakturami, KPO, wnioskami o DPR/DPO i EDPR/EDPO oraz samymi DPR/DPO i EDPR/EDPO.	Uwaga nieprzyjęta. W zakresie gospodarki odpadami ustawa zezwala na przekazywanie odpadów za pośrednictwem innych posiadaczy odpadów, którzy nie zebrali tych odpadów, ale przekazują je do dalszego zagospodarowania.
25.	Art. 1	Biuro Usług	Obecnie w niektórych sklepach czy marketach torebka foliowa jest sprzedawana i to	Uwaga nieprzyjęta.

	pkt 11	Ekologicznych Ro-Eko	<p>się nie traktuje jako opakowanie tylko "produkt" i nie podlega opłacie recyklingowej.</p> <p>Wg nowego art. 40a; "przedsiębiorca oferując lekką plastikową torbę na zakupy, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego.</p> <p>Nie pisze w art. czy oferuje ją bezpłatnie, czy za opłatą.</p> <p>A jak przedsiębiorca nie będzie torby oferował przy kasie tylko wystawi torby na oddzielnej półce i klient sam się będzie obsługiwał i "kupował" te torby - może na zrobione zakupy w tym sklepie, a może na własne cele domowe, to taki przypadek jak traktować?</p> <p>Czy po zmianie przepisów za wszystkie lekkie torby plastikowe jakimi dysponuje właściciel sklepu powinien uiścić opłatę recyklingową?? To nie jest wyraźnie napisane w art. 40a.</p>	<p>Poprzez brzmienie art. 40a „...oferując lekką plastikową torbę na zakupy...”, należy rozumieć każdy przypadek, zarówno oferowania za opłatą jak i oferowania za darmo lekkiej plastikowej torby na zakupy, bez względu na to, w którym miejscu na terenie sklepu torba jest oferowana. Uzasadnienie zostanie uzupełnione o wyjaśnieni tek kwestii.</p>
26.	Art.1 pkt 11	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>Art. 40 a – pojęcie „lekką plastikową torbę na zakupy”: jest pojęciem nieprecyzyjnym.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Pojęcie zostało zdefiniowane w art. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy i stanowi transpozycję definicji zawartej w dyrektywie 2015/720.</p>
27.	Art.1 pkt 11	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>Art. 40 b – opłata w wysokości do 1 PLN/szt. wydaje się być stawką wygórowaną.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie jest to stawka, która będzie pobierana za wydanie lekkiej plastikowej torby na zakupy, jest to stawka maksymalna. Stawka, która zostanie zastosowana, zostanie ustalona w drodze rozporządzenia.</p>
28.	Art.1 pkt 11	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>Art. 40f – zapisy wskazują, iż wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu Ochrony środowiska i Gospodarki Wodnej.</p> <p>Proponujemy dodanie zapisu, który sprecyzuje cele na które przeznaczane będą środki pochodzące z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej poprzez dodanie następującego zapisu:</p> <p>„Środki Narodowego Funduszu Ochrony środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczają się na finansowanie ochrony środowiska, a w szczególności działań dotyczących racjonalnego gospodarowania odpadami.”</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przeznaczenie środków zostało określone w art. 5 projektu ustawy – w zmianach wprowadzanych do ustawy Prawo ochrony środowiska. Są to cele związane m.in. z gospodarką odpadami, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukacją ekologiczną.</p>
29.	Art. 1 pkt 11	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Zmiana polegająca na dodaniu Rozdziału 6a tj. art. 40a – 40g, wprowadzających tzw. opłatę recyklingową.</p> <p>Zapisy projektowanych art. 40a i 40b wprowadzają obowiązkową opłatę</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Opłata nie będzie wynosiła 1 zł, to jest maksymalna</p>

		<p>recyklingową pobieraną od nabywającego lekką plastikową torbę na zakupy. Opłata miałaby zostać pobrana przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego. Dodatkowo przepisy ustalają stawkę opłaty recyklingowej na poziomie do 1 zł za sztukę. Zapisy projektowanych przepisów są zgodne z celem Dyrektywy cenowej, m.in. w zakresie motywu 11 oraz art. 4. Istotnym jest jednak zwrócenie uwagi projektodawcy na fakt, że wprowadzenie tak wysokiej opłaty recyklingowej spowoduje praktycznie wycofanie przez sprzedawców lekkich plastikowych toreb na zakupy, co w efekcie prowadzić będzie do całkowitego wyeliminowania lub marginalizacji podmiotów zajmujących się produkcją przedmiotowego towaru. Wprowadzenie opłaty na określonym poziomie może zostać uznane za nieproporcjonalne i dyskryminujące w rozumieniu art. 4 Dyrektywy cenowej. Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1a pkt. b środki przyjmowane przez państwa członkowskie obejmują jeden ze środków np. przyjęcie instrumentów zapewniających, aby lekkie plastikowe torby na zakupy nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów, chyba że wdrożone zostaną równie skuteczne instrumenty. Treść dyrektywy w jednoznaczny sposób wskazuje, iż brak jest po stronie Państw członkowskich obowiązku wprowadzania opłaty, a tym bardziej opłaty na tak wysokim poziomie.</p> <p>Zwracamy uwagę ustawodawcy na możliwość wprowadzenia innych środków dopuszczonych przez Dyrektywę cenową, których celem będzie także obniżenie poziomu użycia lekkich plastikowych torebek na zakupy, a które będą mniej dotkliwe dla producentów. Wprowadzenie opłaty na określonym poziomie może zostać uznane za nieproporcjonalne i dyskryminujące w rozumieniu art. 4 Dyrektywy cenowej, również w świetle brzmienia przepisu art. 4 ust. 1a pkt. b. Proponujemy rozważenie obniżenia w treści projektowanych przepisów opłaty ustalonej na tą chwilę na poziomie maksymalnej stawki 1 zł i zastosowania racjonalnej stawki, przy uwzględnieniu specyfiki polskiego rynku. W pierwszej kolejności działania ustawodawcy powinny zmierzać do wprowadzenia akcji edukacyjno-informacyjnej, której skuteczność może być badana odpowiednimi instrumentami. Takie działania były wystarczające w wielu Państwach członkowskich UE. Dopiero w sytuacji braku skuteczności przedmiotowych działań, ustawodawca powinien posłużyć się metodą „przymusu”.</p> <p>Treść projektowanych przepisów w art. 40c – 40g wprowadza obowiązek wnoszenia opłaty recyklingowej pobieranej przez przedsiębiorców na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa, do dnia 15 marca</p>	<p>stawka, natomiast stawka opłaty recyklingowej, która faktycznie będzie pobierana, zostanie określona w rozporządzeniu. Ponadto opłacie recyklingowej będą podlegać jedynie lekkie plastikowe torby, pozostałe rodzaje nadal będą mogły być wydawane bezpłatnie. Środki uzyskane z opłaty recyklingowej będą w ramach środków zarządzanych przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazywane na inwestycje związane z gospodarką odpadami, w tym na recykling odpadów opakowaniowych. Obciążenie powyższą opłatą mieści się w definicji rozszerzonej odpowiedzialności producenta, gdyż torby najczęściej są produkowane na zamówienie danej jednostki, również z logiem tej jednostki.</p>
--	--	---	--

			<p>roku następującego po roku kalendarzowym, w którym opłata została pobrana. Kolejne przepisy wprowadzają sankcje za niestosowanie się przez przedsiębiorców do obowiązku wnoszenia opłaty recyklingowej na odrębny rachunek bankowy, a także stawiają Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz samorzady województwa w kategorii jedynych beneficjentów przedmiotowej opłaty. Projektowany art. 44a dodatkowo zobowiązuje przedsiębiorców do prowadzenia ewidencji liczby wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy w danym roku kalendarzowym oraz do przechowywania informacji zawartych w ewidencji przez okres 5 lat. Wprowadzenie sankcji za niestosowanie się przedsiębiorców do wymogów ustawowych, narzucenie dodatkowych obowiązków angażujących środki finansowe, techniczne i osobowe przedsiębiorców, a także nieuwzględnienie ich w katalogu beneficjentów uprawnionych do poboru części opłaty recyklingowej na własny rachunek, która stanowiłaby dochód po ich stronie, należy uznać za niewspółmierne do celów Dyrektywy cenowej. Taka regulacja przepisów wymusza na przedsiębiorcach podjęcie kroków angażujących ich własne środki finansowe do dostosowania się do przepisów ustawy, jednocześnie nie rekompensując ich działań zmierzających do egzekwowania projektowanych przepisów. Dodatkowo konieczność odprowadzania środków z opłaty na osobny rachunek wiąże się z zaangażowaniem technicznych środków po stronie przedsiębiorców, które miałyby umożliwić oddzielenie na rachunku zakupów całości kwoty pozyskanej przez przedsiębiorcę, od kwoty należnej do odprowadzenia na rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa. W celu minimalizacji zaangażowania finansowego i technicznego po stronie przedsiębiorców, warte rozważenia jest np. wprowadzenie do projektu ustawy mechanizmów umożliwiających sfinansowanie (przynajmniej w części) przez beneficjenta środków, tj. przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, systemu recyklingu toreb, co pozwoliłoby na odciążenie przedsiębiorców oraz przyczyniłoby się do osiągnięcia celów projektowanych przepisów. Przerzucenie całości kosztów związanych z organizacją systemu opłat recyklingowych na przedsiębiorców, bez uwzględniania ich w kategorii beneficjentów systemu opłat recyklingowych, może stanowić naruszenie zasad niewspółmierności.</p>	
30.	Art. 1 pkt 11	Stowarzyszenie Polski Recykling	<p>Art. 40b, ust. 1 — zapisy wskazują, iż maksymalna stawka opłaty recyklingowej wynosi 1 zł za sztukę lekkiej plastikowej torby na zakupy. Stowarzyszenie proponuje wprowadzenie zmian w artykule poprzez uzupełnienie</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przyjęcie zaproponowanego rozwiązania, jeżeli</p>

			<p>zapisu o niższą stawkę opłaty dla toreb wykonanych z surowców wtórnych. Proponujemy następujące brzmienie artykułu: „maksymalna stawka opłaty recyklingowej wynosi 1 zł za sztukę lekkiej plastikowej torby na zakupy a maksymalna stawka opłaty recyklingowej wynosi 25 gr za sztukę lekkiej plastikowej torby na zakupy wykonanej z surowców wtórnych. Biorąc powyższe pod uwagę Stowarzyszenie „Polski Recykling” postuluje zróżnicowanie maksymalnej stawki opłaty recyklingowej za sztukę lekkiej plastikowej torby na zakupy w zależności od materiału z którego została wykonana z uwzględnieniem wykorzystania surowców wtórnych do jej produkcji.</p>	<p>większość toreb na rynku byłyby z surowców wtórnych, spowodowałoby nie osiągnięcie założenia dyrektyw, tj. ograniczenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy.</p>
31.	Art. 1 pkt 11	Stowarzyszenie Polski Recykling	<p>Art. 40f— zapisy wskazują, iż wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu Ochrony środowiska i Gospodarki Wodnej.</p> <p>Stowarzyszenie postuluje dodanie zapisu, który sprecyzuje cele na które przeznaczają się środki pochodzące z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej poprzez dodanie następującego zapisu:</p> <p>„Środki Narodowego Funduszu Ochrony środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczają się na finansowanie ochrony środowiska a szczególnie działań dotyczących racjonalnego gospodarowania odpadami.”</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przeznaczenie środków zostało już określona w art. 5 projektu ustawy – w zmianach wprowadzanych do ustawy Prawo ochrony środowiska. Są to cele związane m.in. z gospodarką odpadami, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukacją ekologiczną.</p>
32.	Art. 1 pkt 11	PlasticsEurope Stowarzyszenie Producentów Tworzyw Sztucznych	<p>W odniesieniu do torebek o grubości 15-50 mikrometrów oferowanych przy kasie zaproponowana maksymalna stawka opłaty recyklingowej jest zdecydowanie zbyt wysoka. Biorąc pod uwagę doświadczenia innych krajów oraz zamożność polskiego społeczeństwa uważamy, że maksymalna stawka opłaty mogłaby wynieść 0,20 PLN za sztukę. Opłata recyklingowa w praktyce zwiększy cenę torebki. Obecnie ceny torebek jednorazowych oscylują najczęściej wokół 0,20-0,30 PLN/szt., sumaryczna opłata za torebkę po doliczeniu proponowanej przez nas opłaty recyklingowej wynosiłaby zatem 0,40-0,50 PLN/szt. Uważamy, że będzie to wystarczająca bariera cenowa, która skłoni konsumentów do rozsądnego korzystania z jednorazowych torebek.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Należy zauważyć, że w projekcie ustawy określono maksymalną stawkę opłaty recyklingowej, natomiast rzeczywista stawka zostanie ustalona w drodze rozporządzenia po przeprowadzeniu analizy. W rzeczywistości opłata recyklingowa będzie niższa od stawki maksymalnej.</p>
33.	Art. 1 pkt 11	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	<p>Art. 1 pkt. 11) projektu ustawy – art. 40c ustawy o gospodarce opakowaniami – pobrana opłata recyklingowa ma być wnoszona na rachunek marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce oferowania lekkich toreb. Dla ogólnokrajowych sieci handlowej oznacza to wnoszenie opłat na 16 rachunków (sieci funkcjonują we wszystkich województwach). Oznacza to dodatkowe obowiązki ewidencyjne, gdyż ewidencja pobranej opłaty będzie musiała być prowadzona z podziałem na poszczególne województwa jaki i dodatkową pracę</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowany przepis ma na celu ułatwienie przeprowadzenia kontroli marszałkowi województwa danej jednostki handlowej znajdującej się na terenie województwa.</p>

			podczas dokonywania płatności na rachunki urzędów marszałkowskich. Proponujemy się zatem aby opłaty wnoszone były na rachunek marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce rejestracji przedsiębiorcy.	
34.	Art. 1 pkt 11	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu	Opłata w wysokości do 1 PLN/szt. wydaje się być stawką wygórowaną, która spowoduje likwidację branży producentów toreb z tworzyw sztucznych. Zakładając, że średnia waga torby z tworzywa sztucznego wynosi około 5g., oznacza to iż opłata recyklingowa za 1 Mg będzie wynosiła 200 000 złotych. Opłata produktowa wynosi 2 700 złotych/Mg, a opłata za DPR, którą otrzymuje recykler wynosi 8 złotych/Mg.	Uwaga nieprzyjęta. Opłata nie będzie wynosiła 1 zł, to jest maksymalna stawka, natomiast stawka opłaty recyklingowej, która faktycznie będzie pobierana, zostanie określona w rozporządzeniu. Ponadto opłacie recyklingowej będą podlegać jedynie lekkie plastikowe torby, pozostałe rodzaje nadal będą mogły być wydawane bezpłatnie.
35.	Art. 1 pkt 11	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu	Zapisy wskazują, iż wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu Ochrony środowiska i Gospodarki Wodnej. Proponujemy dodanie zapisu, który sprecyzuje cele na które przeznaczane będą środki pochodzące z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej poprzez dodanie następującego zapisu: „Środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznacza się na finansowanie ochrony środowiska, a w szczególności działań związanych z gospodarką odpadami komunalnymi.	Uwaga niezasadna. Celowość środków została już określona w art. 5 projektu ustawy – zmianach wprowadzanych do ustawy Prawo ochrony środowiska. Są to cele związane m.in. z gospodarką odpadami, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukacją ekologiczną.
36.	Art. 1 pkt 14	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce	W art. 1 pkt 14) Projektu dodać „(...) właściwego dla jej siedziby, zgodnie z art. 25 ust. 11 (...)” Proponowane brzmienie art. 45a Ustawy: Art. 45a. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązana sporządzić i złożyć marszałkowi województwa <u>właściwego dla jej siedziby, zgodnie z art. 25 ust. 11</u> , roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oddzielnie dla każdego wprowadzającego, którego ta osoba reprezentuje. <u>Uzasadnienie:</u> Proponowana zmiana ma doprecyzować do którego marszałka województwa osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których jest mowa w art. 25 ust.1 ustawy, jest zobowiązana przekazywać roczne sprawozdania o realizacji obowiązków w zakresie osiągnięcia określonych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia ewentualnej opłaty produktowej do właściwego Urzędu Marszałkowskiego, w związku z czym sprawozdanie musi być przekazywane wg siedziby wprowadzającego.

37.	Art. 1 Pkt 15	Polskie Forum ISO 14000	W art. 1 projektu proponuje się po pkt 14 dodać kolejny nowy punkt o treści: „W art. 47 dodaje się ust. 1a: 1a. Audytor, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać wymagania określone przez Polskie Centrum Akredytacji w dodatkowym programie akredytacji.	Uwaga przyjęta. Zostanie zaproponowany przepis w odpowiednim brzmieniu.
38.	Art. 1 Pkt 15	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	W art. 47 ustawy proponuje się dodanie treści w ustępie 1: 1. Audyt jest przeprowadzany przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego , (...) (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1), który uzyskał dodatkową akredytację wydaną przez PCA w zakresie przeprowadzenia audytu zewnętrznego przedsiębiorcy wystawiającego dokumenty DPI, DPR, EDPO, EDPR. <u>Uzasadnienie:</u> Rozszerzenie art. 47 ust. 1 uprawomocni obowiązek uzyskiwania przez weryfikatorów EMAS dodatkowej akredytacji na przeprowadzania audytów zewnętrznych, o których mowa w art. 46 ustawy.	Uwaga przyjęta. Zaproponowane zostanie zmienione brzmienie przepisu.
39.	Art. 1 Pkt 15	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	W art. 48 ust. 2 proponuje się zmianę brzmienia: Obecne brzmienie: „2. Audytor prowadzi kontrolę.” Proponowane brzmienie: „2. Audytor podczas audytu sprawdza.” <u>Uzasadnienie:</u> Art. 48 ustawy w ust. 1 wskazuje, iż celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach, nie jest celem natomiast kontrola przedsiębiorstwa. Brak precyzji i konsekwencji w nazewnictwie powoduje wątpliwości i szeroką dyskusję zarówno wśród weryfikatorów jak i audytowanych przedsiębiorców jaki charakter ma audyt wskazany w art. 46. Ustawa właściwie określa obowiązki organów administracji publicznej, wskazując obowiązkową kontrolę przedsiębiorców. Określenie „kontrola” nie powinna się zatem pojawiać w zapisach dotyczących audytu, ponieważ powoduje mylne zrozumienie obu działań.	Uwaga przyjęta.
40.	Art. 1 Pkt 15	CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	Wprowadzający produkty w opakowaniach ma obowiązek zapewnienia odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, przy czym obowiązek ten może być przekazany organizacji odzysku opakowań. Zgodnie z art. 46 część przedsiębiorców wystawiających dokumenty potwierdzające recykling/odzysk jest objęta obowiązkiem przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego. Projekt zakłada, że w wyniku stwierdzenia przez marszałka województwa rażących nieprawidłowości w raporcie z audytu – potwierdzonych następnie podczas kontroli – lub w przypadku nieprzedłożenia raportu z audytu, marszałek województwa unieważnia dokumenty potwierdzające recykling/odzysk i wzywa prowadzących/organizację odzysku opakowań do złożenia korekt sprawozdań	Uwaga nieprzyjęta. Natomiast zostaną zaproponowane zmiany w przepisach dotyczących nieprzeprowadzenia audytu przez przedsiębiorcę, które wprowadzą karę oraz dodatkowy termin przeprowadzenia audytu, zamiast automatycznego unieważnienia dokumentów potwierdzających.

			<p>zawierających informacje o osiągniętych poziomach recyklingu/odzysku.</p> <p>Ze względu na fakt, że audyt ma być przeprowadzony do końca kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy, podmioty uwzględnione na dokumentach potwierdzających recykling/odzysk nie będą miały możliwości zareagowania w odpowiednim czasie i nie będą mogły potwierdzić recyklingu z innych źródeł (termin wnioskowania wynosi maksymalnie 3 miesiące po zakończeniu kwartału). Rodzi to duże zagrożenia w pierwszym roku obowiązywania audytów zewnętrznych, ponieważ nie ma gwarancji, że podmiot faktycznie przetwarzający odpady i wystawiający dokumenty potwierdzające recykling/odzysk podda się audytowi w prawidłowym terminie. Nadrzędnym celem ustawy jest zapewnienie odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych. W związku z tym brak raportu z audytu nie powinien przesądzać o nieważności dokumentów potwierdzających faktyczne przetworzenie odpadów. Jednocześnie należy zauważyć, że sankcją dla przedsiębiorcy, który nie przeprowadza audytu, lub u którego stwierdzono rażące nieprawidłowości, jest m.in. wykreślenie z rejestru, który ma zostać utworzony zgodnie z ustawą o odpadach. W związku z powyższym zasadne jest wejście w życie art. 50a po utworzeniu ww. rejestru, dzięki czemu wprowadzający/organizacje odzysku opakowań będą miały większą możliwość weryfikacji podmiotów wystawiających dokumenty potwierdzające recykling/odzysk.</p>	
41.	Art. 1 pkt 15	Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A	<p>Art. 50a.</p> <p>W przekonaniu Organizacji projektowane przepisy skutkujące zbiorową odpowiedzialnością wszystkich podmiotów obowiązanych do dokonywania ustawowych obowiązków odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych (wprowadzający produkty w opakowaniach bądź organizacja odzysku opakowań, czy też osoba prawna reprezentująca wprowadzających o których mowa w art. 23 ust. 5 ustaw) są nieuprawnione, nadmiernie restrykcyjne i wadliwe. Projektowany przepis zakłada iż w przypadku, gdy przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego, marszałek województwa dokonuje wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru oraz unieważnia dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR wystawione przez tego przedsiębiorcę w roku kalendarzowym, za który nie przeprowadził audytu zewnętrznego i sytuacja taka skutkuje automatycznie obowiązkiem po stronie przedsiębiorcy, który wykazywał dokonanie odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych takimi unieważnionymi dokumentami</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zostaną zaproponowane zmiany w przepisach dotyczących nieprzeprowadzenia audytu przez przedsiębiorcę, które wprowadzą karę oraz dodatkowy termin przeprowadzenia audytu, zamiast automatycznego unieważnienia dokumentów potwierdzających.</p> <p>Ponadto nie może wystąpić sytuacja, w której potwierdzenie odzysku i recyklingu będzie następować przy pomocy dokumentów, które faktycznie nie potwierdzają wykonanego odzysku lub recyklingu. Jeżeli organizacja odzysku opakowań poniosłaby straty</p>

		<p>obowiązkiem dokonania korekty złożonego sprawozdania, a w konsekwencji zapłatą kary w postaci opłaty produktowej. W istocie zatem dotkliwymi konsekwencjami finansowymi zostają obciążeni przedsiębiorcy za zaniechania podmiotu trzeciego - recyklera, na które to nota bene nie mają żadnego wpływu, ani też możliwości weryfikacji (!). Dokumenty potwierdzające odzysk lub recykling są bowiem pozyskiwane na bieżąco w danym roku kalendarzowym, obowiązek zaś dokonania audytu zewnętrznego powstaje dopiero w następnym roku kalendarzowym. Podmioty zatem wnioskujące o dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie mają na bieżąco realnej możliwości weryfikacji czy obowiązek przeprowadzenia audytu będzie dokonany. W tym kontekście kuriozalne jest uzasadnienie potrzeby wprowadzenia takiej regulacji, jako „ZMOTYWOWANIE PRZEDSIĘBIORCÓW DO PRZEKAZYWANIA ODPADÓW TYLKO RZETELNYM PRZEDSIĘBIORCOM”. Narażenie przedsiębiorców na tak dalekie sankcje to stworzenie sytuacji działania na nieprzewidywalnym rynku, obciążonym ryzykiem likwidacji działalności. Zapis takowy jest pozbawiony logiki i możliwości funkcjonowania w praktyce gospodarczej. Może też być powodem licznych nadużyć i narzędziem nieuczciwej walki konkurencyjnej.</p> <p>Ponadto projektowane zmiany zakładają możliwość unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w sytuacji, gdy audyt zewnętrzny wykaże nieprawidłowości i potwierdzi je kontrola marszałka województwa. Taka sytuacja również generuje odpowiedzialność podmiotów trzecich korzystających z takich unieważnionych dokumentów. Ustawodawca nie zadbał jednakże nawet o wyposażenie przedsiębiorców w narzędzia umożliwiające im dostęp do audytu recyklera.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe Organizacja postuluje wykreślenie z projektu ust. 4 i 5 art. 50a.</p> <p>Organizacja, miast karania przedsiębiorców, postuluje wprowadzenie do ustawy definicji podmiotu uprawnionego do wystawiania dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR, co pozwoli jednoznacznie wyeliminować istniejącą niepewność co do podmiotu, który takie dokumenty może wystawiać. Jest to szczególnie istotne w świetle stosowanych praktyk rynkowych, związanych z mnogością procesów przetwarzania odpadów, określanych jako recykling/odzysk oraz bardzo ogólnych i nieostrych pojęć ustawowych jakimi definiowany jest w ustawie o odpadach, zarówno odzysk jak i recykling. A jest to przecież kwestia zasadnicza, dla możliwości oceny prawidłowości bądź też nie wystawiania tego rodzaju dokumentów.</p>	<p>finansowe związane z unieważnieniem dokumentów potwierdzających, to może dochodzić swoich roszczeń na podstawie umowy z recyklerem.</p>
--	--	---	--

42.	Art. 1 pkt 15	Polskie Forum ISO 14000	W art. 1 pkt 15 projektu (nowy art. 50a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi): odstąpienie od koncepcji powtarzania przez marszałka województwa kontroli przedsiębiorcy wystawiającego DPO/DPR/EDPO/EDPR w przypadku stwierdzenia w rezultacie audytu prowadzonego przez weryfikatora EMAS istotnych nieprawidłowości, jako czynności zbytecznie obciążającej administrację publiczną, a nadto w istocie podważającej zaufanie do pracy weryfikatora.	Uwaga nieprzyjęta. Marszałek Województwa będzie miał możliwość unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO i EDPR w drodze decyzji, co będzie miało wpływ na szereg podmiotów korzystających z tych dokumentów. W związku z powyższym marszałek musi mieć możliwość samodzielnego zweryfikowania uchybień, aby mieć podstawę do wydania decyzji.
43.	Art. 1 pkt 15	Polskie Forum ISO 14000	W art. 1 pkt 15 projektu (nowy art. 50a ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi): zastąpienie zwrotu: „W przypadku potwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 1” zwrotem „W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, istotnych nieprawidłowości” i dalej bez zmian, jako konsekwencji zmiany proponowanej w pkt (3).	Uwaga nieprzyjęta. Ustawodawca pozostawił marszałkowi województwa możliwość dokonania swobodnej oceny co do istotnych oraz rażących nieprawidłowości wykazanych w raporcie z audytu.
44.	Art. 1 pkt 15	Polskie Forum ISO 14000	W art. 1 pkt 15 projektu (nowy art. 50a ust. 3 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi): odstąpienie od koncepcji obligatoryjnego wykreślenia z rejestru przedsiębiorcy, który nie przeprowadził audytu, jako sankcji nazbyt dolegliwej, z pozostawieniem reguły unieważnienia wystawionych przez niego dokumentów DPO/DPR/EDPO/EDPR. Zauważyć należy, że w przypadku nieprzeprowadzenia audytu: - przedsiębiorca ma być ukarany karą pieniężną, przewidzianą w nowym art. 56 ust. 1 pkt 16 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, - można sądzić, że niezwłocznie po stwierdzenie nieprzeprowadzenia audytu zostanie wszczęta przez marszałka województwa kontrola przedsiębiorcy, a ewent. stwierdzenie w jej wyniku rażących nieprawidłowości będzie podstawą wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru. Kwestia ta jest szczególnie istotna w kontekście sygnalizowanych wcześniej (pismo Polskiego Forum ISO 14001 skierowane do Ministra Środowiska w dn. 15 lipca br.) problemów z dostępnością (liczebnością) akredytowanych weryfikatorów.	Uwaga przyjęta. Zostaną zaproponowane zmiany w przepisach dotyczących nieprzeprowadzenia audytu przez przedsiębiorcę.
45.	Art. 1 pkt 15	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Doprecyzowanie procedury unieważniania DPR/DPO. Projekt ustawy wprowadza nowe i niezwykle potrzebne narzędzie w postaci unieważniania przez marszałka województwa Dokumentów Potwierdzających Recykling i Dokumentów Potwierdzających Odzysk, wobec których wykazano brak wiarygodności w toku audytu bądź które zostały wystawione w roku	Uwaga przyjęta.

			<p>kalendaryzowym nie objętym audytem. Nie został jednak dookreślony tryb, w którym takie unieważnienie ma nastąpić, co może spowodować problemy proceduralne w działaniach marszałków województw w kontekście stosowania przez nich Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>Wobec powyższego proponujemy uzupełnienie art. 50a ust. 2 pkt 2) w brzmieniu:</p> <p>1) unieważnia, w drodze decyzji, dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wobec których wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach</p> <p>oraz analogiczne uzupełnienie art. 50a ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>Jeżeli przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego, marszałek województwa dokonuje wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru oraz unieważnia, w drodze decyzji, dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR wystawione przez tego przedsiębiorcę w roku kalendarzowym, za który nie przeprowadził audytu zewnętrznego.</p>	
46.	Art. 1 pkt 15	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	<p>Doprecyzowanie procedury unieważniania DPR / DPO</p> <p>Projekt ustawy wprowadza nowe i niezwykle potrzebne narzędzie w postaci unieważniania przez marszałka województwa Dokumentów Potwierdzających Recykling i Dokumentów Potwierdzających Odzysk, wobec których wykazana brak wiarygodności w toku audytu bądź które zostały wystawione w roku kalendarzowym nie objętym audytem. Nie został jednak dookreślony tryb, w którym takie unieważnienie ma nastąpić, co może spowodować problemy proceduralne w działaniach marszałków województw w kontekście stosowania przez nich Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>Wobec powyższego Związek proponuje uzupełnienie art. 50a ust. 2 pkt 2) w brzmieniu:</p> <p>1) unieważnia, w drodze decyzji, dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wobec których wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach, oraz analogiczne uzupełnienie art. 50a ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>3. Jeżeli przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego, marszałek województwa dokonuje wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru oraz unieważnia, w drodze decyzji, dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR wystawione przez tego przedsiębiorcę w roku kalendarzowym, za który nie przeprowadził audytu zewnętrznego.</p>	Uwaga przyjęta.
47.	Art. 1 pkt 15	Polska Organizacja	Art. 1 pkt. 15) projektu ustawy - art. 50a.1. ustawy o gospodarce opakowaniami – brakuje określenia w jakim czasie marszałek województwa przeprowadzi	Uwaga przyjęta.

		Handlu i Dystrybucji	kontrolę przedsiębiorcy w przypadku nieprawidłowości wykrytych podczas audytu. Jeśli marszałek województwa potwierdzi nieprawidłowości może unieważnić DPR i w konsekwencji wykreślić recyklera z rejestru. Czas jest istotnym czynnikiem im szybciej wprowadzający/organizacja odzysku/osoba prawna otrzyma informację o unieważnieniu dokumentów, tym szybciej może podjąć odpowiednie działania zapewniające dalszą poprawną realizację obowiązku odzysku i recyklingu.	W projekcie zostanie określony czas, w którym marszałek przeprowadza kontrolę.
48.	Art. 1 pkt 15	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1 pkt. 15) projektu ustawy - art. 50a.4. ustawy o gospodarce opakowaniami – korekta sprawozdania będzie wiązała się za pewne z koniecznością naliczenia opłaty produktowej. Tu rodzi się pytanie. Czy w sytuacji unieważnienia DPR/DPO ustawodawca dopuszcza przedłożenie nowych dokumentów DPR/DPO wystawionych przez innego recyklera, które wcześniej nie zostały wykorzystane do realizacji obowiązku odzysku i recyklingu, dzięki czemu realizacja obowiązku zostanie zapewniona i nie będzie konieczności płacenia opłaty produktowej? W obecnej sytuacji kiedy spodziewamy się, że rynek będzie się porządkował żadna organizacja odzysku nie może dać 100% gwarancji, że żadne DPR/DPO nie zostaną unieważnione co wskazuje na znaczące ryzyko po stronie przedsiębiorcy zapłacenia opłaty produktowej w wyniku nieuczciwych działań recyklera.	Uwaga nieprzyjęta. Jeżeli organizacja odzysku opakowań lub przedsiębiorca będą posiadać dodatkowe dokumenty wystawione przez prowadzącego odzysk lub recykling potwierdzające odzysk lub recykling to będą mogli uwzględnić te dokumenty w korekcie sprawozdania. W związku z powyższym zaproponowana zmiana nie znajduje uzasadnienia.
49.	Art. 1 pkt 15	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	W nowym art.50a w ust.1. proponuje się zmienić brzmienie: 1) W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, istotnych nieprawidłowości marszałek województwa przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy w tym samym roku kalendarzowym, w którym przeprowadzono audyt. <u>Uzasadnienie:</u> W obecnym kształcie Art. 50a nie wskazuje się szczególnego czasu, w jakim kontrola powinna zostać przeprowadzona. Domniemuje się zatem, iż mogłaby nastąpić w ciągu 5 lat, jak w przypadku pozostałych kontroli przeprowadzanych przez urząd marszałkowski w zakresie ustawy. Taki okres jest zdecydowanie za długi, biorąc pod uwagę cel kontroli — potwierdzenie istotnych nieprawidłowości u przedsiębiorcy, które już zostały wykryte i opisane w sprawozdaniu z audytu, a na które dowody mogą być aktualne tylko w krótkim czasie po audycie. Dodatkowo potencjalne sankcje, opisane w art. 50a ust. 2 są poważne dla pozostałych uczestników systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi, w tym dla organizacji odzysku i należałoby zapobiec możliwości przekazywania przez nierzetelnego przedsiębiorcę wystawionych przez niego dokumentów w kolejnych latach, co pozwoliłoby uniknąć konieczności uiszczenia opłaty produktowej przez	Uwaga przyjęta. W projekcie zostanie określony czas, w którym marszałek przeprowadza kontrolę.

			organizacje odzysku opakowań za masę zrealizowanego obowiązku potwierdzonego unieważnionymi dokumentami przyjmowanymi przez kilka lat pod rząd. Należy dołożyć wszelkich starań, aby potencjalne unieważnienie dokumentów potwierdzających recykling lub odzysk nastąpiło jak najszybciej, aby stanowiło realną sankcję dla przedsiębiorcy oraz była możliwość jej nałożenia przed potencjalną likwidacją przedsiębiorcy wystawiającego dokumenty.	
50.	Art. 1 pkt 15	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	W Art. 50a (w projekcie zmiany ustawy art. 1 ust. 15) ust. 1 i 2 proponuje się ujednoczenie określenia „rażący” oraz „istotny” i zastosowanie w obu przypadkach określenia „istotny”. <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na brak definicji jakie nieprawidłowości będą uznane za „rażące” a jakie za „istotne” proponuje się określić je jednym sformułowaniem, uznając że istotne nieprawidłowości to wszystkie które wpływają na rzetelność i wiarygodność danych w wydawanych przez przedsiębiorcę dokumentach DPO, DPR, EDPO, EDPR.	Uwaga nieprzyjęta. Ustawodawca pozostawił marszałkowi województwa możliwość dokonania swobodnej oceny co do istotnych oraz rażących nieprawidłowości wykazanych w raporcie z audytu.
51.	Art. 1 pkt 15	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	W Art. 50a ust. 2 pkt 2) proponuje się zmianę brzmienia mającą na celu doprecyzowanie procedury unieważniania DPR / DPO 2) unieważnia, w drodze decyzji , dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wobec których wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach. <u>Uzasadnienie:</u> Projekt ustawy wprowadza nowe i potrzebne narzędzie w postaci unieważniania przez marszałka województwa dokumenty DPR, DPO, EDPR lub EDPO, wobec których wykazano brak wiarygodności. Nie został jednak dookreślony tryb, w którym takie unieważnienie ma nastąpić, co może spowodować problemy proceduralne w działaniach marszałków województw w kontekście stosowania przez nich Kodeksu postępowania administracyjnego.	Uwaga przyjęta.
52.	Art. 1 pkt 15	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	W Art. 50a (w projekcie zmiany ustawy art. 1 ust. 15) ust. 3 proponuje się dokonanie zmiany poprzez modyfikację brzmienia tego ustępu na następujące: 3. Jeżeli przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO, EDPR nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego, marszałek województwa, może w drodze decyzji dokonać wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru oraz może w drodze decyzji , unieważnić dokumenty DPO, DPR, EDPO, EDPR wystawione przez tego przedsiębiorcę w roku kalendarzowym, za który nie przeprowadził audytu zewnętrznego, która może zostać wydana po przeprowadzeniu kontroli przez urząd marszałkowski wskazującej na istotne nieprawidłowości mogące wpływać na rzetelność wystawionych dokumentów DPO, DPR, EDPO, EDPR.	Uwaga nieprzyjęta. Zostaną zaproponowane zmiany przepisów dot. konsekwencji nieprzeprowadzenia audytu zewnętrznego.

			<p><u>Uzasadnienie:</u> Zdarzają się przypadki rozpoczęcia likwidacji firm recyklingowych wynikających z decyzji właścicieli lub bankructwa takich firm wynikających z wydarzeń niezależnych od firmy (np. światowy spadek wartości sprzedawanych wyrobów). W takich przypadkach podmioty te mogły rzetelnie prowadzić recykling odpadów opakowaniowych wystawiając DPR/DPO natomiast ze względu na przytoczone wydarzenia przeprowadzenie audytu przez te podmioty może być utrudnione w danym czasie lub niemożliwe. Wykreślenie z rejestru i unieważnienie dokumentów jako działanie automatyczne byłoby zatem zbyt daleko idącą konsekwencją, której skutki w głównej mierze odczują organizacje odzysku i należy wprowadzić możliwość wcześniejszej analizy zaistniałej sytuacji i warunkowość wydania decyzji o unieważnieniu. Dodanie sformułowania „w drodze decyzji” wynika z potrzeby określania trybu, w którym takie unieważnienie ma nastąpić. Brak takiego dookreślenia może spowodować problemy proceduralne w działaniach marszałków województw w kontekście stosowania przez nich Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>	
53.	Art. 1 pkt 15	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce	<p>Wykreślić proponowana treść art. 50a ust. 2 pkt 2, W art. 50a ust. 3 usunąć część dotyczącą unieważnienia dokumentów DPO/DPR: 3. Jeżeli przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego, marszałek województwa dokonuje wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru oraz unieważnia dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR wystawione przez tego przedsiębiorcę w roku kalendarzowym, za który nie przeprowadził audytu zewnętrznego. W art. 50a ust. 4 usunąć część zapisów jak poniżej: „4. Marszałek województwa informuje o wykreśleniu recyklera wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane unieważnione dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, <u>o wykreśleniu tego recyklera z rejestru</u>, oraz wzywa na piśmie do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, określając termin przekazania korekty nie dłuższy niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W art. 50a ust. 5 usunąć część zapisów jak poniżej: „5. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, informuje przedsiębiorców, których reprezentuje, <u>o wykreśleniu przedsiębiorcy</u></p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Nie jest dopuszczalne sytuacja, w której dokumenty nie potwierdzające faktycznego przetworzenia odpadów będą potwierdzały odzysk lub recykling odpadów opakowaniowych, zwłaszcza w sytuacji, kiedy nieprawidłowości w tym zakresie zostały wykazane w ramach przeprowadzonego audytu i podczas kontroli marszałka województwa.</p>

			<p>o którym mowa w ust. 3 o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR oraz o wezwaniu do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Unieważnienie dokumentów DPO/DPR i EDPO/EDPR które posłużyły do rozliczenia obowiązku odzysku i recyklingu po zakończonym roku przenosi całe ryzyko wynikające z nierzetelności recyklera (w tym z zaprzestania przez niego działalności), na wprowadzających lub podmioty działające w imieniu wprowadzających. Wykreślenie recyklera z rejestru jest już wystarczającą restrykcją dla tego recyklera i sygnałem dla Wprowadzających oraz zlecających recykling wnioskujących o dokumenty DPO DPR. W przypadku pozostawienia zapisów mówiących o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR EDPO i EDPR, w projektowanej nowelizacji, proponujemy umożliwienie Wprowadzającym wykonanie tego obowiązku w roku bieżącym poprzez przeniesienie unieważnionej części zobowiązania do odzysku i recyklingu na rok bieżący.</p>	
54.	Art. 1 pkt 15	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p><u>Art. 50a.</u> W nawiązaniu do treści oraz uzasadnienia dodania artykułu 50a. zwracamy uwagę, że przedsiębiorcy nie powinni ponosić bezpośredniej odpowiedzialności za weryfikację rzetelności podmiotów wystawiających dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR oraz ponoszenia konsekwencji ich ewentualnej nierzetelności.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Nie jest dopuszczalne sytuacja, w której dokumenty nie potwierdzające faktycznego przetworzenia odpadów będą potwierdzały odzysk lub recykling odpadów opakowaniowych, zwłaszcza w sytuacji, kiedy nieprawidłowości w tym zakresie zostały wykazane w ramach przeprowadzonego audytu i podczas kontroli marszałka województwa.</p>
55.	Art. 1 pkt 15	CP Recycling Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	<p>Art. 50a ust. 1 <i>„1. W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, rażących nieprawidłowości marszałek województwa przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Proponuje się ujednoczenie pojęć w ustawie poprzez zmianę słowa „istotne” na „rażące”, tak aby odpowiadało pojęciom jakimi posługuje się projekt ustawy zmieniającej w proponowanym art. 50a ust. 2 oraz art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Ustawodawca pozostawił marszałkowi województwa możliwość dokonania swobodnej oceny co do istotnych oraz rażących nieprawidłowości wykazanych w raporcie z audytu.</p>

			<p>o odpadach. Brak jest podstaw do różnicowania charakteru nieprawidłowości skutkujących kontrolą przedsiębiorcy, od tych, które pociągają za sobą wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru. Użycie dwóch różnych pojęć niesie za sobą jedynie niepotrzebne wątpliwości co do racjonalności ustawodawcy.</p> <p>Do rozważki poddajemy także propozycję uregulowania wprost przypadków „rażącego” naruszenia obowiązków ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli prowadzonej przez zewnętrznego audytora w świetle art. 48 ust. 2 tej ustawy. Konkretnie określenie przypadków, które uznawane byłyby za rażące przypadki nieprawidłowości dawałoby przedsiębiorcom możliwość rozgraniczenia „zwykłych” i „rażących” naruszeń, a zatem pewność, że daleko posunięte konsekwencje nie zostaną wobec nich zastosowane przy jednostkowych naruszeniach mniejszej wagi.</p>	
56.	Art. 1 pkt 15	CP Recycling Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	<p>Art. 50a ust. 2 <i>„ 2. W przypadku potwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 1, marszałek województwa:</i> 1) może dokonać w drodze decyzji wykreślenia podmiotu z rejestru na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 2) może unieważnić w drodze decyzji dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wobec których wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach.” <u>Uzasadnienie</u> Dodanie sformułowania „w drodze decyzji” ma na celu usunięcie wątpliwości co do trybu działania marszałka województwa, a także zapewnienie drogi odwoławczej dla adresata decyzji. Natomiast wprowadzenie słowa „może”, które otwiera pole do uznania administracyjnego przy wydawaniu decyzji, ma na względzie uregulowanie sytuacji, w których z różnych przyczyn wykreślenie z rejestru lub unieważnienie dokumentów byłoby niecelowe — przykładowo likwidacja przedsiębiorstwa, śmierć przedsiębiorcy, inne zdarzenia losowe uniemożliwiające przeprowadzenia audytu rzetelnego przedsiębiorcy. Ponadto wydaje się, że dopiero takie sformułowanie jest zbieżne z motywami autorów projektu ustawy zmieniającej, którzy przewidywali możliwość, a nie obowiązek wydania decyzji określonej treści. W uzasadnieniu czytamy: <i>„Przewidziano m.in. możliwość wykreślenia przez marszałka województwa</i></p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Zostanie zaproponowane nowe brzmienie uwzględniające działania marszałka dokonywane w „drodze decyzji”, a także zostanie wykreślony pkt 1, który stanowi powtórzenie odpowiedniego przepisu z ustawy o odpadach. Natomiast nie zostanie dodana dowolność w tym punkcie ze względu na to, że marszałek posiada już dowolność w zakresie stwierdzenia czym są rażące nieprawidłowości. W przypadku uznania, że takie nieprawidłowości występują, marszałek będzie zobowiązany do unieważnienia dokumentów potwierdzających.</p>

			<p>z rejestru, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, przedsiębiorcy, u którego wykazano rażące nieprawidłowości. Ponadto marszałek województwa będzie miał możliwość unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w przypadku potwierdzenia rażących nieprawidłowości w zakresie wystawiania tych dokumentów. " (str. 5 uzasadnienia projektu)</p> <p>Z uwagi na fakt, że rejestr, o którym mowa w omawianym artykule jeszcze nie funkcjonuje (zostanie utworzony najpóźniej do dnia 24 stycznia 2018 r.), w obecnym stanie marszałek województwa nie ma rzeczywistej możliwości wykreślenia podmiotów z nieistniejącego rejestru.</p> <p>Na marginesie należy zauważyć, że proponowany art. 50a ust. 2 pkt 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi może w obecnym brzmieniu stanowić zbędne <i>superfluum</i> względem art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o odpadach, który nakazuje marszałkowi województwa z urzędu w drodze decyzji wykreślenia podmiotu z rejestru w przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości.</p>	
57.	Art. 1 pkt 15	CP Recycling Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	<p>Art. 50a ust. 3 <i>„3. Przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR do czasu zakończenia audytu za poprzedni rok kalendarzowy nie ma prawa do wystawiania dokumentów DPO, DPR, EDPO, EDPR w bieżącym roku kalendarzowym. Marszałek województwa przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy, który nie przeprowadził audytu, po upływie terminu określonego w art. 46 ust. 2. Marszałek województwa może w drodze decyzji dokonać wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz może w drodze decyzji unieważnić dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR wystawione przez tego przedsiębiorcę w roku kalendarzowym, za który nie przeprowadził audytu zewnętrznego, wobec których wyniku kontroli wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach.</i></p> <p><i>3.a. Przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR w przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, rażących nieprawidłowości nie może zawierać umów dotyczących tych dokumentów.”</i></p> <p><u>Uzasadnienie</u> Proponowane przez nas „zawieszenie” prawa do wystawiania dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR do czasu przeprowadzenia audytu</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma możliwości zakazania przedsiębiorcy wystawiania dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR przed kontrolą takiego przedsiębiorcy jedynie na podstawie sprawozdania z audytu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami uniemożliwienie przedsiębiorcy wystawiania powyższych dokumentów wiązałoby się z wykreśleniem go z rejestru bądź cofnięciem zezwolenie lub pozwolenia na gospodarowanie odpadami przez marszałka w drodze decyzji.</p>

		<p>zewnętrznego za poprzedni rok kalendarzowy ma na celu z jednej strony zmobilizowanie przedsiębiorców do poddania się audytowi jak najszybciej, a z drugiej strony stanowi pewnego rodzaju ochronę dla pozostałych uczestników obrotu. Uzasadnione jest to możliwością późniejszego unieważnienia dokumentów przedsiębiorcy, który nie poddał się audytowi, co wiąże się z konsekwencjami dla podmiotów, którym te dokumenty zostały przekazane (dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub podmiotów, o których mowa w art. 23 ust. 5 ustawy o opakowaniach i gospodarce opakowaniami).</p> <p>Naszym zdaniem uzasadnione jest, aby unieważnienie dotyczyło jedynie tych dokumentów, wobec których wyniku kontroli wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach. Sformułowanie takie zostało użyte w proponowanym art. 50a ust. 2 pkt 2 i w naszej ocenie adekwatne jest także w tej sytuacji.</p> <p>Ponadto proponujemy wprowadzenie obowiązku przeprowadzania w takiej sytuacji kontroli marszałka województwa, która poprzedzałaby wydanie decyzji o wykreśleniu z rejestru lub unieważnieniu dokumentów. Kontrola miałaby w szczególności ujawnić przyczyny naruszenia obowiązku przeprowadzenia audytu, a co za tym idzie uzasadnić decyzję o wykreśleniu z rejestru lub unieważnieniu dokumentów. W wyniku kontroli stwierdzono by, które konkretnie dokumenty wymagają unieważnienia. Zmiany precyzujące, że marszałek województwa proceduje w trybie decyzji administracyjnej, a przy tym przysługuje mu uznanie, uzasadnione są okolicznościami przytoczonymi przy wyjaśnianiu propozycji modyfikacji do art. 50a ust. 2 powyżej.</p> <p>Dla zapewnienia jeszcze wyższego poziomu bezpieczeństwa uczestników obrotu, powyższe rozwiązanie można uzupełnić o zakaz zawierania umów z przedsiębiorcami, których audyt wykazał nieprawidłowości. Wymagałoby to nałożenia obowiązku na przedsiębiorców do informowania o wynikach przeprowadzonego audytu zewnętrznego. W przypadku gdyby audyt wykazał rażące nieprawidłowości, ustawa zakazywałaby zawierania z tym podmiotem umów dotyczących dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR. Należy mieć na uwadze, że w obecnie proponowanym rozwiązaniu przedsiębiorca od momentu negatywnego wyniku audytu do ostatecznej decyzji o wykreśleniu z rejestru i unieważnieniu dokumentów nadal może wystawiać i wprowadzać do obrotu</p>	
--	--	---	--

			<p>dokumenty. Taki okres „przejściowy” może trwać nawet kilka miesięcy, podczas których przedsiębiorca mógłby nadal wystawiać dokumenty potwierdzające odzysk i recykling i przekazywać je nieświadomym podmiotom. Powyższe kompleksowe rozwiązanie w naszej ocenie pozwoli osiągnąć skutek, o którym mowa w uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej, tj. „<i>zmotywowania przedsiębiorców do przekazywania odpadów tylko rzetelnym podmiotom.</i>” (str. 2 uzasadnienia projektu).</p>	
58.	Art. 1 pkt 15	CP Recycling Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	<p>Art. 50a ust.4 i 5</p> <p>„4. Marszałek województwa informuje o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane unieważnione dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, oraz wzywa na piśmie do uwzględnienia masy poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych wynikających z unieważnionych dokumentów w sprawozdaniu za bieżący rok kalendarzowy.</p> <p>5. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, informuje przedsiębiorców, których reprezentuje, o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR oraz o wezwaniu do uwzględnienia masy poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych wynikających z unieważnionych dokumentów w sprawozdaniu za bieżący rok kalendarzowy.”</p> <p><u>Uzasadnienie</u></p> <p>W projekcie ustawy nowelizującej przewidziano mechanizm, zgodnie z którym w przypadku unieważnienia przez marszałka dokumentów organizacja odzysku opakowań zostałaby wezwana do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a w konsekwencji do uiszczenia opłaty produktowej.</p> <p>Na wstępie należy zaznaczyć, że opłata produktowa, o której mowa w ustawie o opakowaniach i gospodarce opakowaniami ma charakter daniny publicznej i nie można zmieniać jej istoty na dotkliwą sankcję dla uczestników obrotu dokumentami DPO, DPR, EDPO lub EDPR.</p> <p>Organizacja odzysku opakowań, czy wprowadzający wezwani do korekty sprawozdania nie ma możliwości uniknięcia sankcji w postaci dodatkowej opłaty produktowej, ponieważ do unieważnienia dokumentów dojdzie już po</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przyjęcie proponowanej zmiany oznaczałoby, że osiągnięte poziomy odzysku i recyklingu zostałyby potwierdzone unieważnionymi dokumentami. Ponadto poziomy odzysku i recyklingu dotyczą danego roku, w związku z czym obowiązki przedsiębiorców nie mogą zostać wykonane w roku następnym.</p>

			<p>zakończeniu roku. Tym samym niemożliwe będzie zastąpienie unieważnionych dokumentów innymi, co pociąga za sobą konieczność korekty sprawozdania i uiszczenia zaległej opłaty produktowej.</p> <p>Proponowane rozwiązanie nakłada zatem poważną dolegliwość finansową na wprowadzającego lub organizację odzysku opakowań, czyli na inny podmiot, niż ten który naruszył ustawowe obowiązki.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy przewidują już możliwość nałożenia kary administracyjnej w wysokości od 5000 zł do 500.000 zł za nierzetelne wystawianie dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR (art. 56 ust. 1 pkt 9 ustawy o ustawy o opakowaniach i gospodarce opakowaniami). Projekt ustawy zmieniającej wprowadza też art. 56 ust.1 pkt 16 do ustawy nakładający administracyjną karę pieniężną na przedsiębiorcę, który wbrew obowiązkowi nie przeprowadza audytu zewnętrznego w wysokości od 5000 zł do 500.000 zł.</p> <p>Oznacza to, że w przypadku wydawania dokumentów z naruszeniem prawa istnieje już możliwość wyegzekwowania należności od podmiotu, który tego naruszenia się dopuścił. Z zasady proporcjonalności wynika, że odpowiedzialność podmiotu powinna odpowiadać stopniowi, w jakim ten podmiot dopuścił się do naruszenia przepisów. Natomiast w rozpatrywanym przypadku trudno doszukać się stopnia zawinienia po stronie organizacji lub wprowadzających, który uzasadniałby nałożenia na nich sankcji finansowych za nieprawidłowości ich kontrahenta. Rezygnacja z dodatkowego nakładania sankcji finansowych na organizacje odzysku opakowań lub wprowadzających, przy zastosowaniu kary administracyjnej dla przedsiębiorcy, nie będzie pociągać za sobą negatywnego skutku dla budżetu państwa.</p> <p>Mając na uwadze powyższe zastrzeżenia, proponujemy, aby unieważnione dokumenty zostały uzupełnione w sprawozdaniu za bieżący rok. W takim przypadku organizacja odzysku opakowań lub wprowadzający zostaliby zobowiązani przez marszałka województwa do osiągnięcie w danym roku odpowiednio wyższych poziomów odzysku i / lub recyklingu.</p>	
59.	Art. 1 pkt 18	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>W art. 57 proponuje się:</p> <p>a) zmodyfikowanie brzmienia pkt. 1)</p> <p>1) w przypadkach, w których mowa w art. 56 ust. pkt 1, 4a – 10c, 12 oraz 13 od 5 000 do 500 000 zł</p> <p>oraz</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Ad. a) nieuwzględnienie zaproponowanej zmiany wynika z nieprzyjęcia uwagi dotyczącej dodania ust. 4 w art. 16 ustawy o gospodarce opakowaniami</p>

			<p>b) dodanie pkt 5: 5) w przypadku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 16 – od 20 000 do 500 000 zł; <u>Uzasadnienie:</u> Zmiana pkt 1 jest konsekwencją dodanie ust. 4 do art. 16. Dodanie pkt 5 – poniesienie dolnej kary pieniężnej do 20 000 zł stanowiłoby czterokrotność potencjalnie najtańszego audytu zewnętrznego dla niedużego przedsiębiorcy wystawiającego dokumenty i miałyby stanowić skuteczne narzędzie zniechęcające do unikania poddania się audytowi w oczekiwaniu na najniższą karę pieniężną, w przypadku zastosowania rozwiązania prawnego opisanego powyżej w pkt 7 niniejszego pisma.</p>	<p>i odpadami opakowaniowymi. Ad. b) uwaga przyjęta.</p>														
60.	Art. 1 pkt 20	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>W załączniku 1 w poz. 4 proponuje się zmienić nazwę „opakowania ze stali, w tym z blachy stalowej” na „opakowania z pozostałych metali”. <u>Uzasadnienie:</u> Wydzielenie w projekcie ustawy nowelizującej trzech rodzajów opakowań z metali jest w naszej opinii nieuzasadnione i rodzi wątpliwości co do możliwości osiągnięcia wskazanych poziomów recyklingu dla każdej z frakcji z osobna. Ilość opakowań z pozostałych metali wprowadzanych na rynek, które nie są „opakowaniami z aluminium” oraz „opakowania ze stali, w tym z blachy stalowej” jest marginalna i nie powinna być wyodrębniona dodatkowo. Trudno jest określić jaki rodzaj recyklingu może potwierdzać wykonanie ich recyklingu. Proponujemy zatem zmianę nazewnictwa kategorii opakowania ze stali, w tym blachy stalowej na szersze określenia, którym są „opakowania z pozostałych metali”. Należy wziąć pod uwagę, iż załącznik III dyrektywy 94/62/WE nie rozdziela opakowań z metali na tak wiele frakcji, a ujmuje je w jednej pozycji „Metal”.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Zostanie połączona pozycja 4 i 5.</p>														
61.	Art. 1 pkt 20	CP Recycling Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	<p>a) Zmiana załącznika nr 1 Załącznik nr 1 DOCELOWY POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Poz.</th> <th rowspan="2">Odpady opakowaniowe powstałe z: rodzaj opakowań</th> <th colspan="2">Poziom w %¹⁾:</th> </tr> <tr> <th>odzysk</th> <th>recykling</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.</td> <td>opakowań razem²⁾</td> <td>61</td> <td>56</td> </tr> <tr> <td>1a.</td> <td>opakowań jednostkowych razem³⁾</td> <td>61</td> <td>56</td> </tr> </tbody> </table>	Poz.	Odpady opakowaniowe powstałe z: rodzaj opakowań	Poziom w % ¹⁾ :		odzysk	recykling	1.	opakowań razem ²⁾	61	56	1a.	opakowań jednostkowych razem³⁾	61	56	<p>Uwaga nieprzyjęta. Przyjęcie tej propozycji oznaczałoby niezgodność z dyrektywą, która wskazuje że wszystkie rodzaje opakowań (jednostkowe, zbiorcze, transportowe) powinny zostać poddane odzyskowi i recyklingowi na poziomie określonym w dyrektywie.</p>
Poz.	Odpady opakowaniowe powstałe z: rodzaj opakowań	Poziom w % ¹⁾ :																
		odzysk	recykling															
1.	opakowań razem ²⁾	61	56															
1a.	opakowań jednostkowych razem³⁾	61	56															

			2.	opakowań z tworzyw sztucznych razem	—	23,5
			2a.	opakowań jednostkowych z tworzyw sztucznych	—	—
			3.	opakowań z aluminium razem	—	51
			3a.	opakowań jednostkowych z aluminium	—	—
			4.	opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz pozostałych metali razem	—	51
			4a.	opakowań jednostkowych ze stali, w tym z blachy stalowej, oraz pozostałych metali razem	—	—
			5.	opakowań z papieru i tektury razem	—	61
			5a.	opakowań jednostkowych z papieru i tektury	—	—
			6.	opakowań ze szkła razem	—	61
			6a.	opakowań jednostkowych ze szkła	—	—
			7.	opakowań z drewna razem	—	16
			7a.	opakowań jednostkowych z drewna	—	—
			8.	opakowań wielomateriałowych	—	poziom określony odpowiednio w poz. 1, 2, 3, 4, 5, 6,7 wg rodzaju materiału przewarżającego w opakowaniu wielomateriałowym

			<table border="1"> <tr> <td>8a.</td> <td>opakowań jednostkowych wielomateriałowych</td> <td>—</td> <td>poziom określony odpowiednio w poz. 1a, 2a, 3a, 4a, 5a, 6a,7a wg rodzaju materiału przewarżającego w opakowaniu wielomateriałowym</td> </tr> <tr> <td>9.</td> <td>pozostałych opakowań</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>9a.</td> <td>pozostałych jednostkowych opakowań</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> </table> <p>Objaśnienia: ¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.). ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich opakowań wymienionych w poz. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich opakowań wymienionych w poz. 2a, 3a, 4a, 5a, 6a, 7a, 8a, 9a.</p> <p>Proponowana przez nas zmiany w zakresie Załącznika nr 1 (oraz stosowanie art. 20 ust. 4) ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi dotyczą w szczególności kwestii ujęcia opakowań z pozostałych metali, wyodrębnienia opakowań jednostkowych oraz sprecyzowania obowiązków organizacji odzysku opakowań w zakresie odzysku i recydingu opakowań pochodzących z gospodarstw domowych.</p>	8a.	opakowań jednostkowych wielomateriałowych	—	poziom określony odpowiednio w poz. 1a, 2a, 3a, 4a, 5a, 6a,7a wg rodzaju materiału przewarżającego w opakowaniu wielomateriałowym	9.	pozostałych opakowań	—	—	9a.	pozostałych jednostkowych opakowań	—	—	
8a.	opakowań jednostkowych wielomateriałowych	—	poziom określony odpowiednio w poz. 1a, 2a, 3a, 4a, 5a, 6a,7a wg rodzaju materiału przewarżającego w opakowaniu wielomateriałowym													
9.	pozostałych opakowań	—	—													
9a.	pozostałych jednostkowych opakowań	—	—													
62.	Art. 5 pkt. 6	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 5 pkt. 6) projektu ustawy - art. 76 ust. 1 pkt.3 ustawy o odpadach. W przypadku sieci handlowych oznacza to wykonanie sprawozdania dla wszystkich urzędów marszałkowskich - propozycja, tożsama z propozycją art.40c ustawy o opakowaniach, a mianowicie - sprawozdanie z liczby wydanych toreb marszałkowi właściwemu ze względu na rejestrację przedsiębiorcy.	Uwaga nieprzyjęta Zaproponowany przepis ma na celu ułatwienie przeprowadzenia kontroli marszałkowi województwa danej jednostki handlowej znajdującej się na terenie województwa.												
63.	Art. 5 pkt. 7	Polska Organizacja Handlu	Art. 5 pkt. 7) projektu ustawy - art. 237d ustawy o odpadach - zakłada, że sprawozdanie z ilości wydanych toreb za rok 2018 sporządza się do 15 marca 2019 r., a art.44a ustawy o opakowaniach mówiący o obowiązku ewidencji liczby	Uwaga nieprzyjęta. Należy zauważyć, że w przesłanym do konsultacji												

		i Dystrybucji	wydanych toreb wchodzi w życie dopiero z dniem 01.01.2019 r. - to jak przedsiębiorca ma prowadzić ewidencję wydanych toreb w roku 2018, jeśli obowiązek ewidencji wchodzi w życie z dniem 01.01.2019 (art. 9 pkt 1 ustawy o zmianie ustawy o opakowaniach i innych)? Zapisy są niespójne. Ta sama sytuacja w art. 6 ustawy o zmianie ustawy o opakowaniach i innych, narzuca obowiązek sprawozdawczy za rok 2018, a ewidencyjny od 2019 roku - zapisy w tej kwestii są niespójne.	projekcie, termin wejścia w życie ustalony na 1 stycznia 2019 r. dotyczy art. 1 pkt 11, czyli przepisów dotyczących opłaty recyklingowej, natomiast obowiązek prowadzenia ewidencji znajduje się w art. 1 pkt 12, który zgodnie z art. 9 wchodzi w życie 1 stycznia 2018 r.
64.	Art. 7	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce	W art. 7 Projektu zmienić „(...) po raz pierwszy za 2018 r.” w związku z treścią art. 9 Projektu. <u>Uzasadnienie:</u> Proponujemy by powyższa zmiana obowiązywała od 1 stycznia 2018 r. Jest to związane przede wszystkim ze zmianą która niesie Projekt w zakresie podmiotu uprawnionego do wnioskowania o wystawienie DPR poprzez dodanie m.in. w art. 23 ust. 4 i ust. 4a ustawy „ <u>Osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1</u> ”. Uważamy że jednolity sposób rozliczenia powinien się odnosić do całego roku kalendarzowego, a nie gdy do 30 czerwca 2017 roku sposób dokumentowania jest dotychczasowy (tzn. DPR są wystawiane na wprowadzających a nie na osobę prawnej reprezentującej wprowadzających), a druga połowa 2017 roku dokumentowana była by już wg zasad zawartych w niniejszym Projekcie.	Uwaga przyjęta.
65.	Art. 7	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Proponujemy aby przewidziane w tym przepisie zmiany sprawozdawcze zaczęły obowiązywać za 2018 r., a nie już za 2017 r. Jest to związane przede wszystkim ze zmianą, którą niesie Projekt w zakresie podmiotu uprawnionego do wnioskowania o wystawienie DPR poprzez dodanie m.in. w art. 23 ust. 4 i ust. 4a ustawy „ <u>Osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1</u> ”. Uważamy że jednolity sposób rozliczenia powinien się odnosić do całego roku kalendarzowego, a nie gdy do 30 czerwca 2017 roku sposób dokumentowania był dotychczasowy (tzn. DPR są wystawiane na wprowadzających a nie na osobę prawną reprezentującą wprowadzających), a druga połowa 2017 roku dokumentowana byłaby już wg zasad zawartych w niniejszym Projekcie.	Uwaga przyjęta.
66.	Art. 9	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów	W art. 9 Projektu zmienić: Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2017 r., z wyjątkiem art. 1: 1) pkt. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.; 2) pkt 20, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.	Uwaga przyjęta.

		w Polsce	na „Art. 9 Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018r. z wyjątkiem art.1 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. <u>Uzasadnienie:</u> Argumenty jak w pkt. II naszego pisma. Wprowadzenie dwóch różnych sposobów dokumentowania wykonania obowiązku odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w trakcie roku kalendarzowego nie jest dobrym rozwiązaniem, może wprowadzić chaos w poświadczaniu rozliczania powyższego obowiązku oraz niejasności interpretacyjne. Poza tym uczestnicy rynku mieliby dłuższy okres na dostosowanie się do przedmiotowych zmian.	
67.	Art. 9	Polska Izba Gospodarki Odpadami	W konsekwencji zmiany zawartej powyżej, w punkcie 3), proponujemy zastąpienie projektowanego przepisu w sposób następujący: „Art. 9 Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. z wyjątkiem art. 1 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.” Wprowadzenie dwóch różnych sposobów dokumentowania wykonania obowiązku odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w trakcie roku kalendarzowego może prowadzić do chaosu w poświadczaniu rozliczania powyższego obowiązku oraz niejasności interpretacyjne. Dłuższy okres dla uczestników rynku na dostosowanie się do projektowanych zmian byłby z pewnością korzystny dla właściwego przygotowania się do tych rozwiązań.	Uwaga przyjęta.
68.	Uwaga ogólna	CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	Projekt zakłada, że uprawnienia do wnioskowania o dokumenty potwierdzające recykling/odzysk będzie miała osoba prawna reprezentująca wprowadzających środki niebezpieczne w opakowaniach i/lub produkty w opakowaniach wielomateriałowych. W myśl art. 25 ust. 1 definicja osoby prawnej jest zawężona do organizacji samorządu gospodarczego. W związku z tym zasadne jest ujednoczenie zapisów w ustawie i zastąpienie sformułowania „osoba prawna“ sformułowaniem „organizacja samorządu gospodarczego“.	Uwaga przyjęta.
69.	Uwaga ogólna	CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.	Zgodnie z projektem, osoba prawna reprezentująca wprowadzających środki niebezpieczne w opakowaniach i/lub wprowadzających produkty w opakowaniach wielomateriałowych, będzie składać wniosek o wydanie dokumentów potwierdzających recykling/odzysk, obejmujący łącznie wszystkich reprezentowanych wprowadzających. W myśl tego założenia osoba prawna otrzyma dokument łączny, bez podziału na poszczególnych wprowadzających. Jednocześnie w myśl art. 45a osoba prawna jest zobowiązana do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa sprawozdania	Uwaga częściowo przyjęta. Zostaną wprowadzone zmiany, które umożliwią wnioskowanie indywidualnie za każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach. Natomiast nie planuje się wprowadzania zmian w zakresie sprawozdawczości, która musi być składana

			<p>zawierającego m.in. informacje o osiągniętych poziomach recyklingu/odzysku – oddzielnie dla każdego wprowadzającego, którego reprezentuje. W obecnym stanie prawnym, dokument potwierdzający recykling/odzysk jest wystawiany na każdego wprowadzającego odrębnie, co następnie stanowi podstawę do sporządzenia odrębnego sprawozdania na każdego wprowadzającego. Według projektu, dokument potwierdzający recykling/odzysk będzie wystawiany na osobę prawną. Jak zatem należy postąpić w momencie, gdy wymagane poziomy recyklingu/odzysku nie zostaną osiągnięte? Przykładowo: łącznie dla wszystkich reprezentowanych wprowadzających należało osiągnąć poziom recyklingu 25%. Na podstawie dokumentu wystawionego na osobę prawną stwierdzono, że osiągnięto poziom 24%. Czy w takiej sytuacji osoba prawna może „obciążyć“ opłatą produktową dowolnego wprowadzającego? Czy 1% brakujący do osiągnięcia wymaganych poziomów należy podzielić na wszystkich reprezentowanych wprowadzających? W związku z powyższymi wątpliwościami zasadne jest zastąpienie sprawozdań sporządzanych odrębnie na każdego wprowadzającego, jednym sprawozdaniem, które będzie sporządzała osoba prawna reprezentująca wprowadzających. Mając na uwadze monitorowanie realizacji obowiązków w zakresie opakowań po środkach niebezpiecznych i opakowań wielomateriałowych, w powyższym sprawozdaniu, zasadne jest podawanie masy wprowadzonych opakowań właściwych dla poszczególnych wprowadzających.</p>	<p>indywidualna za każdego wprowadzającego ze względu na ewentualną opłatą produktową, którą zgodnie z art. 34 ust. 2 wnoszą wprowadzający, a nie porozumienie.</p>
70.	Uwaga ogólna	Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A	<p>Na marginesie Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A., zwraca uwagę, iż uzasadnienie projektu ustawy zawiera niezgodne z aktualnym stanem prawnym stanowisko ustawodawcy, w zakresie dotyczącym:</p> <p>a) oceny, iż w obecnym stanie prawnym przedsiębiorca nie może zlecić sprawozdania ze sposobu wykonania publicznych kampanii edukacyjnych — kwestie te reguluje wprost art. 45 ust. 2 nowelizowanej ustawy,</p> <p>b) oceny, iż w obecnym stanie prawnym przedsiębiorca wprowadzający w danym roku nowy rodzaj opakowania rozliczał się za ten nowy rodzaj masą „zero”, a nie bieżącymi masami z danego roku, reguluje to zapis art. 20 ust. 3 ustawy,</p> <p>c) stanowiska, że obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych w obecnym brzmieniu ustawy powstaje rok po wprowadzeniu produktów w opakowaniach powstaje on bowiem w danym roku, zgodnie z treścią art. 19 ustawy.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Ad. a) Obecnie obowiązuje przepis przejściowy art. 237b ust. 3 z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.), który taką możliwość wyklucza. Powyższy przepis określa zakres obowiązków, który może zostać zlecony organizacji odzysku opakowań i nie obejmuje sprawozdania z edukacji.</p> <p>Ad. b) W uzasadnienie jest mowa o kontynuacji działalności a nie rozpoczęciu działalności polegającej na wprowadzaniu produktów w opakowaniach.</p> <p>Ad. c) W uzasadnieniu zostaną dokonane odpowiednie zmiany.</p>

71.	Uwaga ogólna	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Przewidziane w projekcie vacatio legis, na wejście w życie przepisów „Rozdziału 6a” dotyczących tzw. opłaty recyklingowej jest działaniem pożądanym i koniecznym dla dostosowania się przedsiębiorców do nowej rzeczywistości rynkowej, niemniej jednak może okazać się okresem niewystarczającym. Z tego tytułu koniecznym jest wprowadzanie do ustawy przepisów mających na celu zabezpieczenie interesów przedsiębiorców z branży opakowań. Zabezpieczenie to może polegać na wskazaniu mechanizmów, które pozwolą przedsiębiorcom na właściwe dostosowanie przedmiotu swojej działalności.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga nie zawiera konkretnych propozycji rozwiązań.
72.	Uwaga ogólna	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	Ujednoczenie definicji. W wielu miejscach projektu nowelizacji ustawy pojawił się zapis „osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1”. W związku z tym zasadna wydaje się również zmiana zapisu w samym artykule 25 ust. 1 poprzez nadanie nowego określenia podmiotowi tam występującemu. Proponujemy w art. 25 ust 1 wprowadzić więc zapis: Art. 25.1 Osoba prawna reprezentująca wprowadzających: (...).	Uwaga częściowo przyjęta. Definicja zostanie ujednoczona zastępując „osobę prawną...” przez „organizację samorządu gospodarczego”.
73.	Uwaga ogólna	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	Ujednoczenie definicji W wielu miejscach projektu nowelizacji ustawy pojawił się zapis „osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1”. W związku z tym zasadna wydaje się również zmiana zapisu w samym artykule 25 ust. 1 poprzez nadanie nowego określenia podmiotowi tam występującemu. Proponujemy w art. 25 ust 1 wprowadzić więc zapis: Art. 25.1 Osoba prawna reprezentująca wprowadzających: (...)	Uwaga częściowo przyjęta. Definicja zostanie ujednoczona zastępując „osobę prawną...” przez „organizację samorządu gospodarczego”.
74.	Uwaga ogólna	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	Ujednoczenie definicji, zmiana w art. 25 Proponowane brzmienie art. 25 ust. 1: „Osoba prawna Organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca grupę wprowadzających.” <u>Uzasadnienie:</u> W wielu miejscach propozycji nowelizacji ustawy pojawia się zapis „osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1”, w związku z tym zasadna wydaje się również zmiana zapisu w art. 25 ust. 1.	Uwaga częściowo przyjęta. Definicja zostanie ujednoczona zastępując „osobę prawną...” przez „organizację samorządu gospodarczego”.
75.	Uwaga ogólna	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Naszym zdaniem w projekcie ustawy powinien pojawić się zapis wprost wykluczający z obowiązków bardzo lekkie torby na zakupy.	Uwaga przyjęta.
76.	Uwaga	Polska	Na rynku obecnie funkcjonują torby, które zbudowane są z kilku elementów	Uwaga nieprzyjęta.

	ogólna	Organizacja Handlu i Dystrybucji	składowych o różnej grubości - np. torba Extra ma grubość 38 - 76 mikronów, w zależności od elementu torby - powinno być uszczegółowione grubość, której części torby powinna być brana pod uwagę przy określeniu czy dany rodzaj torby podlega obowiązkom wynikającym z treści projektu ustawy. Obecnie zakładamy, że jest to grubość tej części torby, która jest przeznaczona na zakupy, a nie jej uchwyty.	Definicje plastikowych toreb na zakupy stanowią transpozycję dyrektywy 2015/720.
77.	Uwaga ogólna	PlasticsEurope Stowarzyszenie Producentów Tworzyw Sztucznych	Proponujemy, aby w tekście ustawy znalazł się zapis, aby wpływy z opłaty recyklingowej zostały w całości przeznaczone na wsparcie zagospodarowania odpadów torebek, a szczególności systemów zbiórki i recyklingu odpadów tworzyw sztucznych, w tym plastikowych torebek. W ten sposób, poza skuteczną redukcją zużycia torebek, która będzie konsekwencją wyższej opłaty za torebki, osiągnięty zostałby drugi cel dyrektywy – zwiększenie korzystnego dla środowiska zagospodarowania tych odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Celowość środków została już określona w art. 3 projektu ustawy – zmianach wprowadzanych do ustawy Prawo ochrony środowiska. Są to cele związane m.in. z gospodarką odpadami, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukację ekologiczną, w tym w zakresie tworzyw sztucznych i toreb plastikowych.
78.	Uwaga ogólna	Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych	W pierwszej kolejności proponujemy zakaz nieodpłatnego udostępniania lekkich torebek foliowych przez handel detaliczny. Powinno to spowodować spadek zużycia torebek, ale jednocześnie zwiększenie wpływów do budżetu z tytułu podatku VAT od sprzedawanych toreb. Proponujemy wprowadzenie ceny minimalnej 10gr./szt. Przykładem skutecznego ograniczenia zużycia tą drogą mogą być inne kraje UE, jak Niemcy, Czechy, czy Holandia. Tego rodzaju rozwiązanie jest przede wszystkim zasadne w kraju, takim jak Polska, gdzie umiejscowiona jest produkcja torebek foliowych. Natomiast opłata recyklingowa wydaje się bardziej właściwa w kraju importera torebek. Ponadto w naszej opinii ustalenie dodatkowej opłaty jest uzasadnione, gdy poprzednie rozwiązania nie przyniosą zamierzonego efektu, jednakże wtedy, kiedy opiera się na danych z rynku. Na podstawie analiz naszej organizacji nastąpiło przez ostatnich kilka lat znaczne ograniczenia zużycia torebek w Polsce, spowodowane właśnie wprowadzeniem opłat przez punkty sprzedaży detalicznej. Z naszych obserwacji wynika, że część sieci handlowych już pobiera opłaty za torebki, dzięki temu obecne zużycie w tym segmencie niewiele przekracza cel UE na 31.12.2019 wynoszący 90 szt./osobę, Dane dotyczące ilości torebek foliowych, które były podstawą do wprowadzenia przepisów w UE, zawarte w analizie BIOIS nie są reprezentatywne i są nieaktualne, a także nie zawierają danych z rynku polskiego. Według szacunków PZPTS obejmujących 20 % rynku detalicznego w Polsce zużycie lekkich torebek foliowych	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzenie opłaty de facto powoduje zakaz nieodpłatnego oferowania toreb na zakupy. Stawka zostanie określona w rozporządzeniu. Ponadto opłata recyklingowa będzie stosowana równolegle z opłatą już obecnie pobieraną przez prowadzącego jednostkę handlową. Opłata recyklingowa nie będzie podlegała podatkowi VAT.

			na osobę nie przekraczało w 2014 roku 150 szt. na osobę.	
79.	Uwaga ogólna	Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych	<p>W nawiązaniu do sugerowanego poziomu ceny minimalnej, bądź innego narzędzia wpływającego na poziom cen lekkich torebek foliowych należy wziąć pod uwagę następujące aspekty:</p> <p>poziom zużycia torebek , wynikający ze sprawozdawczości,</p> <p>– podstawowe wskaźniki poziomu życia i zamożności w naszym kraju, gdzie minimalna cena powinna stanowić odniesienie do określonej grupy wskaźników. Na przykład udział wydatków na żywność w odniesieniu do całości wydatków gospodarstwa domowego w Polsce jest dwukrotnie większy niż w Wielkiej Brytanii, co wskazuje na znacznie niższą zamożność, więc spodziewany efekt będzie miał miejsce przy znacznie niższej cenie torebki.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W projekcie ustawy nie zostanie wprowadzona opłata minimalna za torbę plastikową. Natomiast zaproponowane aspekty zostaną wzięte pod uwagę podczas prac nad projektem rozporządzenia, w którym zostanie ustalona stawka opłaty recyklingowej.</p>
80.	Uwaga ogólna	Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”	<p>Zgodnie z dyrektywą PEiR 2015/720 z 29.04.2015 r. nowelizacja ustawy nakłada na nasz kraj obowiązek ograniczenia produkcji i obrotu lekkich toreb plastikowych. Potrzeba takiego działania jest oczywista i PIG „Ekorozwój” aprobuje przyjęte rozwiązania. Wiązą się one jednak z nałożeniem dodatkowych obowiązków ewidencyjnych, sprawozdawczych i w konsekwencji finansowych, które poniosą przedsiębiorstwa, zwłaszcza handlowe. Dlatego z przewidywanych dodatkowych opłat należałoby przewidzieć odpowiedni procent jako koszt przedsiębiorstwa przeznaczony na dodatkowe opłaty za zwiększone obowiązki pracownicze. Należy zaznaczyć, że brak jest w ocenie skutków znowelizowanej ustawy szacunku wzrostu pracochłonności związanej z dodatkowymi obowiązkami.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obciążenie opłatą recyklingową mieści się w definicji rozszerzonej odpowiedzialności producenta, gdyż torby najczęściej są produkowane na zamówienie danej jednostki, również z logiem tej jednostki.</p>
81.	Uwaga ogólna	Polskie Forum ISO 14000	<p>Proponuje się wprowadzenie uzupełnienia analogicznego do wskazanego w pkt 2 do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym — jako art. 67 ust. 1a tej ustawy.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.</p>
82.	Uwaga ogólna	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	<p>Projekt pomija rzeczywiste możliwości uzyskania pełnej informacji na temat funkcjonowania poszczególnych zakładów, a tym samym realnej oceny możliwości ich prawidłowej realizacji ustawy i wpływu na ochronę środowiska. Regulacje zawarte w Projekcie mogą wręcz negatywnie wpłynąć na efektywność ochrony środowiska. W tym zakresie projekt pozostaje wątpliwy co do zgodności z wymaganiami wynikającymi z zasady proporcjonalności, gwarantowanej zarówno konstytucyjnie, jak i traktatowo. Projekt ingeruje bowiem w prawa przedsiębiorców nie przynosząc spodziewanego efektu w postaci ochrony wartości konstytucyjnej, jaką jest ochrona środowiska.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Projekt zakłada unieważnianie dokumentów DPO, DPR, EDPO, EDPR, które faktycznie nie potwierdzają odzysku i recyklingu. W związku z powyższym poziom odzysku i recyklingu nie będą uwzględniały odpadów opakowaniowych, które nie zostały rzeczywiście przetworzone, w tym zakresie zostanie osiągnięty efekt związany z ochroną środowiska.</p>

83.	Uwaga ogólna	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Alternatywą dla powyższego – wątpliwego prawnie – rozwiązania może być nałożenie na wprowadzających i organizacje odzysku obowiązku zawierania umów wyłącznie z podmiotami, w stosunku do których przeprowadzony wcześniej audyt zewnętrzny nie wykazywał istotnych nieprawidłowości. W ten sposób zachowana zostaje funkcja audytu jako źródła informacji dla kontrahentów zakładu.	Uwaga nieprzyjęta. Projekt nie może zabronić zawierania umów z dowolnym przedsiębiorcą. Ewentualne podpisanie umowy przez przedsiębiorcę z recyklerem, którego audyt wykazał nieprawidłowości, będzie stanowiło ryzyko tego przedsiębiorcy.
84.	Uwaga ogólna	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Odpowiedzialność wprowadzających i organizacji odzysku, sankcja w postaci stwierdzenia nieważności dokumentów DPO, DPR, EDPO i EDPR, powinna być odnoszona wyłącznie do ich faktycznego uchybienia w zakresie weryfikacji działalności kontrahenta.	Uwaga nieprzyjęta. Ustawowy obowiązek weryfikacji recyklera przez wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizację odzysku opakowań nie znajduje uzasadnienia, ponieważ to w ich interesie jest wybór rzetelnego kontrahenta.
85.	Uwaga ogólna	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska	Projekt powinien zatem wskazywać zamknięty katalog dokumentów, które wystawiający ma obowiązek udostępnić wprowadzającemu lub organizacji odzysku. Dopiero jeżeli stwierdzone rażące naruszenie dałoby się wcześniej stwierdzić na podstawie takich dokumentów, kontrahent ponosiłby faktyczną „karę” za niedochowanie należytej staranności.	Uwaga nieprzyjęta. Ustawowy obowiązek weryfikacji recyklera przez wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizację odzysku opakowań nie znajduje uzasadnienia, ponieważ to w ich interesie jest wybór rzetelnego kontrahenta.

Zestawienie uwag zgłoszonych do obecnie obowiązującej ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, których zmiany nie przewiduje obecny projekt ustawy

Lp.	Przepis	Autor uwagi	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Środowiska
1.	Art. 6 i 7	Krajowa Izba Gospodarcza	Zważywszy na pierwotny cel zapisu dot. zwolnienia małych, a w szczególności mikroprzedsiębiorców (poniżej 1 t wprowadzanej na rynek) oraz biorąc pod uwagę fakt, że po 14 latach obowiązywania ustawy w systemie realizacji obowiązków ustawowych jest jedynie ok. 30% przedsiębiorców za konieczne należy uznać bezwarunkowe zwolnienie małych przedsiębiorców z wszelkich uciążliwych obowiązków związanych z ustawą poza jednym zgłoszeniem do Marszałka i złożeniem oświadczenia o wprowadzaniu poniżej 1 tony wyrobów w opakowaniach na rynek. Udział tych przedsiębiorców w całym rynku nie przekracza 1 % i został już uwzględniony w poziomach. Liczba takich przedsiębiorców sięga 40 – 50% i na ogół nie są oni ujawnieni w systemie. Dlatego w ramach racjonalnego działania i znoszenia niepotrzebnych obciążeń biurokratycznych proponujemy wykreślenie art. 7 ustawy i końcowego zapisu z art. 6 (z zastrzeżeniem art. 7 ...). To bez szkody dla rynku i środowiska odciąży pracę urzędów marszałkowskich. Przedsiębiorcy zwolnieni powinni złożyć tylko jedno oświadczenie do Marszałka i do czasu zwiększenia masy wprowadzanej powyżej 1 tony nie powinni podlegać żadnym wymaganiom niniejszej ustawy, w tym uciążliwym dla nich sprawozdaniom.	Uwaga nieprzyjęta. Obowiązek złożenia sprawozdania przez wszystkich przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach do obrotu wynika z obowiązku sprawozdawczego Polski wobec Komisji Europejskiej, który obejmuje wszystkie opakowania wprowadzone do obrotu, bez względu na wielkość podmiotów, które je wprowadzają.
2.	Art. 8	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	Dodanie definicji opakowania po środkach niebezpiecznych w art. 8. Proponujemy dodanie pkt. 10 a) w art. 8 w brzmieniu: <i>„Opakowania po środkach niebezpiecznych – rozumie się przez to opakowania mające bezpośredni kontakt ze środkami niebezpiecznymi”</i> <u>Uzasadnienie:</u> Niektóre opakowania środków niebezpiecznych nie mają bezpośredniego kontaktu z produktem i nie mogą być nim zanieczyszczone. Traktowanie ich jako odpadu stwarzającego zagrożenie nie ma żadnego uzasadnienia.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz, które ze względu na pilność przedmiotowego projektu nie mogą obecnie zostać przeprowadzone. Uwaga zostanie ponownie rozważona przy kolejnej nowelizacji ustawy.
3.	Art. 8	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu	Proponuje się dodać w art. 8 dodać punkt 10a w brzmieniu: 10a) opakowaniu zwrotnym – rozumie się przez to opakowanie jednostkowe, bez zawartości napoju, które było objęte kaucją	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzenie takiej definicji oznaczałoby, że zawarcie porozumienia na podstawie art. 26 zawsze

			Zapis ten pozwoli na pełne wdrożenie zapisu art. 26 w zakresie utworzenia systemu odbioru opakowań objętych kaucją lub depozytem.	więzałaby się z obowiązkiem wprowadzenia kaucji. W obecnym stanie prawnym cele przewidziane w porozumieniu mogą być realizowane również bez kaucji. Obecny przepis jest więc bardziej elastyczny.
4.	Art. 11 ust. 3	Krajowa Izba Gospodarcza	Art. 11 ust. 3 wydaje się sprzeczny z hierarchią postępowania z odpadami zapisanymi w ramowej dyrektywie odpadowej. Zapis ten dopuszcza alternatywność : ponownego użycia, recyklingu i odzysku. Nie preferuje działań w kolejności zgodnej z dyrektywą. Należy go przeredagować dopuszczając inne postępowanie jeśli postępowanie preferowane jest niemożliwe lub nieuzasadnione z innych powodów. Zapis taki wesprze ideę ekoprojektowania, a wprowadzane na rynek opakowania będą lepiej spełniać wymagania ochrony środowiska będąc bardziej podatne na ponowne użycie i recykling.	Uwaga nieprzyjęta. Przedmiotowy zapis stanowi transpozycję załącznika 2 pkt 2 dyrektywy 94/62/WE oraz jest zgodny z hierarchią postępowania z odpadami, zgodnie z którą najbardziej preferowanym działaniem jest zapobieganie powstawaniu odpadów, następnie przygotowanie do ponownego użycia, recykling itd.
5.	Art. 12 ust. 2 pkt 3	Krajowa Izba Gospodarcza	Art. 12. ust. 2 pp. 3. – zapis ten jest niezrozumiały. Zgodnie z nim opakowania niepalne lub o niskiej kaloryczności powinny być dodatkowo wzbogacone w materiał kaloryczny, aby mogły być poddane spalaniu z odzyskiem energii.	Uwaga nieprzyjęta. Zapis stanowi transpozycję załącznika 2 pkt 3 lit. d do dyrektywy 94/62/WE.
6.	Art. 15 ust. 1	Krajowa Izba Gospodarcza	Proponuje się dodać pkt 2a zawierający zmianę brzmienia art. 15. ust. 1 na: „1. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach, wytwarzający opakowania, importujący opakowania oraz dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia opakowań jest obowiązany umieszczać na opakowaniach oznakowania wskazujące na: 1) rodzaj materiałów, z których opakowania zostały wykonane; 2) możliwość wielokrotnego użycia opakowania w przypadku opakowań wielokrotnego użytku; 3) przydatność opakowania do recyklingu w przypadku opakowań przydatnych do recyklingu.” Istniejący zapis „może” jest w pełni fakultatywny i nie spełnia żadnej funkcji, w tym informacyjno-edukacyjnej, jak również nie może być egzekwowany. Delegacja dla Ministra Środowiska określona w ust. 4 umożliwia racjonalne określenie wzorów oznakowania, w tym w zależności od jego rodzaju i wielkości.	Uwaga nieprzyjęta. Decyzją Komisji ustanawiającej system identyfikacji materiałów opakowaniowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (97/129/WE) system identyfikacji powinien być dobrowolny przynajmniej na pierwszym etapie i podlega przeglądowi. W związku z tym, że Komisja Europejska nie ustanowiła systemu identyfikacji opakowań obligatoryjnym, nie jest on również obligatoryjny w polskich przepisach.
7.	Art. 15 ust. 1	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu	Proponuje w art.15 ust 1 nadać brzmienie: Art.15 1. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach, wytwarzający opakowania, importujący opakowania oraz dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia opakowań umieszcza na opakowaniach oznakowanie wskazujące na: 1) rodzaj materiałów wykorzystanych do wytworzenia opakowania;	Uwaga nieprzyjęta. Decyzją Komisji ustanawiającej system identyfikacji materiałów opakowaniowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE

			<p>2) możliwość wielokrotnego użycia opakowania, w przypadku opakowań wielokrotnego użytku ;</p> <p>3) możliwość zwrotu opakowania zwrotnego;</p> <p>przydatność opakowania do odzysku w przypadku spełnienia wymagań, o których mowa w art.12 ust.2.</p> <p>Proponowana zmiana zapisu jest konsekwencją zapisu powyżej, który będzie pozwalał na odróżnienie opakowań zwrotnych. Opakowania nie oznakowane będą traktowane jako opakowania z poza systemu.</p>	<p>w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (97/129/WE) system identyfikacji powinien być dobrowolny przynajmniej na pierwszym etapie i podlega przeglądowi. W związku z tym, że Komisja Europejska nie ustanowiła systemu identyfikacji opakowań obligatoryjnym, nie jest on również obligatoryjny w polskich przepisach.</p>
8.	Art. 16	<p>Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań</p>	<p>W art. 16 proponuje się dodanie ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3 jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235), obejmującą wykaz wystawionych dokumentów DPR, DPO, EDPR, EDPO, ze wskazaniem co najmniej rodzaju i masy odpadów na jakie zostały wystawione, wykaz Kart Przekazania Odpadu oraz wykaz podmiotów na które dokumenty zostały wystawione.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>W dzisiejszym stanie prawnym podmiot uprawniony do wystawiania ww. dokumentów nie jest zobowiązany do prowadzenia żadnej ich ewidencji, co utrudnia prowadzenie kontroli przez urząd marszałkowski oraz utrudni przeprowadzenie audytu zewnętrznego przez weryfikatora środowiskowego. Zastosowanie ewidencji ułatwia bilansowanie mas przyjętych i przetworzonych odpadów opakowaniowych oraz mas jakie zostały potwierdzone w ww. dokumentach.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Urzędy Marszałkowskie nie zgłaszały problemów w tym zakresie, natomiast w przypadku audytu prowadzenie elektronicznej ewidencji i dokumentacji może być korzystne z punktu widzenia tego przedsiębiorcy (skrócenie czasu audytu), który sam zdecyduje się na takie rozwiązanie. Nie ma potrzeby regulować takiego działania w ustawie, będzie to dobrowolne.</p>
9.	Art. 17	<p>Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu</p>	<p>Proponuje się dodać w art. 17. ust. 2a:</p> <p>2a. Wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku, realizujące obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może zlecić, wyłącznie na podstawie umowy, wykonanie poszczególnych czynności związanych ze zbieraniem, przedsiębiorcy spełniającemu wymagania określone w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminie.</p> <p>Zgodnie z nowelizacją ustawy o utrzymaniu i czystości w gminie z 1 lipca 2011 gmina jest odpowiedzialna za gospodarkę odpadami na swoim terenie, ona również jest jednostką finansującą. ramach organizowanego przetargu zleca</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie wszystkie opakowania trafiają do gospodarstw domowych. W przypadku niektórych rodzajów odpadów opakowaniowych (np. z drewna) nie można byłoby więc rozliczyć takich odpadów.</p>

			przedsiębiorcom spełniającym jej wymagania swoje zadanie w zakresie zbierania odpadów.	
10.	Art. 17 ust. 1, 2 i 3	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu	<p>Art. 17 ust 1-3 należy nadać brzmienie:</p> <p>Art.17. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach ma obowiązek zebrania wprowadzonych przez siebie opakowań lub powstałych odpadów opakowaniowych po wprowadzonych produktach.</p> <p>2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, której zlecił jego wykonanie lub na podstawie porozumienia.</p> <p>3. Zebrane opakowania powinny być w pierwszej kolejności poddane powtórnemu użyciu, a jeżeli jest to nie możliwe to recyklingowi lub inną formą odzysku w tym odzysku energetycznego.</p> <p>Istniejący zapis „zapewnienia” odzysku w tym recyklingu nie spełnia przesłanek rozszerzonej odpowiedzialności przemysłu. Zapis ust. 3 jest uzupełnieniem hierarchii postępowania z odpadami wynikającym z ustawy o odpadach.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy w art. 17 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zobowiązują do odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, natomiast minimalne poziomy zostały określone w dyrektywie. Zaproponowane rozwiązanie spowodowałoby zwiększone obciążenia dla przedsiębiorców, ponad te wymagane dyrektywą.</p>
11.	Art. 18	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce	<p>Rozszerzenie art. 18 o ust. 1a w następującym brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku wprowadzania do obrotu środków niebezpiecznych w opakowaniach rozliczenie obowiązków ustawowych może być dokonane odpadami opakowaniowymi po dowolnych środkach niebezpiecznych bez względu na rodzaj materiału, z jakiego zostały wytworzone opakowania, w których były wprowadzone do obrotu środki niebezpieczne.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>W obecnie obowiązującej ustawie oraz rozporządzeniu wykonawczym dotyczącym wzorów sprawozdań nie jest ta kwestia doprecyzowana. Praktyka wykonawcza zgodna z powyższym zapisem wynika jedynie z interpretacji Ministerstwa. W celu uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych proponujemy doprecyzowanie tego w nowelizacji ustawy.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecny przepis prawny zezwala na rozliczenie opakowań po środkach niebezpiecznych opakowaniem po dowolnym środku niebezpiecznym bez względu na rodzaj materiału.</p>
12.	Art. 18 ust. 1	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	<p>Wydzielenie ze strumienia odpadów niebezpiecznych, niebędących środkami ochrony roślin, produktów przeznaczonych dla konsumentów.</p> <p><u>Proponujemy następującą zmianę brzmienia Art. 18. 1:</u></p> <p>„Wprowadzający <i>nieprzeznaczone dla konsumentów</i> środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zorganizować system zbierania i zapewnić odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych.”</p> <p><i>Art. 18. 1a</i></p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa przewiduje możliwość wyłączenia takich opakowań na podstawie rozporządzenia, które może zostać wydane na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p>

			<p>„Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewnić odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Opróżnione opakowania po produktach konsumenckich odpowiadających definicji środka niebezpiecznego takich jak: środki do czyszczenia toalet, kostki toaletowe, odświeżacze powietrza, środki odstraszające komary trafiają do strumienia odpadów zmieszanych albo do strumienia odpadów wyselekcjonowanego według kryterium materiałowego. Wyselekcjonowanie tych odpadów nie następuje także w dalszych etapach odzysku, ponieważ ich zidentyfikowanie wymaga specjalistycznej wiedzy i dokładnego zapoznania się z oznakowaniem umieszczonym na etykietach. Należy podkreślić, że opakowania i etykiety w/w produktów podczas użytkowania produktu oraz zbierania i transportowania odpadów często ulegają zniszczeniu. Obciążanie systemu odrębnym traktowaniem odpadów opakowaniowych, które realnie nie stwarzają zagrożenia i są niemożliwe do wyselekcjonowania, a także nie wymagają technologii odzysku i recyklingu innej niż pozostałe odpady opakowaniowego z tego samego rodzaju materiału jest więc nieuzasadnione i sprzeczne z art. 25, ust 4 ustawy.</p>	
13.	Art. 18 ust. 1	Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin	<p><u>Art. 18</u> <u>Propozycja zmiany PSOR:</u> Wprowadzenie zmian w obecnie obowiązującym Art. 18 ust. 1 poprzez rozdzielenie go na ust. 1b i 1c oraz dopisanie ust. 1a o następującym brzmieniu: „1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych. 1a. W przypadku wprowadzania do obrotu środków niebezpiecznych w opakowaniach rozliczenie obowiązków ustawowych może być dokonane odpadami opakowaniowymi po dowolnych środkach niebezpiecznych bez względu na rodzaj materiału, z jakiego zostały wytworzone opakowania, w których były wprowadzone do obrotu środki niebezpieczne, z zastrzeżeniem ust. 1b i ust. 1c. 1b. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecny przepis prawny zezwala na rozliczenie opakowań po środkach niebezpiecznych opakowaniem po dowolnym środku niebezpiecznym bez względu na rodzaj materiału.</p>

		<p>środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.</p> <p>1c. Wprowadzający środki niebezpieczne nie będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych nie będących środkami ochrony roślin".</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>W piśmie otrzymanym przez PSOR z Ministerstwa Środowiska z dnia 03.06.2016 roku (sygn DG0-11.022.147.2016.TZ, 127584.324439.280129) w odpowiedzi na postulat PSOR dotyczący problemów z rozliczeniem obowiązków recyklingu papieru i szkła, pochodzącego z opakowań po środkach ochrony roślin, otrzymaliśmy interpretację, zgodnie z którą wprowadzający środki ochrony roślin niebezpieczne w opakowaniach mają możliwość rozliczenia obowiązku odzysku i recyklingu innymi opakowaniami po środkach niebezpiecznych. Naszym zdaniem taka interpretacja wymaga jednoznacznego odzwierciedlenia w przepisach prawa, (między innymi powodując konieczność zmiany wzoru sprawozdania dotyczącego opakowań, w których wprowadzono środki niebezpieczne), dlatego wymaga uwzględnienia na obecnym etapie nowelizacji.</p> <p>Ponadto w dalszym brzmieniu przepisu ustawy uważamy za racjonalne i celowe (a dla naszego Systemu niezbędne) wprowadzenie ust. 113 i 1c. Wprowadzający środki ochrony roślin niebezpieczne w opakowaniach zostali wyodrębnieni w ustawie jako osobny strumień odpadów, dla których wprowadzono odrębne zasady zbiórki. W konsekwencji opakowania po środkach ochrony roślin, które dzięki wieloletniemu zaangażowaniu wprowadzających zbierane są w punktach sprzedaży, stały się atrakcyjnym źródłem pozyskiwania odpadów z rynku. Już dziś obserwujemy odbieranie tych opakowań z dotychczasowych punktów zbiórki przez firmy nie działające w ramach Systemu zbiórki opakowań PSOR, a rozliczające potwierdzenia odzysku innych opakowań. Trudno się bowiem dziwić, jeśli zbiórka opakowań po środkach ochrony roślin została zorganizowana, sfinansowana, opakowania te są zebrane w workach, wypłukane i nie ma potrzeby wysortowania ich spośród innych odpadów. Przepisy ustawy umożliwiają bowiem innym wprowadzającym środki niebezpieczne w opakowaniach rozliczenie obowiązków ustawowych opakowaniami po środkach ochrony roślin, natomiast producentom środków ochrony roślin jedynie własnymi opakowaniami. W przyszłości może to oznaczać utratę kontroli nad strumieniem odpadów, które nie powinny trafiać w niepowołane ręce, np. do nieprofesjonalnych firm recyklingowych.</p> <p>Aby zmienić tę problematyczną sytuację i jednocześnie zmobilizować wprowadzających</p>	
--	--	---	--

			inne środki niebezpieczne w opakowaniach do zintensyfikowania zbiórki innych opakowań, proponujemy wyodrębnienie strumieni odpadów po środkach ochrony roślin od pozostałych niebezpiecznych. Zapewni to nie tylko efektywność zbierania opakowań ale też bezpieczeństwo ich zagospodarowania. Będzie również zgodne z celem ustawodawcy.	
14.	Art. 18 ust. 1	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p><u>Art. 18</u> Wprowadzenie zmian w obecnie obowiązującym brzmieniu przepisu poprzez wydzielenie jego fragmentu na ustępy 1a, 1b i 1c, otrzymując w ten sposób następujące brzmienie:</p> <p>„1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych</p> <p>1a. W przypadku wprowadzania do obrotu środków niebezpiecznych w opakowaniach rozliczenie obowiązków ustawowych może być dokonane odpadami opakowaniowymi po dowolnych środkach niebezpiecznych bez względu na rodzaj materiału, z jakiego zostały wytworzone opakowania, w których były wprowadzone do obrotu środki niebezpieczne, z zastrzeżeniem ust. 1b i ust. 1c.</p> <p>1b. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.</p> <p>1c. Wprowadzający środki niebezpieczne nie będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych nie będących środkami ochrony roślin.”</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecny przepis prawny zezwala na rozliczenie opakowań po środkach niebezpiecznych opakowaniem po dowolnym środku niebezpiecznym bez względu na rodzaj materiału.</p>
15.	Art. 18 ust. 6	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	<p>Wydanie rozporządzenia określającego grupy mieszanin których nie uznaje się za środki niebezpieczne oraz zmiana brzmienia Art. 18 .6</p> <p>Proponowane brzmienie art. 18.6:</p> <p>„<i>Minister właściwy do spraw środowiska może określić określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje substancji chemicznych i ich mieszanin, których nie uznaje się za środki niebezpieczne, kierując się specyfiką tych środków oraz brakiem zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska.</i>”</p> <p>Proponujemy, aby rozporządzenie objęło:</p> <ul style="list-style-type: none"> • detergenty, w rozumieniu definicji zawartej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 648/2004 z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów, • inne produkty chemii gospodarczej, nie będące detergentami w rozumieniu 	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz, które ze względu na pilność przedmiotowego projektu nie mogą obecnie zostać przeprowadzone. Uwaga zostanie ponownie rozważona przy kolejnej nowelizacji ustawy.</p>

			<p>definicji zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 648/2004,</p> <ul style="list-style-type: none"> • produkty owadobójcze i repelenty, przeznaczone do użytku konsumenckiego, które są substancjami chemicznymi lub ich mieszaninami, sklasyfikowanymi wg przepisów w sprawie klasyfikacji substancji chemicznych i ich mieszanin tj. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (rozporządzenia CLP) jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego z powodu toksyczności ostrej kat. 1 lub toksyczności przewlekłej kat. 1 lub 2. <p><u>Uzasadnienie:</u> W/w produkty stosowane zgodnie z określonym dla nich przeznaczeniem i sposobem użycia nie stwarzają zagrożenia dla środowiska wodnego ze względu na rozproszone stosowanie i trafiające do wód w dużym rozcieńczeniu i w przeważającej części poprzez oczyszczalnie ścieków. Odpady opakowaniowe po tych produktach także nie stwarzają zagrożenia dla wód. Wynika to z właściwości tych produktów powodujących, że po ich zużyciu w opakowaniu może pozostać zaledwie śladowa ilość składników, które decydują o sklasyfikowaniu produktu jako stwarzającego zagrożenie dla środowiska wodnego.</p>	
16.	Art. 18 ust. 6	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	<p>Modyfikację zapisu art. 18 ust. 6 tak, aby nowa treść tego zapisu brzmiała: <i>Art. 18 ust 6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje substancji chemicznych i ich mieszanin, których nie uznaje się za środki niebezpieczne, kierując się specyfiką tych środków oraz brakiem zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska.</i></p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy dają możliwość wydania takiego aktu wykonawczego. Jednak przyjęcie takiego rozporządzenia uzależnione jest od przeprowadzenia wcześniejszych analiz, które wskażą czy takie substancje są wprowadzane na rynek.</p>
17.	Art. 19 ust. 2	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań	<p>Publiczne kampanie edukacyjne: <u>Nasza propozycja</u> - postulujemy o wprowadzenie zmiany w art.19 ust. 2 w brzmieniu: "Obowiązek określony w ust. 1 może być według wyboru wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonywany samodzielnie, za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań lub osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1". <u>Uzasadnienie</u> - obecnie obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych wykonywany jest przez wprowadzającego produkty w opakowaniach za pośrednictwem organizacji odzysku. Nie ma zatem</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawa określa 3 sposoby wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. W ramach samodzielnego finansowania kampanii edukacyjnych, przedsiębiorca może zlecić przeprowadzenie tej kampanii stowarzyszeniom, firmom i również porozumieniom.</p>

			<p>możliwości kompleksowej obsługi przedsiębiorców przez izby gospodarcze. Co więcej przedsiębiorca zmuszony jest do ponoszenia nierzadko potrójnych kosztów dotyczących kampanii edukacyjnych, a więc na rzecz monomateriałów, opakowań wielomateriałowych oraz po środkach niebezpiecznych. Warto również zauważyć, że z powodu takiego stanu rzeczy na chwilę obecną w Polsce nie prowadzi się kampanii edukacyjnych dotyczących opakowań wielomateriałowych lub opakowań po środkach niebezpiecznych.</p>	
18.	Art. 20 ust. 4	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	<p>Doprecyzowanie rodzajów frakcji odpadów z gospodarstw domowych, które służą realizacji obowiązku przez organizacje odzysku opakowań.</p> <p>Zgodnie z art. 20 ust 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych”. Ze sprawozdań składanych przez niektóre organizacje odzysku wynika jednak, iż obowiązek ten realizowany jest formalnie odpadem opakowaniowym, który w praktyce w gospodarstwach domowych nie występuje, tj. odpadami opakowaniowymi z drewna.</p> <p>Faktyczna realizacja obowiązku ustawowego tym właśnie rodzajem odpadu jest wysoce nieprawdopodobna tym bardziej, że odpady drewniane nie są w ogóle zbierane selektywnie i nie są ujmowane przez gminy w realizacji obowiązku zapisanego w art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Możliwość realizacji przez organizacje odzysku obowiązku odpadami opakowaniowymi drewnianymi jest więc kolejną patologią, która zafunkcjonowała w systemie i którą należy stanowczo zlikwidować.</p> <p>Będzie to możliwe poprzez bezpośrednie powiązanie rodzajów odpadów opakowaniowych, które służą realizacji obowiązku organizacji odzysku w zakresie recyklingu i odzysku odpadów gospodarstw domowych, z frakcjami odpadów komunalnych, które służą realizacji obowiązku gmin w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określonego w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>Dlatego też postulujemy, aby art. 20 ust. 4 ustawy nadać następującą treść: Art. 20 ust 4: Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz, które ze względu na pilność przedmiotowego projektu nie mogą obecnie zostać przeprowadzone. Uwaga zostanie ponownie rozważona przy kolejnej nowelizacji ustawy.</p>

			<p>pochodzących z gospodarstw domowych z frakcji odpadów komunalnych wymienionych w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>Konsekwencją wprowadzenia takiej zmiany będzie też modyfikacja wzoru służącego wyliczeniu opłaty produktowej dla organizacji odzysku (pkt 3 Załącznika nr 2 do ustawy) oraz objaśnień niektórych pozycji w tym wzorze. Konieczne jest wydzielenie drugiego członu wzoru we wzór samodzielny, w którym pozycja $M_{\text{poddana recyklingowi}}$ powinna zostać zastąpiona przez pozycję $M_{\text{poddana recyklingowi 1}}$, oznaczającą „sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, tożsamy z frakcjami odpadów komunalnych wymienionych w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach”. W ten sposób obowiązek realizacji recyklingu odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych będzie mierzony względem ogólnego recyklingu tych rodzajów odpadów, które są brane pod uwagę w realizacji tego obowiązku, z wyłączeniem innych frakcji. W przeciwnym razie recykling odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych z 4 frakcji byłby mierzony w stosunku do ogólnego recyklingu odpadów opakowaniowych z co najmniej 5 frakcji (rodzajów) odpadów, co stanowiłoby błąd metodologiczny i matematyczny w konstrukcji wzoru.</p>	
19.	Art. 20 ust. 4	Ogólnopolskie Stowarzyszenia Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”	<p>Poprawka do art. 20 ust. 4.</p> <p><u>Proponowane brzmienie</u> - "Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, przy czym obowiązek ten realizuje w ramach art. 17 ust. 1 oddzielnie każdego z rodzajów odpadów opakowaniowych które realizuje organizacja odzysku opakowań".</p> <p>Uzasadnienie - Zgodnie z Art. 17. 1. ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; "Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty, z uwzględnieniem art. 18". W świetle powyższego zapisu, należy stwierdzić, iż obecna praktyka niektórych organizacji odzysku opakowań i realizowania obowiązku zagospodarowań odpadów opakowaniowych pochodzących</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz, które ze względu na pilność przedmiotowego projektu nie mogą obecnie zostać przeprowadzone. Uwaga zostanie ponownie rozważona przy kolejnej nowelizacji ustawy.</p>

			<p>z gospodarstw domowych, tylko wybranymi odpadami opakowaniowymi (np. tylko szkło lub palety drewniane) jest złamaniem cytowanego art. 17.1. ustawy. Realizowanie obowiązku np. opakowaniami z drewna (palety), podczas gdy przedsiębiorca nie wprowadzał do obrotu tego rodzaju opakowania (palety), powinno być traktowane jak brak realizacji obowiązku. Doprecyzowanie przepisów zawartych w ust. 4 art. 20 będzie również sprzyjało rozwojowi selektywnego zbierania wszystkich odpadów opakowaniowych u źródła, a szczególnie opakowań z papieru i tektury. Dzięki wprowadzeniu tej poprawki zbieranie i segregowanie odpadów opakowaniowych u źródła będą dofinansowywały - zgodnie z rozszerzoną odpowiedzialnością producenta - przedsiębiorcy wprowadzający produkty do obrotu, a nie mieszkańcy, jak błędnie informują niektórzy przedstawiciele samorządu terytorialnego. Dotychczasowy zapis dotyczący zagospodarowania odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, nie przyniósł zamierzonych efektów, organizacje odzysku opakowań realizują ustawowy obowiązek posługując się jedynie dokumentami DPR i DPO na opakowania szklane oraz opakowania drewniane (palety), które w gospodarstwie domowym raczej nie występują. Z kolei opakowania z papieru i tektury przy segregacji "suche-mokre" lub zmieszane, są bezpowrotnie tracone, ponieważ nie nadają się recyklingu w przemyśle papierniczym.</p>	
20.	Art. 20 ust. 4	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK	<p>Doprecyzowanie rodzajów frakcji odpadów z gospodarstw domowych, które służą realizacji obowiązku przez organizacje odzysku opakowań.</p> <p>Zgodnie z art. 20 ust 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych". Ze sprawozdań składanych przez niektóre organizacje odzysku wynika jednak, iż obowiązek ten realizowany jest formalnie odpadem opakowaniowym, który w praktyce w gospodarstwach domowych nie występuje, tj. odpadami opakowaniowymi z drewna.</p> <p>Faktyczna realizacja obowiązku ustawowego tym właśnie rodzajem odpadu jest wysoce nieprawdopodobna tym bardziej, że odpady drewniane nie są w ogóle zbierane selektywnie i nie są ujmowane przez gminy w realizacji obowiązku zapisanego w art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz, które ze względu na pilność przedmiotowego projektu nie mogą obecnie zostać przeprowadzone. Uwaga zostanie ponownie rozważona przy kolejnej nowelizacji ustawy.</p>

		<p>Możliwość realizacji przez organizacje odzysku odpadami opakowaniowymi drewnianymi jest więc kolejną patologią, która zafunkcjonowała w systemie i którą należy stanowczo zlikwidować.</p> <p>Będzie to możliwe poprzez bezpośrednie powiązanie rodzajów odpadów opakowaniowych, które służą realizacji obowiązku organizacji odzysku w zakresie recyklingu i odzysku odpadów gospodarstw domowych, z frakcjami odpadów komunalnych, które służą realizacji obowiązku gmin w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określonego w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>Dlatego też postulujemy, aby art. 20 ust. 4 ustawy nadać następującą treść:</p> <p>Art. 20 ust 4: Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie tętnego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych z frakcji odpadów komunalnych wymienionych w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>Konsekwencją wprowadzenia takiej zmiany będzie też modyfikacja wzoru służącego wyliczeniu opłaty produktowej dla organizacji odzysku (pkt 3 Załącznika nr 2 do ustawy) oraz objaśnień niektórych pozycji w tym wzorze. Konieczne jest wydzielenie drugiego członu wzoru we wzór samodzielny, w którym pozycja $M_{\text{poddana recyklingowi}}$ powinna zostać zastąpiona przez pozycję $M_{\text{poddana recyklingowi}}$ oznaczającą „sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, tożsamy z frakcjami odpadów komunalnych wymienionych w art. 3b ust. 1 pkt 1 ustawy a utrzymaniu czystości i porządku w gminach". W ten sposób obowiązek realizacji recyklingu odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych będzie mierzony względem ogólnego recyklingu tych rodzajów odpadów, które są brane pod uwagę w realizacji tego obowiązku, z wyłączeniem innych frakcji. W przeciwnym razie recykling odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych z 4 frakcji byłby mierzony w stosunku do ogólnego recyklingu odpadów opakowaniowych z co najmniej 5 frakcji (rodzajów) odpadów, co stanowiłoby błąd metodologiczny i matematyczny w konstrukcji wzoru.</p>	
21.	CP Recycling Organizacja Odzysku	<p>Zmiana art. 20 ust. 4 ustawy</p> <p><i>Art. 20 ust 4 „ Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie</i></p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W konsekwencji nieprzyjęcia wcześniejszej uwagi</p>

	Opakowań S.A.	<p><i>łącznego odzysku i recyklingu opakowań jednostkowych w wysokości określonej w Załączniku nr 1 docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych."</i></p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>a) Ujęcie w tabeli opakowań z pozostałych metali</p> <p>W projekcie ustawy nowelizującej przewidziano zmianę Załącznika nr 1 poprzez dodanie rodzaju opakowań — opakowania z pozostałych metali, które do tej pory były wykazywane jako pozostałe opakowania.</p> <p>W naszej ocenie wprowadzenie odpadów z pozostałych metali jako odrębnej kategorii nie znajduje uzasadnienia. Opakowania z innych metali niż aluminium i stal praktycznie nie występują w strumieniu odpadów komunalnych i praktycznie nie występują jako opakowania jednostkowe. Dodatkowo są to opakowania na tyle cenne jako surowiec, że są poddawane odzyskowi/recyklingowi prawie w 100%. Dlatego wprowadzenie specjalnej kategorii do Załącznika nr 1 nie przełoży się na zwiększenie poziomów zbierania tych opakowań dla poddania recyklingowi. Proponujemy więc opakowania z pozostałych metali włączyć do istniejącej już kategorii opakowań metalowych, tj. opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej.</p> <p>Rozwiązanie jest zgodne z zamierzonym celem, jaki wskazali autorzy uzasadnienia do projektu, czyli dostosowania Załącznika nr 1 do załącznika III do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.</p> <p>b) Wyodrębnienie opakowań jednostkowych dla obowiązków organizacji odzysku</p> <p>Podział opakowań na jednostkowe, zbiorcze i transportowe określony w art. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w aktualnej sytuacji stanu nie znajdował zastosowania, gdyż opakowania niezależnie od grupy w jakiej występowały, klasyfikowane były sumarycznie w jednej pozycji asortymentowej. Podział ten w żaden sposób nie był uwzględniany w specyfice selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych w Polsce, gdyż opakowania zbiorcze i transportowe najczęściej zbierane są na poziomie Przemysłu i Handlu (PiH) i poza systemami gminnymi np. opakowania z metali i drewna, które w praktyce gospodarstw domowych nie występuje.</p> <p>Systemy zbiórki ww. odpadów w Przemysle i Handlu (PiH) są systemami samofinansującymi się i nie wymagają dofinansowania w postaci dopłat do DPR</p>	CP Recykling O.O. (uwag nr 56 w poprzedniej tabeli).
--	---------------	--	--

			<p>i DPO. Wprowadzenie osobnej ewidencji w stosunku do opakowań jednostkowych pozwoli określić obecne poziomy opakowań jednostkowych wprowadzanych na rynek, a dzięki nim ustalić w kolejnych latach wymagane realne poziomy recyklingu i odzysku tych opakowań, co docelowo pozwoli większy strumień środków finansowych skierować do systemów gminnych, a jednocześnie zracjonalizuje stawki za ten obowiązek ponoszony przez przedsiębiorców.</p> <p>Proponowana przez nas zmiana Załącznika nr 1 pozwoli zaewidencjonować opakowania z podziałem na jednostkowe oraz zbiorcze i transportowe zgodnie z art.4 ww. ustawy oraz, co za tym idzie, wskazać ilościowy obowiązek wynikający z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie rocznych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych.</p> <p>Zmiana Załącznika nr 1 wymaga także dostosowania treści art. 20 ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p>	
22.	Art. 20 ust. 4	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>Wykluczenie opakowań z drewna z obowiązku organizacji odzysku w zakresie realizacji poziomów z gospodarstw domowych i zmiany w innych przepisach z tym związane.</p> <p>Zgodnie z art. 20 ust 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, „organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych”.</p> <p>Ze sprawozdań składanych przez dużą liczbę organizacji odzysku wynika, iż obowiązek zawarty w cytowanym powyżej artykule realizowany jest formalnie odpadem opakowaniowym, który w praktyce w gospodarstwach domowych (dalej zwane GD) nie występuje, tj. odpadami opakowaniowymi z drewna.</p> <p>Faktyczna realizacja obowiązku ustawowego tym właśnie rodzajem odpadu jest wysoce nieprawdopodobna tym bardziej, że odpady drewniane nie są w ogóle zbierane selektywnie i nie są ujmowane przez gminy w realizacji obowiązku zapisanego w art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Dowodem w tym zakresie są wyniki raportowane przez gminy w rocznych sprawozdaniach z realizacji zadań w zakresie poziomów recyklingu i powtórnego wykorzystania.</p> <p>Stoimy na stanowisku, i utrzymywanie możliwości realizacji przez organizacje odzysku obowiązku w zakresie poziomów z gospodarstw domowych odpadami</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Propozycja wymaga przeprowadzenia dodatkowych analiz, które ze względu na pilność przedmiotowego projektu nie mogą obecnie zostać przeprowadzone. Uwaga zostanie ponownie rozważona przy kolejnej nowelizacji ustawy.</p>

		<p>opakowaniowymi drewnianymi stwarza pole do funkcjonowania zjawisk o charakterze patologicznym, która zafunkcjonowały w systemie w 2015 roku. Uważamy, iż skuteczną metodą przeciwdziałania będzie likwidacja systemowa tej możliwości.</p> <p>Z eliminacją drewna związana jest propozycja przededefiniowania zakresu obowiązków organizacji odzysku w obszarze gospodarstw domowych. Zmiana ta wynika z przyczyn o charakterze systemowym jak i z przyczyn o charakterze rachunkowym.</p> <p>Zmiany związane z przyczynami systemowymi to propozycja ograniczenia obowiązku organizacji odzysku w obszarze gospodarstw domowych do obowiązku recyklingu i usunięcie obowiązku odzysku. Zasadność tej propozycji wynika z faktu, iż zarówno w Dyrektywie Ramowej o odpadach z 2008 roku (Art. 11 ust.1 i ust.2 pkt a) jak i w Ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Art. 3b ust.1 pkt 1) nie ma zdefiniowanych obowiązków w zakresie odzysku. Umożliwienie organizacjom odzysku realizacji wymagań w obszarze gospodarstw domowych procesami odzysku, który nie jest recyklingiem nie przyczynia się do wsparcia realizacji celów na poziomie krajowym (nie ma takich wymagań). Stwarza to obowiązek kierowania strumienia finansowego w obszar, który zgodnie z celami KPG0 2022 jak i projektów nowych regulacji unijnych (Circular Economy Package z XII 2015) nie należy do grupy priorytetowych, a wręcz odwrotnie.</p> <p>Zmiany związane z przyczynami o charakterze rachunkowym wynikają z konieczności doprecyzowania wzorów na kalkulację opłaty produktowej za niezrealizowanie obowiązków w obszarze gospodarstw domowych.</p> <p>Wobec powyższego należy (numeracja artykułów, ustępów i punktów odnosi się do propozycji nowelizacji ustawy):</p> <p>1. Art.20 ust.4</p> <p>Proponuje się zmienić brzmienie zapisu: <i>„4. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana osiągnąć do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych docelowy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1A do Ustawy”</i></p> <p>2. Załącznik 1A - proponuje się dodanie Załącznika nr 1A z docelowym poziomem recyklingu dla gospodarstw domowych o następującej treści <u>Załącznik 1A</u></p>	
--	--	--	--

DOCELOWY POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH
POCHODZĄCYCH Z GOSPODARSTW DOMOWYCH¹⁾

Opakowania razem²⁾ 50%

Objaśnienia:

'1) - zgodnie z art. 20 ust.4 dotyczy organizacji odzysku opakowań

'2) - dotyczy sumy opakowań wymienionych w poz. 2-7 w Załączniku nr 1

3. Załącznik 2 - proponuje się wprowadzić następujące zmiany w załączniku nr 2:

a) Pkt 1 - Zmienić odniesienia w numeracji pozycji, do których odnosi się wzór na opłatę produktową za niezrealizowanie materiałowych poziomów recyklingu wymienionych w Załączniku nr 1:

Było: ... w poz. 2-7

Winno być: w poz. 2-8

b) Pkt 2 - We wzorze na opłatę produktową na średni poziom odzysku odpadów opakowaniowych proponujemy wykreślenie dodanej w ramach tej nowelizacji części dotyczącej kalkulacji opłaty za niezrealizowanie średniego poziomu odzysku z GD

c) Pkt 3 - We wzorze na opłatę produktową na średni poziom recyklingu odpadów opakowaniowych proponujemy wykreślenie dodanej w ramach tej nowelizacji części dotyczącej kalkulacji opłaty za niezrealizowanie średniego poziomu odzysku z GD i zastąpienie go nowym wzorem poprzez dodanie pkt 4

4. Załącznik 2 – proponuje się dodanie punktu 4 ze wzorem należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu w odniesieniu do opakowań z gospodarstw domowych

$$OP_{OK} = ((M_1 * SO_1 + M_2 * SO_2 + \dots + M_6 * SO_6) / (M_1 + M_2 + \dots + M_6)) \times [P_{\text{recyklingu OK}} \times (P_{\text{rec}} \times M_1 + P_{\text{rec}} \times M_2 + \dots + P_{\text{rec}} \times M_6) - M_{\text{poddana recyklingowi OK}}]$$

gdzie:

OP_{OK} - oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł

M z indeksem liczbowym - oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w którym zostały wprowadzone do obrotu produkty w opakowaniach zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, przy czym:

M_1 - dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych

M_2 - dotyczy opakowań z aluminium

			<p>M₃ - dotyczy opakowań ze stali, w tym blachy stalowej M₄ - dotyczy opakowań z pozostałych metali M₅ - dotyczy opakowań z papieru i tektury M₆ - dotyczy opakowań ze szkła SO z indeksem liczbowym - oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym: SO₁ - dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych SO₂ - dotyczy opakowań z aluminium SO₃ - dotyczy opakowań ze stali, w tym blachy stalowej SO₄ - dotyczy opakowań z pozostałych metali SO₅ - dotyczy opakowań z papieru i tektury SO₆ - dotyczy opakowań ze szkła P_{recyklingu OK} - oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 5. P_{rec} - oznacza wymagany poziom recyklingu w %, zgodnie z Załącznikiem nr 1. M_{poddana recyklingowi OK} - oznacza sumę mas w kg odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych poddanych recyklingowi a powstałych po opakowaniach wymienionych w Załączniku nr 1 w pozycjach od 2 do 7.</p>	
23.	Art. 25	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań	<p>Mechanizm funkcjonowania porozumień <u>Nasza propozycja</u> - postulujemy o dodanie ust. 12 w art. 25 w brzmieniu: "Do obowiązków organizacji samorządu gospodarczego reprezentującej wprowadzających, o których mowa w ust. 1 należy w szczególności: 1) prowadzenie w formie pisemnej i elektronicznej ewidencji kart przekazania odpadu (KPO) oraz kart ewidencji odpadu (KEO); 2) przechowywanie kopii potwierdzonych za zgodność z oryginałem kart przekazania odpadu (KPO) oraz kart ewidencji odpadu (KEO) przez okres co najmniej 5 lat, od końca okresu rozliczeniowego, w którym zostały one wykorzystane do udokumentowania realizacji obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych." <u>Uzasadnienie</u> - doświadczenia Programu REKARTON pokazują, że system gospodarowania odpadami opakowaniowymi działa efektywnie tylko w przypadku, kiedy podmiot realizujący ustawowe obowiązki, działa jako kupujący i sprzedający odpady zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt. 27 ustawy z dnia</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z przepisami ustawy o odpadach ewidencja odpadowa dotyczy posiadaczy odpadów i większość przedsiębiorców ma obowiązek sporządzania kart przekazania odpadów i ewidencji odpadów, w związku z czym zaproponowana zmiana powielalaby przepisy powyższej ustawy. Z kolei w przypadku podmiotów nie będących posiadaczami odpadów, a więc w tym przypadku osób prawnych reprezentujących porozumienie, projekt ustawy przewiduje posługiwanie si dokumentami DPO, DPR, EDPO i EDPR.</p>

			14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.).	
24.	Art. 25 ust. 10	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	<p>Ujednolicenie stawki opłaty produktowej</p> <p>Nie widzimy powodów dla nierównego traktowania naliczania opłaty produktowej w przypadku niezrealizowania obowiązku przez osobę prawną reprezentującą grupę wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust 1, dlatego proponujemy usunięcie z art. 25 ust 10 zapisu „i podwójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania”.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podwójna stawka opłaty produktowej związana jest z faktem, że przystępując do porozumienia, wprowadzający produkty w opakowaniach nie jest obowiązany do osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określonych w załączniku nr 1 do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tak jak w przypadku samodzielnego wykonywania tego obowiązku), tylko poziomów niższych, określonych obecnie w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawierającym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 618).</p>
25.	Art. 25 ust. 10	Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin	<p><u>Art. 25 ust. 10</u></p> <p><u>Propozycja zmiany PSOR:</u> poprzez usunięcie z obecnego brzmienia przepisu słowa „podwójnej”, nadając mu następujące brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów odzysku i recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego wprowadzającego i stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Przepis w obecnym brzmieniu jest niekorzystny i dyskryminujący wprowadzających rozliczających obowiązki ustawowe w ramach porozumienia w stosunku do wprowadzających rozliczających się poza porozumieniem -</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podwójna stawka opłaty produktowej związana jest z faktem, że przystępując do porozumienia, wprowadzający produkty w opakowaniach nie jest obowiązany do osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określonych w załączniku nr 1 do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tak jak w przypadku samodzielnego wykonywania tego obowiązku), tylko poziomów niższych, określonych obecnie w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach</p>

		<p>samodzielnie oraz przez Organizacje Odzysku Opakowań. Tylko bowiem ci pierwsi w przypadku niezrealizowania ustawowych poziomów zbiórki, odzysku i recyklingu opakowań są zobowiązani do odprowadzenia tzw. „podwójnej opłaty produktowej”. Dyskryminacja ta jest o tyle niezrozumiała, że porozumienia zawiązane pod rządami obecnej ustawy funkcjonują dobrze i wypełniają swoje zobowiązania. Odnosząc się bezpośrednio do porozumienia nr 8/2014 zawartego z marszałkiem Województwa Mazowieckiego, cele realizowane są bez zastrzeżeń, a osiągnięte poziomy zbiórki, odzysku i recyklingu są wyższe niż te określone w przepisach prawa. Pokazuje to ogromne zaangażowanie wprowadzających w zbiórkę opakowań. Nie można przecież pominąć faktu, że zbiórka opakowań i ich zagospodarowanie jest znacznym kosztem ponoszonym przez wprowadzających środki ochrony roślin.</p> <p>Brak realizacji celów środowiskowych w postaci nieosiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań rozliczanych poza porozumieniami skutkuje koniecznością wniesienia opłaty produktowej, której wysokość określona została w odpowiednim rozporządzeniu. Dyskryminującym jest fakt, że wprowadzający rozliczani w ramach porozumień są zagrożeni wnoszeniem podwójnej opłaty produktowej. Uzasadnionym argumentem uzasadniającym mechanizm podwójnej opłaty produktowej jest chęć przeciwdziałania istnieniu fikcyjnych porozumień mających na celu obniżenia zobowiązań ze 100% do 5% i 10% w pierwszych latach ich funkcjonowania. Obecnie wiemy, że takich porozumień nie ma, poziom zobowiązania do odzysku w 2017 r. wzrasta do 30% i utrzymywanie mechanizmu podwójnej opłaty produktowej może w kolejnych latach działać odstrasżająca.</p> <p>Dodatkowo, gdy poziomy odzysku i recyklingu osiągną pułap docelowy może okazać się, że masa zebranych z rynku opakowań nie jest wystarczająca do zapewnienia odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu. Tym samym, wprowadzający, którzy ponoszą przez lata koszty zbiórki, transportu i bezpiecznego zagospodarowania opakowań, będą zobowiązani zapłacić dodatkowo opłatę produktową w podwójnej wysokości. Takie rozwiązanie z pewnością nie przyczyni się do zwiększenia efektywności zbiórki opakowań, która w przypadku wprowadzających środki ochrony roślin jest od nich niezależna. Poza tym opłata produktowa w podwójnej wysokości nie powoduje osiągnięcia celów środowiskowych, jest jedynie niepotrzebnym obciążeniem finansowym, które ostatecznie poniesie konsument w cenie produktu.</p> <p>Mając powyższe na uwadze postulujemy usunięcie podwójnej niewspółmiernej kary na wprowadzających środki niebezpieczne w opakowaniach oraz</p>	<p>niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawierającym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 618).</p>
--	--	---	---

			w opakowaniach wielomateriałowych rozliczanych w ramach Porozumień.	
26.	Art. 25 ust. 10	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce	<p>W art. 25 ust. 10 proponujemy wykreślić zapis o tym, że podstawą obliczania opłaty produktowej ma być podwójna wartość stawki opłaty produktowej.</p> <p>Po zmianie art. 25 ust.10 będzie brzmiał następująco:</p> <p>„W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, będący jego stronami mają obowiązek do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów odzysku i recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego wprowadzającego i podwójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Przepis w obecnym brzmieniu skutkuje zniechęceniem przedsiębiorców do przystępowania do porozumień (w szczególności dotyczy to tych wprowadzających, którzy rozliczają się samodzielnie na podstawie Art. 17 ust 3 ppkt. 1). Ponadto utrzymanie tego zapisu powoduje dyskryminację podmiotów, które przystępują do porozumień.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podwójna stawka opłaty produktowej związana jest z faktem, że przystępując do porozumienia, wprowadzający produkty w opakowaniach nie posiada obowiązku osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określonych w załączniku nr 1 do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, tylko posiada do osiągnięcia poziomy niższe, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawierającym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 618).</p>
27.	Art. 25 ust. 10	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	<p><u>Art. 25 ust. 10</u></p> <p>Wnosimy o korektę obowiązującego art. 25 ust. 10 poprzez usunięcie z treści artykułu słowa „podwójne”, otrzymując ostatecznie następujące brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów odzysku i recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego wprowadzającego i stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Art. 25 ust.10 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w obecnym brzmieniu jest niekorzystny i krzywdzący wprowadzających, którzy rozliczają obowiązki ustawowe w ramach porozumienia w stosunku do wprowadzających rozliczających się poza porozumieniem - samodzielnie oraz</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podwójna stawka opłaty produktowej związana jest z faktem, że przystępując do porozumienia, wprowadzający produkty w opakowaniach nie posiada obowiązku osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określonych w załączniku nr 1 do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, tylko posiada do osiągnięcia poziomy niższe, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu</p>

		<p>przez organizacje odzysku opakowań. Tylko bowiem wprowadzający rozliczający obowiązki ustawowe w ramach porozumienia, w przypadku niezrealizowania ustawowych poziomów zbiórki, odzysku i recyklingu opakowań są zobowiązani do odprowadzenia tzw. „podwójnej opłaty produktowej”. Jest to niezrozumiałe zwłaszcza, że porozumienia zawierane pod rządami obecnej ustawy funkcjonują dobrze i wypełniają swoje zobowiązania. Odnosząc się bezpośrednio do porozumienia nr 8/2014 zawartego z marszałkiem Województwa Mazowieckiego, cele realizowane są bez zastrzeżeń, a osiągnięte poziomy zbiórki, odzysku i recyklingu są wyższe niż te określone w przepisach prawa. Świadczy to o ogromnym zaangażowaniu wprowadzających w zbiórkę opakowań. Warto przy tym podkreślić, że zbiórka opakowań i ich zagospodarowanie jest znacznym kosztem ponoszonym przez wprowadzających środki ochrony roślin.</p> <p>Brak realizacji celów środowiskowych w postaci nieosiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań rozliczanych poza porozumieniami skutkuje koniecznością wniesienia opłaty produktowej, której wysokość określona została w odpowiednim rozporządzeniu. Dyskryminującym jest fakt, że wprowadzający rozliczani w ramach porozumień są zagrożeni wnoszeniem podwójnej opłaty produktowej. Prawdopodobnie argumentem uzasadniającym mechanizm podwójnej opłaty produktowej mogłoby być przeciwdziałanie istnieniu fikcyjnych porozumień mających na celu obniżenia zobowiązań ze 100% do 5% i 10% w pierwszych latach ich funkcjonowania. Obecnie wiemy, że takich porozumień nie ma, poziom zobowiązania do odzysku w 2017 r. wzrasta do 30% i utrzymywanie mechanizmu podwójnej opłaty produktowej może w kolejnych latach działać odstraszająca.</p> <p>Dodatkowo, gdy poziomy odzysku i recyklingu osiągną pułap docelowy może okazać się, że masa zebranych z rynku opakowań nie jest wystarczająca do zapewnienia odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu. Tym samym, wprowadzający, którzy ponoszą przez lata koszty zbiórki, transportu i bezpiecznego zagospodarowania opakowań, będą zobowiązani zapłacić dodatkowo opłatę produktową w podwójnej wysokości. Zapewne takie rozwiązanie nie przyczyni się do zwiększenia efektywności zbiórki opakowań, która w przypadku wprowadzających środki ochrony roślin jest od nich niezależna. Poza tym opłata produktowa w podwójnej wysokości prawdopodobnie nie spowoduje osiągnięcia celów środowiskowych, jest jedynie niepotrzebnym obciążeniem finansowym, które ostatecznie poniesie konsument w cenie produktu.</p>	<p>zawieranym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 618).</p>
--	--	---	--

			Mając powyższe na uwadze postulujemy usunięcie podwójnej, niewspółmiernej „kary” na wprowadzających środki niebezpieczne w opakowaniach oraz w opakowaniach wielomateriałowych rozliczanych w ramach Porozumień.	
28.	Art. 34	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu	<p>Art. 34 należy nadać brzmienie:</p> <p>Art. 34. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego.</p> <p>2. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, którzy nie wykonali obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, są obowiązani wnieść opłatę produktową.</p> <p>3. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach wprowadzonych opakowań oraz wyrażona w kilogramach masa odpadów opakowaniowych.</p> <p>4. Opłatę produktową oblicz się jako iloczyn stawki opłat i różnicy pomiędzy masą opakowań zawierających produkty wprowadzonych do obrotu a zebraną masą odpadów opakowaniowych i przekazaną do recyklingu lub innych form odzysku.</p> <p>5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość nie przekracza 200 zł.</p> <p>Zmiany zawarte w pkt 2 zmierzają do likwidacji z ustawy pojęcia „poziomów odzysku i recyklingu”. Wskazane podmioty ponoszą odpowiedzialność za całość wprowadzonych na rynek opakowań. Ich zadaniem jest zebranie jak największej ilości odpadów opakowaniowych. Zebrane odpady mają być poddane recyklingowi lub innym procesom odzysku. Takie postępowanie jest zgodne z hierarchią przyjętą w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r o odpadach . Jeżeli nie zostanie zebrana całość, wystąpi konieczność zapłacenia opłaty produktowej. Z tych względów mówienie o „poziomach odzysku (recyklingu)” jest bezprzedmiotowe, ponieważ zostaną one wykazane w sprawozdaniach o przekazaniu odpadu do odzysku lub recyklingu.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Przyjęcie takiego rozwiązania spowodowałoby wprowadzenie poziomu odzysku i recyklingu równego 100%, od którego naliczana byłaby opłata produktowa. Zaproponowane rozwiązanie spowodowałoby zwiększone obciążenia dla przedsiębiorców, ponad te wymagane dyrektywą.</p>
29.	Art. 35 ust. 1	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami	<p>Wnioskujemy o zmianę art. 35 ust.1 ustawy poprzez nadanie mu brzmienia: „Minimalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 4,50 zł za 1 kg”. Celem tej zmiany jest zwiększenie wpływów z opłaty produktowej oraz spowodowanie trędu zwykłego w rozliczeniach dot. zbiórki odpadów opakowaniowych pomiędzy organizacjami odzysku opakowań, a podmiotami odbierającymi odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, RIPOK-ami</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zasady legislacji zobowiązują do określenia maksymalnej a nie minimalnej stawki opłaty. Stawka nie może zostać określona jedynie na poziomie minimalnym bez określenie jej maksymalnego</p>

			<p>i podmiotami prowadzącymi punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Gdyż obecnie kwoty dotacji oferowane tym podmiotom przez organizacje odzysku opakowań są groszowe. Podwyższenie stawki opłaty produktowej powinno skłaniać wprowadzających odpady opakowaniowe do obrotu do przeznaczania większych środków finansowych na rzecz organizacji odzysku opakowań, a w konsekwencji wpływ tych Środków do przedsiębiorstw prowadzących selektywną zbiórkę odpadów.</p>	<p>poziomu. Obowiązujące stawki opłat niższe od stawki maksymalnej zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz. U. poz. 1972). Należy przy tym zauważyć, że obecnie obowiązujący poziom stawek opłat produktowych skłania przedsiębiorców do wybierania tańszej alternatywy, czyli wykonywania obowiązku odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Nie ma więc potrzeby określać stawek opłat produktowych na wyższym poziomie.</p>
30.	Art. 38 ust. 2	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami	<p>Wnioskujemy o zmianę art. 38 ust 2. Ustawy poprzez dopisanie na końcu: „ NFOŚiGW przekazuje wpływy z opłaty produktowej i dodatkowej opłaty produktowej na pożyczki niskooprocentowane w zakresie selektywnej zbiórki odpadów podmiotom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, RIPOK-om i podmiotom prowadzącym punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, umarżanych po osiągnięciu wyznaczonych celów ekologicznych”. Selektywna zbiórka odpadów generuje największe koszty w systemie odbierania i zagospodarowania odpadów gdyż wymaga wykonania czasochłonnych czynności wysokokosztowych np. odpady opakowaniowe wielomateriałowe należy moczyć w celu rozdzielenia warstw, z butelek powlekanych ręcznie zdejmować etykiety a z opakowań jogurtowych odrywać wieczka itp. co jest warunkiem odbioru tych odpadów przez podmioty wykonujące odzysk i recykling. Należy podkreślić iż obecnie w zakresie selektywnej zbiórki odpadów brak jest motywacji finansowej, a tym samym trudno wymagać od przedsiębiorców realizacji procedur generujących tylko koszty. Podwyższenie opłaty produktowej w szczególności w zakresie odpadów wielomateriałowych nie tylko może skłonić przedsiębiorców do przekazania większych kwot organizacjom odzysku odpadów, co może przełożyć się na sytuację finansową prowadzących selektywną zbiórkę odpadów ale może też skłonić przedsiębiorców do wycofywania się z technologii opakowań utrudniających ich odzysk czy recykling. Naszym zdaniem system selektywnej zbiórki powinien być finansowany przez przemysł</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wpływy z opłaty recyklingowej będą przekazywane do NFOŚiGW na cele związane z m.in. z gospodarką odpadami, selektywną zbiórką odpadów itp. Natomiast NFOŚiGW ma możliwość udzielania niskooprocentowanych pożyczek w zakresie selektywnego zbierania odpadów, których beneficjentami mogą być również RIPOKi.</p>

			wprowadzający opakowania na rynek. Za nieodzowne uznajemy również zwiększenie kontroli nad przedsiębiorstwami odzysku i recyklingu opakowań z uwzględnieniem wprowadzenia jednakowego systemu informatycznego na terenie całego kraju.	
31.	Nowy art. 42a – 42c	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu	<p>Proponuje się dodać art. 42a: Art. 42a 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 25 m², który sprzedaje napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, z wyłączeniem opakowań zaliczonych do rodzajów opakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, jest obowiązany posiadać w ofercie handlowej produkty należące do tej samej grupy asortymentowej co napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, dostępne w opakowaniach wielokrotnego użytku.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów w opakowaniach jednorazowego użytku, przy sprzedaży których nie stosuje się wymagań określonych w ust. 1, kierując się wymaganiami higieniczno-sanitarnymi dla tych napojów.</p> <p>Proponuje się dodać art. 42b: Art.42b. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 250 m² jest zobowiązany do odpłatnego przyjmowania zwracanych i oddawanych na wymianę opakowań po napojach, które znajdują się w ofercie handlowej.</p> <p>Proponuje się dodać art. 42c: Art.42c. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku lub prowadzący jednostkę handlu hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, jest obowiązany do odbioru na własny koszt opakowań wielokrotnego użytku od przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, którym sprzedaje produkty w tych opakowaniach.</p> <p>2. Wprowadzający napoje w opakowaniu zwrotnym lub jednostki handlu hurtowego są obowiązani do odbioru na własny koszt opakowania zwrotnego od jednostek handlu detalicznego, którym sprzedają produkty w tych opakowaniach wielokrotnego i jednorazowego użytku.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Podobny przepis dotyczący posiadania w ofercie produktów w opakowaniach jednorazowego jak i wielokrotnego użytku obowiązywał już w przeszłości ale nie sprawdził się ze względu na brak obowiązku posiadania w ofercie wprowadzających produktów w takich opakowaniach.</p> <p>Z kolei zaproponowane zmiany w art. 42b w efekcie nakazałyby stosowanie systemu kaucyjnego, którego wprowadzenie może być ewentualnie rozpatrywane, ale po szczegółowej analizie kosztów wprowadzenia takiego rozwiązania.</p>

			Dodanie proponowanych art. 42a – 42c mają na celu wskazania podmiotów odpowiedzialnych za przyjmowanie opróżnionych opakowań zwrotnych oraz za ich odbiór. Podkreślenie w definicji opakowania zwrotnego, proponowanego do słowniczka ustawy, że ma być to opakowanie bez zawartości napoju, ma znaczenie w przypadku wprowadzenia i rozpowszechnienia automatów do przyjmowania opakowań zwrotnych.	
32.	Art. 46 ust. 1	Polskie Forum ISO 14000	<p>W art. 1 projektu proponuje się po pkt 14 dodać nowy punkt o treści: „W art. 46 dotychczasową treść ust. 1 zastępuje się:</p> <p>1. Przedsiębiorcy prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, a także eksportujący odpady opakowaniowe oraz dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, którzy wystawili w danym roku kalendarzowym dokumenty DPR, DPO, EDPR lub EDPO potwierdzające recykling albo inny niż recykling proces odzysku, albo eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych o masie przekraczającej 400 Mg są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.</p> <p>Propozycja ta jest podyktowana wyraźną nierównoprawnością wymagań adresowanych do podmiotów wystawiających dokumenty DPR/DPO i wystawiających dokumenty EDPR/EDPO — w stosunku do podmiotów dokonujących wywozu odpadów poza granice Polski próg 400 Mg odnosi się do faktycznie wystawionych dokumentów, w stosunku do przedsiębiorców przetwarzających odpady w Polsce — do ich potencjału.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wprowadzenie proponowanej zmiany mogłoby ograniczyć ilość wystawianych przez przedsiębiorców dokumentów, tak aby nie został przekroczony próg 400 Mg odpadów opakowaniowych.</p>
33.	Art. 47 ust. 2	Krajowa Izba Gospodarcza	<p>Proponuje się dodać pkt 14a) zawierający zmianę brzmienia art. 47 ust. 2 ustawy na:</p> <p>„2. Audytora wskazuje właściwy Marszałek Województwa z listy akredytowanych audytorów prowadzonej przez Ministra Środowiska.”</p> <p>Wprowadzenie obowiązkowego audytu winno przekładać się na poprawę jakości rynku i eliminację nieprawidłowości. Tymczasem pozostawienie tego swobodzie zainteresowanego przedsiębiorcy, który jest jednocześnie płatnikiem może istotnie naruszyć wiarygodność takich audytów, a brak odpowiednich procedur i doświadczeń w tym zakresie ze strony audytorów dodatkowo stwarza zagrożenie dla osiągnięcia zakładanych celów audytu. Tylko niezależny od zainteresowanego przedsiębiorcy audytor może rzetelnie zweryfikować realizację i dokumentację.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie widzimy uzasadnienia aby podmiotowi obowiązanemu do przeprowadzenia audytu narzucać obowiązek zatrudnienia w tym celu konkretnego audytora, tym bardziej że oferty pomiędzy audytorami mogą różnić się m.in. ceną,</p>
34.	Art. 47	Rekopol	W art. 47 ust. 2 proponuje się zmianę treści na następującą:	Uwaga nieprzyjęta.

	ust. 2	Organizacja Odzysku Opakowań	<p>2. Audytora wybiera przedsiębiorca, który jest zobowiązany podpisać umowę z weryfikatorem nie później niż do 1 marca roku w którym audyt ma być przeprowadzony.</p> <p>±</p> <p>Wnioskowany termin wynika z bardzo daleko idących konsekwencji dla podmiotu audytowanego zaproponowanych w projekcie zmiany ustawy za niepoddanie się audytowi, co w interpretacji Ministerstwa Środowiska stanowi również fakt spóźnienia się z wykonaniem audytu niezależnie od przyczyny (np. braku możliwości czasowych u wszystkich weryfikatorów EMAS). Konsekwencje w postaci unieważnienia dokumentów PR/DPO/EDPR/EDPO dotknęłyby również organizacje odzysku opakowań. Do czasu złożenia sprawozdania przez organizację odzysku opakowań nie wie ona czy recykler, który wystawił na nią dokumenty w poprzednim roku, zdąży z przeprowadzeniem audytu, przez co stoi przed ryzykiem że część dokumentów, którymi potwierdziła wykonanie recyklingu i odzysku w poprzednim roku okaże się nieważna. Wpisując obowiązek zawarcia umowy pomiędzy podmiotem, który ma się poddać audytowi a weryfikatorem z datą przed złożeniem sprawozdania przez organizację odzysku opakowań zdecydowanie pozwala zmniejszyć to ryzyko. Udostępnienie informacji o zawartej umowie będzie dobrowolne po stronie recyklera.</p>	<p>W interesie przedsiębiorcy jest aby audyt był przeprowadzony w terminie ze względu na określone kary i konsekwencje, w związku z czym ustawa nie będzie narzucała konkretnego terminu innego niż termin ostateczny na przeprowadzenie audytu.</p>
35.	Art. 47	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>W art. 47 proponuje się dodanie ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>a) 4. Dopuszcza się możliwość wykonania audytu na próbie dokumentów. Dalej alternatywnie:</p> <p>„Weryfikator w sprawozdaniu z audytu opisuje sposób oszacowania ryzyka i metodę obliczenia miarodajnej próby, która musi obejmować 100% podmiotów, na które zostały wystawione DPR,DPO, EDPR, EDPO przy czym dla każdego z nich powinno to być minimum 75% masy odpadów opakowaniowych przetworzonych lub poddanych wewnątrzspółnotowej dostawie lub eksportowi potwierdzonej w dokumentach i co najmniej 50% całej dokumentacji podlegającej audytowi w ujęciu ilościowym dla każdego rodzaju odpadu.”</p> <p>Lub</p> <p>b) „Minister właściwy ds. środowiska określi w drodze rozporządzenia metodologię przygotowywania próby dokumentów do badania audytowego.”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Obecny kształt ustawy i rozporządzenia wykonawczego nie przewiduje możliwości przeprowadzenia audytu metodą pobrania próby. Konsekwencją będą</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>W ramach audytu mają być porównane masy przetworzonych odpadów z możliwością przetworzenia instalacji lub zakładu. W związku z powyższym nie może zostać zastosowane działanie polegające na badaniu wyłącznie próby dokumentów, ponieważ próba nie wykaże rzeczywistej masy przyjętych i przetworzonych odpadów.</p>

			<p>z jednej strony w przypadku bardzo dużych recyklerów czasy trwania audytów nierealne do przeprowadzenia ze względów kosztowych i technicznych po stronie weryfikatorów (wykonane szacunki jednego ze współpracujących z Rekopolem recyklerów wskazują w ujęciu rocznym na konieczność sprawdzenia 60.000 sztuk dokumentów, bez sięgania do dokumentów magazynowych tzw. WZ, PZ, co daje czas trwania rzetelnego audytu 6 miesięcy), z drugiej natomiast strony wykonywanie audytów mimo wszystko na próbie dokumentów przez audytorów, dobranych poza jakąkolwiek kontrolą.</p> <p>Powyższy zapis alternatywny a) może stanowić propozycję do zastosowania w rozporządzeniu wykonawczym, o którym mowa w art. 51 ustawy.</p> <p>Inne dokumenty odniesienia, w których są opisane metody dobierania próby dokumentów do badania (porównawczo):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Załącznik nr 1.20 do uchwały Nr 2783/52/2015 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z dnia 10 lutego 2015 r. Krajowy Standard Rewizji Finansowej 530 w brzmieniu Międzynarodowego Standardu Badania 530 (IAASB) Badanie Wrywkowe (Próbkowanie) • Załącznik nr 1.5 do uchwały Nr 2783/52/2015 Krajowej Rady Biegłych Rewidentów z dnia 10 lutego 2015 r. KRAJOWY STANDARD REWIZJI FINANSOWEJ 240 w brzmieniu Międzynarodowego Standardu Badania 240 (IAASB) Odpowiedzialność biegłego rewidenta podczas badania sprawozdań finansowych dotycząca oszustw • Norma ISO 19011 • Dokument EA dotyczący uznawania weryfikatorów w ramach Dyrektywy EU ETS - Załącznik D 	
36.	Art. 50	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>W Art. 50 ust. 1 proponuje się zmienić brzmienie pkt 1, 2 i 3 oraz dodanie nowego ust. 3: <u>Zmiany w ust.1 pkt. 1,2,3</u> „1) przedsiębiorcy dokumentację audytu wraz z oryginałem i dwoma uwierzytelnionymi kopiami sprawozdania z przeprowadzonego audytu oraz oświadczenie o przeprowadzonym audycje zewnętrznym; 2) przedsiębiorca przekazuje właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa uwierzytelnioną kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu, o której mowa w pkt 1, niezwłocznie, nie później niż w terminie do dnia 15 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, którego</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Weryfikator ma obowiązek ustawowy przekazania kopii sprawozdania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i marszałkowi województwa. Powyższy obowiązek dotyczy weryfikatora a nie przedsiębiorcy, a więc jego niedopełnienie ewentualnie obciąża weryfikatora. Dodanie nowego dokumentu w postaci oświadczenie o przeprowadzonym audycie nie znajduje</p>

			<p>dotyczy audyt. 3) skreślony." <u>Dodany ust.3</u> „3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 zawiera informację o: 1) nazwie podmiotu wskazanego w art. 47. ust. 1 ustawy oraz zakresie posiadanej przez niego akredytacji, 2) zgodności przeprowadzenia audytu z wymogami ustawy i rozporządzenia wykonawczego, 3) dacie przeprowadzenia audytu. 4) Oświadczenie jest publicznie dostępne. <u>Uzasadnienie:</u> Analogicznie jak w ustawie o zużytym sprzęcie proponuje się wprowadzić zapis, iż sprawozdanie z audytu jest przekazywane przedsiębiorcy, który się poddał audytowi w trzech egzemplarzach, zamiast osobno do przedsiębiorcy i do organów określonych w art. 50 ust 1 pkt 2 i 3 bezpośrednio przez weryfikatora, pozostawiając na przedsiębiorcy obowiązek zachowania terminów. Eliminuje to też potencjalnie wynikające roszczenia pomiędzy przedsiębiorcą a weryfikatorem za niezłożenie sprawozdania w terminie. Powyższa zmiana pociąga za sobą konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie rocznego audytu zewnętrznego przedsiębiorców wystawiających dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR w §5. Zapis o obowiązku wystawienia i przekazania oświadczenia o przeprowadzonym audycie umożliwia przedsiębiorcy udostępnienie go współpracującym z nim podmiotom bez naruszenia tajemnicy handlowej, którą mogą stanowić dane zawarte w sprawozdaniu z audytu. W obecnej sytuacji np. organizacja odzysku opakowań nie ma możliwości potwierdzenia wykonania audytu zewnętrznego przez przedsiębiorcę, co w przypadku konsekwencji opisanych w nowym art. 50a ust. 3 stanowi bardzo wysokie ryzyko biznesowe.</p>	<p>uzasadnienia, ponieważ dla wprowadzającego lub organizacji odzysku istotne informacje będą zawarte w sprawozdaniu, a sam fakt przeprowadzenia audytu nie świadczy jeszcze o rzetelności danego recyklera jest informacją potwierdzającą rzetelność danego recyklera, taką informacją jest sprawozdanie.</p>
37.	Art. 56 ust. 1	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań	<p>W art. 56 ust. 1 proponuje się dodanie pkt. 4a) w brzmieniu: 4a) wbrew przepisów art. 16 ust. 4 nie prowadzi ewidencji; <u>Uzasadnienie:</u> Dodanie tego zapisu jest konsekwencją dodania ust. 4 do art. 16.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta. Nie przyjęcie uwagi wynika z nieprzyjęcia uwagi dotyczącej dodania ust. 4 w art. 16 ustawy</p>

				o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
38.	Załącznik nr 1	Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań	<p>Poziomy odzysku i recyklingu opakowań wielomateriałowych</p> <p>Aktualnie w załączniku nr 1 do ustawy w pozycji nr 9 jest; "opakowań wielomateriałowych", a odnośnie obowiązującego poziomu recyklingu, jest zapis; "poziom określony odpowiednio w poz. 1 - 8 według rodzaju materiału przeważającego w opakowaniu wielomateriałowym"</p> <p><u>Propozycja zapisu:</u> "poziom określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska wydanego na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy"</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Przyjęcie proponowanej zmiany doprowadzi do urealnienia poziomów recyklingu wielomateriałowych odpadów opakowaniowych. Podkreślić należy, iż wielomateriałowe odpady opakowaniowe w całym strumieniu odpadów opakowaniowych stanowią niewielki procent, a jednocześnie nie wszystkie rodzaje wielomateriałowych odpadów opakowaniowych są zbierane selektywnie lub są wysegregowane w procesie segregacji. Niektóre z wielomateriałowych odpadów opakowaniowych mają bardzo niewielką powierzchnię i równie niewielką masę (np. opakowania po słodyczach). Przy ustalaniu poziomów recyklingu należy również wziąć pod uwagę istniejące moce recyklingowe.</p> <p>W praktyce w Polsce zbierane i recyklingowane są głównie kartony po żywności płynnej (mleko, soki, niektóre przetwory owocowe i warzywne), tylko w niewielkiej ilości recyklingowane są wielomateriałowe odpady opakowaniowe z przewagą tworzywa sztucznego.</p> <p>W rzeczywistości za całą kategorię opakowań wielomateriałowych odpowiadają opakowania z przewagą papieru (kartony do żywności płynnej), które stanowią w całym strumieniu opakowań wielomateriałowych około 60% masy a więc nawet zebranie 100% tego rodzaju odpadów opakowaniowych nie pozwoli na realizację aktualnie obowiązujących poziomów recyklingu. Taka sytuacja oznacza konieczność zapłaty opłaty produktowej przez producentów najmniej przetworzonej żywności, czyli mleka i soków. Wysokość tej opłaty produktowej obecnie wynosi 3,40 zł. za każdy kilogram masy nie zrealizowanego obowiązku recyklingowego. Uważamy, że powinien być zachowany obecny poziom odzysku (61%) a poziom recyklingu nie powinien docelowo przekraczać 32% masy wprowadzonych do obrotu opakowań wielomateriałowych. Takie poziomy, z jednej strony są realne do osiągnięcia,</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Poziomy określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawierającym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 618) dotyczą porozumień, natomiast w załączniku nr 1 tych przedsiębiorców, którzy nie przystąpili do porozumienia i realizują ustawowe obowiązki samodzielnie.</p>

			a z drugiej strony jest realizowana zasada rozszerzonej odpowiedzialności producenta, nie tylko za bezpieczeństwo produktu ale również za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych, które powstają po opakowaniach w których producent wprowadził produkty do obrotu.	
39.	Uwaga ogólna	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Proponujemy nowy zapis dotyczący opłaty produktowej za opakowania wielomateriałowe i po produktach niebezpiecznych. Obecnie obowiązek uiszczenia tej opłaty ciąży na wprowadzającym i to jeszcze w podwójnej stawce. Naszym zdaniem osoba prawna reprezentująca wprowadzających (izba gospodarcza) powinna być obciążona tym obowiązkiem, tak jak ma to miejsce w przypadku pozostałych opakowań, gdzie obowiązek ten ciąży na organizacji odzysku. Nie widzimy żadnego uzasadnienia dla rozbieżnego traktowania odpowiedzialności podmiotów realizujących obowiązki w imieniu przedsiębiorców. Byłoby to też dodatkową gwarancją dla przedsiębiorców, że płacąc za przejęcie obowiązku innej organizacji dołoży ona wszelkich starań aby się niego wywiązać. Obecnie przedsiębiorcy płacą izbom gospodarczym, a one nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jakość i rzetelność wykonanego obowiązku, ani nie grożą im żadne konsekwencje z tytułu źle wykonanego lub niewykonanego obowiązku, całe ryzyko ponosimy my - przedsiębiorcy!	Uwaga nieprzyjęta. Obecnie obowiązujące w tym zakresie przepisy stanowią wdrożenie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, który na każdym etapie życia produktu odpowiada za ten produkt, łącznie z odpadem powstającym z produktu. Podobne rozwiązania zostały wprowadzone w ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, gdzie podmiot powierzający organizacji odzysku obowiązki w zakresie zagospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w przypadku nie uzyskania przez nią wymaganych poziomów jest obowiązany do uiszczenia opłaty produktowej.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

L.p.	Przepis	Autor uwagi	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Środowiska
1.	Art. 1 pkt 3	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	W związku ze zmianą ust 5 i 6 art. 17 należy wprowadzić zmiany w art. 45 ust. 5 zmieniając dokładnie tak samo konstrukcję zdania z „w danym roku ...” na „produktach w opakowaniach stanowiących ...” Art. 45 ust 5 wynika z art. 17 ust. 5 i 6.	Uwaga przyjęta.
2.	Art.1 pkt 3 lit. a	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się nadać brzmienie art. 17. ust. 5 na: „5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach; 2) informacje o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę prawną do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3. <p>W projekcie zaproponowano zmianę, która zobowiązuje wprowadzającego do przekazania informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę prawną do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3. Organizacja odzysku w składanym przez siebie sprawozdaniu zobowiązana jest do wskazania również masy opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym. Powyższe dane są niezbędne do sporządzenia zbiorczego sprawozdania przez marszałków województw.</p>	Uwaga przyjęta. Proponuje się następujące brzmienie: „Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.”.

3.	Art.1 pkt 3 lit. b	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się w art. 17 ust. 6 zamienić wyraz „ust. 5” na wyraz „ust. 5 pkt 2”.</p> <p>Zmiana zapisów art. 17 ust. 6 wynika z proponowanej powyżej zmiany ust. 5.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nieprzyjęcie tej uwagi wynika z uwzględnienia uwagi nr 2 w brzmieniu bez podziału na punkty.</p>
4.	Art. 1 pkt 4 lit. a i b	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Proponuje się zmienić ust 4a na: „Stawka opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wynosi 0,01 zł za kilogram wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach” Dodać ust. 4b: „Opłata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki, o której mowa w ust. 4a, oraz masy opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.” Dodać ust. 4c: „Wprowadzający produkty w opakowaniach nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.”</p> <p>Zmiana metody wyliczenia opłaty na kampanie edukacyjne jest spowodowana problematycznością wyliczenia wartości netto opakowań które nie zostały zakupione przez podmiot np. import. Często jest tak że podmioty importują produkty w opakowaniach takich, których nie ma na rynku polskim i określenie ich wartości nie jest możliwe. Przepis powinien być jednoznaczny i nie stanowić dowolności interpretacji w stosowaniu go. Ustalenie kwoty na 1 grosz jest związane z tym że odnosi się do zwolnienia dla 1 Mg podmiotów wprowadzających opakowania na rynek ponieważ kwota wyniesie 10 zł która może być zwolniona z wpłaty. Takie rozwiązanie jest w ustawie o bateriach i akumulatorach, które odciąża małych i średnich przedsiębiorców z dodatkowej ewidencji a kwota często w takich</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Równoległe do prac nad zmianą tej ustawy Ministerstwo Rozwoju planuje wprowadzić zmiany do ustawy o gospodarce opakowaniami (...) i zwolnienie przedsiębiorców wprowadzających poniżej 1 Mg opakowań z obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Zaproponowany przez Urząd nowy sposób obliczania środków na publiczne kampanie edukacyjne zmniejszy w pewnych przypadkach wysokość środków na przekazywanych przez przedsiębiorców.</p>

			przypadkach jest tak mała, że nie można w żaden sposób zrealizować obowiązku kampanii.	
5.	Art. 1 pkt 5	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się doprecyzować zapis „danego rodzaju.”</p> <p>Niezbędne jest doprecyzowanie zapisu „danego rodzaju”. W przypadku opakowań po środkach niebezpiecznych i opakowań wielomateriałowych zasadne wydaje się wyłączenie z rozróżniania rodzaju opakowania.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wyłączenie w zaproponowanym przepisie opakowań po środkach niebezpiecznych i opakowań wielomateriałowych spowodowałoby sytuację, w której przedsiębiorca, który np. w danym roku wprowadził środki niebezpieczne w opakowaniach z tworzywa sztucznego ale nie wprowadzał środków niebezpiecznych w opakowaniach z tworzywa sztucznego w roku poprzednim, nie byłby obowiązany do zapewnienia odzysku i recyklingu, ponieważ w stosunku do tego rodzaju opakowania miałyby zerowe poziomy odzysku i recyklingu (rozliczenie odbyłoby się w oparciu o masę opakowań wprowadzonych w poprzednim roku czyli w odniesieniu o masę wynoszącą 0 kg).</p>
6.	Art. 1 pkt 6 lit. d	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się wykreślić wyraz „ w tym tych”.</p> <p>Zaproponowany zapis jest niezgodny z uzasadnieniem wprowadzonej zmiany, gdyż zezwala podmiotom wymienionym w art. 23 ust. 6 na złożenie wniosku w terminie 3 miesięcy co jest sprzeczne z art. 23 ust.6.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Treść artykułu jest zgodna z uzasadnieniem, które wskazuje, że nowy art. 23 ust. 6a umożliwi wnioskowanie o dokumenty DPO i DPR również podmiotom, które nie przekazały odpadów. W związku z powyższym po upływie terminu 30 dni od upływu kwartału, w którym przekazano odpady, z wnioskiem po odpowiedni dokument może zgłosić się zarówno podmiot, który przekazał odpady jak i ten, który odpadów nie przekazał.</p>
7.	Art. 1 pkt 6 lit. d	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko- Pomorskiego	<p>Zmiana szyku wyrazowego.</p> <p>Wątpliwość budzi wyrażenie „nie później jednak niż 3 miesiące po upływie kwartału (...)”. Nie jest jasnym, czy dotyczy ono terminu na złożenie wniosku, czy też na wystawienie dokumentu DPO lub DPR. W proponowanym</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wyrazy „nie później jednak niż 3 miesiące po upływie kwartału,...” dotyczą terminu złożenia wniosku o wystawienie dokumentów potwierdzających odzysk i recykling. Termin wystawienia tych dokumentów</p>

			brzmieniu stosowanie przepisu spotkałoby się z licznymi problemami interpretacyjnymi.	został natomiast określony w art. 23 ust. 7 ustawy, w związku z czym nie ma podstaw do takiej interpretacji, z której wynikałoby, że termin wystawienia dokumentu wynika z ust. 6a.
8.	Art. 1 pkt 6 lit. d	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	<p>Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych może wystawić dokument DPO lub dokument DPR na wniosek złożony po upływie 30 dni, nie później jednak niż 3 miesiące po upływie kwartału, o którym mowa w ust. 6, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, w tym tych, którzy nie przekazali odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku- <i>(Proponuje na wniosek złożony po upływie 30 dni, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, o którym mowa w ust. 6.)</i></p> <p>Okres 3 miesiące po upływie IV kwartału tj. 31 marca wypada po terminie składania „Rocznych sprawozdań o produktach w opakowaniach...” tj. 15 marca.</p> <p>Zasadnym byłoby preredagowanie przepisu zobowiązujące przedsiębiorców/organizacje odzysku do złożenia wniosku w przedmiotowym przypadku w terminie nie późniejszym niż 2 miesiące po upływie kwartału.</p>	Uwaga przyjęta.
9.	Art. 1 pkt 6 lit. d	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	<p>Proponowana treść art. 23 ust. 6a przedmiotowej ustawy daje możliwość uzyskania dokumentów DPO i DPR również tym przedsiębiorcom, którzy nie przekazali odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku. Takie rozwiązanie jest niesprawiedliwe z punktu widzenia tych przedsiębiorców, którzy odpady przekazali do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku i ponieśli z tego tytułu określone koszty. Ponadto może wpłynąć negatywnie na efektywność zbierania odpadów opakowaniowych, skoro będzie możliwość uzyskania dokumentów DPO i DPR bez przekazania odpadów. Ta</p>	Uwaga nieprzyjęta.

			sama uwaga dotyczy również przepisu art. 24 ust. 4a.	
10.	Art. 1 pkt 6 lit. g	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Wskazano, że wystawia się cztery egzemplarze dokumentu z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla przedsiębiorcy wystawiającego dokument, drugi, trzeci i czwarty egzemplarz- dla podmiotu wnioskującego o jego wydanie , o którym mowa w ust. 5.</p> <p>W wymienionym ust. 5 wskazano 4 przypadki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo 2) Prowadzącego instalację regionalną do przetwarzania odpadów komunalnych, albo 3) Podmiotu prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych albo 4) Gminy organizującej odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości <p>Zatem zabraknie dokumentu dla gminy. Należy dokonać zmiany w postaci liczby sporządzanych dokumentów z czterech na pięć. Ponadto proponuje się dopisanie, że dokumenty te stanowią podstawę do obliczania przez gminę wymaganych poziomów wskazanych w art. 3b i 3c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>Zmiana artykułu nie uwzględniła wszystkich wymienionych w art. 23 ust. 5. Ponadto jednoznaczne wskazanie że dokumenty te stanowią podstawę do wyliczenia wymaganych prawem poziomów wskazanych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach pozwoli gminom i jednostkom kontrolującym na rzetelne ich weryfikowanie.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Nie ma potrzeby dodawania kolejnego dokumentu. Informacje o podmiocie wnioskującym, o którym mowa w art. 23 ust. 5 ustawy, będą dostępne marszałkowi województwa, w ramach egzemplarza dokumentu przekazywanego mu przez te podmioty. Podmioty wskazane w art. 23 ust. 5 ustawy nie rozliczają się tymi dokumentami.</p>
11.	Art. 1 pkt 6 lit. g i h	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko- Pomorskiego	<p>Niejasne sformułowanie obowiązku wystawiania i uzupełniania egzemplarzy dokumentów DPO i DPR nałożonego na przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Wprowadzone przepisy uwzględniają fakt, że dokumenty DPO i DPR wystawione przez prowadzącego odzysk i recykling w odniesieniu do</p>

			<p>Wątpliwość budzi rozdzielenie wskazanego obowiązku na dwie jednostki redakcyjne ustawy, w których mowa jest o 4 i o 3 egzemplarzach dokumentów potwierdzających recykling lub odzysk. Regulacja w proponowanym brzmieniu może przyczynić się do powstawania wielu wątpliwości natury interpretacyjnej, co będzie miało bezpośrednie przełożenie na nieprawidłowe wypełnianie obowiązków ustawowych przez przedsiębiorców prowadzących recykling lub odzysk odpadów opakowaniowych. Niejasna i zawiła regulacja prawna powoduje konflikt pomiędzy dwiema zasadami tworzenia i stosowania prawa – <i>clara non sunt interpretanda</i> oraz <i>Ignorantia iuris nocet</i>, co przyczynia się do paradoksu nałożenia na dany podmiot obowiązków, które nie są przez ustawodawcę określone na tyle klarownie, by móc je prawidłowo wykonywać.</p>	<p>odpadów pochodzących z gospodarstw domowych nie są ostatecznie przeznaczone dla podmiotu o nie wnioskującego, ale w większości przypadków dla organizacji odzysku opakowań w związku z obowiązkiem uwzględnienia tego strumienia odpadów w osiągniętych poziomach, a także dla wprowadzających produkty w opakowaniach lub osób ich reprezentujących. Określenie sposobu wystawienia tego typu dokumentów w dwóch odrębnych ustępach wynika z dwuetapowości ich wystawiania. W pierwszym etapie podmiot wnioskujący otrzymuje od prowadzącego odzysk i recykling 3 egzemplarze dokumentów potwierdzających odzysk i recykling, które w kolejnym etapie uzupełnia w zakresie podmiotu, dla którego będą ostatecznie przeznaczone. Zaproponowane przepisy umożliwią większą kontrolę wystawianych dokumentów poprzez poinformowanie marszałka województwa, jaki podmiot ostatecznie będzie miał prawo uwzględnić je w swoim sprawozdaniu (jeden z egzemplarzy w pełni wypełnionego dokumentu trafiać będzie do marszałka województwa).</p>
12.	Art. 1 pkt 6 lit. h	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się doprecyzować termin uzupełnienia dokumentów w art. 23 ust. 10a.</p> <p>Niezbędne jest doprecyzowanie terminu w jakim podmioty wymienione w art. 23 ust. 5 będą zobowiązane do uzupełnienia dokumentów.</p>	Uwaga przyjęta.
13.	Art. 1 pkt 6 lit. h	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się w art. 23 ust. 10b zastąpić wyraz „przekazane przez ten podmiot” na „zostały mu przekazane przez podmiot wymieniony w art. 23 ust. 9a” .</p> <p>Niezbędne jest doprecyzowanie zapisu.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zostanie zaproponowane nowe brzmienie tego przepisu.</p>
14.	Art. 1 pkt 6	Urząd Marszałkowski	<p>Przepis art. 23 ust. 10b jest nieczytelny. Nie jest pewne kogo należy rozumieć pod pojęciem „ten podmiot”. Dlatego</p>	Uwaga przyjęta

	lit. h	Województwa Wielkopolskiego	proponujemy zwrot „przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych” zamiast „ten podmiot”.	Przepis zostanie przeredagowany.
15.	Art. 1 pkt 7 lit. c	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	Proponuje się pozostawić art. 24 ust. 4 w dotychczasowym brzmieniu. Zmiana nic nie wnosi.	Uwaga nieprzyjęta. W art. 24 ust. 4 rozszerzono zakres podmiotów mogących wnioskować o wydanie dokumentów potwierdzających odzysk i recykling o organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy. Tym samym podmioty te nie będą musiały występować o powyższe dokumenty na podstawie pełnomocnictwa wydanego im przez wprowadzających produkty w opakowaniach.
16.	Art. 1 pkt 7 lit. d	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	Proponuje się wykreślić wyraz „ w tym tych”. Zaproponowany zapis jest niezgodny z uzasadnieniem wprowadzonej zmiany, gdyż zezwala podmiotom wymienionym w art. 24 ust. 4 na złożenie wniosku w terminie 3 miesięcy co jest sprzeczne z art. 24 ust. 4.	Uwaga nieprzyjęta. Treść artykułu jest zgodna z uzasadnieniem, które wskazuje, że nowy art. 24 ust. 4a umożliwia wnioskowanie o dokumenty EDPO i EDPR również podmiotom, które nie przekazały odpadów. W związku z powyższym po upływie terminu 30 dni od upływu kwartału, w którym przekazano odpady, z wnioskiem po odpowiedni dokument może zgłosić się zarówno podmiot, który przekazał odpady jak i ten, który odpadów nie przekazał.
17.	Art. 1 pkt 7 lit. d	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego	Zmiana szyku wyrazowego. Wątpliwość budzi wyrażenie „nie później jednak niż 3 miesiące po upływie kwartału (...)”. Nie jest jasnym, czy dotyczy ono terminu na złożenie wniosku, czy też na wystawienie dokumentu EDPO lub EDPR. W proponowanym brzmieniu stosowanie przepisu spotkałoby się z licznymi problemami interpretacyjnymi.	Uwaga nieprzyjęta. Wyrazy „nie później jednak niż 3 miesiące po upływie kwartału,...” dotyczą terminu złożenia wniosku o wystawienie dokumentów potwierdzających odzysk i recykling. Termin wystawienia tych dokumentów został natomiast określony w art. 24 ust. 5 ustawy, w związku z czym nie ma podstaw do takiej interpretacji, z której wynikałoby, że termin wystawienia dokumentu wynika z ust. 4a.
18.	Art. 1	Urząd	Proponuje się w art. 40 e ust. 3 wyraz „1%” zamienić na	Uwaga nieprzyjęta.

	pkt 11	Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>„wyraz „10%”.</p> <p>Proponuje się zwiększyć dochody budżetu województwa z uwagi na bardzo znaczny wzrost ilości przedsiębiorców, którzy będą zobowiązani do przedkładania sprawozdań oraz do uiszczania opłaty recyklingowej tj. wszyscy przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego lub hurtowego, którzy oferują lekką plastikową torbę na zakupy.</p>	<p>Zgodnie z projektem ustawy marszałek województwa będzie zobowiązany raz do roku do przyjmowania i przekazywania do NFOŚiGW opłaty recyklingowej, przyjmowania i weryfikacji rocznych sprawozdań od przedsiębiorców oraz sporządzania rocznego sprawozdania zbiorczego, a także będzie prowadził ewentualną egzekucję należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty. Projekt ustawy przewiduje przy tym, że od czasu utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami sprawozdania roczne będą przekazywane drogą elektroniczną a marszałek województwa nie będzie miał obowiązku opracowywania sprawozdania rocznego. Natomiast w Ocenie Skutków Regulacji wskazano, że przyjmując 1% wpływów z opłaty recyklingowej jako dochody budżetu samorządu województwa na każde z województw przypadłoby rocznie średnio 722 tys. zł (przy zmniejszonym zużycia toreb w odniesieniu do stanu obecnego o ok. 45% i stawce opłaty recyklingowej w wysokości 20 gr za torebkę).</p>
19.	Art. 1 pkt 11	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	<p>Wpływy z tytułu opł. recyklingowej oraz dodatkowej opł. recyklingowej w wysokości 1% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opł recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat- (<i>Proponuje się 10 %</i>).</p> <p>1% opłaty recyklingowej w żadnym stopniu nie pokrywa kosztów egzekucji należności z tytułu opłaty recyklingowej, dodatkowej opłaty recyklingowej i obsługi administracyjnej systemu tych opłat.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy marszałek województwa będzie zobowiązany raz do roku do przyjmowania i przekazywania do NFOŚiGW opłaty recyklingowej, przyjmowania i weryfikacji rocznych sprawozdań od przedsiębiorców oraz sporządzania rocznego sprawozdania zbiorczego, a także będzie prowadził ewentualną egzekucję należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty. Projekt ustawy przewiduje przy tym, że od czasu utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami sprawozdania roczne będą przekazywane</p>

				drogą elektroniczną a marszałek województwa nie będzie miał obowiązku opracowywania sprawozdania rocznego. Natomiast w Ocenie Skutków Regulacji wskazano, że przyjmując 1% wpływów z opłaty recyklingowej jako dochody budżetu samorządu województwa na każde z województw przypadłoby rocznie średnio 722 tys. zł (przy zmniejszonym zużycia toreb w odniesieniu do stanu obecnego o ok. 45% i stawce opłaty recyklingowej w wysokości 20 gr za torebkę).
20.	Art. 1 pkt 11	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	<p>Proponuje się brzmienie art. 40a: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu hurtowego lub handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m² lub więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5000 m², oferując płatną lub nieodpłatną lekką plastikową torbę na zakupy, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego lekką plastikową torbę na zakupy”.</p> <p>Doprecyzowanie przepisu w zakresie toreb oferowanych płatnie lub nieodpłatnie. Obciążenie drobnych handlowców i straganiarzy dodatkowymi obowiązkami i konsekwencjami za brak wykonywania tych obowiązków może spowodować likwidację jednostek handlowych lub przesunięcie do szarej strefy i wzrost bezrobocia.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 wyraźnie wskazuje, że przyjęcie przez kraj członkowski określonych instrumentów ograniczających zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy ma zapewnić, aby te torby nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów. W związku z powyższym nie ma możliwości wprowadzenia wyłączenia dla żadnej grupy jednostek handlowych.</p>
21.	Art. 1 pkt 11	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	<p>Proponuje się brzmienie art. 40e ust.2: „3. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej w wysokości 5% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.</p> <p>Propozycja 1 % wpływów nie pokryje wzrostu kosztów obsługi systemu przez marszałków województw ze względu</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy marszałek województwa będzie zobowiązany raz do roku do przyjmowania i przekazywania do NFOŚiGW opłaty recyklingowej, przyjmowania i weryfikacji rocznych sprawozdań od przedsiębiorców oraz sporządzania rocznego sprawozdania zbiorczego, a także będzie prowadził ewentualną egzekucję należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty. Projekt ustawy</p>

			na bardzo dużą liczbę nowych jednostek podlegających obowiązkom.	przewiduje przy tym, że od czasu utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO) sprawozdania roczne będą przekazywane drogą elektroniczną a marszałek województwa nie będzie miał obowiązku opracowywania sprawozdania rocznego. Natomiast w Ocenie Skutków Regulacji wskazano, że przyjmując 1% wpływów z opłaty recyklingowej jako dochody budżetu samorządu województwa na każde z województw przypadłoby rocznie średnio 722 tys. zł (przy zmniejszonym zużycia toreb w odniesieniu do stanu obecnego o ok. 45% i stawce opłaty recyklingowej w wysokości 20 gr za torebkę).
22.	Art. 1 pkt 11	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	<p>W art. 1 pkt 11 w zakresie art. 40e ust. 3 proponuje się następujące brzmienie:</p> <p>„3. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej w wysokości 10 % stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.”.</p> <p>Należy wziąć pod uwagę że z upływem czasu podmioty będą rezygnowały z używania lekkich „toreb” na rzecz bardzo lekkich albo toreb z innych materiałów, a co za tym idzie, opłata recyklingowa wnoszona do marszałka będzie maleć. Wysokość opłaty uzależniona jest też od ilości podmiotów na terenie danego województwa, a dodatkowo nałożono nowe obowiązki na marszałka, związane z obsługą tych opłat, tj.: gromadzenie i redystrybucja wpływów z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej, przyjmowanie i weryfikacja rocznych sprawozdań o liczbie udostępnionych toreb, tworzenie i przekazywanie zbiorczych sprawozdań, wydawania decyzji w tym zakresie i kontrola podmiotów.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z projektem ustawy marszałek województwa będzie zobowiązany raz do roku do przyjmowania i przekazywania do NFOŚiGW opłaty recyklingowej, przyjmowania i weryfikacji rocznych sprawozdań od przedsiębiorców oraz sporządzania rocznego sprawozdania zbiorczego, a także będzie prowadził ewentualną egzekucję należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty. Projekt ustawy przewiduje przy tym, że od czasu utworzenia Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami sprawozdania roczne będą przekazywane drogą elektroniczną a marszałek województwa nie będzie miał obowiązku opracowywania sprawozdania rocznego. Natomiast w Ocenie Skutków Regulacji wskazano, że przyjmując 1% wpływów z opłaty recyklingowej jako dochody budżetu samorządu województwa na każde z województw przypadłoby rocznie średnio 722 tys. zł (przy zmniejszonym zużycia toreb w odniesieniu do stanu obecnego o ok. 45% i stawce opłaty recyklingowej w wysokości 20 gr za</p>

				torebkę).
23.	Art. 1 pkt 12	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	<p>Proponuje się brzmienie art. 44a: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu hurtowego lub handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m² lub więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5000 m² jest obowiązany prowadzić ewidencję liczby wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy w danym roku kalendarzowym w formie pisemnej albo w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne”.</p> <p>Obciążenie drobnych handlowców i straganiarzy dodatkowymi obowiązkami i konsekwencjami za brak wykonywania tych obowiązków może spowodować likwidację jednostek handlowych lub przesunięcie do szarej strefy i wzrost bezrobocia.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 wyraźnie wskazuje, że przyjęcie przez kraj członkowski określonych instrumentów ograniczających zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy ma zapewnić, aby te torby nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów. W związku z powyższym nie ma możliwości wprowadzenia wyłączenia dla żadnej grupy jednostek handlowych.</p>
24.	Art. 1 pkt 14	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Nowe brzmienie art. 45a: „Osoba prawna (...) którego ta osoba reprezentuje w przypadku gdy porozumienie nie zrealizuje wymaganego poziomu odzysku i recyklingu. dodatkowe zmiany Art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Przedsiębiorca może zlecić sporządzenie rocznego sprawozdania organizacji odzysku opakowań lub osobę prawną reprezentującą wprowadzających o których mowa w art. 25 ust. 1” Art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Organizacja odzysku opakowań oraz osoba prawna reprezentująca wprowadzających o których mowa w art. 25 ust. 1 sporządza i składa marszałkowi województwa roczne sprawozdanie wraz z wykazem przedsiębiorców, którzy zlecili jej sporządzenie sprawozdania.” Art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Przedsiębiorca zlecający sporządzenie rocznego</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zaproponowany przepis ma na celu ułatwić rozliczenie przedsiębiorcom, zwalniając ich z obowiązku złożenia sprawozdania do marszałka województwa. Dla ujednoczenia sposoby składania sprawozdań wprowadzono obligatoryjny obowiązek składania sprawozdania przez organizację samorządu gospodarczego aby uniknąć sytuacji, że część przedsiębiorców rozliczających się przez porozumienie składać będzie sprawozdanie samodzielnie a część za pośrednictwem porozumienia. Sprawozdanie składane za każdego przedsiębiorcę indywidualnie pozwala na określenie jaką ewentualnie opłatę produktową powinien uiścić dany przedsiębiorca.</p>

			<p> sprawozdania jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań oraz osobie prawnej reprezentującej wprowadzających o których mowa w art. 25 ust. 1 wszelkie dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia rocznego sprawozdania.”</p> <p>W obecnym stanie prawnym w przypadku porozumień marszałek województwa dokładnie wie czy opłata powinna być wniesiona ponieważ podmioty uczestniczące w porozumieniu mają obowiązek składać oddzielnie sprawozdanie z porozumienia.</p> <p>Należy tu zauważyć że już za lata 2014-2015 wprowadzający uczestniczący w porozumieniu przesyłając indywidualne sprawozdania do marszałka województwa miały niewielkie opłaty produktowe pomimo, że całe porozumienie osiągnęło zakładany poziom. Sytuacja taka wynikała z rozdzielenia na poszczególnych wprowadzających niewielkich czasem ilości odpadów poddanych recyklingowi/odzyskowi będących ułamkiem kilograma.</p> <p>Natomiast wprowadzenie tego zapisu spowoduje że porozumienie wysyłając sprawozdanie za podmiot nie wie czy podmiot, rozlicza się jeszcze samodzielnie z innych opakowań. Doprowadzi to do przesłania dwóch różnych sprawozdań, które będą musiały być zaewidencjonowane przez marszałka województwa (obecnie nie jest możliwe techniczne wprowadzenie dwóch sprawozdań jak również ustawa nie przewiduje takiego typu „podwójnego” sprawozdania).</p> <p>Proponuje się na wzór organizacji odzysku aby porozumienie złożyło jedno sprawozdanie zbiorcze, natomiast w przypadku nieosiągnięcia poziomu porozumienie jest obowiązane do złożenia za podmioty sprawozdań z naliczoną opłatą.</p>	
25.	Art. 1	Urząd	Skreślenie Art. 50a ust. 2 pkt 2	Uwaga nieprzyjęta.

	pkt 15	Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Skreślenie Art. 50a ust. 3 Skreślenie Art. 50a ust. 4 Skreślenie Art. 50a ust. 5 Skreślenie Art. 56 ust. 1 pkt 16</p> <p>Proponowane zmiany mogą stwarzać obciążenia dla recyklerów, wprowadzających opakowania jak również dla marszałków województwa między innymi gdy kontrole audytorów będą różnić się diametralnie od kontroli marszałków gdzie należy przypomnieć, iż marszałkowie województw są zobowiązani do kontroli recyklerów wówczas powstanie pytanie, która kontrola była rzetelna i prawidłowa.</p> <p>Które wyniki kontrolne są wiążące.</p> <p>Art. 50a ust. 2 pkt 2 obciąża wprowadzających lub OOO którzy przekazują odpady opakowaniowe recyklerom legalnie działających na rynku przez sprawdzenie czy posiadają decyzję wydaną przez odpowiedni organ administracyjny. W jaki sposób wprowadzający lub OOO ma weryfikować jeszcze rzetelność recyklera jak tylko przez odpowiednie decyzje. Natomiast rolą organów jest sprawdzanie prawidłowego działania recyklera i podjęcie odpowiednich kroków naprawczych natomiast anulowanie DPR i DPO wprowadzającym i OOO przez to, że przekazały odpady legalnie działającemu recyklerowi posiadającemu odpowiednie usankcjonowanie swojej działalności przez wymaganą decyzję, jest nieuprawnione.</p> <p>Natomiast audyt powinien być zachętą dla recyklerów, którzy mogą dodatkowo przez przeprowadzony audyt wykazywać swoją rzetelność i pochwalić się przed wprowadzającymi. Należy zwrócić uwagę, iż wiele firm szuka dobrych firm audytorskich aby móc pochwalić się jak i lepiej prowadzić swoją działalność (ISO). Przymuszanie do dodatkowych kontroli pod karą finansową w obecnej sytuacji nie powinno mieć miejsca.</p>	<p>Konieczne jest określenie procedury związanej z konsekwencjami wykazania nieprawidłowości w wyniku audytu. Dokumenty wystawione nierzetelnie (nie potwierdzające przetworzenia odpadów) nie powinny być w obiegu. Sama kara za nierzetelne wystawienie dokumentów jest niewystarczająca.</p>
--	--------	---	--	---

26.	Art. 1 pkt 16	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Katowicach	<p>W art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, dalej: u.g.o (art. 1 pkt 16 projektu) oraz w dodawanym art. 3 ust. 1 pkt 2h ustawy z dnia 15 grudnia 2001 r. o Inspekcji Handlowej (art. 2 projektu), wśród przepisów, nad przestrzeganiem których nadzór sprawuje Inspekcja Handlowa, wymienić należy także art. 43 ust. 1 u.g.o.</p> <p>Powyższa propozycja jest wynikiem istniejącej już obecnie, a powielanej w projekcie, niespójności przepisu kompetencyjnego do prowadzenia kontroli z przepisem art. 58 ust. 2 u.g.o. uprawniającym wojewódzkiego inspektora do wymierzenia administracyjnych kar pieniężnych. Aktualnie w przypadku konieczności podjęcia kontroli odpowiedniego postępowania z opakowaniami po środkach ochrony roślin, należy zwrócić się do właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli, po czym w oparciu o uzyskany przez ten organ materiał dowodowy z kontroli, wszczynać postępowanie administracyjne w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Tego typu postępowanie nie wydaje się być racjonalne. Podobnie jak w pozostałych przypadkach, postępowania w przedmiocie wymierzenia administracyjnych kar pieniężnych winny być następstwem przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej kontroli.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Niespójność została usunięta poprzez wykreślenie pkt 13 w art. 58 ust. 2 nadającego możliwość nakładania kar Inspekcji Handlowej w związku z art. 43 ust. 1.</p>
27.	Art. 1 pkt 18	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Zmiana kar pieniężnych w art. 57 ust. 1-3 w wielkości „od 500 zł do ...”.</p> <p>Aktualne kary pieniężne dotyczą praktycznie tylko i wyłącznie małych i średnich podmiotów, które nie są w stanie wszystkich przepisów jakie ich dotyczą wdrożyć w związku z powyższym, że kary mają charakter obligatoryjny za niestosowanie się do obowiązków w ustawie zakładając min. wysokość kary podmiot taki</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wysokość obecnie obowiązujących minimalnych kar zostanie przeanalizowana i zostaną zaproponowane stosowne zmiany w tym zakresie.</p>

			może być ukarany w wysokości powyżej 10000 zł co w przypadku mikro przedsiębiorstw kończy się zakończeniem działalności. Kary mają mieć na celu pouczenie przedsiębiorcy o obowiązku stosowania się do ustawy, a nie powinny prowadzić do jego zakończenia działalności.	
28.	Art. 1 pkt 18	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Kielcach	Dolna wysokość kary określona w art. 57 ustawy tj. 5000 zł jest, w naszej ocenie, zbyt wysoka. Uważamy, iż wysokość kary powinna być stopniowana w zależności m.in. od wielkości obrotów przedsiębiorcy (vide: ustawa o jakości handlowej art. rolno spożywczych, ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług).	Uwaga przyjęta. Wysokość obecnie obowiązujących minimalnych kar zostanie przeanalizowana i zostaną zaproponowane stosowne zmiany w tym zakresie.
29.	Art. 1 pkt 19	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Białymstoku	W art. 58 ust. 1 ww. ustawy wskazano, iż właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza w drodze decyzji karę pieniężną za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10, 11-13 i 15. Należy zwrócić uwagę, że art. 56 ust. 1 pkt 13 odnosi się do wymierzenia kary pieniężnej na podmiot, który wbrew przepisowi art. 43 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, nie przyjmuje od użytkowników odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin. Stosownie do art. 54 kontrola wymagań art. 43 ust. 1 ww. ustawy leży poza kompetencjami Inspekcji Handlowej.	Uwaga przyjęta. Niespójność została usunięta poprzez wykreślenie pkt 13 w art. 58 ust. 2 nadającego możliwość nakładania kar Inspekcji Handlowej w związku z art. 43 ust. 1.
30.	Art. 1 pkt 19	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp.	w treści art. 54 ustawy o zmianie ustawy, brak jest kompetencji dla Inspekcji Handlowej do kontroli obowiązków określonych w art. 43, gdzie w art. 58 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy, kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11-13 i 15, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy o administracyjnej karze pieniężnej, zwanej dalej "karą pieniężną", podlega ten, kto: [...] pkt 13) wbrew przepisowi art. 43 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, nie przyjmuje od	Uwaga przyjęta. Niespójność została usunięta poprzez wykreślenie pkt 13 w art. 58 ust. 2 nadającego możliwość nakładania kar Inspekcji Handlowej w związku z art. 43 ust. 1.

			użytkowników odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin. W związku z powyższym należy albo dopisać do treści art. 54 ustawy o zmianie ustawy, także art. 43 ustawy, albo z treści art. 58 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy wykreślić pkt 13.	
31.	Art. 1 pkt 21	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	W załączniku nr 2 proponuje się następujące brzmienie pkt 1: „1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2-8 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru...” Ze względu na modyfikację tabeli znajdującej się w załączniku nr 1 str. 17 - dodano rodzaj opakowań i chodzi o opakowania z poz. 2-8.	Uwaga przyjęta.
32.	Art. 1 pkt 21	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	Uwaga ogólna w związku z załącznikiem nr 2 do ustawy. Proponuje się ujednoczenie jednostek masy opakowań wynikających z załącznika nr 2 do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie wzoru formularza sprawozdania za rok 2015 i za rok 2016. W chwili obecnej jednostką masy określoną przez załącznik nr 2 oraz rozporządzenie w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań są kilogramy. Natomiast jednostką masy określoną we wzorze sprawozdania za rok 2015 i za rok 2016 są megagramy. Takie rozwiązanie powoduje niepotrzebną dezorientację u przedsiębiorców jak również przyczynia się do częstych błędów w wypełnianiu formularza, a w szczególności przy obliczaniu należnej opłaty produktowej.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga nie dotyczy projektu ustawy natomiast zostanie rozważona w ramach ewentualnych prac nad nowym rozporządzeniem sprawozdawczym.

33.	Art. 4	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się dodać pkt 3 o treści: w art. 3 ust. 3 wyrazy „a w przypadku przedsiębiorcy rozpoczynającego działalność w danym roku kalendarzowym – w stosunku do masy produktów wprowadzonych na rynek w tym roku” zastępuje się wyrazami „w przypadku przedsiębiorcy, który w poprzednim roku nie wprowadził na rynek produktów danego rodzaju – w stosunku do masy produktów wprowadzonych na rynek w tym roku”.</p> <p>Proponuje się dokonać analogicznych zmian w zakresie sposobu obliczania osiągniętych poziomów odzysku/recyklingu odpadów użytkowych jak w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p>	Uwaga przyjęta.
34.	Art. 4	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się dodać pkt 4 o treści: w art. 3 po ust. 11 c dodać ust. 11 d w brzmieniu: „Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów do masy wprowadzonych na rynek produktów nie wlicza się produktów, które przedsiębiorca wprowadzający w danym roku wprowadził na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia, a następnie w tym samym roku wywiózł z kraju w drodze eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy”.</p> <p>Ustawa o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2014 roku nie zawiera już przepisu, który by wprost stanowił o wyłączeniu z jej przepisów przedsiębiorców, którzy eksportują lub dokonują wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów, które uprzednio zostały wprowadzone na terytorium kraju w drodze ich importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia. Zapis ten uporządkuje stosowanie ww. ustawy i jest zgodny z interpretacją Ministerstwa Środowiska z dnia 01.04.2015 r.</p>	Uwaga przyjęta.
35.	Art. 5	Urząd	Proponuje się wyłączenie prowadzących jednostki handlu	Uwaga nieprzyjęta.

	pkt 1	Marszałkowski Województwa Podlaskiego	<p>detalicznego lub hurtowego oferujących lekkie plastikowe torby na zakupy z obowiązków rejestrowych na podst. art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>Dodanie do rejestru tak dużej liczby jednostek w połączeniu z gospodarującymi odpadami i wprowadzającymi różne rodzaje odpadów wprowadzi niepotrzebny chaos w rejestrze. Ponadto obciążenie drobnych handlowców dodatkowymi obowiązkami i konsekwencjami za brak wykonywania tych obowiązków może spowodować likwidację jednostek handlowych lub przesunięcie do szarej strefy i wzrost bezrobocia.</p>	<p>Wpis do rejestru będzie niezbędny m.in. w celu umożliwienia złożenia przez przedsiębiorców rocznego sprawozdania poprzez Bazę danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). W momencie powstania BDO sprawozdawczość będzie odbywała się jedynie w formie elektronicznej poprzez BDO.</p>
36.	Uwaga ogólna	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>W art. 8 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi proponuje się dodać definicje: Istotne nieprawidłowości.</p> <p>Zasadne wydaje się doprecyzowanie określenia istotne/rażące nieprawidłowości w kontekście projektowanego zapisu brzmienia art. 50a.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Ustawodawca pozostawił marszałkowi województwa możliwość dokonania swobodnej oceny co do istotności nieprawidłowości wykazanych w raporcie z audytu. Należy przy tym mieć na uwadze, że celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach potwierdzających odzysk i recykling, a więc pod tym kątem marszałek województwa będzie oceniał wystąpienie „istotnych nieprawidłowości”.</p>
37.	Uwaga ogólna	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego	<p>Powiększenie słownika definicji ustawowych o rodzaje materiałów, z których wykonane są odpady opakowaniowe (tworzywo sztuczne, drewno, papier).</p> <p>Uwaga ma na celu ujednoczenie regulacji prawnych dotyczących wyjaśnienia znaczenia prawnego pojęć używanych w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawie o odpadach oraz rozporządzeniu w sprawie katalogu odpadów. W obecnie obowiązującym brzmieniu wyżej wskazanych aktów prawnych rangi ustawowej brak jest takich postanowień, co powoduje liczne wątpliwości prowadzących proces odzysku lub recyklingu odpadów opakowaniowych, a także</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zdaniem Ministerstwa Środowiska dodanie proponowanych definicji nie jest konieczne. Zarówno drewno jak i tworzywa sztuczne, ze względu na obecność w nich składników organicznych, są materiałami organicznymi, w związku z czym proces ich recyklingu powinien być klasyfikowany jako proces odzysku R3.</p>

			<p>pracowników właściwych urzędów. Wymienić należy chociażby dwa najczęstsze problemy: kwalifikacja palety jako odpadu opakowaniowego, który może być poddany recyklingowi w procesie R3; kwalifikacja poszczególnych rodzajów tworzyw sztucznych jako materiałów organicznych lub materiałów nieorganicznych, a w konsekwencji wątpliwości pojawiające się przy określeniu prowadzonego przez dany podmiot procesu recyklingu/ odzysku jako R3 lub R5. Obecnie obowiązujące rozwiązania wywołują potrzebę sięgania do wykładni funkcjonalnej w miejsce literalnej, co jest szczególnie trudne dla osób nieposiadających specjalistycznej wiedzy prawniczej na temat powyższych zagadnień.</p>	
38.	Uwaga ogólna	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	<p>Na podstawie obowiązujących przepisów brak jest możliwości wezwania przedsiębiorcy o przesłanie zaległych sprawozdań czy też korekty złożonego sprawozdania. W razie stwierdzenia nieprawidłowości, nie w każdym przypadku konieczne jest przeprowadzanie kontroli.</p> <p><i>Proponuje się dodanie zapisu:</i></p> <p><i>„W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w złożonym sprawozdaniu, lub niezłożenia sprawozdania o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek wzywa do złożenia korekty sprawozdania lub zaległego sprawozdania, określając termin przekazania korekty nie dłuższy niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania.”.</i></p> <p>Celem usunięcia nieprawidłowości w sprawozdaniu nie zawsze jest konieczność prowadzenia kontroli które z reguły są czasochłonne. Umożliwienie wezwania przedsiębiorcy do złożenia korekty w terminie 14 dni (obarczone sankcją w przypadku niedotrzymania terminu) przyspieszy wyegzekwowanie zaległych sprawozdań czy też korekty sprawozdań.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Zgodnie z art. 77 ustawy o odpadach Marszałek Województwa weryfikuje sprawozdania i wzywa do korekty. W przypadku niedokonania korekty uznaje się, że sprawozdanie nie zostało złożone. Z kolei niezłożenie sprawozdania podlega, zgodnie z art. 180 a ustawy o odpadach, karze grzywny.</p>
39.	Uwaga	Wojewódzki	W projekcie tym pominięto definicję oksydegradowalnej	Uwaga przyjęta.

	ogólna	Inspektorat Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy	<p>plastikowej torby na zakupy, zawartą w art. 3 pkt 1e dyrektywy 94/62/WE, z kolei definicja „bardzo lekkiej plastikowej torby na zakupy”, która ma znaleźć się w art. 8 pkt 10b lit. b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi jest niepełna w stosunku do definicji zawartej w art. 3 pkt 1d ww. dyrektywy 94/62/WE.</p> <p>Niespójność ww. definicji pomiędzy nowelizowanym aktem prawa krajowego a implementowaną dyrektywą może stwarzać problemy m. in. w zakresie realizacji przez Komisję obowiązków sprawozdawczych, o których mowa w artykule 20a dyrektywy 94/62/WE, zwłaszcza w odniesieniu do toreb oksydegradowalnych.</p>	
40.	Uwaga ogólna	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Katowicach	<p>Projekt nie przewiduje zmian w art. 4 ustawy o Inspekcji Handlowej, określającym grupy przedsiębiorców, rodzaje usług i towarów, do których nie stosuje się przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej. Wskazać tu należy przede wszystkim art. 4 pkt 3 i 12 uIH. W świetle tych przepisów, zmieniany art. 54 u.g.o. oraz treść dodanego art. 3 ust. 1 pkt 2h uIH, nie umożliwia oraz nie będzie umożliwiał kontroli wszystkich podmiotów zajmujących się sprzedażą detaliczną i hurtową, gdyż art. 4 uIH wyłącza spod nadzoru Inspekcji, np. sklepy na stacjach paliw należące do producentów paliw (Orlen, Lotos), czy przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne oferujących także produkty w opakowaniach oraz – jak wskazuje praktyka – wydających konsumentom plastikowe torby na zakupy.</p> <p>Konieczne zatem byłoby wprowadzenie odpowiedniego przepisu kompetencyjnego, celem umożliwienia Inspekcji Handlowej objęcia stosownym nadzorem zagadnień wynikających z u.g.o., bez względu na profil prowadzonej działalności przez kontrolowanego.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Inspekcja Handlowa w przedmiotowym zakresie nie będzie kontrolować tych jednostek.</p>

Zestawienie uwag zgłoszonych do obecnie obowiązującej ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, których zmiany nie przewiduje obecny projekt ustawy

L.p.	Przepis	Autor uwagi	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Środowiska
1.	Art. 17 ust. 8, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 12, art. 24 ust. 3, art. 50 ust. 2 oraz nowe art. 44a ust. 2	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	Proponuje się zastąpić okres 5 lat na 3 letni. Okres 5 letni w praktyce oznacza dla podmiotów w większości małych i średnich (które nie śledzą przepisów) w przypadku kontroli poważne zaległości finansowe (wpłata za 5 lat wstecz opłaty produktowej wraz z odsetkami oraz kary administracyjne, które są obecnie obligatoryjne i wynoszą od 5 000 zł w górę) albo zakończenie działalności. Należy przy tym zwrócić uwagę że wprowadzone przez podmiot opakowania już nie zostaną poddane odzyskowi natomiast taki podmiot powinien po kontroli móc wstanie dalej funkcjonować i przestrzegać przepisów prawa.	Uwaga nieprzyjęta. Okres 5 lat do norma obowiązująca w całym prawie odpadowym.
2.	Art. 19	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	Zasadne wydaje się doprecyzowanie zapisu art. 19 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w zakresie obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych w przypadku przedsiębiorcy, który rozpoczął w danym roku wprowadzanie do obrotu produktów w opakowaniach. Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi nie rozróżnia obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych przez przedsiębiorcę, który rozpoczyna wprowadzanie do obrotu produktów w opakowaniach w danym roku kalendarzowym lub tą działalność kontynuuje.	Uwaga nieprzyjęta. W opinii Ministerstwa Środowiska należy pozostawić obecne brzmienie przepisu, zgodnie z którym obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych rozpoczyna się od roku, w którym przedsiębiorca prowadzi działalność przez cały rok kalendarzowy. Takim rokiem jest zazwyczaj drugi rok prowadzenia działalności. Ma to na celu m.in. ułatwienie przedsiębiorcy rozpoczęcie działalności poprzez zmniejszenie obciążeń w pierwszym roku jego funkcjonowania na rynku.
3.	Art. 19 ust. 4	Urząd Marszałkowski	Proponuje się art. 19 ust. 4 pkt 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, nadać	Uwaga przyjęta.

	pkt 2	Województwa Małopolskiego	brzmienie „, przekazuje w danym roku na rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa”. Obecnie opłata za kampanie edukacyjne jest ponoszona na konto NFOŚiGW natomiast sprawozdanie w tym zakresie przekazywane jest do marszałka województwa. W przypadku opłat uiszczonych po terminie czy niewpłaconych brakuje w ustawie odwołania do działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Proponuje się zmienić system pobierania opłaty tak aby opłaty były uiszczane na konto marszałka województwa, który dysponuje danymi ze sprawozdania i kontroli.	W związku z przyjęciem uwagi zostaną dodatkowo zaproponowane przepisy określające sposób przekazania tej opłaty przez Marszałka do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. W związku z tym zmianie ulegnie również art. 401 ust. 7 pkt 8a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.).
4.	Art. 21 ust. 1	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	Dodanie ust. 1a po ust. 1 art. 21 „przygotowaniu do ponownego użycia odpadów opakowaniowych - zalicza się do recyklingu”. Przygotowanie do ponownego użycia jest przywrócenie odpadu do pierwotnego stanu, należy zauważyć że prawodawstwo europejskie zmierza do jak największego promowania tego typu odzysku. W związku z powyższym należy włączyć tą formę odzysku w celu rozliczenia ustawowych obowiązków. Wiele opakowań wielokrotnego użytku jest w ten sposób przetwarzana i jest to najbardziej optymalny sposób odzysku dla takich opakowań.	Uwaga nieprzyjęta. W obecnym stanie prawnym taki przepis byłby niezgodny z dyrektywą 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.
5.	Art. 23 ust. 5	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	Proponuje się w art. 23 po ust. 5 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi dodać ust. 5a w brzmieniu: „Podmioty, o których mowa w ust. 5 wskazują we wniosku o wydanie dokumentów potwierdzających przetworzenie odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, rodzaj prowadzonej przez nich działalności oraz nr karty przekazania odpadów potwierdzających przekazanie do przetworzenia odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych”. W obecnym stanie prawnym, brak wytycznych co do sposobu weryfikacji czy podmiot wnoszący o wydanie	Uwaga nieprzyjęta. Wniosek o wydanie dokumentów potwierdzających nie został sformalizowany w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi - jego forma jak i sposób złożenia jest dowolny np. telefonicznie. W takim przypadku nie byłoby możliwości skontrolowania czy wniosek składany w tej formie zawiera wymagane informacje. W związku z powyższym nie jest możliwe uwzględnienie zaproponowanej zmiany.

			DPO i DPR potwierdzających przetworzenie odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych jest do tego uprawniony zgodnie z wymogami art. 23 ust. 5.	
6.	Art. 24 ust. 3	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się w art. 24 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w ust. 3: - po wyrazach „Unii Europejskiej” dodać „w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku”</p> <p>- po wyrazach „dostawę odpadów opakowaniowych” dodać „w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku”.</p> <p>Wprowadzenie proponowanej zmiany pozwoli na uściślenie jakie dokumenty stanowią podstawę do wydania EDPO i EDPR oraz pozwoli na wyeliminowanie z obiegu dokumentów zawierających błędne lub niekompletne informacje. Z dotychczasowej praktyki wynika, że często podmiot, który w ramach prowadzonej działalności wystawia EDPO i EDPR współpracuje tylko i wyłącznie z podmiotem który prowadzi np. punkt przeładunkowo-magazynowy, a co za tym idzie dysponuje tylko fakturami lub dokumentami celnymi potwierdzającymi wywóz odpadów poza terytorium kraju a nie potwierdzającymi przekazanie odpadów do przetworzenia. W takiej sytuacji brak jest informacji o tym czy odpady wywiezione poza terytorium kraju zostały docelowo przekazane do instalacji celem poddania procesowi odzysku lub recyklingu lub brak informacji o nazwie i adresie zakładu, w którym zostało one docelowo przetworzone. Proponowane doprecyzowanie określenia dokumentów na podstawie, których wydawane są EDPO i EDPR pozwoli na wydanie ww. dokumentów tylko i wyłącznie w sytuacji gdy jest pewność, że odpady opakowaniowe docelowo trafiły do instalacji prowadzącej ich odzysk lub recykling.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Wyrazy zostaną dodane oraz uzupełnione o odpowiednią dokumentację dot. transgranicznego przemieszczania odpadów.</p>
7.	Art. 37	Urząd	Proponuje się w art. 37 ustawy o gospodarce opakowaniami	Uwaga nieprzyjęta.

		<p>Marszałkowski Województwa Małopolskiego</p> <p>i odpadami opakowaniowymi dodać zapis dający Marszałkowi możliwość wydawania decyzji określających wysokość opłaty w przypadku niezłożenia sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającym lub w przypadku zmieszczenia w sprawozdaniu informacji lub danych nasuwających zastrzeżenia.</p> <p>Analogiczny zapis proponujemy wprowadzić w rozdziale 6a „opłata recyklingowa”.</p> <p>W obecnym stanie prawnym marszałek ma możliwość określenia wysokości zaległości z tytułu opłaty produktowej w przypadku gdy podmiot nie wniósł opłaty lub wniósł opłatę niższą od należnej. Przepisy prawa nie dają możliwości wymierzenia opłaty w przypadku gdy podmiot nie złożył sprawozdania lub złożył sprawozdanie z błędnie wykazaną opłatą.</p> <p>W przypadku gdy podmiot nie złoży sprawozdania marszałek nie dysponuje dokumentem/deklaracją pozwalającą na zweryfikowanie czy opłata jest wniesiona w należnej wysokości. Taką weryfikację przeprowadza się w ramach przeprowadzanych kontroli przy czym protokół z kontroli nie jest dokumentem tworzącym zobowiązanie – takim dokumentem w myśl ordynacji podatkowej jest deklaracja lub decyzja.</p>	<p>W art. 77 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.) umieszczono przepisy dot. weryfikacji sprawozdań przez marszałka. W przypadku niezłożenia korekty uznaje się, że sprawozdanie nie zostało złożone. Z kolei niezłożenie sprawozdania podlega, zgodnie z art. 180 a ustawy o odpadach, karze grzywny. Obowiązujące przepisy dają więc możliwość egzekucji obowiązku złożenia sprawozdania, które w konsekwencji będzie mogło stanowić podstawę do określenia, na podstawie art. 37 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należnej opłaty produktowej.</p>
8.	Art. 42	<p>Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Kielcach</p> <p>Uzupełnienia, w naszej ocenie, wymaga przepis art. 42 ustawy w zakresie obrotu tzw. „butelkami zwrotnymi” (np. po piwie) za które przy sprzedaży pobierana jest kaucja. Przedsiębiorcy prowadzący taką sprzedaż unikają zwracania uprzednio pobranej, przy sprzedaży kaucji, za opakowanie zwrotne kaucjonowane. Niejednokrotnie nawet po okazaniu paragonu potwierdzającego pobranie kaucji za butelkę – przedsiębiorcy odmawiają przyjęcia butelek zwrotnych i tym samym zwrotu kaucji. Jest ogólny problem z przyjmowaniem butelek zwrotnych od konsumentów</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Mechanizm stosowania kaucji np. za butelki po piwie jest indywidualną inicjatywą producentów niektórych produktów w opakowaniach. System poboru i zwrotu kaucji jest stosowany na podstawie umowy producenta z jednostką handlową. Przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi nie regulują kwestii związanych ze stosowaniem kaucji.</p>

			którzy niejednokrotnie składają skargi do Inspekcji Handlowej w tym zakresie.	
9.	Art. 45 ust. 5	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się w art. 45 ust. 5 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi: Wyrazy „w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach” zastąpić wyrazami „,produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3”.</p> <p>Proponowana zmiana wynika z projektowanych zamian zapisów art. 17 ust 5.</p>	Uwaga przyjęta.
10.	Art. 53	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się w art. 53 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi po ust. 5 dodać ust. 5a w brzmieniu: „W przypadku potwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2, marszałek województwa może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokonać wykreślenia podmiotu z rejestru na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 2) unieważnić dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wobec których wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach. <p>Po ust. 5a dodać ust. 5 b w brzmieniu” „marszałek województwa informuje o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane unieważnione dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, oraz wzywa na piśmie do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, określając termin przekazania korekty nie dłuższy niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania.”</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Przyjęto propozycję dotyczącą dodania w art. 53 ust. 5a w zakresie punktu 2 oraz wiążące się z tym przepisem propozycje dodania w art. 53 ust. 5b i 5c (w projekcie przepisy te znajdują się w ust. 4a, 4b i 4c). Natomiast nie uwzględniono w zaproponowanym ust. 5a punktu 1, ponieważ przepis ten powiela art. 64 ustawy o odpadach.</p>

			<p>Po ust. 5b dodać ust. 5 c w brzmieniu' „Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, informuje przedsiębiorców, których reprezentuje, o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR oraz o wezwaniu do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”.</p> <p>W obecnym stanie prawnym brak jest jasnych wytycznych co do sposobu postępowania w sytuacji gdy kontrola marszałka przeprowadzona na podstawie art. 53 ust. 2 wykaze nieprawidłowości. Projekt zmiany ustawy określa sposób postępowania w przypadku nieprawidłowości stwierdzonych w trakcie kontroli podmiotów, u których audyt wykazał nieprawidłowości. Proponowana zmiana ma na celu wprowadzenie podobnych zasad tj możliwości unieważnienia dokumentów DPO/DPR oraz EDPO i EDPR zawierających rażące nieprawidłowości oraz wezwania podmiotów posługujących się ww. dokumentami w celu zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zarówno w sytuacji gdy nieprawidłowości zostały wykazane w trakcie kontroli prowadzonej na podstawie projektowanego art. 50a oraz na podstawie już obowiązującego art. 53 ust 2.</p>	
11.	Art. 53	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Proponuję się dodać art. 53 ust. 5a: „W przypadku stwierdzenia przez marszałka województwa w trakcie kontroli podmiotów wskazanych w art. 53 ust. 2: 1) Fałszowania dokumentów w celu zwiększenia ilości wystawianych dokumentów DPO, DPR, EDPO, EDPR, niż wynika to z ewidencji oraz dostępnych dokumentów wymierza karę administracyjną podmiotom równą opłacie produktowej jaką mieli by ponieść wprowadzający produkty</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zostanie zaproponowane nowe brzmienie przepisu umożliwiające unieważnienie przez marszałka województwa, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 53 ustawy, dokumentów potwierdzających odzysk i recykling,</p>

			<p>w opakowaniach; Wystawiania dokumentów niezgodnie z art. 21 oraz art. 24 marszałek województwa unieważnia dokumenty DPO, DPR, EDPO, EDPR oraz informuje (dodać brzmienie proponowanego art. 50a ust. 4).</p> <p>Proponowane artykuły stanowią alternatywną propozycję do art. proponowanego w projekcie jednakże w zależności od tego kto powoduje nieprawidłowości ten ponosi za to odpowiedzialność. W przypadku projektu ponosi go zawsze wprowadzający.</p>	
12.	Art. 56 ust. 1 pkt 11	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	<p>Nowe brzmienie art. 56 ust. 1 pkt 11: „wbrew przepisowi art. 41 prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru za wyjątkiem wprowadzającego produkty w opakowaniach, który będąc wpisanym do rejestru został wykreślony oraz wprowadzone produkty przez wprowadzającego nastąpiły przed obowiązkiem wpisu do rejestru o którym mowa w art. 41;</p> <p>Aktualne brzmienie art. w momencie działającego rejestru prowadzi do sytuacji gdzie dystrybutor (m.in. wszystkie sklepy i hurtownie w kraju) sprzedając na rynku produkty w opakowaniach wprowadzającego, który posiada nr rejestrowy i zostanie z jakichkolwiek przyczyn wykreślony, zostanie zmuszony do usunięcia produktu w opakowaniu. Dystrybutor musiałby na bieżąco śledzić rejestr czy dany wprowadzający nie został wykreślony i usuwać towary w takim przypadku.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zostanie zaproponowane nowe brzmienie przepisu.</p>
13.	Art. 56 ust. 1 pkt 12	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Białymstoku	<p>Zdaniem Inspektoratu rozważenia wymaga zmiana wysokości sankcji za uchybienie obowiązkowi informacyjnym, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Minimalna kara administracyjna w takim</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

			<p>wypadku wynosi 5000 zł. Z praktyki kontrolnej wynika, że nałożenie takiej najniższej kary w przypadku mikroprzedsiębiorców może wpłynąć nawet na utratę ich płynności finansowej.</p> <p>Z podobną sytuacją mamy do czynienia w projekcie, który wprowadza obowiązek pobierania opłaty recyklingowej oraz prowadzenia ewidencji liczby wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy (dodane art. 56 ust. 1 pkt 10c, 15).</p>	
14.	Art. 78 ust. 1	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	<p>W art. 19 ust. 6 przewidziano, że wprowadzający produkty w opakowaniach składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W przypadku gdy powyższy obowiązek będzie realizowany przez organizację, która rozlicza swoich klientów zbiorczo, marszałek województwa nie będzie posiadał wiedzy o tym czy dany podmiot realizuje swój ustawowy obowiązek, ponieważ podmiot wprowadzający produkty w opakowaniach nie ma obowiązku poinformowania marszałka województwa o fakcie przeniesienia przedmiotowego obowiązku na organizację odzysku. W związku z tym należy rozważyć zmianę treści art. 78 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, poprzez dopisanie obowiązku informowania marszałka województwa przez ww. podmiot o przekazaniu przedmiotowego obowiązku organizacji odzysku.</p>	<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Sprawozdanie organizacji odzysku w zakresie edukacji zawiera również listę podmiotów, w imieniu których organizacja odzysku realizuje obowiązki w tym zakresie.</p>
15.	Uwaga ogólna	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	<p>Proponuje się doprecyzować zapis w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w zakresie odpowiedzialności przedsiębiorców, którzy przystąpili do porozumienia a nie przekazali prawidłowych danych co do ilości wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach w danym roku kalendarzowym oraz informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

			<p>produktach w opakowaniach stanowiących podstawę prawną do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.</p> <p>Proponuje się zastosować rozwiązanie analogiczne jak w poz. 1 (art. 17 ust. 5 oraz art. 17 ust. 6).</p> <p>Niezbędne jest doprecyzowanie odpowiedzialności przedsiębiorców, którzy przystąpili do porozumienia a nie przekazali prawidłowych danych co do ilości wprowadzonych do obrotu produktów w opakowaniach w danym roku kalendarzowym oraz informacji o wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę prawną do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.</p>	
16.	Uwaga ogólna	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego	<p>W przypadku gdy informacje zawarte w sprawozdaniu budzą wątpliwości lub są niezgodne ze stanem faktycznym, organ nie ma możliwości wezwania przedsiębiorcy do przedłożenia dokumentów ewidencji o której mowa w art. 22 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz dokumentów potwierdzających odzysk i recykling, o których mowa w art. 23 i 24 ww. ustawy. Stąd też proponuje się dodanie zapisu:</p> <p><i>Marszałek województwa w drodze decyzji zobowiązuje przedsiębiorcę do przedłożenia dokumentów ewidencji o której mowa w art. 22 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz dokumentów potwierdzających odzysk i recykling, o których mowa w art. 23 i 24 ww. ustawy, w przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ustawy o odpadach budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska należących do jego właściwości.</i></p> <p>Umożliwienie organowi wezwania przedsiębiorcy do przedłożenia dokumentów ewidencji opakowaniowej oraz</p>	Uwaga przyjęta.

			dokumentów potwierdzających odzysk i recykling przyspieszy i poprawi weryfikację informacji zawartych w sprawozdaniu.	
--	--	--	---	--

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi
TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy

Jedn. red. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2015/720	Konieczność wdrożenia (T/N)	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisów projektu ustawy
Art. 1 pkt 1	<p>„1a) »plastik« oznacza polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006^(*), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny strukturalny składnik toreb na zakupy;</p> <p>1b) »plastikowe torby na zakupy« oznaczają torby na zakupy, z uchwytemi lub bez, wykonane z plastiku, które są oferowane konsumentom w punktach sprzedaży towarów lub produktów;</p> <p>1c) »lekkie plastikowe torby na zakupy« oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 50 mikronów;</p> <p>1d) »bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy« oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 15 mikronów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności;</p> <p>1e) »oksydegradowalne plastikowe torby na zakupy« oznaczają plastikowe torby na zakupy wykonane z tworzyw sztucznych zawierających dodatki, które katalizują rozpadanie się tworzywa</p>	T	Art. 1 pkt 3 lit. b, c, e	<p>„8a) oksydegradowalnych torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – rozumie się przez to torby na zakupy z tworzywa sztucznego wykonane z tworzyw sztucznych zawierających dodatki, które katalizują rozpadanie się tworzywa sztucznego na mikrofragmety;”;</p> <p>„15a) torbach na zakupy z tworzywa sztucznego – rozumie się przez to torby na zakupy, z uchwytemi lub bez uchwytem, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego; wyróżnia się:</p> <p>a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, oznaczające torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,</p> <p>b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, oznaczające torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności;</p> <p>15b) tworzywie sztucznym – rozumie się przez to polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG</p>

	sztucznego na mikrofragmenty;”		Art. 1 pkt 4	<p>i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny strukturalny składnik toreb na zakupy;”</p> <p>„Art. 8a. Oksydegradowalne torby na zakupy z tworzywa sztucznego zalicza się do lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego lub bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego zgodnie z kryteriami określonymi w art. 8 pkt 15a.”</p>
Art. 1 pkt 2	<p>„1a. Państwa członkowskie przyjmują środki służące osiągnięciu trwałego zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy na swoim terytorium.</p> <p>Środki te mogą obejmować stosowanie krajowych celów dotyczących zmniejszenia, utrzymywanie lub wprowadzanie instrumentów ekonomicznych i ograniczeń wprowadzania do obrotu w ramach odstępstwa od art. 18, pod warunkiem że ograniczenia te są proporcjonalne i niedyskryminujące.</p> <p>Takie środki mogą się różnić w zależności od wpływu lekkich plastikowych toreb na zakupy na środowisko, gdy są odzyskiwane lub unieszkodliwiane, ich właściwości kompostowalnych, trwałości lub konkretnego zamierzonego wykorzystania.</p> <p>Środki przyjmowane przez państwa członkowskie obejmują jeden z poniższych środków lub oba środki:</p> <p>a) przyjęcie środków zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2019 r. roczny poziom zużycia nie przekraczał 90 lekkich plastikowych toreb na zakupy w przeliczeniu na osobę, a do dnia 31 grudnia 2025 r. - 40 takich toreb w przeliczeniu na osobę; lub określenie podobnych celów wyrażonych w wadze. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z celów określających</p>	T	<p>Art. 1 pkt 1</p> <p>Art. 1 pkt 15</p> <p>Art. 1</p>	<p>„4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej”;</p> <p>„Art. 40a. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.</p> <p>2. Opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.</p> <p>Art. 40b. 1. Maksymalna stawka opłaty recyklingowej wynosi 1 zł za sztukę lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 40a, kierując się koniecznością trwałego zmniejszenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego oraz mając na uwadze ich negatywny wpływ na środowisko, a także akceptowalny społecznie poziom stawki opłaty recyklingowej.</p> <p>Art. 40c. Pobrana opłata recyklingowa stanowi dochód budżetu państwa i jest wnoszona do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana.</p> <p>Art. 40d. W sprawach dotyczących opłat recyklingowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.</p> <p>Art. 40e. Minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o liczbie wydanych lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w danym roku kalendarzowym.”</p> <p>„Art. 54. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42</p>

	<p>b) krajowe zużycie; przyjęcie instrumentów zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. lekkie plastikowe torby na zakupy nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów, chyba że wdrożone zostaną równie skuteczne instrumenty. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z tych środków.</p> <p>Od dnia 27 maja 2018 r. państwa członkowskie składają sprawozdania na temat rocznego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy przy przekazywaniu Komisji danych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych zgodnie z art. 12.</p> <p>Do dnia 27 maja 2016 r. Komisja przyjmie akt wykonawczy określający metodę obliczania rocznego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy w przeliczeniu na osobę i dostosowujący formaty sprawozdań przyjęte zgodnie z art. 12 ust. 3. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 21 ust. 2.”</p>		<p>pkt 24</p> <p>Art. 1 pkt 25 lit. b</p> <p>Art. 1 pkt 26 lit. b</p> <p>Art. 1 pkt 27 lit. a</p> <p>Art. 2</p> <p>Art. 3</p>	<p>sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063).”,</p> <p>„10c)wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego;”,</p> <p>„3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c-12 – od 500 zł do 20 000 zł;”,</p> <p>„2. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c-12 wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.”</p> <p>„1) w art. 14 w ust. 2 w pkt 17 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:</p> <p>„18) opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...).”;</p> <p>2) w art. 22 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:</p> <p>„1aa. Kosztem uzyskania przychodów jest również wniesiona opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.”</p> <p>„1) w art. 12 w ust. 1 w pkt 10 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:</p> <p>”11) opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...).”;</p> <p>2) w art. 15 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:</p> <p>„1aa. Kosztem uzyskania przychodów jest również wniesiona opłata recyklingowa, o której mowa w art. 40c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.”</p>
--	--	--	---	---

			Art. 4	„2h) kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...);”
			Art. 14	„Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.
Art. 1 pkt 2	„1b. Bez uszczerbku dla art. 15 państwa członkowskie mogą przyjmować środki, takie jak instrumenty ekonomiczne i krajowe cele zmniejszenia zużycia w odniesieniu do wszelkich rodzajów plastikowych toreb na zakupy, niezależnie od grubości materiału.”	N	-	-
Art. 1 pkt 2	„1c. Komisja i państwa członkowskie, co najmniej w ciągu pierwszego roku następującego po dniu 27 listopada 2016 r., aktywnie wspierają publiczne kampanie informacyjne i kampanie zwiększające świadomość dotyczące negatywnych dla środowiska skutków nadmiernego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy.”;	T	Art. 1 pkt 3 lit. c	„13) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, obejmujące informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;”.
Art. 1 pkt 3	„Artykuł 8a Środki szczególne dla biodegradowalnych i kompostowalnych plastikowych toreb na zakupy Do dnia 27 maja 2017 r. Komisja przyjmie akt wykonawczy określający specyfikację etykiet lub oznakowań, aby zapewnić ogólnounijne uznanie biodegradowalnych i kompostowalnych plastikowych toreb na zakupy i aby dostarczyć konsumentom prawidłowych informacji na temat kompostowych właściwości takich toreb. Ten akt wykonawczy	N	-	-

	<p>przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 21 ust. 2.</p> <p>Najpóźniej 18 miesięcy po przyjęciu tego aktu wykonawczego, państwa członkowskie zapewniają, aby biodegradowalne i kompostowalne plastikowe torby na zakupy były etykietowane zgodnie ze specyfikacją określoną w tym akcie wykonawczym.”;</p>			
Art. 1 pkt 4	<p>„Artykuł 20a</p> <p>Sprawozdanie dotyczące plastikowych toreb na zakupy</p> <p>1. Do dnia 27 listopada 2021 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające skuteczność - na poziomie Unii - środków określonych w art. 4 ust. 1a w zakresie zwalczania zaśmiecania, zmieniania zachowań konsumenckich i promowania zapobiegania powstawaniu odpadów. Jeśli ocena wykaże, że przyjęte środki nie są skuteczne, Komisja przeanalizuje inne możliwe sposoby osiągnięcia zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy, w tym ustanowienie realistycznych i osiągalnych celów na poziomie Unii i w stosownym przypadku przedstawi wniosek ustawodawczy.</p> <p>2. Do dnia 27 maja 2017 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące wpływ używania oksydegradowalnych plastikowych toreb na zakupy na środowisko i w stosownym przypadku przedstawi wniosek ustawodawczy.</p> <p>3. Do dnia 27 maja 2017 r. Komisja dokona oceny wpływu na cykl życiowy różnych możliwości zmniejszenia zużycia bardzo lekkich</p>	N	-	-

	plastikowych toreb na zakupy i w stosownym przypadku przedstawi wniosek ustawodawczy.";			
Art. 1 pkt 5	„3a. Państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów ustanowionych w art. 4 ust. 1a i art. 7 w drodze porozumień pomiędzy właściwymi organami a odnośnymi sektorami gospodarczymi, pod warunkiem że spełnione zostały cele określone w art. 4 i 6.”	N	-	-
Art. 2	„1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 27 listopada 2016 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.”	N	-	-
Art. 3	„Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .”	N	-	-
Art. 4	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	-	-

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi
TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych

art. 12 ust. 2	W tym celu bazy danych dostarczają informacji dotyczących w szczególności wielkości, właściwości i ewolucji przepływów opakowań i odpadów opakowaniowych (w tym informacji na temat toksyczności lub zagrożenia ze strony materiałów opakowaniowych lub składników stosowanych do ich produkcji), na poziomie poszczególnych Państw Członkowskich.	T	Art. 7 pkt 4	w art. 73 w ust. 2 w pkt 2 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu: „h) toksyczności lub zagrożeniach ze strony materiałów opakowaniowych lub składników stosowanych do produkcji opakowań;”
Art. 22 ust. 3a lit. d	„3a. Państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów ustanowionych w art. 4 ust. 1a i art. 7 w drodze porozumień pomiędzy właściwymi organami a odnośnymi sektorami gospodarczymi, pod warunkiem że spełnione zostały cele określone w art. 4 i 6. Porozumienia takie muszą spełniać następujące wymogi: d) wyniki osiągnięte w ramach tych porozumień, są regularnie nadzorowane, a odpowiednie sprawozdania przesyłane do właściwych organów i Komisji oraz podane do publicznej wiadomości na warunkach podanych w porozumieniu;”	T	Art. 1 pkt 11 lit. c	„8. Marszałek województwa zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu: 1) porozumienia oraz informacje o ich rozwiązaniu, niezwłocznie po zawarciu albo rozwiązaniu porozumienia; 2) w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku informacje o osiągniętych celach w ramach porozumień.”.
Art. 22 ust. 3a lit. d	„3a. Państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów ustanowionych w art. 4 ust. 1a i art. 7 w drodze porozumień pomiędzy właściwymi organami a odnośnymi sektorami gospodarczymi, pod warunkiem że spełnione zostały cele określone w art. 4 i 6. Porozumienia takie muszą spełniać następujące wymogi: d) wyniki osiągnięte w ramach tych porozumień, są regularnie nadzorowane, a odpowiednie sprawozdania przesyłane do właściwych organów i Komisji oraz podane do publicznej wiadomości na warunkach podanych w porozumieniu;”	T	Art. 1 pkt 12	„5. Minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu: 1) porozumienia oraz informacje o ich rozwiązaniu, niezwłocznie po zawarciu albo rozwiązaniu porozumienia; 2) w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku informacje o osiągniętych celach w ramach porozumień.”.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi
TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy

Jednostka red. projektu ustawy	Treść przepisów projektu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1	4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej”	Ze względu na projektowane przepisy dotyczące wprowadzenia opłaty recyklingowej, w art. 1 ust. 1 pkt 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wskazano, że ustawa określa oprócz zasad ustalania i pobierania dotychczas obowiązującej opłaty produktowej również zasady w tym zakresie dotyczące opłaty recyklingowej.
Art. 1 pkt 2	„1. Przepisów ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 14 i art. 45, nie stosuje się do przedsiębiorców w zakresie opakowań, w których w danym roku kalendarzowym wprowadzili produkty do obrotu, a następnie w tym samym roku kalendarzowym dokonali eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy tych opakowań bez produktów lub wraz z produktami.”.	Zmiana brzmienia ma na celu doprecyzowanie przypadków, w których nie stosuje się przepisów ustawy. Zaproponowana zmiana uwzględni sytuację, gdy przedsiębiorca wprowadza do obrotu produkty w opakowaniach, które są następnie wywożone z kraju przez podmiot inny niż wprowadzający te produkty w opakowaniach do obrotu na terenie kraju. Tym samym nie następuje wprowadzenie produktów w opakowaniach do obrotu. Opakowania te nie stają się też odpadami w kraju. W takim przypadku podmiot pomimo sprzedaży produktów w opakowaniach nie będzie stosował przepisów ustawy z wyłączeniem art. 14 i art. 45. Do tej pory przepis dotyczący wyłączenia przedsiębiorców z większości przepisów ustawy dotyczył wprost jedynie wprowadzających, którzy wprowadzili produkty w opakowaniach w drodze ich importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia, i którzy następnie te opakowania wywieźli z kraju (wraz z tymi samymi produktami, puste lub z innymi produktami).
Art. 1 pkt 3 lit. a	„7) marszałka województwa – rozumie się przez to marszałka województwa: a) właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania odpowiednio przedsiębiorcy:	Doprecyzowanie definicji marszałka województwa ma na celu wskazanie właściwego marszałka dla prowadzącego odzysk i recykling odpadów opakowaniowych oraz prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której oferowane są lekkie torby na zakupy z tworzywa

	<ul style="list-style-type: none"> – wprowadzającego opakowania, – wprowadzającego produkty w opakowaniach, – eksportującego opakowania, – dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań, – eksportującego produkty w opakowaniach, – dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach, – będącego organizacją odzysku opakowań, – eksportującego odpady opakowaniowe, – dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, <p>b) właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,</p> <p>c) mazowieckiego – w przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w lit. a, nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju;”.</p>	<p>sztucznego wg miejsca prowadzenia tej działalności, co ma ułatwić marszałkom województw kontrolę tych przedsiębiorców przewidzianą w art. 53 ust. 2 ustawy.</p>
<p>Art. 1 pkt 3 lit. d</p>	<p>„– uchyla się lit. a, – lit. c otrzymuje brzmienie: c) środki ochrony roślin zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2 na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006;”.</p>	<p>Zmiana definicji środków niebezpiecznych związana jest z końcem okresu przejściowego w dniu 1 czerwca 2017 r. w zakresie obowiązywania dyrektyw 67/548/EWG i 1999/45/WE. Lit. a i część lit. c odnosi się do ww. uchylonych dyrektyw.</p>
<p>Art. 1 pkt 5</p>	<p>„5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.</p>	<p>Zmiana brzmienia art. 17 ust. 5 i 6 dotyczy określenia sposobu naliczania opłaty produktowej w przypadku nieprzekazania przez wprowadzającego produkty w opakowaniach organizacji odzysku opakowań niezbędnych danych do realizacji przez nią ustawowych obowiązków. Nowe brzmienie przepisu odwołuje się do zasad obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych określonych w art. 20 ust. 2 i 3 ustawy. Zmieniany przepis dotychczas zobowiązywał do naliczania należnej opłaty w odniesieniu do opakowań wprowadzonych w danym roku, co było</p>

	<p>6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odzysku opakowań, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.”.</p>	<p>niezgodne z ogólną regułą obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych określoną w art. 20 ust. 2 i 3 ustawy.</p>
<p>Art. 1 pkt 6</p>	<p>„1) przeznaczają w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne lub</p> <p>2) przekazuje w danym roku kalendarzowym na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa”,</p> <p>„4a. W przypadku braku możliwości ustalenia wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach, wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu ustala się na podstawie wartości netto podobnych pod względem zastosowania, wymiarów i masy opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju.</p> <p>4b. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia środków przekazywanych zgodnie z ust. 4 pkt 2.</p> <p>4c. Środki przekazywane zgodnie z ust. 4 pkt 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.”</p> <p>„6. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”.</p>	<p>Zmiana w art. 19 ust. 4 ustawy precyzuje sposób samodzielnego wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, który powstaje w roku następnym po roku kalendarzowym, w którym przedsiębiorca wprowadził produkty w opakowaniach do obrotu.</p> <p>W nowym ust. 4a jednoznacznie wskazano w jaki sposób ustala się wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu, o których mowa w części wspólnej ust. 4, w przypadku wprowadzenia produktów w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia. Ponadto w art. 4b i 4c określono nowy sposób przekazywania wpływów z tytułu opłaty na publiczne kampanie edukacyjne. W celu lepszej kontroli wpływów, środki będą wpłacane w pierwszej kolejności na rachunek marszałka województwa, a następnie przekazywane na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.</p> <p>Zmienione brzmienie art. 19 ust. 6 ustawy ogranicza obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach do złożenia sprawozdania o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne, jedynie do przypadku gdy samodzielnie wykonuje obowiązek prowadzenia tych kampanii.</p>
<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>„3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.”.</p>	<p>Zmiana art. 20 ust. 3 ustawy ma na celu wprowadzenie jednolitej zasady rozliczania obowiązku odzysku i recyklingu w przypadku przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach po raz pierwszy oraz tego, który kontynuuje wprowadzanie produktów w opakowaniach, ale w poprzednim roku rozliczeniowym nie wprowadził danego rodzaju opakowania. Obecnie ten drugi przedsiębiorca rozlicza się w odniesieniu do masy opakowań wynoszącej zero, a więc pomimo wprowadzania w danym roku produktów w opakowaniach nie ma on w odniesieniu do danego rodzaju opakowania, którego w poprzednim roku nie wprowadził, obowiązków w zakresie odzysku i recyklingu. Natomiast podmiot</p>

		rozpoczynający działalność, pomimo że w poprzednim roku również nie wprowadził do obrotu produktów w opakowaniach, ma jednak obowiązek rozliczenia opakowań w oparciu o masę tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym.
Art. 1 pkt 8	„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym.”.	Zmiana ust. 1 w art. 22 jest dokonana w porozumieniu z Ministerstwem Cyfryzacji. Przyjęto, że ewidencję można prowadzić w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej.
Art. 1 pkt 9	<p>„4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są wystawiane przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”,</p> <p>„4a. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje ta organizacja.”,</p> <p>„6. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych jest obowiązany wystawić dokument DPO lub dokument DPR, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku.”,</p> <p>„6a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6, wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, złożyli wniosek o wystawienie dokumentu DPO lub dokumentu DPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych może wystawić ten dokument.”,</p>	<p>W art. 23 ustawy dotyczącej potwierdzania wykonania odzysku i recyklingu dodano organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, reprezentującą przystępujących do porozumienia z marszałkiem województwa w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych, jako uprawnioną o występowanie z wnioskiem o wydanie dokumentów DPO i DPR.</p> <p>Ust. 6a umożliwi wnioskowanie o dokumenty DPO i DPR również podmiotom, które nie przekazały tych odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, jeżeli podmiot, który przekazał te odpady, nie wystąpił z odpowiednim wnioskiem w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym przekazał te odpady.</p> <p>Mając na uwadze, że dokumenty DPO i DPR wystawione w odniesieniu do odpadów pochodzących z gospodarstw domowych nie są ostatecznie przeznaczone dla podmiotu wnioskującego, a dla organizacji odzysku opakowań w związku z obowiązkiem uwzględnienia tego strumienia odpadów w osiągniętych poziomach, a także dla wprowadzających produkty w opakowaniach lub osób ich reprezentujących, dodano w art. 23 ustawy ust. 10a i 10b. Zgodnie z nowymi przepisami podmiot wnioskujący otrzymuje 3 egzemplarze dokumentów potwierdzających, z których po jednym egzemplarzu przewidziano dla wnioskującego, marszałka województwa oraz wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku albo organizacji samorządu gospodarczego.</p>

„8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

9. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokument, o którym mowa w ust. 3, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz – odpowiednio dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, albo wnioskodawcy określonego w ust. 5, natomiast trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.”

„10a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 3, w czterech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla przedsiębiorcy wystawiającego dokument, a pozostałe trzy egzemplarze – dla wnioskodawcy, określonego w ust. 5.

10b. Wnioskodawca określony w ust. 5 uzupełnia trzy egzemplarze dokumentu, o których mowa w ust. 10a, nie później niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wpisując wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań albo organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, i niezwłocznie przekazuje jeden egzemplarz tego dokumentu wpisanemu podmiotowi. Drugi egzemplarz dokumentu, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym został uzupełniony, wnioskodawca określony w ust. 5 przekazuje, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, natomiast trzeci egzemplarz zachowuje dla siebie.”

„12. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz wnioskodawca określony w ust. 5, są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku

	kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.”.	
Art. 1 pkt 10	<p>w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:</p> <p>„– na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”,</p> <p>„2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, może obejmować łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje ta organizacja.”,</p> <p>„3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wystawiane na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku albo faktury potwierdzającej wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku oraz dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów,</p> <p>określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.).</p> <p>4. Przedsiębiorca jest obowiązany wystawić dokumenty, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”,</p> <p>„4a. Jeżeli po upływie terminu, określonego w ust. 4, wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, złożą wniosek o wystawienie dokumentu EDPO lub dokumentu EDPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału,</p>	<p>W art. 24 ustawy dotyczącej potwierdzania wykonania odzysku i recyklingu dodano organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, reprezentującą przystępujących do porozumienia z marszałkiem województwa w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych, jako uprawnioną o występowanie z wnioskiem o wydanie dokumentów EDPO i EDPR.</p> <p>W ust. 3 wprowadzono uszczegółowienie dot. dokumentów wymaganych do wystawienia EDPO lub EDPR. Wprowadzono dokumenty dotyczące transgranicznego przemieszczania odpadów.</p> <p>Ust. 4a umożliwia wnioskowanie o dokumenty EDPO i EDPR również podmiotom, które nie przekazały tych odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, jeżeli podmiot, który przekazał te odpady, nie wystąpił z odpowiednim wnioskiem w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym przekazał te odpady.</p>

	<p>w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, przedsiębiorca może wystawić ten dokument.”,</p> <p>„7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.</p> <p>8. Przedsiębiorca wystawia dokument, o którym mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz – odpowiednio dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, natomiast trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.”,</p> <p>„10. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań oraz organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 1, oraz dokumenty celne, faktury i dokumenty dotyczące transgranicznego przemieszczania odpadów, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.”.</p>	
<p>Art. 1 pkt 11</p>	<p>„5a. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać organizacji samorządu gospodarczego wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.</p> <p>5b. W przypadku nieprzekazania organizacji samorządu gospodarczego danych, o których mowa w ust. 5a, wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji samorządu gospodarczego, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.”,</p> <p>„6. Organizacja samorządu gospodarczego jest obowiązana w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić marszałkowi województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska raport</p>	<p>Ustęp 5a w art. 25 jest przepisem analogicznym do art. 17 ust. 5, z tym że w tym przypadku wskazano na obowiązek przekazywanie informacji niezbędnych do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu przez organizację samorządu terytorialnego. Ponadto w ust. 5b określono konsekwencje wynikające z nieprzekazania organizacji wszystkich niezbędnych danych.</p> <p>W ust. 6 i 11 ujednolicono zapis zastępując „osobę prawną...” poprzez „organizację samorządu gospodarczego”.</p> <p>Ponadto w związku z przypadkiem określonym w art. 25 ust. 10 ustawy tj. nie osiągnięcia odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu przez porozumienie, co skutkuje obowiązkiem wniesienia opłaty produktowej, dodano w art. 25 ustawy ust. 10a, zgodnie z którym w powyższym przypadku organizacja reprezentująca wprowadzających informuje ich o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani.</p>

	<p>obejmujący informacje dotyczące funkcjonowania porozumienia za poprzedni rok kalendarzowy.”,</p> <p>„10a. Organizacja samorządu gospodarczego przekazuje reprezentowanym przez nią wprowadzającym, o których mowa w ust. 1, informacje o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani poszczególni wprowadzający.”,</p> <p>„11. Marszałkiem województwa właściwym w sprawach porozumienia jest marszałek właściwy ze względu na siedzibę organizacji samorządu gospodarczego, a w przypadku braku siedziby na terytorium kraju – Marszałek Województwa Mazowieckiego.”.</p>	
Art. 1 pkt 13	„1) przeznaczać w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków określonych w art. 17 ust. 1;”.	Zmiana w art. 31 ust. 1 pkt 1 ma na celu doprecyzowanie tego przepisu. Jest to zmiana analogiczna do wprowadzonej w art. 19 ust. 4 pkt 1, ponieważ oba przepisy dotyczą przeznaczania środków finansowych na publiczne kampanie edukacyjne.
Art. 1 pkt 14	„Art. 33. W przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, przejęty przez nią obowiązek ponownie staje się, z dniem otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, obowiązkiem wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego został on przejęty, w odniesieniu do opakowań wprowadzonych przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości organizacji odzysku opakowań.”.	W związku z tym, że w myśl art. 17 ust. 2 ustawy organizacja odzysku opakowań przejmuje od przedsiębiorcy obowiązek odzysku, w tym recyklingu w odniesieniu do określonych rodzajów opakowań, a nie do masy opakowań wprowadzonych do obrotu, zmieniono art. 33 ustawy przez usunięcie wyrazu "masy".
Art. 1 pkt 16	„5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, który nie przekazał organizacji odzysku opakowań informacji o wszystkich wprowadzonych przez siebie do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odzysku opakowań, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”.	Zmiana ma na celu doprecyzowanie obowiązku sprawozdawczego wykonywanego przez organizację odzysku opakowań.
Art. 1 pkt 17	„Art. 45a. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązana sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oddzielnie dla każdego wprowadzającego produkty w opakowaniach, którego ta organizacja reprezentuje.”.	Art. 45a zobowiązuje organizację samorządu gospodarczego do złożenia rocznego sprawozdania osobno za każdego przedsiębiorcę, którego reprezentuje. Powyższe ma związek m.in. z nowym ust. 10a w art. 25 ustawy, a więc obowiązkiem informowania reprezentowanych przedsiębiorców o wysokości należnej opłaty produktowej. W stanie obecnym marszałek województwa posiadając jedno zbiorcze sprawozdanie nie może ocenić, czy

		obowiązani do uiszczenia opłaty przedsiębiorcy faktycznie ją wpłacili oraz czy wpłacili ją w całości.
Art. 1 pkt 18	„3. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, pomimo ciężącego obowiązku, nie przeprowadził audytu w terminie, o którym mowa w ust. 2, marszałek województwa wzywa do przeprowadzenia audytu w terminie 2 miesiące od dnia otrzymania wezwania.”	Zgodnie z dodanym ust. 3 w art. 46 w przypadku nieprzeprowadzenia audytu przez przedsiębiorcę marszałek będzie wymierzał karę i wezwie do przeprowadzenia audytu w nowym terminie.
Art. 1 pkt 19	„1a. Weryfikator środowiskowy, o którym mowa w ust. 1, wykonuje działalność na podstawie dokumentu akredytacyjnego w zakresie audytu, wydanego przez krajową jednostkę akredytującą wyznaczoną zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).”	Nowy ust. 1a wynika z faktu publikacji przez Polskie Centrum Akredytacji dokumentu „Akredytacja weryfikatorów środowiskowych w obszarze gospodarki odpadami”, na podstawie którego audytorzy będą dopuszczani do przeprowadzania przedmiotowych audytów.
Art. 1 pkt 20	„2. Audytor podczas audytu dokonuje sprawdzenia.”;	Zmiana ust. 2 w art. 48 wynika z faktu, że audytor nie przeprowadza kontroli tylko audytuje przedsiębiorcę.
Art. 1 pkt 21	„3. Marszałek województwa w drodze decyzji zobowiązuje przedsiębiorcę do przedłożenia ewidencji, o której mowa w art. 22, oraz dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR, w przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska należących do jego właściwości.”	Nowy przepis ma za zadanie ułatwić marszałkom województw kontrolę przedsiębiorców składających nierzetelne sprawozdania poprzez ułatwienie dostępu do ewidencji prowadzonej przez tego przedsiębiorcę.
Art. 1 pkt 22	„2a. W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, istotnych nieprawidłowości, marszałek województwa niezwłocznie przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy.” „4a. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a, marszałek województwa unieważnia w drodze decyzji wydawanej z urzędu dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wobec których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym. 4b. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca, określony w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, które zostały unieważnione, są obowiązani do złożenia skorygowanego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach,	W art. 53 ust. 2a określono tryb postępowania administracyjnego w przypadku potwierdzenia nieprawidłowości wykazanych w ramach przeprowadzonego audytu zewnętrznego. Art. 53 ust. 4a stanowi upoważnienie dla marszałka województwa do unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wyniku przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 53 ust. 2 i 2a. W wyniku unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR, zgodnie z ust. 4b, przedsiębiorcy posiadający takie dokumenty będą obowiązani do złożenia skorygowanych sprawozdań, co ma na celu dodatkowo zmotywować tych przedsiębiorców do przekazywania odpadów tylko rzetelnym podmiotom. Przedsiębiorcy ci, jako strona postępowania, zostaną poinformowani o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR. Ponadto w wyniku unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wprowadzający mogą być obowiązani do wniesienia opłaty produktowej,

	<p>w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4a, stała się ostateczna.</p> <p>4c. W przypadku złożenia skorygowanego sprawozdania na podstawie ust. 4b, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, informuje wprowadzających produkty w opakowaniach, których reprezentuje, o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani poszczególni wprowadzający.”</p>	<p>wówczas w przypadku organizacji samorządu gospodarczego, zgodnie z ust. 4c, będzie ona musiała poinformować o tym fakcie wprowadzających, których reprezentuje.</p>
Art. 1 pkt 23	<p>„Art. 53a. Marszałkowie województw współpracują ze sobą przy wykonywaniu przepisów ustawy, w szczególności marszałek województwa, który nie jest właściwy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do przeprowadzenia kontroli przestrzegania i stosowania przepisów ustawy – może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy; 2) do wykreślenia z rejestru – może zwrócić się do właściwego marszałka województwa o wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru.” 	<p>Art. 53a wskazuje na współpracę pomiędzy marszałkami właściwymi do przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy oraz do wykreślenia podmiotu z rejestru. Powyższy przepis wynika z możliwości wystąpienia sytuacji, w której przedsiębiorca będzie posiadał siedzibę na terenie innego województwa niż prowadzona przez niego działalność w zakresie gospodarowania odpadami.</p>
Art. 1 pkt 25	<p>„7) wbrew przepisowi art. 19 ust. 4 w danym roku kalendarzowym nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie przekazują na rachunek marszałka województwa łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym;”</p> <p>„10a) wbrew przepisowi art. 23 ust. 8 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawcy określonego w art. 23 ust. 5 wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 4 lub 5;</p> <p>10b) wbrew przepisowi art. 24 ust. 7 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2;”</p> <p>„11) wbrew przepisowi art. 41 prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru, z wyjątkiem produktów w opakowaniach, które zostały wprowadzone do obrotu przez tego wprowadzającego przed dniem wykreślenia go z rejestru;”</p> <p>„15) wbrew przepisowi art. 46 ust. 1 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w art. 46 ust. 2;</p> <p>16) wbrew przepisowi art. 46 ust. 3 nie przeprowadza audytu w terminie określonym w tym przepisie.”</p>	<p>W art. 56 ust. 1 pkt 7 ustawy doprecyzowano przepis sankcjonujący niewykonanie obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Nowe pkt 10a i 10b wprowadzają karę administracyjną w przypadku, gdy przedsiębiorca zleca przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku i recyklingu w kraju lub poza krajem, ale zleceniobiorca nie składa wniosku o wydanie dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w imieniu zlecającego. W przypadku niezłożenia wniosku przez zleceniobiorcę, przedsiębiorca zlecający przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku lub recyklingu nie miał możliwości uzyskania ww. dokumentów. Punkt 11 został doprecyzowany o przypadek wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru w odniesieniu do już będących w obrocie produktów w opakowaniach, które wprowadził ten przedsiębiorca. W punktach 15 i 16 wprowadzono kary za nieprzeprowadzenie audytu.</p>

Art. 1 pkt 26 lit. a, c	<p>„1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, 5–10b i 13 – od 5000 zł do 500 000 zł;”;</p> <p>„5) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 15 i 16 – od 20 000 zł do 500 000 zł.”;</p>	Zmiana punktu 1 oraz nowy punkt 5 określa wysokość nowych kar pieniężnych wprowadzonych w art. 56.
Art. 1 pkt 27	<p>„1. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–10b i 13–16 wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.”.</p> <p>Uchyła się ust. 3.</p>	Nadanie nowego brzmienia ma związek z wprowadzeniem kar za nie przestrzeganie przepisów ustawy dotyczących m.in. audytu. Uchylenie ust. 3 związane jest ze zmianą ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie wymierzania administracyjnych kar pieniężnych, która weszła w życie z dniem 1 czerwca 2017 r.
Art. 1 pkt 28	„Art. 79a. Przepis art. 41 nie ma zastosowania w przypadku produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przed upływem terminu do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 234 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”.	Nowy art. 79a związany jest ze zmianą brzmienia pkt 11 w art. 56 ust 1.
Art. 1 pkt 29	„załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;”.	Zmiana załącznika nr 1 ustawy ma celu dostosowanie wymienionych w nim rodzajów opakowań do załącznika III do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. W związku z powyższym w tabeli znajdującej się w załączniku nr 1 dodano rodzaj opakowań – opakowania z pozostałych metali w pozycji „opakowania ze stali, w tym z blachy stalowej”.
Art. 1 pkt 30	„załącznik nr 2 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.”.	Zmiana załącznika nr 2 ustawy polega na modyfikacji wzorów do obliczania wysokości należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Nowe wzory uwzględniają obowiązek nałożony na organizacje odzysku opakowań w art. 20 ust. 4, tj. rozliczenia w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu odpowiedniej masy odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych.
Art. 5	„8a) środki, o których mowa w art. 19 ust. 4c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”	Zmiana brzmienia związana jest z nowym sposobem przekazywania opłaty na publiczne kampanie edukacyjne.
Art. 6 pkt 1 i 2	<p>„3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów powstałych z produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w tym roku oraz masy produktów wprowadzonych na rynek w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku przedsiębiorcy, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał na rynek produktów - w stosunku do masy produktów wprowadzonych na rynek w danym roku.”;</p> <p>„11d. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów do masy wprowadzonych na rynek produktów nie</p>	<p>Zmiana brzmienia w art. 3 ust. 3 oraz nowy ust. 11d wprowadza przepisy precyzyjne, analogiczne do już wprowadzonych w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p> <p>Uchylenie ust. 2 i 3 ma na celu rezygnację z corocznej indeksacji w drodze obwieszczenia maksymalnych stawek opłat produktowych. Indeksacja dokonywana jest planowanym wskaźnikiem inflacji i przy niskiej inflacji oraz znacznie niższych od maksymalnych stawek obowiązujących w danym okresie, które są określone w drodze rozporządzenia przez Ministra Środowiska, indeksacja maksymalnych stawek nie znajduje uzasadnienia.</p>

	<p>wlicza się produktów, które przedsiębiorca w danym roku kalendarzowym wprowadził na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia, a następnie w tym samym roku kalendarzowym wywiózł z kraju w drodze eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy na podstawie dokumentów potwierdzających eksport produktów lub wewnątrzwspólnotową dostawę produktów.”,</p> <p>„8) dla produktów wymienionych w poz. 1 i 2 w załączniku nr 4a do ustawy – 2,71 zł za 1 kg; 9) dla produktów wymienionych w poz. 3 i 4 w załączniku nr 4a do ustawy – 5,80 zł za 1 kg; 10) dla produktów wymienionych w poz. 5 w załączniku nr 4a do ustawy – 10,82 zł za 1 kg.”.</p> <p>Uchyła się ust. 2 i 3.</p>	<p>W związku z powyższym zmieniono brzmienie art. 14 ust. 1 pkt 8 – 10 podając maksymalne stawki opłat dla poszczególnych produktów, które zostaną określone w obwieszczeniu Ministra Środowiska w sprawie wysokości maksymalnych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów na rok 2017.</p>
Art. 7 pkt 1	<p>„z zakresu ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...) – organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, a także przedsiębiorców.”,</p> <p>„6. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, składa wniosek o wpis do rejestru niezwłocznie po zawarciu porozumienia, o którym mowa w tym przepisie.”.</p>	<p>Zmiana brzmienia jest związana z wprowadzonymi do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, m.in. art. 45a, tj. obowiązku sprawozdawczego nałożonego na organizację samorządu gospodarczego reprezentującą wprowadzających. Organizacja składająca powyższe sprawozdanie, zgodnie z ustawą o odpadach, musi być wpisana do rejestru.</p>
Art. 7 pkt 2	<p>„f) organizacji samorządu gospodarczego, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy – informację, w jakim zakresie ta organizacja zawarła porozumienie z marszałkiem województwa;”.</p>	<p>j.w.</p>
Art. 7 pkt 3	<p>„4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, kierując się potrzebą zidentyfikowania podmiotów wpisanych do rejestru oraz ustalenia jednego numeru rejestrowego uwzględniającego wszystkie zakresy prowadzonej działalności.”.</p>	<p>W upoważnieniu Ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia określającego sposób nadawania numeru rejestrowego wyraz „przedsiębiorców” zmieniono na „podmiotów”. Powyższa zmiana nie powoduje konieczności zmiany brzmienia już obowiązującego rozporządzenia w tym zakresie.</p>
Art. 7 pkt 5	<p>„1b. W przypadku gdy wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych wykonują obowiązki określone w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza organizacja</p>	<p>Nowy ust. 1b został wprowadzony w związku z nowym art. 45a w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, tj. obowiązkiem sprawozdawczym nałożonym na organizację samorządu gospodarczego.</p>

	samorządu gospodarczego reprezentująca tych wprowadzających.”.	
Art. 7 pkt 6	<p>„2a. W przypadku gdy wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych wykonują obowiązki określone w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca tych wprowadzających.</p> <p>2b. Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, składa sprawozdanie do marszałka województwa właściwego odpowiednio dla wprowadzającego środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.”,</p> <p>„3. Sprawozdanie składane przez organizację odzysku opakowań i organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zawiera informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.”,</p> <p>„5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, składają w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 8 pkt 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.</p>	<p>Zmiany w tym przepisie przejściowym polegały na dodaniu organizacji samorządu gospodarczego, co miało na celu umożliwienie wykonania nałożonego na tę organizację obowiązku sprawozdawczego w art. 45a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.</p> <p>Zmiana w ust. 3 jest wynikiem zmiany w art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Zmieniony zapis rozszerza informacje składane w sprawozdaniu, w efekcie czego organizacja odzysku lub organizacja samorządu gospodarczego będzie mogła złożyć za przedsiębiorcę, od którego przejęła obowiązki, wszystkie informacje wymienione w art. 237b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym informacje dotyczące wykonania przejętego od wprowadzającego obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.</p>
Art. 8	Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządza i składa marszałkowi województwa roczne sprawozdanie za przedsiębiorców, których reprezentuje, po raz pierwszy za 2018 r.	Określono termin złożenia pierwszego sprawozdania.
Art. 9	Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem postępowań dotyczących administracyjnych kar pieniężnych, do których stosuje się art. 189c ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 1579 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 935).	Określono zakres przepisów stosowanych do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
Art. 10	Do rocznych audytów zewnętrznych, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Określono zakres przepisów stosowanych do audytów rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11	W przypadku rocznych audytów zewnętrznych przeprowadzonych za lata 2017-2020 w terminie, o którym mowa w art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dokumenty, o których mowa w art. 50 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje się nie później niż miesiąc po przeprowadzeniu tego audytu.	Określono przepis przejściowy dla audytów przeprowadzonych za lata 2017-2020.
Art. 12	Do ustalania docelowego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za 2017 r. oraz obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i opłat produktowych za 2017 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.	Ze względu na zmiany załączniku nr 1 i 2 do zmienianej ustawy, które wchodzi od dnia 1 stycznia 2018 r., wprowadzono przepis przejściowy utrzymujący w odniesieniu do roku 2017 dotychczasowy sposób rozliczania opakowań.
Art. 13	<p>1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc.</p> <p>3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 237b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 237b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.</p>	Określono przepisy wykonawcze zachowane w mocy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie stawki opłaty recyklingowej

Na podstawie art. 40b ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa stawkę opłaty recyklingowej.

2. Stawka opłaty recyklingowej, o której mowa w ust. 1, wynosi 0,20 zł za jedną sztukę lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 40b ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie Ministra Środowiska ma na celu określenie stawki opłaty recyklingowej, która będzie pobierana przez prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego, którzy wydają klientom lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

Wysokość stawki opłaty recyklingowej ma na celu skuteczne zmniejszenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, uwzględniając ich negatywny wpływ na środowisko, jednocześnie mając na uwadze akceptowalny społecznie poziom tej stawki. Określona stawka obowiązuje za wydanie jednej sztuki lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

Stawka w wysokości 20 gr została określona na podstawie badania sondażowego zleconego w 2015 r. przez Ministerstwo Środowiska „Polacy o jednorazowych torbach zakupowych”. Powyższe badanie wskazało, że w przypadku ustalenia stawki w przedziale 11–20 gr, 79% badanych zrezygnowałoby z kupna jednorazowej torby na zakupy.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji.

Nie zachodzi konieczność przedkładania projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji oraz uzgodnienia.

Stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie w sprawie stawki opłaty recyklingowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Pan Sławomir Mazurek</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Sosnowski tel. 22 36 92 726, e-mail: pawel.sosnowski@mos.gov.pl Tomasz Zaliwski tel. 22 36 92 840 e-mail: tomasz.zaliwski@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19 czerwca 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 40b ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia do wydania aktu wykonawczego w związku ze zmianą ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, która dokonuje transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz. Urz. UE L 115 z 06.05.2015, str. 11).

W związku z przyjęciem przez Polskę wariantu polegającego na wprowadzeniu instrumentów zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów, powstał obowiązek określenia stawki opłaty recyklingowej pobieranej w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego od nabywających lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się wprowadzenie stawki opłaty recyklingowej w wysokości 20 gr za sztukę lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Zaproponowana kwota jest pięciokrotnie niższa od maksymalnej stawki opłaty recyklingowej. Opłata w wysokości 20 gr pozwoli na ograniczenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, co przyczyni się do wykonania dyrektywy. W przypadku niewielkiego ograniczenia zużycia istnieje możliwość zwiększenia stawki opłaty recyklingowej. Rozwiązania w innych państwach członkowskich wskazują, że zwiększenie opłaty przyczynia się do zmniejszenia zużycia tych toreb.

Oczekiwanych efektem regulacji jest ograniczenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Część państw członkowskich Unii Europejskiej, w związku z transpozycją dyrektywy 2015/720, również ma zamiar wprowadzić opłatę za lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, w związku z czym te państwa będą musiały określić wysokość tej opłaty.

W 2002 r. Rząd Irlandii podjął decyzję o objęciu toreb foliowych specjalną opłatą. Pobierano za każdą torbę opłatę 0,15 Euro (obecnie 0,22 Euro). Uzyskane w ten sposób środki finansowe przeznaczone są na wdrażanie projektów dotyczących recyklingu odpadów.

W Wielkiej Brytanii od 5 października 2015 r. duże punkty sprzedaży detalicznej (przedsiębiorstwa zatrudniające powyżej 250 pracowników) są zobowiązane do pobierania opłaty w wysokości min. 5 pensów za torby z tworzywa sztucznego jednorazowego użytku. Z powyższej opłaty wyłączono torebki papierowe, opakowania wydawane na lotniskach, torebki na niezapakowane w inny sposób jedzenie, lekarstwa, nasiona, rośliny lub żywe ryby. Natomiast wpływy z opłaty za torebki zostają u sprzedawców detalicznych, którzy muszą informować o sposobie wydatkowania tych środków. Opłata wynosząca 5 pensów obowiązywała wcześniej m.in. w Walii i w ciągu 3 lat zużycie jednorazowych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego zmniejszyło się o 79%.

W Holandii od 1 stycznia 2016 r. obowiązują przepisy nakładające na punkty handlowe obowiązek pobierania opłaty

za wydawane torby foliowe. Rekomendowana wysokość opłaty to 0,25 euro.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Punkty sprzedaży towarów lub produktów odpowiedzialne za pobór opłaty	około 450 tys.	GUS	Brak – opłata recyklingowa została wprowadzona w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Przedmiotowe rozporządzenie określa wyłącznie wysokość tej stawki.
Konsumenci	około 38,5 mln	GUS	Brak – opłata recyklingowa została wprowadzona w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Przedmiotowe rozporządzenie określa wyłącznie wysokość tej stawki.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone z następującymi podmiotami:

- 1) Marszałkowie województw;
- 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej;
- 4) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
- 5) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 6) Business Centre Club;
- 7) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) NSZZ „Solidarność”;
- 9) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 10) Forum Związków Zawodowych;
- 11) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 12) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 13) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 14) Polska Izba Ekologii;
- 15) Fundacja Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”
- 16) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
- 17) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 18) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 19) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 20) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 21) Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości „Czyste Piękno”;
- 22) Polska Organizacja Francyzodawców;
- 23) Polska Grupa Supermarketów;
- 24) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 25) Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 26) Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 27) Polski System Recyklingu Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 28) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;

- 29) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 30) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 31) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 32) Jaworznicza Izba Gospodarcza;
- 33) Koba Organizacja Odzysku;
- 34) Branżowa Organizacja Odzysku S.A.;
- 35) DOL – EKO Organizacja Odzysku S.A.;
- 36) Recan Organizacja Odzysku S.A.;
- 37) CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku S.A.;
- 38) EKO – PUNKT Organizacja Odzysku S.A.;
- 39) EKOLA Organizacja Odzysku Odpadów i Opakowań S.A.;
- 40) TOM Organizacja Odzysku S.A.;
- 41) Biosystem Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0–10)
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Dochody ogółem	0,00	1153,12	1037,81	922,49	807,18	691,87	576,56	461,25	345,94	230,62	115,31	6 342,14
budżet państwa	0,00	1141,59	1027,43	913,27	799,11	684,95	570,79	456,63	342,46	228,32	114,16	6 278,72
JST	0,00	11,53	10,38	9,22	8,07	6,92	5,77	4,61	3,46	2,31	1,15	63,42
Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	11,44
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	1,04	11,44
Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-1,04	1152,08	1036,77	921,45	806,14	690,83	575,52	460,21	344,90	229,58	114,27	6 330,70
budżet państwa	0,00	1141,59	1027,43	913,27	799,11	684,95	570,79	456,63	342,48	228,32	114,16	6 278,72
JST	-1,04	10,49	9,34	8,19	7,03	5,88	4,73	3,57	2,42	1,27	0,11	51,98
Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Do powyższej analizy przyjęto następujące założenia: zużycie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na jednego mieszkańca w pierwszym roku obowiązywania przepisów – 150, cena za torbę – 20 gr, ludność – 38 437 239 (GUS, stan na 31.12.2015).

Nie oszacowano wydatków na kontrole prowadzone przez Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej z uwagi na fakt, że wydatki te nie są możliwe do określenia przed przeprowadzeniem kontroli.

Ponadto założono, że w związku z wprowadzeniem opłaty recyklingowej oraz prowadzoną edukacją świadomość społeczeństwa na temat szkodliwości dla środowiska tych toreb będzie

się zwiększać. W związku z powyższym przyjęto, że sprzedaż lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego będzie sukcesywnie malała w tempie 10% rocznie, a więc wpływy z tytułu opłaty recyklingowej również ulegną zmniejszeniu.

Pierwsze wpływy z opłaty recyklingowej zostaną przekazane do budżetu państwa w 2019 r. (wpływy za 2018 r.), jednak ich wysokość, w tym momencie, nie jest możliwa do oszacowania. Przyjmując, że w wyniku wprowadzenia opłaty za wydanie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, obywatel będzie kupował 150 takich toreb rocznie po cenie 20 gr za sztukę to wpływy z opłaty recyklingowej wyniosłyby ok. 1 142 mln zł. Jednak należy mieć na uwadze doświadczenia np. Irlandii, gdzie po wprowadzeniu podobnych przepisów, sprzedaż toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, w dłuższym okresie czasu, spadła o ok. 90%, a więc znacząco spadły też wpływy z opłaty. W tabeli przedstawiono dochody w przypadku zmniejszenia zużycia tych toreb o 10% w skali roku, w związku z czym w 10 roku obowiązywania opłaty zużycie zmniejszy się o 90% w stosunku do roku pierwszego, a więc do poziomu zużycia 15 toreb na mieszkańca w ciągu roku. W przypadku ograniczenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego o 90% w stosunku do pierwszego roku (150 toreb na mieszkańca na rok) wpływy z opłaty recyklingowej, przy powyższych założeniach, wyniosłyby ok. 114 mln zł.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,00	1153,12	1037,81	922,49	691,87	115,31	6 342,14

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-
Niemierzalne		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wpływ wprowadzenia opłaty za torbę na zakupy z tworzywa sztucznego na producentów, importerów oraz dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia toreb na zakupy nie jest możliwy do oszacowania. Zmiana przepisów nie ogranicza możliwości handlu tymi opakowaniami, jednak o wielkości sprzedaży toreb na zakupy z tworzywa sztucznego ostatecznie zdecydują konsumenci.

Przewiduje się, że w wyniku planowanych zmian sprzedaż lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego będzie zmniejszać się co roku, natomiast spodziewany jest wzrost sprzedaży toreb papierowych, tekstylnych, biodegradowalnych oraz innych, alternatywnych do toreb z tworzywa sztucznego.

Przyjmując cenę za 100 szt. toreb na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości większej niż 15 mikrometrów na poziomie 8,45 zł oraz zużycia 300 toreb na mieszkańca na rok, można szacunkowo określić roczną wartość rynku na poziomie ok. 975 mln zł. Przyjmując, że wprowadzenie opłaty spowoduje zmniejszenie ilości wprowadzanych toreb o 25%, wartość rynku spadnie do ok. 730 mln zł, natomiast jeżeli redukcja zużycia toreb wyniesie 50% obecnej ilości to wartość rynku zmniejszy się do poziomu ok. 487,5 mln zł.

Koszty przelewu (raz na rok) dla przedsiębiorców, związanego z przekazaniem do budżetu państwa wpływów z opłaty za wydanie lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego, zostały pominięte ponieważ wg rankingu kont firmowych na lipiec 2016 r. w najpopularniejszych bankach przelewy krajowe są bezpłatne (z wyłączeniem przelewów ekspresowych).

Wydatki obywateli zostały określone na podstawie założeń przyjętych w punkcie 6 w części dotyczącej wpływów do budżetu z tytułu opłaty recyklingowej. Wydatki obywateli są tożsame z wpływami z opłaty recyklingowej. Należy jednak mieć na uwadze, że pobieranie torby w jednostce handlu jest dobrowolne, dlatego wysokość wydatków na opłatę recyklingową zależy bezpośrednio od decyzji konsumentów i może różnić się od przedstawionych szacunków. Ponadto część konsumentów toreb na zakupy wykorzystuje je ponownie jako worki na odpady. W przypadku wprowadzenia opłaty za lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego konsumenci nie tracą powyższej możliwości wykorzystania tych toreb, jednak można szacować, że wykorzystanie toreb na zakupy w miejsce worków na odpady się zmniejszy. W efekcie przewiduje się wzrost sprzedaży worków na odpady.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Obciążenie regulacyjne związane z wprowadzeniem opłaty recyklingowej wprowadza ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Przedmiotowe rozporządzenie określa jedynie wysokość stawki opłaty recyklingowej i nie wpływa na zmianę obciążeń regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie wpłynie na zmniejszenie zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, w związku z czym oczekuje się zmniejszenia zanieczyszczenia środowiska odpadami powstałymi z tych toreb.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Opłata recyklingowa pobierana za wydanie lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego zostanie wprowadzona od 1 stycznia 2018 r. W następstwie tych zmian ma zostać ograniczone zużycie lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu rozporządzenia nastąpi najwcześniej w 2019 r., po pełnym roku obowiązywania przepisów w zakresie opłaty recyklingowej.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

§ 2. Szczegółowe stawki opłat, o których mowa w § 1, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.²⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów (Dz. U. poz. 1968), które na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)

**SZCZEGÓŁOWE STAWKI OPŁAT PRODUKTOWYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH
PRODUKTÓW WYMIENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU NR 4A DO USTAWY Z DNIA
11 MAJA 2001 R. O OBOWIĄZKACH PRZEDSIĘBIORCÓW W ZAKRESIE
GOSPODAROWANIA NIEKTÓRYMI ODPADAMI ORAZ O OPŁACIE
PRODUKTOWEJ**

Poz.	Odpady powstałe z:		Jednostkowa stawka
	rodzaj produktów	symbol PKWiU	w zł za 1 kg
1	2	3	4
1.	Oleje smarowe otrzymane z ropy naftowej, preparaty z ciężkich frakcji, gdzie indziej niesklasyfikowane, z wyłączeniem:	19.20.29.0 z wyłączeniem:	2,10
	Oleje smarowe do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny	19.20.29.0	
	Parafina ciekła	19.20.29.0	
	Mieszanki olejowe do obróbki metali, oleje zapobiegające przyleganiu do form, oleje antykorozyjne	19.20.29.0	
	Oleje smarowe pozostałe oraz pozostałe oleje, jeżeli są przeznaczone do produkcji olejów smarowych lub preparatów smarowych	19.20.29.0	
2.	Preparaty smarowe, dodatki, środki zapobiegające zamarzaniu, z wyłączeniem:	20.59.4 z wyłączeniem:	2,10
	Preparaty smarowe – wyłącznie smary plastyczne	ex 20.59.41.0	
	Środki przeciwstukowe, dodatki do olejów mineralnych i produkty podobne	20.59.42.0	
	Środki zapobiegające zamarzaniu i gotowe płyny przeciwołdzeniowe	20.59.43.0	
3.	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych	22.11.11.0	2,20
4.	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w motocyklach i rowerach	22.11.12.0	2,20
5.	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w autobusach, samochodach ciężarowych i samolotach	22.11.13.0	2,20
6.	Opony pneumatyczne bieżnikowane z gumy	22.11.20.0	2,20
7.	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w urządzeniach i maszynach rolniczych, pozostałe nowe opony pneumatyczne z gumy	22.11.14.0	2,20
8.	Opony pneumatyczne, używane	38.11.53.0	4,20

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478), w którym minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki, został zobowiązany do określenia szczegółowych stawek opłat produktowych, według których przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty wymienione w załączniku nr 4a do ww. ustawy są obowiązani obliczyć opłatę produktową w przypadku niezyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu.

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadziła zmiany w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, do którego bezpośrednio odnosi się upoważnienie do wydania niniejszego rozporządzenia. W związku z powyższym powstał obowiązek wydania nowego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji.

Nie zachodzi konieczność przedkładania projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji oraz uzgodnienia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Pan Sławomir Mazurek</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Sosnowski tel. 22 36 92 726, e-mail: pawel.sosnowski@mos.gov.pl Tomasz Zaliwski tel. 22 36 92 840 e-mail: tomasz.zaliwski@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19 czerwca 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Najważniejszą kwestią regulowaną przez projekt rozporządzenia jest określenie szczegółowych stawek opłat produktowych, według których przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty wymienione w załączniku nr 4a do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478) są obowiązani obliczyć opłatę produktową w przypadku niezyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu.

Stawki opłat produktowych zostały określone w taki sposób, aby były wyższe niż koszt przetworzenia 1 kg odpadów powstałych z wprowadzonych na rynek produktów. Odpowiednio ustalone stawki opłat produktowych mają za zadanie skłaniać przedsiębiorców do podejmowania działań w kierunku poddawania odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych po wprowadzonych przez nich produktach.

Stawki opłat produktowych już funkcjonują w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów (Dz. U. poz. 1968), natomiast nowe rozporządzenie zostanie wydane w związku ze zmianami wprowadzonymi w art. 14 ust. 1 ww. ustawy przez zmianę ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planuje się wydanie rozporządzenia z takimi samymi stawkami opłaty produktowej jak w już obowiązującym rozporządzeniu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane przepisy nie wynikają z uregulowań Unii Europejskiej i stanowią wewnętrzne rozwiązanie systemowe obowiązujące w Polsce od ponad 10 lat. Zatem nie ma obecnie podobnego rozwiązania w krajach członkowskich OECD/UE, które mogłyby posłużyć do porównania z systemem krajowym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty zajmujące się działalnością w zakresie wprowadzania na rynek krajowy produktów w postaci olejów lub opon	ok. 10 000	Informacje własne Departamentu Gospodarki Opadami	Brak - projekt rozporządzenia nie zmienia dotychczasowych stawek opłat produktowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone z następującymi podmiotami:

- 1) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 2) Izbą Przemysłowo-Handlową Gospodarki Żłomem;
- 3) Hutniczą Izbą Przemysłowo-Handlową;
- 4) Izbą Gospodarczą Metali Nieżelaznych;
- 5) Polską Izbą Ekologii;
- 6) Ogólnopolską Izbą Gospodarczą Recyklingu;
- 7) Polską Izbą Gospodarki Odpadami;
- 8) Krajową Izbą Gospodarki Odpadami;
- 9) Instytutem Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy;

- 10) COBRO Instytutem Badawczym Opakowań;
- 11) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji;
- 12) Polskim Stowarzyszeniem Ochrony Roślin;
- 13) Polską Grupą Recyklingu – PROEKO;
- 14) Związkiem Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce;
- 15) Stowarzyszeniem EKO-PAK;
- 16) Krajową Izbą Gospodarczą „Przemysł Spożywczy”;
- 17) PROKARTON – Fundacją na rzecz edukacji ekologicznej i promocji opakowań kartonowych do płynnej żywności;
- 18) Polską Izbą Handlu;
- 19) Stowarzyszeniem Regionalnych Browarów Polskich;
- 20) Polskim Związkiem Przetwórców Tworzyw Sztucznych.
- 21) Eko Cykl Organizacją Odzysku S.A.;
- 22) Koba Organizacją Odzysku S.A.;
- 23) TOM Organizacją Odzysku S.A.;
- 24) Auraeko Organizacją Odzysku S.A.;
- 25) ReKopol Organizacją Odzysku S.A.;
- 26) ReEko Organizacją Odzysku S.A.;
- 27) Eko-Punkt Organizacją Odzysku S.A.;
- 28) Branżową Organizacją Odzysku S.A.;
- 29) Centrum Utylizacji Opon – Organizacją Odzysku S.A.;
- 30) DOL-EKO – Organizacją Odzysku S.A.;
- 31) Drop Organizacją Odzysku S.A.;
- 32) EKO-REK Organizacją Odzysku S.A.;
- 33) Eko-Świat Organizacją Odzysku S.A.;
- 34) Energa Organizacją Odzysku S.A.;
- 35) EuROBAC Organizacją Odzysku S.A.;
- 36) GLOB KON-WIT Polską Organizacją Odzysku S.A.;
- 37) I Polską Organizacją Odzysku STOLICA S.A.;
- 38) INTERSEROH Organizacją Odzysku S.A.;
- 39) KONSORCJUM OLEJÓW PRZEPRACOWANYCH – Organizacją Odzysku S.A.;
- 40) Lobbyingową Organizacją Odzysku i Recyklingu LOBIS S.A.;
- 41) Ogólnopolską Organizacją Odzysku O TRZY S.A.;
- 42) Oiler Organizacją Odzysku S.A.;
- 43) Organizacją Odzysku Grupa Zachodnia S.A.;
- 44) Organizacją Odzysku i Recyklingu REBIS S.A.;
- 45) Organizacją Odzysku Odpadów i Opakowań Ecola S.A.;
- 46) PLASTEKOL Organizacją Odzysku S.A.;
- 47) Polski System Recyklingu – Organizacją Odzysku S.A.;
- 48) Pro-Ekol Organizacją Odzysku S.A.;
- 49) REBA Organizacją Odzysku S.A.;
- 50) Recan Organizacją Odzysku S.A.;
- 51) RECYKL Organizacją Odzysku S.A.;
- 52) RECYKLING.PL Organizacji Odzysku S.A.;
- 53) TOTAL-EKO Organizacją Odzysku S.A.;
- 54) CCR REPACK Polską Organizacją Odzysku S.A.;
- 55) Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 56) Polskim Stowarzyszeniem Producentów Kosmetyków i Środków Czystości „Czyste Piękno”.

Ponadto, projekt rozporządzenia zostanie również przekazany do zaopiniowania:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 4) Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbyngowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ nie wprowadza nowych rozwiązań w stosunku do rozporządzenia już obowiązującego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		Skutki							Łącznie (0–10)				
		0	1	2	3	5	10						
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	–	–	–	–	–	–	–	–	–			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	–	–	–			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	–	–	–	–	–	–	–	–			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	–	–	–	–	–	–	–	–	–			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	–	–	–			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	–	–	–	–	–	–	–	–			
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, ponieważ nie wprowadza nowych rozwiązań w stosunku do rozporządzenia już obowiązującego.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☒ nie dotyczy													

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Stawka opłaty produktowej ze względu na swój sankcyjny charakter skłania przedsiębiorców do wykonywania odzysku i recyklingu, którego koszty są niższe niż wysokość zaproponowanych stawek opłat. Tym samym pośrednio wpływa na stan środowiska przez zwiększenie masy odpadów poużytkowych poddawanych odzyskowi i recyklingowi ograniczając przy tym ilość odpadów kierowanych na składowiska.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Regulacja ma charakter porządkujący już obowiązujące przepisy i stanowi wykonanie upoważnienia wynikającego z art. 14 ust. 14 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478).	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu rozporządzenia nie będzie przeprowadzana.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru formularza sprawozdania za rok 2015 i za rok 2016

Na podstawie art. 237b ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 785) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór formularza sprawozdania za rok 2015 i za rok 2016 składanego przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. ...).

§ 2. Wzór formularza, o którym mowa w § 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2255 oraz

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)

WZÓR
ROCZNE SPRAWOZDANIE O PRODUKTACH W OPAKOWANIACH, OPAKOWANIACH
I O GOSPODAROWANIU ODPADAMI OPAKOWANIOWYMI
ZA ROK 2015 I ZA ROK 2016

Dane identyfikujące podmiot składający sprawozdanie

Adresat	MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA			Rok kalendarzowy	
1. Podmiot składający sprawozdanie¹⁾					
Imię i nazwisko lub nazwa podmiotu					
Województwo		Powiat		Gmina	
Miejscowość		Ulica		Kod pocztowy	
Nr domu		Nr lokalu		Telefon służbowy	
NIP ²⁾		REGON ²⁾		E-mail służbowy	
2. Rodzaj podmiotu³⁾					
Wytwarzający opakowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 2016 r. poz. 1863, z późn. zm.)					☐
Importujący opakowania lub dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi					☐
Eksportujący opakowania lub dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi					☐
Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi					☐
Eksportujący produkty w opakowaniach lub dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi					☐
Organizacja odzysku opakowań, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi					☐
Organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi					☐
3. Dane osoby sporządzającej					
Imię		Nazwisko			
Telefon służbowy		E-mail służbowy			
Data [DD/MM/RRRR]					
Podpis i pieczętka ⁴⁾ osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu					

Objaśnienia:

- 1) Należy wypełnić niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności wymagającej składania sprawozdania.
- 2) O ile został nadany.
- 3) Należy zaznaczyć odpowiedni kwadrat symbolem X.
- 4) O ile osoba podpisująca posiada pieczętkę.

Tabela 1. Masa wytworzonych opakowań¹⁾

Rodzaj materiału, z jakiego zostało wykonane opakowanie	Masa wytworzonych opakowań ²⁾			Informacja o przekroczonych maksymalnych sumach zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciwartościowego w opakowaniu ³⁾	
	jednorazowych	wielokrotnego użytku	ogółem	masa opakowań, w których przekroczono maksymalną sumę zawartości ²⁾ [Mg]	najwyższa rzeczywista wartość sumy zawartości [mg/kg]
	[Mg]				
Tworzywa sztuczne					
Metale – ogółem					
w tym:					
aluminium ⁴⁾					
stal ⁴⁾					
Papier i tektura					
Szkło					
Drewno					
Inne – ogółem					
w tym: wielomateriałowe					
Razem:					

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia wytwarzający opakowania, organizacja odzysku opakowań albo organizacja samorządu gospodarczego. W przypadku organizacji odzysku opakowań sporządzana jest zbiorcza tabela obejmująca dane wszystkich podmiotów, które zleciły organizacji odzysku opakowań wykonanie obowiązku sprawozdawczego.
- 2) Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.
- 3) Maksymalna zawartość ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciwartościowego w opakowaniu określona w art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 4) Nie dotyczy małych przedsiębiorców i średnich przedsiębiorców.

Tabela 2. Masa przywiezionych z zagranicy opakowań¹⁾

Rodzaj materiału, z jakiego zostało wykonane opakowanie	Masa przywiezionych z zagranicy opakowań ²⁾			Informacja o przekroczonych maksymalnych sumach zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu ³⁾	
	jednorazowych	wielokrotnego użytku	ogółem	masa opakowań, w których przekroczono maksymalną sumę zawartości ²⁾ [Mg]	najwyższa rzeczywista wartość sumy zawartości [mg/kg]
	[Mg]				
Tworzywa sztuczne					
Metale – ogółem					
w tym:					
aluminium ⁴⁾					
stal ⁴⁾					
Papier i tektura					
Szkło					
Drewno					
Inne – ogółem					
w tym: wielomateriałowe					
Razem:					

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań oraz importujący opakowania, organizacja odzysku opakowań albo organizacja samorządu gospodarczego. W przypadku organizacji odzysku opakowań sporządzana jest zbiorcza tabela obejmująca dane wszystkich podmiotów, które zleciły organizacji odzysku opakowań wykonanie obowiązku sprawozdawczego.
- 2) Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.
- 3) Maksymalna zawartość ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu określona w art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 4) Nie dotyczy małych przedsiębiorców i średnich przedsiębiorców.

Tabela 3. Masa wywiezionych za granicę opakowań¹⁾

Rodzaj materiału, z jakiego zostało wykonane opakowanie	Masa wywiezionych za granicę opakowań ²⁾		
	jednorazowych	wielokrotnego użytku	ogółem
	[Mg]		
Tworzywa sztuczne			
Metale – ogółem			
w tym:			
aluminium ³⁾			
stal ³⁾			
Papier i tektura			
Szkło			
Drewno			
Inne – ogółem			
w tym: wielomateriałowe			
Razem:			

Objaśnienia:

¹⁾ Wypełnia dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy opakowań, dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach oraz eksportujący opakowania lub produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań albo organizacja samorządu gospodarczego. W przypadku organizacji odzysku opakowań sporządzana jest zbiorcza tabela obejmująca dane wszystkich podmiotów, które zleciły organizacji odzysku opakowań wykonanie obowiązku sprawozdawczego.

²⁾ Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.

³⁾ Nie dotyczy małych przedsiębiorców i średnich przedsiębiorców.

Tabela 4.1. Informacja o masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych oraz osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych^{1), 2)}

Rodzaj opakowania, z którego powstał odpad			Tworzywa sztuczne	Aluminium	Stal, w tym blacha stalowa	Papier i tektura	Szkło	Drewno	Pozostałe ³⁾
			1	2	3	4	5	6	7
Masa wprowadzonych do obrotu opakowań ⁴⁾ [Mg]:	ogółem	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
	podlegających obowiązkowi odzysku ogółem ⁶⁾	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu ⁷⁾							
	podlegających obowiązkowi recyklingu ogółem ⁶⁾	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu ⁷⁾							
	podlegających obowiązkowi recyklingu ⁸⁾	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów ⁷⁾							

Masa odpadów poddanych⁴⁾ [Mg]:	odzyskowi:	ogółem ⁹⁾ :						
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych						
	recyklingowi:	ogółem ⁹⁾ :						
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych						
		według rodzaju materiału ⁹⁾ :						
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych						
Wymagany poziom [%]:	odzysku ogółem ¹⁰⁾ :							
	w tym odzysku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych ¹¹⁾							
	recyklingu ogółem ¹⁰⁾ :							
	w tym recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych ¹¹⁾							
	recyklingu według rodzaju materiału ¹⁰⁾							
Osiągnięty poziom ¹²⁾ [%]:	odzysku ogółem ¹³⁾ :							
	w tym odzysku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych ^{11), 14)}							
	recyklingu ogółem ¹³⁾ :							
	w tym recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych ^{11), 14)}							
	recyklingu według rodzaju materiału ¹³⁾							

Objaśnienia:

¹⁾ Wypełnia wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych oraz wprowadzającego środki niebezpieczne w opakowaniach, albo organizacja odzysku opakowań. W przypadku organizacji odzysku opakowań sporządzana jest zbiorcza tabela obejmująca

- dane wszystkich podmiotów, które zleciły tej organizacji wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 2) W przypadku przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach, który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy wypełnić pozycję w tabeli dotyczącą masy wprowadzonych do obrotu opakowań ogółem w danym roku kalendarzowym.
 - 3) Należy podać opakowania inne niż w pozycjach 1–6, z wyłączeniem opakowań wielomateriałowych i opakowań po środkach niebezpiecznych.
 - 4) Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.
 - 5) Nie wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
 - 6) Należy podać łączną masę dla wszystkich rodzajów opakowań. W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
 - 7) Należy uwzględnić masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym oraz, w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w danym roku kalendarzowym.
 - 8) Należy podać masę opakowań z podziałem na poszczególne rodzaje. W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
 - 9) Należy podać masę odpadów opakowaniowych przekazanych w danym roku kalendarzowym do odzysku lub recyklingu, potwierdzoną odpowiednio dokumentem DPO, DPR, EDPO lub EDPR. Dane te obejmują również odpady opakowaniowe poddane procesowi odzysku lub recyklingu we własnym zakresie, których masa została ustalona na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę przetwarzającego odpady.
 - 10) Należy podać poziom odzysku lub recyklingu zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W przypadku samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy podać odpowiednio poziom odzysku i recyklingu w zależności od sposobu samodzielnej realizacji tych obowiązków, czyli zgodnie z poziomami określonymi w załączniku nr 1 do tej ustawy, albo 100%.
 - 11) Dotyczy tylko organizacji odzysku opakowań.
 - 12) Należy podać z dokładnością do 0,01%.
 - 13) Należy obliczyć zgodnie z art. 20 ust. 2 albo 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
 - 14) Należy wyliczyć na podstawie masy odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych poddanych w danym roku kalendarzowym odzyskowi lub recyklingowi w stosunku do masy odpadów opakowaniowych poddanych w danym roku kalendarzowym odzyskowi ogółem lub recyklingowi ogółem.

Uwaga:

Pozycje dotyczące odzysku lub recyklingu ogółem odpadów opakowaniowych należy wypełnić wyłącznie w odniesieniu do łącznej masy wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i łącznej masy odpadów opakowaniowych, w tym pochodzących z gospodarstw domowych, poddanych odzyskowi lub recyklingowi.

Tabela 4.2. Informacja o masie opakowań wielomateriałowych, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów po opakowaniach wielomateriałowych oraz osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów po tych opakowaniach^{1), 2)}

Rodzaj opakowania, z którego powstał odpad			Tworzywa sztuczne	Aluminium	Stal, w tym blacha stalowa	Papier i tektura	Szkło	Drewno	Pozostałe ³⁾
			1	2	3	4	5	6	7
Masa wprowadzonych do obrotu opakowań ⁴⁾ [Mg]:	ogółem	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
	podlegających obowiązkowi odzysku ogółem ^{6), 7)}	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu ⁸⁾							
	podlegających obowiązkowi odzysku ^{9), 10)}	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów ⁸⁾							
	podlegających obowiązkowi recyklingu ogółem ^{6), 7)}	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu ⁸⁾							
	podlegających obowiązkowi recyklingu ^{7), 9), 10)}	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁵⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów ⁸⁾							

Masa odpadów poddanych⁴⁾ [Mg]:	odzyskowi:	ogółem ^{7), 11)} :						
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych						
	recyklingowi:	ogółem ^{7), 11)} :						
w tym pochodzących z gospodarstw domowych								
według rodzaju materiału ^{7), 10), 11), 12)} :								
Wymagany poziom [%]:	odzysku ogółem ^{7), 13)}							
	odzysku według rodzaju materiału ^{10), 13)}							
	recyklingu ogółem ^{7), 13)}							
	recyklingu według rodzaju materiału ^{7), 10), 13)}							
Osiągnięty poziom¹⁴⁾ [%]:	odzysku ogółem ^{7), 15)}							
	odzysku według rodzaju materiału ^{10), 12), 15)}							
	recyklingu ogółem ^{7), 15)}							
	recyklingu według rodzaju materiału ^{7), 10), 12), 15)}							

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach wielomateriałowych albo organizacja samorządu gospodarczego.
- 2) W przypadku przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych, który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy wypełnić pozycję w tabeli dotyczącą masy wprowadzonych do obrotu opakowań ogółem w danym roku kalendarzowym.
- 3) Należy podać opakowania inne niż w pozycjach 1–6, z wyłączeniem opakowań wielomateriałowych po środkach niebezpiecznych.
- 4) Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.
- 5) Nie wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 6) Należy podać łączną masę dla wszystkich rodzajów opakowań wielomateriałowych. W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 7) Dotyczy zapewnienia samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

- 8) Należy uwzględnić masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym oraz, w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w danym roku kalendarzowym.
- 9) Należy podać masę opakowań wielomateriałowych z podziałem na poszczególne ich rodzaje (według rodzaju materiału przeważającego). W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 10) Dotyczy podmiotów, które przystąpiły do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 11) Należy podać masę odpadów opakowaniowych wielomateriałowych przekazanych w danym roku kalendarzowym do odzysku lub recyklingu, potwierdzoną odpowiednio dokumentem DPO, DPR, EDPO lub EDPR. Dane te obejmują również odpady opakowaniowe wielomateriałowe poddane procesowi odzysku lub recyklingu we własnym zakresie, których masa została ustalona na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę przetwarzającego odpady.
- 12) W przypadku opakowań wielomateriałowych możliwe jest rozliczenie dowolnym odpadem opakowaniowym wielomateriałowym z zachowaniem poziomu określonego dla danego wprowadzonego rodzaju opakowania wielomateriałowego (według rodzaju materiału przeważającego).
- 13) Należy podać poziom odzysku lub recyklingu zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W przypadku samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy podać odpowiednio poziom odzysku i recyklingu w zależności od sposobu samodzielnej realizacji tych obowiązków, czyli zgodnie z poziomami określonymi w załączniku nr 1 do tej ustawy, albo 100%. W przypadku zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 25 tej ustawy, należy podać poziom odzysku lub recyklingu określony w tym porozumieniu.
- 14) Należy podać z dokładnością do 0,01%.
- 15) Należy obliczyć zgodnie z art. 20 ust. 2 albo 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Uwaga:

Pozycje dotyczące odzysku lub recyklingu ogółem odpadów opakowaniowych wielomateriałowych należy wypełnić wyłącznie w odniesieniu do łącznej masy wszystkich rodzajów opakowań wielomateriałowych wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i łącznej masy odpadów po opakowaniach wielomateriałowych poddanych odzyskowi lub recyklingowi.

Tabela 4.3. Informacja o masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu środki niebezpieczne, masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych oraz osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów po tych opakowaniach^{1), 2), 3)}

Rodzaj opakowania, z którego powstał odpad	☐ Opakowania środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin ⁴⁾		Tworzywa sztuczne	Aluminium	Stal, w tym blacha stalowa	Papier i tektura	Szkło	Drewno	Pozostałe ⁵⁾	
			1	2	3	4	5	6	7	
Masa wprowadzonych do obrotu opakowań ⁶⁾ [Mg]:	ogółem	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
	podlegających obowiązkowi odzysku ogółem ^{8), 9)}	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu ¹⁰⁾								
	podlegających obowiązkowi odzysku ^{11), 12)}	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów ¹⁰⁾								
	podlegających obowiązkowi recyklingu ogółem ^{8), 9)}	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego								

		poziomu ¹⁰⁾						
	podlegających obowiązkowi recyklingu ^{9), 11), 12)}	w danym roku kalendarzowym						
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾						
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów ¹⁰⁾						
Masa odpadów poddanych⁶⁾ [Mg]:	odzyskowi:	ogółem: ^{9), 13)}						
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych						
	recyklingowi:	ogółem: ^{9), 13)}						
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych						
		według rodzaju materiału: ^{9), 12), 13)}						
		pochodzących z gospodarstw domowych według rodzaju materiału						
Wymagany poziom [%]:	odzysku ogółem ^{9), 14)}							
	odzysku według rodzaju materiału ^{12), 14)}							
	recyklingu ogółem ^{9), 14)}							
	recyklingu według rodzaju materiału ^{9), 12), 14)}							
Osiągnięty poziom¹⁵⁾ [%]:	odzysku ogółem ^{9), 16)}							
	odzysku według rodzaju materiału ^{12), 16)}							
	recyklingu ogółem ^{9), 16)}							
	recyklingu według rodzaju materiału ^{9), 12), 16)}							

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia wprowadzający do obrotu produkty będące środkami niebezpiecznymi albo organizacja samorządu gospodarczego.
- 2) W przypadku przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu środki niebezpieczne, który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy wypełnić pozycję w tabeli dotyczącą masy wprowadzonych do obrotu opakowań ogółem w danym roku kalendarzowym.
- 3) Tabelę należy wypełnić oddzielnie dla opakowań po środkach niebezpiecznych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.
- 4) Należy zaznaczyć kwadrat symbolem X, jeżeli tabela dotyczy opakowań środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.
- 5) Należy podać opakowania inne niż w pozycjach 1–6, z wyłączeniem opakowań wielomateriałowych.
- 6) Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.
- 7) Nie wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 8) Należy podać łączną masę dla wszystkich rodzajów opakowań. W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 9) Dotyczy zapewnienia samodzielnego wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 10) Należy uwzględnić masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym oraz, w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w danym roku kalendarzowym.
- 11) Należy podać masę opakowań z podziałem na poszczególne ich rodzaje. W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 12) Dotyczy podmiotów, które przystąpiły do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 13) Należy podać masę odpadów opakowaniowych przekazanych w danym roku kalendarzowym do odzysku lub recyklingu, potwierdzoną odpowiednio dokumentem DPO, DPR, EDPO lub EDPR. Dane te obejmują również odpady opakowaniowe poddane procesowi odzysku lub recyklingu we własnym zakresie, których masa została ustalona na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę przetwarzającego odpady.
- 14) Należy podać poziom odzysku lub recyklingu zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W przypadku samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy podać odpowiednio poziom odzysku i recyklingu w zależności od sposobu samodzielnej realizacji tych obowiązków, czyli zgodnie z poziomami określonymi w załączniku nr 1 do tej ustawy, albo 100%. W przypadku zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 25 tej ustawy, należy podać poziom odzysku lub recyklingu określony w tym porozumieniu.
- 15) Należy podać z dokładnością do 0,01%.
- 16) Należy obliczyć zgodnie z art. 20 ust. 2 albo 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Uwaga:

Pozycje dotyczące odzysku lub recyklingu ogółem odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych należy wypełnić wyłącznie w odniesieniu do łącznej masy wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i łącznej masy odpadów opakowaniowych po tych środkach poddanych odzyskowi lub recyklingowi.

Tabela 4.4. Informacja o masie opakowań wielomateriałowych, w których zostały wprowadzone do obrotu środki niebezpieczne, masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów po tych opakowaniach oraz osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów po tych opakowaniach ^{1), 2), 3)}

Rodzaj opakowania, z którego powstał odpad	☐ Opakowania wielomateriałowe środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin ⁴⁾		Tworzywa sztuczne	Aluminium	Stal, w tym blacha stalowa	Papier i tektura	Szkło	Drewno	Pozostałe ⁵⁾	
			1	2	3	4	5	6	7	
Masa wprowadzonych do obrotu opakowań ⁶⁾ [Mg]:	ogółem	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
	podlegających obowiązkowi odzysku ogółem ^{8), 9)}	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu ¹⁰⁾								
	podlegających obowiązkowi odzysku ^{11), 12)}	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów ¹⁰⁾								
	podlegających obowiązkowi recyklingu ogółem ^{8), 9)}	w danym roku kalendarzowym								
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾								
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu ¹⁰⁾								

	podlegających obowiązkowi recyklingu ^{9), 11), 12)}	w danym roku kalendarzowym							
		w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy ⁷⁾							
		stanowiąca podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów ¹⁰⁾							
Masa odpadów poddanych⁶⁾ [Mg]:	odzyskowi:	ogółem: ^{9), 13)}							
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych							
	recyklingowi:	ogółem: ^{9), 13)}							
		w tym pochodzących z gospodarstw domowych							
		według rodzaju materiału: ^{9), 12), 13)}							
Wymagany poziom [%]:	odzysku ogółem ^{9), 14)}								
	odzysku według rodzaju materiału ^{12), 14)}								
	recyklingu ogółem ^{9), 14)}								
	recyklingu według rodzaju materiału ^{9), 12), 14)}								
Osiągnięty poziom¹⁵⁾ [%]:	odzysku ogółem ^{9), 16)}								
	odzysku według rodzaju materiału ^{9), 16)}								
	recyklingu ogółem ^{9), 16)}								
	recyklingu według rodzaju materiału ^{9), 12), 16)}								

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia wprowadzający do obrotu produkty będące środkami niebezpiecznymi, w opakowaniach wielomateriałowych albo organizacja samorządu gospodarczego.
- 2) W przypadku przedsiębiorcy wprowadzającego środki niebezpieczne w opakowaniach wielomateriałowych, który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy wypełnić pozycję w tabeli dotyczącą masy wprowadzonych do obrotu opakowań ogółem w danym roku kalendarzowym.

- 3) Tabelę należy wypełnić oddzielnie dla opakowań wielomateriałowych po środkach niebezpiecznych oraz dla opakowań wielomateriałowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.
- 4) Należy zaznaczyć kwadrat symbolem X, jeżeli tabela dotyczy opakowań wielomateriałowych środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.
- 5) Należy podać opakowania inne niż w pozycjach 1–6.
- 6) Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.
- 7) Nie wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 8) Należy podać łączną masę dla wszystkich rodzajów opakowań. W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 9) Dotyczy zapewnienia samodzielnego wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 10) Należy uwzględnić masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym oraz, w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w danym roku kalendarzowym.
- 11) Należy podać masę opakowań z podziałem na poszczególne rodzaje. W pozycjach tych nie uwzględnia się opakowań, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 12) Dotyczy podmiotów, które przystąpiły do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 13) Należy podać masę odpadów opakowaniowych przekazanych w danym roku kalendarzowym do odzysku lub recyklingu, potwierdzoną odpowiednio dokumentem DPO, DPR, EDPO lub EDPR. Dane te obejmują również odpady opakowaniowe poddane procesowi odzysku lub recyklingu we własnym zakresie, których masa została ustalona na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę przetwarzającego odpady.
- 14) Należy podać poziom odzysku lub recyklingu zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W przypadku samodzielnego wykonywania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy podać odpowiednio poziom odzysku i recyklingu w zależności od sposobu samodzielnej realizacji tych obowiązków, czyli zgodnie z poziomami określonymi w załączniku nr 1 do tej ustawy, albo 100%. W przypadku zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 25 tej ustawy, należy podać poziom odzysku lub recyklingu określony w tym porozumieniu.
- 15) Należy podać z dokładnością do 0,01%.
- 16) Należy obliczyć zgodnie z art. 20 ust. 2 albo 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Rozliczenie obowiązku z zakresu uzyskania odpowiedniego poziomu odzysku i recyklingu dla danego rodzaju materiału, w którym dokonano wprowadzenia do obrotu produktu w opakowaniu, może być wykonane dowolnym rodzajem opakowania po środku niebezpiecznym.

Uwaga:

Pozycje dotyczące odzysku lub recyklingu ogółem odpadów opakowaniowych wielomateriałowych po środkach niebezpiecznych należy wypełnić wyłącznie w odniesieniu do łącznej masy wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i łącznej masy odpadów opakowaniowych wielomateriałowych po tych środkach poddanych odzyskowi lub recyklingowi.

Tabela 5. Informacje o masie i rodzaju odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi, w tym termicznemu przekształcaniu w spalarniach i współspalarniach odpadów z odzyskiem energii^{1), 2)}

Rodzaj opakowania, z którego powstał odpad ³⁾	Odpady przekazane do odzysku ^{4), 5)} [Mg]	Odpady poddane odzyskowi, w tym termicznemu przekształcaniu z odzyskiem energii, w wyniku ⁴⁾ :						
		recyklingu materiału ⁶⁾	pozostałych procesów recyklingu ⁷⁾	łącnego recyklingu ⁸⁾	termicznego przekształcania odpadów we współspalarniach odpadów z odzyskiem energii ⁹⁾	termicznego przekształcania odpadów w spalarniach odpadów z odzyskiem energii ¹⁰⁾	innych sposobów odzysku ¹¹⁾	łącnego odzysku lub termicznego przekształcania odpadów w spalarniach i współspalarniach odpadów z odzyskiem energii ¹²⁾
		[Mg]						
1	2	3	4	5	6	7	8	9
opakowania z tworzyw sztucznych								
opakowania z metali – ogółem								
w tym:								
opakowania z aluminium								
opakowania ze stali, w tym blachy stalowej								
opakowania z papieru i tektury								
opakowania ze szkła								
opakowania z drewna								
inne – ogółem								
w tym: opakowania wielomateriałowe ¹³⁾								
Razem:								

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, w tym środki niebezpieczne w opakowaniach, w tym w opakowaniach wielomateriałowych, organizacja odzysku opakowań albo organizacja samorządu gospodarczego. W przypadku organizacji odzysku opakowań jest sporządzana zbiorcza tabela obejmująca dane wszystkich podmiotów, które zleciły organizacji odzysku opakowań wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 2) Nie wypełnia przedsiębiorca, który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 3) W przypadku opakowań po środkach niebezpiecznych, należy uwzględnić te opakowania według rodzaju materiału, z którego zostały wykonane.
- 4) Należy podać z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku. W przypadku gdy masa jest mniejsza niż 1 kg, należy podać masę w zaokrągleniu do 1 kg.
- 5) Należy podać masę odpadów opakowaniowych potwierdzoną odpowiednio dokumentem DPO, DPR, EDPO, EDPR lub masę ustaloną na podstawie prowadzonej

- ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, w przypadku odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych dokonywanych we własnym zakresie.
- 6) Dane dotyczące recyklingu materiału obejmują wyłącznie recykling, w wyniku którego powstaje produkt wykonany z tego samego rodzaju materiału, z którego powstał odpad przekazany do recyklingu.
 - 7) Dane obejmują wszystkie procesy odzysku będące recyklingiem, w tym recykling organiczny, z wyjątkiem recyklingu materiału.
 - 8) Dane obejmują sumę danych z pozycji 3 i 4.
 - 9) Dane obejmują odpady przekazane do termicznego przekształcania w celu odzysku energii.
 - 10) Dane obejmują odpady przekazane do termicznego przekształcania, którego głównym celem jest unieszkodliwienie odpadów, a dodatkowym efektem jest odzysk energii.
 - 11) Dane obejmują wszystkie sposoby odzysku, z wyłączeniem recyklingu i odzysku energii.
 - 12) Dane obejmują sumę danych z pozycji 6, 7 i 8.
 - 13) Należy podać masę bez podziału na rodzaj materiału przeważającego w opakowaniu wielomateriałowym.

Tabela 6. Informacja o wysokości należnej opłaty produktowej^{1), 2)}

Lp.	Rodzaj opakowania, z którego powstał odpad ³⁾	Wysokość należnej opłaty produktowej [zł]:		
		odzysku ⁴⁾	recyklingu ogółem ⁵⁾	recyklingu ⁶⁾
Łączna opłata produktowa⁷⁾				

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań albo organizacja samorządu gospodarczego. W przypadku organizacji odzysku opakowań sporządzana jest zbiorcza tabela obejmująca dane wszystkich podmiotów, które zleciły organizacji odzysku opakowań wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- 2) W przypadku przedsiębiorcy, który skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wysokość należnej opłaty produktowej stanowi pomoc *de minimis* obliczoną zgodnie z art. 7 ust. 2 tej ustawy.
- 3) Należy podać zgodnie z rodzajami opakowań określonymi w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Należy podać tylko te rodzaje opakowań, które zostały przez przedsiębiorcę wprowadzone do obrotu, w kolejności ustalonej w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, dla których nie uzyskano wymaganych poziomów obliczonych zgodnie z art. 20 ust. 2 albo 3 tej ustawy.
- 4) Należy obliczyć zgodnie z wzorem określonym w ust. 2 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Opłatę oblicza się w odniesieniu do łącznej masy wszystkich opakowań wprowadzonych przez przedsiębiorcę do obrotu bez podziału na poszczególne ich rodzaje.
- 5) Należy obliczyć zgodnie z wzorem określonym w ust. 3 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Opłatę oblicza się w odniesieniu do łącznej masy wszystkich opakowań wprowadzonych przez przedsiębiorcę do obrotu bez podziału na poszczególne ich rodzaje.
- 6) Należy obliczyć zgodnie z ust. 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, z których powstał odpad.
- 7) Należną opłatę produktową należy podać z dokładnością do pełnych złotych, zaokrągloną zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.). Należy podać sumę należnej opłaty produktowej obliczonej łącznie dla odzysku, recyklingu oraz recyklingu ogółem.

Tabela 7.1. Informacja o sposobie wykonania przez wprowadzającego produkty w opakowaniach obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych i poniesione na ten cel koszty

Lp.	Minimalna wysokość środków, które należy przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne ^{1), 2)} [zł]	Wysokość środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne ¹⁾ [zł]		Sposób wykorzystania środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne ^{1), 3), 4)}	Nazwa organizacji odzysku opakowań wykonującej obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych ^{5), 6)}
		we własnym zakresie	przekazana na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej		

Objaśnienia:

- ¹⁾ Wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- ²⁾ W przypadku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych lub przekazania środków na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, zgodnie z art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- ³⁾ Należy opisać przeprowadzone publiczne kampanie edukacyjne.
- ⁴⁾ W przypadku przekazania środków na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej pozycji tej nie wypełnia się.
- ⁵⁾ W przypadku powierzenia organizacji odzysku opakowań prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych należy podać nazwę organizacji odzysku opakowań, której zlecono wykonanie tych obowiązków.
- ⁶⁾ Wypełnia wprowadzający produkty w opakowaniach, który obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wykonuje za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.

Tabela 7.2. Informacja o sposobie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych i poniesione na ten cel koszty¹⁾

Lp.	Minimalna wysokość środków, które należy przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne ²⁾ [zł]	Wysokość środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne [zł]	Sposób wykorzystania środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne ³⁾

Objaśnienia:

- ¹⁾ Wypełnia organizacja odzysku opakowań, która sporządza zbiorczą tabelę obejmującą dane wszystkich podmiotów, które zleciły organizacji odzysku opakowań wykonanie obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych zgodnie z art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- ²⁾ Zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- ³⁾ Należy opisać przeprowadzone publiczne kampanie edukacyjne.

Tabela 8. Wykaz przedsiębiorców, od których organizacja odzysku opakowań przejęła obowiązek określony w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORCÓW								
Lp.	DANE PRZEDSIĘBIORCY, OD KTÓREGO ORGANIZACJA ODZYSKU OPAKOWAŃ PRZEJĘŁA OBOWIĄZKI OKREŚLONE W ART. 17 UST. 1 USTAWY Z DNIA 13 CZERWCA 2013 R. O GOSPODARCE OPAKOWANIAM I ODPADAMI OPAKOWANIOWYMI ¹⁾					Rodzaj sprawozdania		
						A ²⁾	B ³⁾	C ⁴⁾
	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorcy							
	Województwo		Powiat		Gmina			
	Miejscowość		Ulica		Kod pocztowy	☐	☐	☐
	Nr domu		Nr lokalu		Telefon służbowy			
	E-mail służbowy		NIP ⁵⁾		REGON ⁵⁾			
	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorcy							
	Województwo		Powiat		Gmina			
	Miejscowość		Ulica		Kod pocztowy	☐	☐	☐
	Nr domu		Nr lokalu		Telefon służbowy			
	E-mail służbowy		NIP ⁵⁾		REGON ⁵⁾			

Objaśnienia:

- 1) Tabelę należy sporządzić oddzielnie dla każdego przedsiębiorcy.
- 2) Należy zaznaczyć kwadrat symbolem X, w przypadku sporządzania przez organizację odzysku opakowań sprawozdań w zakresie informacji o:
 - 1) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 2) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz z uwzględnieniem podziału na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, a także według sposobu ich odzysku i recyklingu;
 - 3) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 4) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku lub recyklingu.
- 3) Należy zaznaczyć kwadrat symbolem X, w przypadku sporządzania przez organizację odzysku opakowań sprawozdań w zakresie informacji o:
 - 1) masie wytworzonych i przywiezionych z zagranicy opakowań według rodzajów materiałów, z jakich zostały wykonane, w tym:
 - a) o opakowaniach wielokrotnego użytku,
 - b) o przestrzeganiu ograniczeń wynikających z art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
 - 2) masie wywiezionych za granicę opakowań, według rodzajów materiałów, z jakich zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku – w przypadku przedsiębiorcy, który eksportuje lub dokonuje wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań lub produktów w opakowaniach.
- 4) Należy zaznaczyć kwadrat symbolem X, w przypadku sporządzania przez organizację odzysku opakowań sprawozdań w zakresie informacji o sposobie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.
- 5) O ile został nadany.

Tabela 9. Wykaz posiadaczy odpadów, którym organizacja odzysku opakowań zleciła w roku kalendarzowym, którego dotyczy sprawozdanie, wykonanie czynności określonych w art. 17 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

WYKAZ POSIADACZY ODPADÓW					
Lp.	DANE POSIADACZA ODPADÓW, WYKONUJĄCEGO CZYNNOŚCI ZLECONE PRZEZ ORGANIZACJĘ ODZYSKU OPAKOWAŃ ¹⁾				
	Imię i nazwisko lub nazwa podmiotu				
	Województwo		Powiat		Gmina
	Miejscowość		Ulica		Kod pocztowy
	Nr domu		Nr lokalu		Telefon służbowy
	E-mail służbowy		NIP ²⁾		REGON ²⁾
Lp.	Rodzaje odpadów opakowaniowych, w odniesieniu do których posiadaczowi odpadów zostało zleczone wykonanie czynności				
	Kod odpadu ³⁾		Rodzaj odpadu ³⁾		
	Czynności zleczone posiadaczowi odpadów ⁴⁾				
	☐	☐	☐	☐	
	zbieranie	transport	recykling	inny niż recykling proces odzysku	
	Kod odpadu ³⁾		Rodzaj odpadu ³⁾		
	Czynności zleczone posiadaczowi odpadów ⁴⁾				
	☐	☐	☐	☐	
	zbieranie	transport	recykling	inny niż recykling proces odzysku	
Okres, na który zawarto umowę z posiadaczem odpadów ⁵⁾			od [DD/MM/RRRR]	do [DD/MM/RRRR]	

Objaśnienia:

- 1) Tabelę należy sporządzić oddzielnie dla każdego posiadacza odpadów.
- 2) O ile został nadany.
- 3) Należy podać zgodnie z katalogiem odpadów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
- 4) Należy zaznaczyć odpowiedni kwadrat symbolem X.
- 5) Należy wypełnić w przypadku zawarcia umowy pomiędzy organizacją odzysku opakowań a posiadaczem odpadów wykonującym poszczególne czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi.

Tabela 10. Dane przedsiębiorcy, za którego organizacja samorządu gospodarczego składa sprawozdanie, od którego przejęła obowiązki określone w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

DANE PRZEDSIĘBIORCY, ZA KTÓREGO ORGANIZACJA SAMORZĄDU GOSPODARCZEGO SKŁADA SPRAWOZDANIE, OD KTÓREGO PRZEJĘŁA OBOWIĄZKI OKREŚLONE W ART. 18 USTAWY Z DNIA 13 CZERWCA 2013 R. O GOSPODARCE OPAKOWANIAM I ODPADAMI OPAKOWANIOWYMI					
Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorcy					
Województwo		Powiat		Gmina	
Miejscowość		Ulica		Kod pocztowy	
Nr domu		Nr lokalu		Telefon służbowy	
E-mail służbowy		NIP ¹⁾		REGON ¹⁾	

Objaśnienia:

¹⁾ O ile został nadany.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru formularza sprawozdania za rok 2015 i za rok 2016 stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 237b ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987, z późn. zm.). Natomiast zakres informacji, jakie powinny zostać ujęte w sprawozdaniu określa art. 237b ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy.

Projekt rozporządzenia, w stosunku do obowiązującego rozporządzenia, został rozszerzony o obowiązek sprawozdawczy nałożony na organizacje samorządu gospodarczego. Do powyższej organizacji mogą przystąpić przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych oraz wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach. W związku z powyższym dodano organizację samorządu gospodarczego, jako podmiot wypełniający dane identyfikujące składającego sprawozdanie oraz tabele 1, 2, 3, 4.2, 4.3, 4.4, 5 i 6. Ponadto dodano nową tabelę 10 w celu identyfikacji podmiotu, za który organizacja samorządu gospodarczego złożyła sprawozdanie.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji.

Nie zachodzi konieczność przedkładania projektu rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji oraz uzgodnienia.

Stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie wzoru formularza sprawozdania za rok 2015 i za rok 2016</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Pan Sławomir Mazurek</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Sosnowski tel. 22 36 92 726, e-mail: pawel.sosnowski@mos.gov.pl Tomasz Zaliwski tel. 22 36 92 840 e-mail: tomasz.zaliwski@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19 czerwca 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>art. 237b ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Aktualnie w przepisach prawa funkcjonuje wzór formularza sprawozdania dotyczącego gospodarki opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi, które zgodnie z ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, z późn. zm.) obowiązani są składać przedsiębiorcy, o których mowa w art. 45 tej ustawy. Wzór sprawozdania znajduje się w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie wzoru formularza sprawozdania za rok 2015 i za rok 2016 (Dz. U. poz. 182). Wydanie nowego rozporządzenia związane jest ze zobowiązaniem organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ww. ustawy, do składania sprawozdania za każdego przedsiębiorcę, którego reprezentuje (art. 45a zmienianej ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowanym rozwiązaniem jest zmiana wzoru formularza sprawozdania o produktach w opakowaniach, opakowaniach, o gospodarowaniu odpadami opakowaniowymi oraz o opłacie produktowej za rok 2015 i za rok 2016.

Wejście w życie ww. rozporządzenia ujednotoczy wzory sprawozdań, co w szczególności wyjdzie naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców obowiązanych do składania przedmiotowych sprawozdań. Ponadto zapewni spójność i porównywalność przekazywanych danych, co ułatwi marszałkom województw dokonywanie analiz dotyczących wprowadzanych na rynek krajowy produktów w opakowaniach oraz opakowań, a także gospodarowania odpadami opakowaniowymi oraz sporządzenie sprawozdania dla Ministra Środowiska.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde z państw UE zobowiązane jest do składania raportów dla Komisji Europejskiej z zakresu danych dotyczących gospodarki poszczególnymi grupami odpadów. O ile format przesyłanych raportów został wystandaryzowany wspólnymi unijnymi przepisami, to sposób gromadzenia danych w poszczególnych państwach członkowskich jest wewnętrznym rozwiązaniem stosowanym przez te państwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
podmioty obowiązane do składania sprawozdań	5 000	szacunki własne	Obowiązek składania sprawozdań do marszałków województw.
organizacje odzysku	20	szacunki własne	Obowiązek składania sprawozdań do marszałków województw z wykonywania swojej działalności oraz w imieniu wprowadzających produkty w opakowaniach oraz wprowadzających opakowania.
Organizacje samorządu gospodarczego	11	szacunki własne	Obowiązek składania sprawozdań do marszałków województw z wykonywania swojej działalności oraz

pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	—							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—							
Niemierzalne		—							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw, gdyż w obecnym stanie prawnym obowiązują już przepisy dotyczące składania rocznych sprawozdań.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Projekt rozporządzenia nie wprowadza zmian w obciążeniach regulacyjnych, gdyż w obecnym porządku prawnym obowiązują już przepisy dotyczące składania sprawozdań.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Na podstawie sprawozdań można dokonywać analizy funkcjonowania systemu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w Polsce, co może wpłynąć na planowanie gospodarki odpadami na poziomie wojewódzkim oraz krajowym. W związku z powyższym przewiduje się pośredni wpływ przedmiotowej regulacji na środowisko naturalne.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że wzór formularza sprawozdania będzie obowiązywał przy sprawozdaniach składanych w 2019 r. oraz w kolejnych latach.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nie jest przewidywana, gdyż zakres danych, które znajdować się będą w sprawozdaniu, określony jest przepisami art. 237b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a projekt rozporządzenia określa jedynie wzór formularza rocznego sprawozdania, który zawiera te dane.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.